

Π Ρ Ο Σ
ΤΟ Α΄ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙΤΗΜΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ /
(πλέον) ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Του **Abouzid** (Αμπουζίντ) **ΕΜΒΑΡΑΚ** (Εμπάρακ) [...] κατοίκου Κερατσινίου, [...]

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΚΑΜΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ
14/01/2020, 15/01/2020 ΚΑΙ 17/01/2020

////

Παρακαλώ για την κατ' άρθρον 141 παρ. 2 και 333 Κ.Ποιν.Δ. καταχώρηση στα πρακτικά της δίκης αυτούσιου του κειμένου των αναπτυχθέντων ισχυρισμών κατά την αγόρευση του συνηγόρου Καμπαγιάννη Αθανάσιου στις συνεδριάσεις 14/01/2020, 15/01/2020 και 17/01/2020.

Η δομή της αγόρευσης έχει ως εξής:

α. Γενικές σκέψεις. Ενστάσεις. Το άρθρο 187ΠΚ.....3

β. Η Χρυσή Αυγή ως εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση.....	13
γ. Τα “τάγματα εφόδου” ιστορικά και οι ομάδες κρούσης σήμερα. Κουσουρής (1998) και Αντίπνοια (2008).....	21
δ. 2008-2012: Στόχος οι μετανάστες. Η δοκιμή του Αγίου Παντελεήμονα. Το πογκρόμ του 2011. Η δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και τον Αμπουζίντ Εμπάρακ..	28
ε. Η τομή των εκλογών Μαΐου-Ιουνίου 2012. Οι τοπικές οργανώσεις και τα μέλη. Η οργανική ένταξη των ταγμάτων εφόδου στις τοπικές. Η κανονικοποίηση των ομάδων κρούσης: “Ομάδες ασφάλειας”	46
στ. 2012-2013: Η διαρκής εγκληματική δράση των ομάδων κρούσης. Δικαστικές αποφάσεις. Ο διπλός τρόπος τέλεσης.....	74
ζ. “Ο Ελληνικός Σεπτέμβριος”: ΠΑΜΕ. Μελιγαλάς. Φύσσας.....	86
η. Η απόδοση ποινικής ευθύνης στην ηγεσία της οργάνωσης. Επίλογος.....	107

α. Γενικές σκέψεις. Ενστάσεις. Το άρθρο 187ΠΚ.

Ήταν μια μακρά αποδεικτική διαδικασία, η οποία όμως ήταν απαραίτητη προκειμένου το

δικαστήριο να αποκτήσει πλήρη εικόνα του αποδεικτικού υλικού και να συνεκδικάσει τρία σημαντικά κακούργηματα και το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης.

Η διαδικασία ήταν μακρά τόσο για αντικειμενικούς όσο και για υποκειμενικούς λόγους.

Αντικειμενικά, ο όγκος του αποδεικτικού υλικού ήταν μεγάλος: 131 μάρτυρες που τελικά εξέτασε το δικαστήριό σας, επιπλέον 16 μάρτυρες της πολιτικής αγωγής, 69 μάρτυρες υπεράσπισης, 438 αναγνωστέα έγγραφα του κατηγορητηρίου, πολλά συνοδευόμενα από ψηφιακούς και σκληρούς δίσκους με χιλιάδες βίντεο, φωτογραφίες και ηχητικά. Η εγκληματική δράση της δικαζόμενης οργάνωσης ήταν πολύχρονη, ενώ αντίθετα οι πόροι που διέθετε το δικαστήριο ήταν εξαιρετικά περιορισμένοι, παρόλες τις προσπάθειες που κάναμε ως πολιτική αγωγή να τους διευρύνουμε.

Ένας **γραμματέας** για όλα, όταν σε αντίστοιχες δίκες στο εξωτερικό υπάρχει μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων που διατίθεται στο δικαστήριο για να βάλει σε τάξη το αποδεικτικό υλικό. Τα κατάφερε ωστόσο μια χαρά. Η **αποκλειστική απασχόληση** του δικαστηρίου κατέστη εφικτή μόλις τον Νοέμβριο του 2018. Το **ζήτημα της αίθουσας** μας ακολούθησε μέχρι σχεδόν το τέλος. Θυμόμαστε τον Ιούνιο του 2016 να μας ανακοινώνετε με απογοήτευση 5 δικασίμους “για μια τόσο σημαντική δίκη”, όπως είχατε πει. Αν δεχόμασταν αυτούς τους ρυθμούς, η δίκη δεν θα τελείωνε ούτε το 2025. Χρειάστηκαν επανειλημμένες παρεμβασεις (πάντοτε δημοσιοποιημένες) τόσο της πολιτικής αγωγής όσο και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών για να αλλάξουν αυτοί οι ρυθμοί. Όλα αυτά απύσας της υπεράσπισης, η οποία αντί να διαμαρτύρεται για τις λίγες δικασίμους, διαμαρτυρόταν όταν ανακοινώνατε πολλές.

Υπήρχαν όμως και **υποκειμενικοί** λόγοι που δημιούργησαν την καθυστέρηση. Η αποδεικτική διαδικασία σηματοδεύτηκε από την οργανωμένη επιχείρηση κωλυσιεργίας της υπεράσπισης σε πολλές φάσεις της δίκης: κορυφαία στιγμή ήταν τα αναγνωστέα, αλλά δεν ήταν η μόνη. Το ίδιο συνέβη και στη φάση της αποχής των δικηγόρων (όταν το πλαίσιο δικαιολογούσε τη λήψη άδειας αλλά το αρνήθηκε η υπεράσπιση, αν και η πολιτική αγωγή της οικογένειας Φύσσα το επιχείρησε) και στη φάση των μαρτύρων υπεράσπισης, τους οποίους οι συνήγοροι έφερναν με το σταγονόμετρο με αποτέλεσμα διακοπές της δίκης, καταβάλλοντας προσπάθεια να συρθεί χρονικά η υπόθεση όσο γίνεται πιο μακριά από το χρόνο τέλεσης των εγκληματικών πράξεων. Σίγουρα όμως η φάση των **εγγράφων της υπεράσπισης** ήταν κορυφαία στιγμή σε αυτή τη στρατηγική: αφενός γραφικοποίησης της δίκης αφετέρου παρέλκυσής της, δημιουργώντας το δίλημμα στο δικαστήριο του αν θα απαντήσει με τα όπλα που δίνει το άρθρο 364 ΚΠΔ (νυν 362) έτσι όπως έχει τροποποιηθεί ή αν θα δεχθεί το αίτημα της ανάγνωσης, μη στερώντας έτσι τους κατηγορούμενους από το οποιοδήποτε υπερασπιστικό τους δικαίωμα. **Όσο και να είπαμε την άποψή μας και να κάναμε τα αιτήματά μας, ποτέ κυρία Πρόεδρε δεν ήμασταν ξένοι απέναντι στα διλήμματα της έδρας, αυτό θα πρέπει να το γνωρίζετε.**

Πολύχρονη η εγκληματική δράση, **πολύχρονη και η ασυλία** που απολάμβανε η δικαζόμενη οργάνωση. Η θεωρία του μεμονωμένου περιστατικού ήταν αυτή που ακολουθούσε τη στάση της έννομης τάξης επί δεκαετίες. Μάλιστα ακούσαμε από συνήγορο υπεράσπισης για

τον “κανόνα του μεμονωμένου περιστατικού”. Πώς άραγε, αναρωτιέται κανείς, συγκροτεί κανόνα ένα περιστατικό αφού είναι μεμονωμένο; Η απάντηση είναι απλή: είχε τόσες φορές επαναληφθεί ότι το περιστατικό αξιόποινης δράσης μέλους της ΧΑ είναι μεμονωμένο, που η μονότονη επανάληψη αυτής της φράσης συγκρότησε κανόνα.

Αυτή η πολύχρονη αδράνεια είχε οδηγήσει μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας να θεωρεί ότι υπάρχει υπόγεια σύνδεση της οργάνωσης με κομμάτια του κρατικού μηχανισμού. Σας το είπαν ανοιχτά οι μάρτυρες του στεκιού Αντίπνοια, ο κ. Μηλιαράκης και ο κ. Sanz, που μαχαιρώθηκαν από μέλη της Χρυσής Αυγής, μίλησαν για παρακράτος. Θα ήταν μικρό το κακό αν το μόνο στοιχείο που είχαμε ήταν οι συγκεκριμένοι μάρτυρες που δεν έκρυψαν την ιδεολογία τους μιας και ως αναρχικοί μαχαιρώθηκαν, από όπου πηγάζει η συγκεκριμένη κρίση – κρίση σε κάθε περίπτωση συνεχόμενη με τα πραγματικά περιστατικά όπως τα βίωσαν οι μάρτυρες στα σώματά τους. Όμως πέραν αυτής της κρίσης, έχουμε γεγονότα: πάνω απ' όλα τον τρόπο με τον οποίο οι διωκτικές αρχές αντιμετώπισαν – ή μάλλον δεν αντιμετώπισαν – τις εγκληματικές της πράξεις. Αλλά πιο σημαντικό από όλα, έχουμε την απεύθυνση του Ρουπακιά στους αστυνομικούς που τον συνέλαβαν: “Είμαι δικός σας, είμαι της Χρυσής Αυγής”. Έχουμε δηλαδή κάποιον που συλλαμβάνεται και που απευθύνεται στους αστυνομικούς και τους ζητάει να τον καλύψουν, δηλώνοντας την πολιτική του ιδιότητα, ένα πρωτοφανές γεγονός, πόσο μάλλον για μέλος οργάνωσης του άρθρου 187ΠΚ.

Σε αυτό το παρελθόν επιχειρεί να μας γυρίσει η **εισαγγελική πρόταση**. Αφενός, στη θεωρία του μεμονωμένου περιστατικού, μιας και η ακριβής φράση της κυρίας εισαγγελέως ήταν : *“μεμονωμένα περιστατικά που τελέστηκαν από μέλη της ΧΑ για τα οποία ουδεμία ευθύνη φέρει η ηγεσία της”*. Αφετέρου, στην κατάσταση της θεσμικής ασυλίας. Μόνο που τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.

Δεν θα επιστρέψουμε ποτέ πίσω στην κατάσταση που το κράτος ήταν κυρίαρχο αλλά κώφευε ή αδρανούσε και η ναζιστική συμμορία ήταν η “υπάλληλη” δύναμη. Όπως λέει ο Ηράκλειτος, “δεν μπορείς να μπεις στο ίδιο ποτάμι δύο φορές”. Κι αυτό γιατί έχει μεσολαβήσει αυτή εδώ η δίκη. Μια δίκη που δεν έχει ανάλογό της στο παρελθόν, όταν τα δικαστήρια διερευνούσαν αποκλειστικά την εγκληματική πράξη χωρίς να εξετάζουν το συνολικό πλαίσιο τέλεσής της. Μετά από αυτή τη διαδικασία, δεν υπάρχει πλέον γυρισμός. Θα είναι τέτοια η νομιμοποίηση που θα αντλήσει η ναζιστική εγκληματική οργάνωση αν η δικαιοσύνη λειτουργήσει ως κολυμβήθρα του Σιλβάμ για την εγκληματική της δράση, που η ναζιστική οργάνωση θα γίνει κράτος και το κράτος θα γίνει υπάλληλος. Αυτή είναι μια προοπτική που φέρνει τρόμο στα θύματα, σε όσους κατέθεσαν αλλά και σε κάθε δημοκράτη πολίτη, εκτός από όσους έχουν ήδη καταστήσει τον εαυτό τους έμμισθο ή άμισθο υπάλληλο της Χρυσής Αυγής.

Μια βασική σκέψη για την πρόταση: Η εισαγγελική πρόταση δεν τοποθετήθηκε επί του πυρήνα του κατηγορητηρίου, του επιχειρησιακού μηχανισμού τέλεσης των αξιόποινων πράξεων. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι συστηματικά σε σκέψεις και συλλογισμούς της η κα εισαγγελέας παραχάραξε το αποδεικτικό υλικό με αποκλειστικό σκοπό να δικαιώσει τους ισχυρισμούς της υπεράσπισης. Θα αναφερθώ περαιτέρω στην αγόρευσή μου, αλλά ας δώσω δύο μικρά παραδείγματα: α. Ο μάρτυρας Σπίνος κατέθεσε ότι το 1992, στο 2ο Συνέδριο της ΧΑ στο οποίο παρέστη, μοιράστηκε το Καταστατικό της οργάνωσης σε

φυλλάδιο. Η κυρία εισαγγελέας, αντίθετα, είπε ψευδώς ότι ο Σπίνος μίλησε για “δισέλιδο”, υιοθετώντας τον υπερασπιστικό ισχυρισμό. β. Η κυρία εισαγγελέας είπε ότι η ομάδα που χτύπησε τον Παύλο Φύσσα δεν έφερε όπλα και πως αυτό προκύπτει μέσα από τις καταθέσεις αστυνομικών. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν τα σήματα των διαβιβάσεων (όχι το σήμα του πολίτη!), έχουμε δηλαδή πρωτογενές υλικό από όπου προκύπτει ότι οι αστυνομικοί διαβίβασαν ότι διέκριναν ρόπαλα και σιδερογροθιές! Γι' αυτό το λόγο και είπαμε ότι θα χαιρόμασταν αν στην περίπτωση της εισαγγελικής πρότασης θα μπορούσαμε να επαναλάβουμε τη φράση ενός ιστορικού εισαγγελικού λειτουργού που τίμησε την εισαγγελία της χώρας με την υπηρεσία του, του Παύλου Δελαπόρτα, που μετά την απόφαση της δίκης Λαμπράκη είπε πως “η απόφαση έρριψεν φως εξηντλημένης ηλεκτρικής στήλης”. Αλλά εδώ είχαμε μια εισαγγελική πρόταση που, όχι μόνο δεν διαφώτισε, αλλά ενεργητικά συσκότισε και διέστρεψε το αποδεικτικό υλικό.

Για μας που εκπροσωπούμε τα θύματα, το σκεπτικό της εισαγγελικής πρότασης δημιουργεί ζήτημα όχι μόνο να το αποδομήσουμε, αλλά και να το ερμηνεύσουμε, να το εξηγήσουμε.

Υπάρχει στη συγκεκριμένη υπόθεση από την πλευρά της υπεράσπισης ο ισχυρισμός της σκευωρίας, με δύο προσκομιζόμενα στοιχεία:

- 1) Το πρώτο είναι ένα πετσοκομμένο βίντεο στο οποίο μιλάει ο Μπαλτάκος. Πρόκειται για το μόνο βίντεο που έχει το προνόμιο σε αυτή τη δίκη ο ομιλητής να εννοεί αυτό που λέει (χωρίς να χρειάζεται δηλαδή να δούμε, όπως παγίως ζητεί η υπεράσπιση, τι είπε πριν και τι μετά ή αν μιλούσε “ποιοτική αδειά” ή με “λεκτικές υπερβολές”, κλπ). Αποδείχτηκε στην ακροαματική διαδικασία ότι ο Μπαλτάκος, τότε γενικός γραμματέας της κυβέρνησης, ήταν συνεργάτης της Χρυσής Αυγής: συναντιόταν τακτικά με ηγετικά της στελέχη, μιλούσε μαζί τους για ψηφοφορίες στη Βουλή (βλ. μηνύματα στο κινητό Κασιδιάρη, Αναγνωστέο 329), με αποτέλεσμα ο Ηλιόπουλος να τον αποκαλεί σε μήνυμά του “βαμμένο χρυσαυγίτη” (Αναγνωστέο 340). Καθε άλλο δηλαδή παρά αμέτοχος τρίτος ήταν.
- 2) Το δεύτερο είναι το “ηχητικό Σαμαρά”, για το οποίο υπάρχει, σύμφωνα με τα ΜΜΕ, έκθεση της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ) που δεν ταυτοποιεί τη φωνή και βέβαια η υπεράσπιση δεν ζήτησε ποτέ να προσκομιστεί, αν και θα το μπορούσε. Ούτε βέβαια προσκόμισε μια ψευτο-τεχνική έκθεση που είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα της Χρυσής Αυγής.

Με έναν λοιπόν τόσο κρίσιμο για την υπεράσπιση ισχυρισμό, εξαιρετικά όμως αδύναμο, έρχεται ο κατηγορούμενος Κασιδιάρης και δηλώνει στην απολογία του ότι υπάρχει τηλεφωνική συνομιλία του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης Χαράλαμπου Αθανασίου (με μακρά σταδιοδρομία στη δικαιοσύνη και τα συνδικαλιστικά των δικαστών και των εισαγγελέων) και της κυρίας Τσάμη, τότε προϊσταμένης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και σας λέει επί λέξει το περιεχόμενο: “Δεν δένει η εγκληματική οργάνωση”, “Κόφτε το λαιμό σας”, “Μας καλύπτετε;” “Σας καλύπτω”. Και στο τέλος σας λέει: “και γνωρίζετε, κυρία πρόεδρε, πως όλες οι παρεμβάσεις μου επιβεβαιώνονται με ηχητικά ντοκουμέντα”.

Κατόπιν τούτων, θα μας επιτρέψετε ως υπερασπιστές των θυμάτων να αναρωτηθούμε μεγαλόφωνα. Δύο είναι τα σενάρια:

- 1) Είτε το κατατεθέν είναι ψευδές και ο κατηγορούμενος μπλοφάρει. Όπως λέει ο

λαός μας, “ρίχνει άδεια για να πιάσει γεμάτα”. Και έρχεται και σας το λέει γιατί **νομίζει ότι έτσι μπορεί να απειλήσει το δικαστήριο**, οτι αν δεν βγάλετε την απόφαση που θέλουν, το ηχητικό θα δημοσιοποιηθεί.

- 2) Είτε είναι αληθές και ο κατηγορούμενος διαθέτει όντως κάποιο ηχητικό. Αλλά τότε, γιατί δεν το φερνει εδώ στην αποδεικτική διαδικασία και στο ακροατήριο; Ή μήπως το πήγε αλλου, έξω από το δικαστήριό σας; Σε άλλες συναντήσεις, σε άλλες συζητήσεις, που “γίνονται τη νύχτα” και στις οποίες η πολιτική αγωγή δεν μπορεί να παρέμβει;

Στη συνέχεια, έχουμε την εισαγγελική πρόταση που όλοι ακούσαμε.

Εμείς, κυρία Πρόεδρε, σε αντίθεση με τους κατηγορούμενους που κοκορεύονται ότι “οι καλύτερες δουλειές γίνονται τη νύχτα”, εμείς σ' αυτή τη δίκη εκπροσωπούμε όντα της ημέρας: Μια οικογένεια Αιγύπτιων αλιεργατών και τον συμπατριώτη τους Αμπουζίντ Εμπάρακ, που στις 10μμ κοιμούνται για να ξυπνήσουν αχάραγα και να φορτώσουν ψάρια στην Ιχθυόσκαλα. Μια λαϊκή οικογένεια στο Κερατσίνι, ανθρώπων που έχασαν το παιδί τους και που με την αξιοπρέπεια και τον αγώνα τους κέρδισαν τη συμπάθεια της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Και εργάτες, που δουλεύουν για να ζήσουν τις οικογένειές τους και την ίδια στιγμή είναι συνδικαλιστές και κομμουνιστές, μαχητές της τάξης τους. Δεν έχουμε άλλα όπλα. Ούτε με κρατικές υπηρεσίες μιλάμε ούτε με ιδιώτες που έχουν βαλιτσάκια για να κάνουν τις μπίζνες τους. Δεν μπορούμε να παρέμβουμε σε αυτό το επίπεδο. Απέναντι σε μαφιόζικους εκβιασμούς, εμείς έχουμε τα μολύβια μας, τα σημειωματάρια μας, τον λόγο μας. Με αυτόν θα σας απευθυνθούμε γιατί αυτό είναι το μόνο που μπορούμε και ξέρουμε να κάνουμε.

Θέλω να έρθω αρχικά σε κάποια ζητήματα όσον αφορά το άρθρο 187:

Σχέση πολιτικού κόμματος και εγκληματικής οργάνωσης

Το πρώτο ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει είναι το αν το γεγονός ότι η δικαζόμενη οργάνωση έχει ταυτόχρονα τη νομική μορφή του πολιτικού κόμματος σημαίνει ότι η ποινική δίωξη είναι αντισυνταγματική, ότι από τη σύλληψή της παραβιάζει την αυξημένη συνταγματική προστασία που απολαμβάνουν τα πολιτικά κόμματα από το άρθρο 29 του Συντάγματος.

Η μελέτη του Σατλάνη και του Μαργαρίτη (“Είναι δυνατή η θεώρηση ενός πολιτικού κόμματος ή μιας πολιτικής οργάνωσης ως εγκληματικής οργάνωσης;”, Ποινική Δικαιοσύνη, 8-9/2013, σελ. 761-766) είναι βοηθητική στην απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Να πούμε μόνο ότι ξεκινάει με ένα πολύ ενδιαφέρον γερμανικό νομολογιακό προηγούμενο: μια νεοναζιστική οργάνωση στη Σαξονία με τον τίτλο “Sturm 34” που έδρασε από το 2006 και μετά, που συγκροτήθηκε με βάση την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία, έκανε επιθέσεις σε ιδεολογικούς αντιπάλους και κρίθηκε ως εγκληματική οργάνωση από τα γερμανικά δικαστήρια. Είναι πολύ ενδιαφέρων μάλιστα ο κατάλογος εγκληματικών πράξεων αυτής της ομάδας (οπ, σελ. 762). Το ερώτημα είναι τι θα συνέβαινε αν μια τέτοια οργάνωση είχε λάβει χαρακτηριστικά πολιτικού κόμματος;

Όσον αφορά τη Γερμανία, είναι ρητα διατυπωμένο στο άρθρο 129 του γερμανικού ΠΚ ότι δεν θα επιτρεπόταν η κρίση της οργάνωσης ως εγκληματικής από ποινικό δικαστήριο, αφού αρμόδιο είναι το Συνταγματικό Δικαστήριο το οποίο μπορεί να απαγορεύσει το πολιτικό κόμμα και στη συνέχεια να εξεταστούν οι ποινικές ευθύνες των διευθυντών και των μελών του.

Όσον αφορά την Ελλάδα, είναι γνωστό ότι ούτε Συνταγματικό Δικαστήριο διαθέτουμε – και αν με ρωτάτε ορθά – ούτε επιτρέπεται η απαγόρευση ή η διάλυση αντιδημοκρατικών κομμάτων. Με δεδομένο αυτό τίθεται το ερώτημα: είναι δυνατόν η έννομη τάξη να μένει άοπλη απέναντι σε ένα **στρατήγημα μεταμφίεσης μιας εγκληματικής οργάνωσης σε πολιτικό κόμμα**; Είναι δυνατόν η τέλεση κακουργηματικών πράξεων να τελεί υπό την αυξημένη προστασία του Συντάγματος;

Θα ήταν παράλογο κάτι τέτοιο και ο νόμος δεν μπορεί να είναι παράλογος. Γνωρίζετε ότι ο έλεγχος που κάνει ο ΑΠ είναι καθαρά τυπικός: ούτε εξετάζει το ειλικρινές ή μη της ιδρυτικής δήλωσης (νομικό πλαίσιο προ 2002) ούτε κάνει ουσιαστικό έλεγχο στα εκλογικά καταβήσματα. Έτσι, όταν έρχονται οι μάρτυρες και σας λενε “μα τη ΧΑ την έχει αναγνωρίσει ο ΑΠ, οπότε είναι νόμιμο κόμμα”, σας αποκαλύπτουν την ουσία, την καρδιά του στρατηγήματος. Αυτό όμως δεν έχει καμία επίπτωση στο δικό σας έργο. Είναι δυνατό να διερευνήσει το δικαστήριο την ύπαρξη αξιόποινης πράξης του άρθρου 187: είτε μέλους του κόμματος που δρα ως μέλος εγκληματικής οργάνωσης είτε μελών που δρουν στα πλαίσια του κόμματος και έχουν εγκληματική δράση είτε ακόμα και μελών του κόμματος που είναι ταυτόχρονα η διευθύνουσα ομάδα του “νόμιμου πολιτικού κόμματος” και της εγκληματικής οργάνωσης. Είναι προφανές ότι, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ήδη καταχρηστική άσκηση δικαιώματος και, σε περίπτωση που υπάρξει καταδίκη της δικαζόμενης οργάνωσης και της διευθύνουσας ομάδας, είναι δυνατόν ο ΑΠ να άρει το καθεστώς του “νόμιμου πολιτικού κόμματος” από μια τέτοια οργάνωση και να απαγορεύσει μελλοντικά εκλογικά της καταβήσματα.

Επόμενο ζήτημα το Παλέρμο και το οικονομικό κίνητρο

Το ζήτημα που εξετάζει το δικαστήριό σας είναι αν ισχύει το άρθρο 187 όπως το ξέρουμε ή αν υπερिσχύει η διάταξη της Σύμβασης του Παλέρμο που κυρώθηκε με νόμο του 2010 και θέλει το οικονομικό κίνητρο να είναι κομμάτι της αντικειμενικής υπόστασης της εο. Αν δηλαδή παραβιάζει η ελληνική δημοκρατία την υποχρέωση που ανέλαβε με τη διεθνή αυτή σύμβαση. Σας έχουμε δώσει σχετικό υπόμνημα όπου αναπτύσσουμε τους ισχυρισμούς μας. Η ελληνική έννομη τάξη ποινικοποίησε περισσότερα και όχι λιγότερα. Φανταστείτε την υποθετική περίπτωση ενός κράτους που υπογράφει με τους πιστωτές του υποχρέωση για ετήσιο πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ. Αν ψηφίσει στον προϋπολογισμό 5%, δεν παραβιάζει τη διεθνή του υποχρέωση. Αν ψηφίσει 1,5%, την παραβιάζει. Είναι τόσο αυτονόητη αυτή η αλήθεια, που αναρωτιέται κανείς για τα κίνητρα της εισήγησης του εφέτη, του κ. Σαλάτα, στο Βούλευμα. Αν ήταν μια νομική σκέψη που ο κ Εφέτης θα την υπερασπιζόταν σε όλες τις ανάλογες υποθέσεις, θα ήταν πολύ σημαντική, θα συζητιόταν στα δικαστήρια και στη θεωρία. Αλλά όταν τέθηκε σε άλλη υπόθεση από συνάδελφο μας, τον κ. Παπαδάκη, με τον κ. Σαλάτα να είναι στη σύνθεση, γυρίσαμε στην πεπατημένη. Δηλαδή, δύο μέτρα και δύο σταθμά. Άλλη δικαιοσύνη για τη ΧΑ και άλλη για τους υπόλοιπους.

Σε κάθε περίπτωση, για να το ξεκαθαρίσουμε και αυτό, η εγκληματική οργάνωση ΧΑ δικάζεται με το άρθρο 187 ως οργάνωση με ιδεολογικό κίνητρο. Αυτό δεν αποκλείει την ύπαρξη τρομοκρατικού σκοπού σε ενέργειες της οργάνωσης. Ούτως ή άλλως, και σε μια εγκληματική οργάνωση με οικονομικό κίνητρο είναι δυνατόν να γίνουν αξιόποινες πράξεις με τρομοκρατικό σκοπό (πχ ανθρωποκτονίες ή απόπειρες ανθρωποκτονιών “για να σταλεί μήνυμα”). Οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί για οργανώσεις ιδεολογικού/πολιτικού κινήτρου με το άρθρο 187 αναφέρουν πράξεις με τρομοκρατικό σκοπό, χωρίς να δημιουργεί κανένα πρόβλημα το γεγονός ότι από το 2004 υπάρχει και το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα για την τρομοκρατική οργάνωση.

Θέλω τώρα να έρθω σε κάποια ζητήματα της ίδιας της διάταξης του άρθρου 187.

Πρώτο ζήτημα, τι ποινικοποιεί το άρθρο 187.

Ακούγοντας την εισαγγελική πρόταση, θα έφτανε κανείς στο συμπέρασμα ότι η απόδειξη εγκληματικής οργάνωσης περνάει μέσα από τελεσθέντα κακουργήματα για τα οποία υπάρχει ηθική αυτουργία της ηγεσίας (“εντολή”). Κανένα από τα δύο αυτά στοιχεία δεν είναι στην καρδιά του αδικήματος του 187. Ούτε τα τελεσθέντα κακουργήματα ούτε η εντολή από την ηγεσία. Η οργάνωση του 187 είναι ποινικοποιημένη πριν τελέσει κακουργήματα. Άρα δεν είναι δυνατόν μεθοδολογικά να διερευνήσεις την ύπαρξή της από τα τελεσθέντα κακουργήματα και μάλιστα με την ύπαρξη εντολής.

Ίσως η σύγχυση αυτή πηγάζει από τον τρόπο που επέλεξε η κυρία εισαγγελέας να ξετυλίξει τη νομική της σκέψη για το ίδιο το έγκλημα του άρθρου 187 και το προστατευτέο έννομο αγαθό. Προς τον σκοπό αυτό ανέγνωσε στη σειρά και επί λέξει δύο χωρία: το ένα από τη μελέτη των Σατλάνη-Μαργαρίτη που επιχειρηματολογεί για το έγκλημα ως έγκλημα δυνητικής διακινδύνευσης για την έννομη τάξη και αφηρημένης διακινδύνευσης για πλήθος άλλων εννόμων αγαθών (σελ. 763: “Πρόκειται για έγκλημα δυνητικής διακινδύνευσης... ατομικά, κοινωνικά, συλλογικά και κρατικά έννομα αγαθά”). Και το άλλο από το άρθρο του Ν. Λίβου (Ζητήματα Ερμηνείας του άρθρου 187ΠΚ, Ποινικά Χρονικά, ΞΕ 2015, σελ. 310-320) και συγκεκριμένα την παράγραφο της σελίδας 311: “είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι η δημόσια τάξη ... των αξιόποινων πράξεων που τυποποιούνται σ’ αυτήν”. Όμως, η σκέψη του Λίβου είναι σε αντιπαράθεση με την επικρατούσα στη θεωρία άποψη και το αμέσως προηγούμενο απόσπασμα ότι το αδίκημα είναι δυνητικής/αφηρημένης διακινδύνευσης (ο Λίβος το θεωρεί έγκλημα βλάβης). Υπάρχει λοιπόν αντιφατικότητα στη νομική σκέψη για το άρθρο 187 σε αυτό το νομικό κολάζ – αν μου επιτρέπετε την έκφραση – της κυρίας εισαγγελέως, που φρονώ ότι είχε επίπτωση στην κατανόηση της εγκληματικής οργάνωσης και του τι αυτή ποινικοποιεί.

Να το πούμε άλλη μια φορά: η οργάνωση του 187ΠΚ είναι μια οργάνωση **εγκληματογόνος εστία** για την έννομη τάξη και για πλήθος εννόμων αγαθών **και μόνο με την ύπαρξή της**, πριν δηλαδή τελέσει τα κακουργήματα τα οποία σκοπεύει.

Και η ποινικοποίησή της δεν είναι φρονηματική (όπως επιχειρήσε να διαπλάσει το άρθρο η θεωρία), στο βαθμό που δεν έχουμε απλά έναν εγκληματία που ετοιμάζεται να

εγκληματήσσει αλλά μια οργάνωση που είναι ήδη δομημένη και έτοιμη να τελέσει κακουρηματικές πράξεις. Έχουμε δηλαδή μια **οργανωμένη ομάδα σε εγκληματική ετοιμότητα**.

Αν μας ρωτήσει ένας πρωτοετής φοιτητής Νομικής τι ποινικοποιεί το άρθρο 187, η καλύτερη απάντηση είναι να του δείξουμε το βίντεο Πατέλη, το “ό,τι κινείται σφάζεται”. Τι έχουμε εδώ: μια ομάδα έτοιμη, οπλισμένη, με κακουρηματικό σκοπό που προκύπτει από την οργάνωσή της, τον οπλισμό της, τον διακηρυγμένο στόχο της, που όμως δεν κινείται παρά μόνο αν λάβει το οκ της ηγεσίας της. Είναι εδώ παντελώς αδιάφορο αν πήγε η ομάδα στην Παναγίτσα, αν δόθηκε το οκ. Το σημαντικό είναι η ύπαρξη αυτής της ομάδας, η ένταξη των μελών σε αυτή, η υποταγή της βούλησής τους, ο επιμερισμός των ρόλων, η επιδίωξη τέλεσης κακουρηματικών πράξεων που δεν χρειάζεται να συγκεκριμενοποιούνται.

Δόλος: υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης;

Πολλές φορές σε δικαστικές αποφάσεις και βουλευμάτα διαβάζουμε την περιγραφή του δόλου με στερεότυπες φράσεις, κάτι που δεν απέφυγε και η κυρία εισαγγελέας: “το έγκλημα του άρθρου 187 είναι υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης”. Η “η αντικειμενική υπόσταση είναι πραγματοπαγής, η υποκειμενική υπόσταση είναι προσωποπαγής”. Το πρόβλημα με την επανάληψη αυτών των φράσεων είναι ότι ανάγονται σε αποφάσεις και θεωρητικά κείμενα που αφορούσαν την περίοδο πριν το 2010, όταν άλλαξε το άρθρο 187 (με τον ν. 3875/2010 που αντικατέστησε το “και επιδιώκει” με το αναφορικό “που επιδιώκει”).

Πλέον η επιδίωξη τέλεσης εγκληματικών πράξεων δεν είναι κομμάτι της υποκειμενικής υπόστασης του εντασσόμενου, αλλά κομμάτι της αντικειμενικής υπόστασης της οργάνωσης. Αυτό σημαίνει: αφενός ότι πρέπει να καταφύγουμε σε αντικειμενικά στοιχεία διαπίστωσης του κακουρηματικού σκοπού και θα πω ποια είναι αυτά, αφετέρου ότι ο δόλος του εντασσόμενου αφορά την ένταξη και όχι την πρόθεση τέλεσης κακουρηματικών πράξεων. Ο δόλος αυτός πλέον μπορεί να είναι και ενδεχόμενος.

Από που, λοιπόν, προκύπτει η επιδίωξη τέλεσης κακουρηματικών πράξεων;

Από πλήθος πραγματικών αντικειμενικών στοιχείων: Από τη στρατιωτική εκπαίδευση προετοιμασίας τέλεσης αξιόποινων πράξεων, από οπλισμό που φέρουν τα μέλη (μαχαίρια, κλομπ, σιδερογροθιές), από το *modus operandi* της οργάνωσης (την ύπαρξη ομοιόμορφων ομάδων, με στρατιωτική αμφίεση, ιεραρχία, κλπ), από δηλώσεις της ηγεσίας που αποκαλύπτουν τη στοχοποίηση αντίθετων ομάδων που στη συνέχεια πλήττονται από τις ομάδες κρούσης, από μαρτυρίες πρώην μελών ή κατηγορουμένων, από τηλεφωνικές συνδιαλέξεις και μηνύματα, και βέβαια – επειδή είμαστε οπαδοί του φιλελεύθερου ποινικού δικαίου και των δικαιοκρατικών εγγυήσεων – από την τέλεση κακουρηματικών πράξεων, τουλάχιστον δύο κακουρημαμάτων που να τελέστηκαν στο πλαίσιο δράσης της οργάνωσης.

Αυτό απαντάει και το ερώτημα γιατί περιλαμβάνονται πλημμελήματα στο κατηγορητήριο. Γιατί απο την τέλεσή τους, προκύπτει η ύπαρξη της εγκληματικής δομής, το *modus*

operandi της οργάνωσης και η ένταξη μελών στην εγκληματική οργάνωση. Προσοχή: η τέλεση είναι ενδείκτης της συμμετοχής στην εγκληματική οργάνωση, χωρίς να είναι υποχρεωτική. Δεν θα μπορούσε λοιπόν να απουσιάζει η δικογραφία του Συνεργείου, η οποία αποτελεί εμβληματική συμπύκνωση του εγκληματικού modus operandi της Χρυσής Αυγής, έστω και αν οι πράξεις εκεί ήταν πλημμεληματικές.

Και κάποιες τελικές σκέψεις για την ένταξη και τη διεύθυνση:

Τι συνιστά ένταξη; Μέλος (και μάλιστα σε μια εγκληματική οργάνωση που έχει ενδουθεί μανδύα κόμματος)

Η απάντηση του κατηγορητηρίου είναι σαφής: η ένταξη στις ομάδες κρούσης της οργάνωσης και η τέλεση αξιόποινης πράξης στα πλαίσια δράσης της οργάνωσης. Δεν ποινικοποιείται ούτε ο extraneus, ούτε ο ψηφοφόρος, ούτε ο υποστηρικτής, ούτε καν κάθε γραμματέας. Εδώ αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος, ενώ η πρόταση λέει ότι μπορεί ο δόλος να είναι και επιγενόμενος.

Όσον αφορά τη διεύθυνση, δύο ζητήματα:

Το ένα είναι το ζήτημα του αν η Αρχή του Αρχηγού αντιφάσκει με τον απαιτούμενο πραγματοπαγή χαρακτήρα της οργάνωσης. Εδώ υπάρχει σύγχυση της υπεράσπισης. Η οργάνωση είναι πραγματοπαγής, η διεύθυνσή της γίνεται ιεραρχικά (έχει δεχθεί ο ΑΠ και αντι-ιεραρχικές εγκληματικές-τρομοκρατικές οργανώσεις, αρκεί να υπάρχει δομή και επιμερισμός ρόλων, αλλά δεν είναι η περίπτωσή μας). Η Αρχή του Αρχηγού δεν σημαίνει η αρχή του Μιχαολιάκου. Σημαίνει ότι υπάρχει ένας θεσμός, αυτός του Αρχηγού, με συγκεκριμένες αρμοδιότητες στην κορυφή της εγκληματικής πυραμίδας. Για να το πούμε απλούστερα: άλλο Φύρερ που είναι ο θεσμός του Καθοδηγητή, άλλο Αδόλφος Χίτλερ που είναι το φυσικό πρόσωπο. Άλλο Ντούτσε άλλο Μπενίτο Μουσολίνι. Άλλο Αρχηγός άλλο Νικόλαος Μιχαολιάκος. Απο κει και πέρα, το πως επιλέγεται ο διευθυντής της εγκληματικής οργάνωσης είναι άλλο ζήτημα και μπορεί να ποικίλλει: είτε “δημοκρατικά” είτε “ολιγαρχικά” είτε με βιολογική γραμμή. Είναι βέβαια γνωστό ότι σε φασιστικές/ναζιστικές οργανώσεις, είναι τόσο μεταφυσική η έννοια του Αρχηγού που το βιολογικό τέλος του ηγέτη συνήθως ταυτίζεται με το τέλος της οργάνωσης. Αλλά, σε κάθε περίπτωση, αυτό είναι αδιάφορο για τον πραγματοπαγή ή μη χαρακτήρα της οργάνωσης.

Δεύτερο ζήτημα: Είναι απλά η διεύθυνση ηθική αυτουργία; Η κυρία εισαγγελέας για να τοποθετηθεί όσον αφορά το ζήτημα της διεύθυνσης έκανε μια επί μακρόν ανάγνωση του σχετικού κεφαλαίου του προαναφερθέντος άρθρου του κυρίου Λίβου. Δεν διάβασε όλο το άρθρο του Λίβου, αλλά όλη η εισαγγελική πρόταση ήταν κομμάτι του άρθρου του Λίβου. Συγκεκριμένα, ανέγνωσε από τη σελίδα 314 το υποκεφάλαιο 3: “η διεύθυνση εο ως αυτοτελώς αξιόποινη αυτουργική πράξη” μέχρι τη σελίδα 315 “σε περίπτωση που δεν είναι εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας δυνατή η θεμελίωση ή η απόδειξη της ηθικής αυτουργίας”. Και αμέσως μετά διάβασε δύο ακόμα παραγράφους της σελίδας 317: “όποιος ορίζει δεσμευτικά... του διευθύνοντος αυτήν” και “άλλωστε η ταυτότητα ... ηθική αυτουργία του αρχηγού”.

Από αυτό το κείμενο η κυρία εισαγγελέας έβγαλε προφανώς το συμπέρασμα ότι η διεύθυνση ταυτίζεται με την ηθική αυτουργία. Και ότι ο μόνος τρόπος να διαγνωστεί το αδίκημα της διεύθυνσης είναι η ύπαρξη εντολής. Και μάλιστα εντολής από τον Μιχαλολιάκο, γιατί ο Λίβος ουσιαστικά λέει ότι δεν υπάρχουν συνδιευθυντές, υπάρχει μονάχα ένας. Θα έρθω αργότερα σ' αυτό.

Στην πραγματικότητα, η σκέψη του Λίβου είναι ακριβώς η αντίθετη. **Στο προκείμενο**, ο συγγραφέας φυσικά επιφυλάσσεται και λέει ότι πρέπει να γνωρίζουμε τα πραγματικά στοιχεία της δικαζόμενης ε.ο. για να τοποθετηθούμε για τη διεύθυνσή της. **Θεωρητικά** όμως αυτό το οποίο λέει ο Λίβος είναι ότι η διεύθυνση δεν ισούται με ηθική αυτουργία ούτε με ένα άθροισμα ηθικών αυτουργιών. Ότι οι ηθικές αυτουργίες μπορεί να αναλογούν σε κάποιον που μανατζάρει την ε.ο., ενώ ο διευθυντής δεν έχει το management της ε.ο. αλλά ελέγχει την ταυτότητά της. Είναι αυτός που νοσηματοδοτεί τις πράξεις των μελών της. Είναι το alter ego της (είναι αυτό που λέει ο Παππάς σε βίντεο: “ο Νίκος Μιχαλολιάκος είναι η ΧΑ και η ΧΑ είναι ο Νίκος Μιχαλολιάκος”). Τι περιγράφει δηλαδή ο Λίβος; Μας βοηθάει μια φράση του: τον “caro di cari”. Είναι μια φράση που απέφυγε να διαβάσει η κυρία εισαγγελέας. Είναι το αφεντικό των αφεντικών. Είναι ο διευθυντής των διευθυντών. Ο caro di cari μπορεί να δώσει και ένα πλαίσιο εντολής, να μην ασχοληθεί δηλαδή με το επιχειρησιακό έργο της υλοποίησης. Να πει “θα καθαρίσουμε τον Αγιο Παντελεήμονα”, αφήνοντας στους συνεργάτες του και τα κατώτερα μέλη και στελέχη να υλοποιήσουν το εν λόγω έργο. Δηλαδή, για να το πούμε με έναν τρόπο που το καταλαβαίνουμε όλοι μιας και έχουμε δει την ταινία, ο Λίβος αναφέρεται στον Νονό.

Και εδώ πρέπει να πούμε γιατί σφάλει η άποψη του συγκεκριμένου συγγραφέα για την μη ύπαρξη συναυτουργίας στη διεύθυνση. Είναι μια άποψη που εκφέρεται με αγαθές προθέσεις, αλλά σφάλει καταφανώς και αυτό προκύπτει από την ίδια τη φράση που χρησιμοποιεί: caro di cari. Αφεντικό των αφεντικών, διευθυντής των διευθυντών. Δηλαδή, **ο επιτελικός κύκλος ο επιλεγμένος από τον αρχηγό είναι κι αυτοί διευθυντές, αλλά έχουν τον δικό τους διευθυντή. Αυτό δεν τους κάνει μέλη.** Ούτε είναι δυνατόν να εξισωθεί ο ρόλος τους με αυτόν του απλού μέλους.

- Ο μεν διευθυντής (έστω κι αν έχει τον δικό του διευθυντή, τον caro di cari) καθοδηγεί, εποπτεύει, ενορχηστρώνει, εκπαιδεύει, δίνει εντολές, ηγείται ως επικεφαλής σε επιθέσεις και μάλιστα συστηματικά (όπως έχουμε εμείς τον Πανταζή),
- το δε μέλος είναι αυτός που παίρνει το μαχαίρι και σκοτώνει.

Η ποινική απαξία είναι τελείως διαφορετική.

Χωρεί λοιπόν συναυτουργία στη διεύθυνση και είναι ορθή η τοποθέτηση του βουλεύματος που αφενός αναφέρεται σε “εντολές ή πλαίσιο εντολών” αφετέρου περιγράφει ορθά:

“προβλέπεται αυστηρότερη μεταχείριση για το πρόσωπο εκείνο το οποίο, με οποιονδήποτε τρόπο, διατάσσει, καθοδηγεί και εποπτεύει τα μέλη της οργάνωσης, για την επίτευξη των στόχων της και των εγκληματικών σκοπών της. Ενδεχομένως, τις αυξημένες αυτές αρμοδιότητες και καθήκοντα να έχουν πλείονα του ενός πρόσωπα, τα οποία με τις δικές τους ενέργειες συνεπικουρούν το έργο του εμφανιζομένου προς τα έξω ενός και μοναδικού αρχηγού. Εφόσον όμως, πλην του « ενός ανδρός » και αυτά τα άτομα, στο πλαίσιο της εγκληματικής δράσεως της οργάνωσης και για την επίτευξη των εγκληματικών σκοπών της, κατά το μέρος που τους αναλογεί, δίνουν δεσμευτικές εντολές στα ιεραρχικά κατώτερα μέλη της, τις οποίες αυτά οφείλουν να εκτελέσουν, τότε πρέπει να θεωρηθεί ότι διευθύνουν

την εγκληματική οργάνωση, εφόσον η παρουσία τους σε αυτήν δεν εξαντλείται, αποκλειστικά και μόνο, στην εκτέλεση των εντολών του αρχηγού αλλά και τα ίδια υποδεικνύουν σε άλλους περί του πρακτέου δίνοντάς τους ανάλογες εντολές. Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση κατά την οποία τα εν λόγω άτομα εγκρίνουν την παράνομη δράση των απλών μελών της εγκληματικής οργάνωσης, η οποία εκδηλώνεται στο πλαίσιο της επίτευξης των παράνομων σκοπών της”.

Κατόπιν τούτων, φρονώ ότι μεθοδολογικά είναι ορθό να ξεκινήσουμε πρώτα από τη διαπίστωση της ύπαρξης ή μη αξιόποινης οργάνωσης που επιδιώκει την τέλεση κακουργηματικών πράξεων, στη συνέχεια να εξετάσουμε την ένταξη των επιμέρους κακουργημάτων που συνεκδικάζονται και εξετάζονται αν τελέστηκαν στο πλαίσιο της και τέλος να αχθούμε σε οριστική κρίση για το αν αποδείχθηκε η εο όπως περιγράφεται στο κατηγορητήριο. Ξεκινάω από τη συγκρότηση της ΧΑ ως εθνικοσοσιαλιστικής οργάνωσης, καθώς όπως λέει το Βούλευμα ο εθνικοσοσιαλισμός συνιστά το κριτήριο επιλογής των θυμάτων της και μας δίνει το κίνητρο τέλεσης των αξιόποινων πράξεων.

β. Η Χρυσή Αυγή ως εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση.

Η ΧΑ είναι μια οργάνωση που όχι μόνον ασπάζεται τον εθνικοσοσιαλισμό, αλλά

συγκροτήθηκε από την πρώτη στιγμή ως εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση και εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση είναι μέχρι και σήμερα.

Ο κατηγορούμενος Αρβανίτης, που σας εξήγησε τη διαφορά ελληνικού εθνικισμού και εθνικοσοσιαλισμού, ανέφερε ότι οποιαδήποτε αναφορά σε εθνικοσοσιαλισμό στη σύγχρονη Ελλάδα και σίγουρα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο παραπέμπει στον γερμανικό εθνικισμό και εθνικοσοσιαλισμό. Και ήταν κατηγορηματικός. Είναι μια κρίσιμη παραδοχή αυτή την οποία την επανέλαβε και ο κατηγορούμενος Μιχαλολιάκος στην απολογία του. Να δούμε όμως υπό το φως αυτής της παραδοχής, πώς συγκροτήθηκε η οργάνωση και την πορεία της μέσα στο χρόνο.

Η Χρυσή Αυγή υπήρξε αρχικά ένα περιοδικό το οποίο εξεδόθη τα χρόνια 1980-1984. Το πρώτο περιοδικό κυκλοφόρησε τον Δεκεμβριο του 1980, με τίτλο Χρυσή Αυγή και υπότιτλο την λέξη “Αγχιβασίην”. Από την περίοδο αυτή διαθέτει το δικαστήριο τον Όρκο της ΧΑ με χρονολογία 30/6/1983 (**Αναγνωστέο 259**), που γράφτηκε από τον κατηγορούμενο Χρήστο Παππά όπως προκύπτει από γραφολογική και αποδέχτηκε και ο ίδιος: πρόκειται για ένα αμιγώς εθνικοσοσιαλιστικό και φιλοχιτλερικό κείμενο. Υπάρχει επίσης από αυτή την περίοδο η δήλωση στον ΑΠ που προσκομίστηκε από την υπεράσπιση με την οποία ανακοινώνεται η ίδρυση του Λαϊκού Συνδέσμου (Volkische Bunde στα γερμανικά) από τον Αρχηγό της Νικόλαο Μιχαλολιάκο (**έγγραφο 1 ένστασης Μιχαλολιάκου**). Η δήλωση αυτή υποβάλλεται σε περίοδο που η Χρυσή Αυγή στο περιοδικό της δηλώνει απέχθεια για την πολιτική και δείχνει ότι η ιδιότητα του αρχηγού της οργάνωσης προηγείται κάθε θεσμοθετημένης κομματικής διαδικασίας.

Μετά από μια σύντομη αναστολή κυκλοφορίας του περιοδικού και λειτουργίας της ΧΑ, το περιοδικό επανεκδίδεται τον Φεβρουάριο του 1986. Πλέον στα πρωτοσέλιδα που σας έχουμε προσκομίσει υπάρχει η φράση “Β' Περίοδος” και διπλή αρίθμηση. Από την περίοδο αυτή, ανέγνωσε το δικαστήριο το ενυπόγραφο κείμενο του Μιχαλολιάκου “Χίτλερ για χίλια χρόνια” (αναγνωστέο π.α. με αριθμό 97 του Κοινού Καταλόγου εγγράφων της π.α.), που καταλήγει: “...και με το θάρρος που μας επιβάλλει η Στρατιωτική μας Τιμή και το Εθνικοσοσιαλιστικό μας καθήκον κραυγάζουμε γεμάτοι πάθος, πίστη στο μέλλον και στα οράματά μας: *HEIL HITLER!*”. Είναι η περίοδος που ρητά ο Μιχαλολιάκος έχει αποδεχθεί ότι διακατεχόταν από “εθνικοσοσιαλιστικές απόψεις” τις οποίες δήλωσε ότι σήμερα δεν αποδέχεται.

Εκτός όμως του κειμένου αυτού, έχουμε πλήθος άλλων κειμένων της ίδιας περιόδου που αποτυπώνουν το ξεκάθαρο εθνικοσοσιαλιστικό στίγμα της οργάνωσης (και όχι φραξιών της):

- την **“Ιδεολογική Διακήρυξη”** που είναι ένα αμιγώς εθνικοσοσιαλιστικό, αντισημιτικό, αντι-εβραϊκό κείμενο (**έγγραφο 95 Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.**). Διαβάσαμε τους τίτλους και πήραμε μια ιδέα. Αυτό το κείμενο το διακινούσε η οργάνωση και το διαφήμιζε στο οπισθόφυλλο του περιοδικού της (**έγγραφο 94 Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.**).

- Εκτός αυτού, διαφήμιζε ένα άλλο κείμενο: το **“Ζητήματα Τακτικής”** με υπέρτιτλο τη φράση **“Πίστευε Υπάκουε Πολέμα”** (**έγγραφο 96 Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.**). Το

ενδιαφέρον με αυτό το κείμενο δεν είναι μόνο το περιεχόμενό του, όπου ξεκαθαρίζεται ότι η Χρυσή Αυγή δεν αμύνεται, αλλά προετοιμάζει τα μελλοντικά της αντίποινα. Αλλά είναι το ότι χρησιμοποιείται και μεταγενέστερα. Διαβάσαμε απόσπασμα στην εφημερίδα “Χρυσή Αυγή” το 2009 (Αναγνωστέο 327, παράρτημα 8.1, αρχείο 62), με αυτολεξεί επανάληψη του ίδιου κειμένου, γεγονός που δείχνει ότι αυτά είναι κείμενα αναφοράς που εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται στο σήμερα.

- Την περίοδο αυτή, η Χρυσή Αυγή διαφημίζει τις διεθνείς επαφές της. Το **1989** υπάρχει μια **επιστολή** που την ανέγνωσε το δικαστήριο: ένα γράμμα του Παππά στον Λεόν Ντεγκρέλ, με αναφορά στην ΧΑ ως εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα στο όνομα του Μιχαλολιάκου (**αναγνωστέο έγγραφο 354, παράρτημα 17.2**). Ο Ντεγκρέλ ήταν βαλόνος εθνικοσοσιαλιστής που πολέμησε με μονάδες των SS στο ανατολικό μέτωπο. Ακριβώς δηλαδή αυτό που λέει ο Μιχαλολιάκος ότι η ΧΑ είναι όχι η “σπορά των νικητών του 1949”, αλλά η “σπορά των ηττημένων του 1945”, δηλαδή του ναζιστικού στρατού του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

- Επίσης, το δικαστήριο επισκόπησε πλήθος φωτογραφιών που βρέθηκαν στο σκληρό δίσκο του κατηγορούμενου Παππά και εικονίζουν το εσωτερικό των γραφείων της ΧΑ (τέλη 1980, αρχές 1990), με σβάστικες, φωτογραφίες του Χίτλερ και του Ρούντολφ Ες, όλα όσα πιστοποιούν ότι δεν έχουμε να κάνουμε βέβαια με ελληνική αρχαιολατρία, αλλά με γερμανική χιτλερομανία. Όπως σας είπε ο Σταύρου: *“όταν χαιρετούσαμε με προτεταμμένη τη δεξιά δεν ειχαμε στο μυαλό μας τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, αλλά τον Χίτλερ και τον Ρούντολφ Ες”*. Τα μαυροκόκκινα χρώματα, τα σύμβολα, τα “Ζήτω ο Αρχηγός”, όλα είναι μετάφραση και αντίγραφα εκ του γερμανικού πρωτοτύπου.

Από όλα αυτά προκύπτει διάψευση των ισχυρισμών των μαρτύρων υπεράσπισης ότι πριν το 1992 η ΧΑ δεν είχε ένα διακριτό ιδεολογικό στίγμα και ήταν ένα αμάλγαμα ιδεολογικών αναζητήσεων από τον Νάσερ μέχρι τον Τσε Γκεβάρα.

Στις 20/10/2012 σε ομιλία του στη 12η γιορτή της Νεολαίας του κόμματος, ο κατηγορούμενος Μιχαλολιάκος είπε: *“ Δεν κρύψαμε ποτέ την ιδεολογία μας. Δεν βγάλαμε ούτε μια κεραία, ούτε ένα κόμμα, ούτε μια τελεία από όσα γράφαμε στα χρόνια τα σκληρά, τα πέτρινα. Το είπαμε σε όλους. Ας μας λένε όπως θέλουν. Δεν διαθέτουμε δηλώσεις μετανοίας. Δεν μετανοούμε”*. Από τη δήλωση αυτή, προκύπτει ρητά και κατηγορηματικά ότι ο Μιχαλολιάκος όχι μόνο δεν αποκηρύττει τις εθνικοσοσιαλιστικές απόψεις, όπως έκανε ενώπιον του ανακριτή υπό τον φόβο της προφυλάκισης, αλλά στο κρίσιμο χρονικό διάστημα του έτους 2012 τις επαναλαμβάνει και τις επαναβεβαιώνει μεγαλόστομα, μιας και σε αυτές αναφέρεται όταν μιλάει “για τα χρόνια τα σκληρά, τα πέτρινα”. Αυτή η εκδήλωση εξάλλου είναι και εκεί που ο κατηγορούμενος χαιρετάει με τη δεξιά προτεταμμένη.

Υπάρχει ένας ισχυρισμός ότι το **1992** γίνεται ένα συνέδριο (το δεύτερο) που σηματοδοτεί την έναρξη της πολιτικής περιόδου της ΧΑ και συνιστά ιδεολογική τομή. Πριν πάω στον ισχυρισμό, θα ήθελα να επισημάνω την παγκόσμια πρωτοτυπία αναφοράς στο δεύτερο συνέδριο εν απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στο πρώτο. Όχι μόνο απο μάρτυρες και κατηγορούμενους που δεν αναφέρονται σε Α' Συνέδριο, αλλά ούτε και απο την υπεράσπιση. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο φάκελος 2 αναγνωστέων εγγράφων του Ν. Μιχαλολιάκου με

τίτλο: “Δημοσιεύματα για τα συνέδρια που έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα ο ΛΣ-ΧΑ” ξεκινάει με άρθρο για το 2ο Συνέδριο.

Το Πρώτο συνέδριο – είπε ο μάρτυρας υπεράσπισης Αντώνιος Καρράς – έγινε κάπου στο 1990, χωρίς να δώσει λεπτομέρειες. Με τι καταστατικό; Τι όργανα εξελέγησαν; Ποια ήταν η ηγεσία; Ποιο ιδεολογικό πλαίσιο επιλέχτηκε; Όπως σωστά σημειώσατε, κυρία Πρόεδρε, στο pdf 4038, υπάρχει αναφορά του Μιχαλολιάκου σε τροποποίηση του Καταστατικού το 1992. Εμείς σας φέραμε επώνυμο άρθρο του Μιχαλολιάκου, τον Απρίλιο του 1992 στο περιοδικό “Χρυσή Αυγή”, που μιλάει για τροποποίηση του Καταστατικού (έγγραφο 11, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.) και υπάρχουν ανάλογα κείμενα και αργότερα. Το γεγονός αυτό ακυρώνει τον ισχυρισμό ότι το πρώτο Καταστατικό ήταν αυτό που κατατέθηκε στον ΑΠ τον Αύγουστο του 2012 (και αναφέρει ρητά στο τελευταίο άρθρο ότι είναι το πρώτο Καταστατικό). Και βέβαια ακυρώνει και το όψιμο εφεύρημα ενός “δισέλιδου” που είναι ένα καταφανώς μεταγενέστερο κείμενο και που δεν αποτελεί “Καταστατικό”.

Τι ίσχυε λοιπόν πριν το 1992; Διαθέτουμε δυο σημαντικά έγγραφα για τα πριν του 1992: 1) Το έγγραφο που προσκόμισε ο συνήγορος Γ. Μιχαλόλιας με ημερομηνία 1991 (σχετικό 2 της ένστασης Μιχαλολιάκου). Έχει επικεφαλίδα “Χρυσή Αυγή”, σφραγίδα “Λαϊκός Σύνδεσμος – Κεντρική Διοίκηση” και είναι υπογεγραμμένο από τον Χρήστο Παππά, μάλιστα με ιδιότητα του μέλους του Πολιτικού Συμβουλίου. 2) Αντίγραφο του περιοδικού της ΧΑ το 1988 (έγγραφο 9, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.) με τη σφραγίδα “Χρυσή Αυγή – Αγχιβασίην” (σφραγίδα που βρίσκουμε και στο έγγραφο “Εσωτερικός Κώδικας” του κατηγορούμενου Παππά).

Άρα, εν όψει αυτών των δύο εγγράφων, θα πρέπει λογικά να υπάρχει ένα κείμενο πριν το 1992 που περιγράφει μια διφυή οργανωτική δομή (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή) με κοινή διοικητική ιεραρχία, κοινή ηγεσία, Πολιτικό Συμβούλιο, Κεντρική Διοίκηση και Διεύθυνση Ιδεολογικών Μελετών.

Κυρία Πρόεδρε, αυτό είναι το Καταστατικό που προσκόμισε ο μάρτυρας Δ. Ψαρράς (αναγνωστέο 254 και 255 το έγγραφο “Πρωτεσίλαος”). Όχι μόνο δηλαδή το Καταστατικό υπήρχε, αλλά εφαρμόστηκε κιόλας.

Πώς περιήλθε στα χέρια Ψαρρά, έχει ήδη καταστεί σαφές, έχετε όλα τα έγγραφα (έγγραφα 3-6 Κοινού Καταλόγου π.α.), δηλαδή την ανταλλαγή δημοσιευμάτων ανάμεσα στον “Σχολιαστή” και τη “Χρυσή Αυγή” από όπου προκύπτει η ταχυδρόμηση πλήθους εγγράφων της ΧΑ στο αριστερό περιοδικό. Δημοσιοποιήθηκε μάλιστα κομμάτι του το 1990 και το 1998 στην Ελευθεροτυπία, χωρίς να υπάρξει καταγεγραμμένη αντίδραση.

Πώς επιβεβαιώνεται η γνησιότητά του: το περιεχόμενό του ταιριάζει απόλυτα – εκτός από τα υπόλοιπα έγγραφα που μόλις αναφέραμε – με το έγγραφο Παππά. Πρόκειται για το έγγραφο με τίτλο **Εσωτερικός Κώδικας - Κύκλος της Χρυσής Αυγής** που κατασχέθηκε στην οικία του Χρήστου Παππά στην Ανατολή Ιωαννίνων. Το κείμενο φέρει σφραγίδα ερυθρού χρώματος αναγράφουσας “Χρυσή Αυγή Αγχιβασίην” και σήμα την λυκοπαγίδα (ένα γράμμα του ρούνικου αλφαβήτου που το χρησιμοποιούσαν οι μονάδες των SS που

κάναν τη σφαγή στο Δίστομο), που είναι πανομοιότυπη με τη σφραγίδα που υπάρχει στο Καταστατικό που προσκόμισε ο Δ. Ψαρράς. Έγινε μάλιστα σχετική επισκόπηση των σφραγίδων από τα πρωτότυπα έγγραφα.

Ταιριάζει όμως και σε περιεχόμενο: η δομή είναι πανομοιότυπη, μπορεί το δικαστήριο να κάνει την αντιπαραβολή των Διευθύνσεων, που προβλέπονται στο άρθρο 2 του Καταστατικού και στο οργανόγραμμα του Κώδικα. Το Καταστατικό προβλέπει Πολιτικό Συμβούλιο, Διευθύνσεις (όπως αυτή των Ιδεολογικών Μελετών), Πυρήνες Υποδοχής, Δόκιμα Μέλη, κλπ.

Τι είναι όμως τόσο σημαντικό στο περιεχόμενο του Καταστατικού? Όχι τόσο ο εθνικοσοσιαλισμός, ο οποίος ούτως ή άλλως προκύπτει από τα υπόλοιπα κείμενα τα οποία ουδόλως προσβλήθηκαν ως πλαστά.

Τα πλέον σημαντικά στοιχεία είναι τα εξής δύο:

α) Η διπλή δομή (μια πολιτική (“οργανική ιεραρχία”) και μια στρατιωτική (“διοικητική ιεραρχία”)) με κοινή ηγεσία. Δηλαδή, η στρατιωτικοποίηση της Χρυσής Αυγής δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας επίθεσης σε βάρος της ή κάποιας αντισυγκέντρωσης. Υπάρχει από γεννησιμιού της, υπάρχει στο DNA της, όπως φαίνεται στο άρθρο 11 του Καταστατικού και στο γράφημα του Εσωτερικού Κώδικα (“φαλαγγίτες”, “λοχίτες”, “πυρηνάρχες”, “ομαδάρχες”, “τομεάρχες”, “φαλαγγάρχες”). Μάλιστα, γίνεται αναφορά στον Κανονισμό των Γραφείων σε “Όργανα Υπηρεσίας” και σε επιμελητές που ένας τους έχει “καθήκοντα εσωτερικής ασφάλειας”: δηλαδή η Ασφάλεια που θα βρούμε μετέπειτα στη δράση της ΧΑ υπάρχει ήδη από το πρώτο Καταστατικό της!

β) Η “Αρχή του Αρχηγού”. **Προκύπτει από το έγγραφο η απόλυτη εξουσία του Αρχηγού στην οργάνωση. Αφενός από τον τρόπο εκλογής:** ο Αρχηγός δεν εκλέγεται. Για να αντικατασταθεί χρειάζεται ομόφωνη απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου του οποίου τα 4 από τα 7 μέλη διορίζει ο ίδιος. Δηλαδή είναι ισόβιος. **Αφετέρου από το κείμενο** η “Αρχή του Αρχηγού”. Εκτός του ότι είναι ένα αντιδημοκρατικό, αυταρχικό, ναζιστικό κείμενο, είναι ένα βαθιά μυστικιστικό κείμενο. Μιλάει για τη “μυστική φωνή του αίματος”, κοκ. Πρόκειται για κείμενο που επαναλαμβάνεται και αργότερα (βλ. Έγγραφα 12 και 13, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.), αλλά και σε σύγχρονα κείμενα (“Ιεραρχία Δομή”, Αναγνωστέο 331, σκληρός δίσκος Ουρανίας) με χρονολογία 2012 και παρόμοιο περιεχόμενο:

*...Στην κορυφή αυτής της Ιεραρχικής πυραμίδας βρίσκεται ο Άνθρωπος που όλοι σεβόμαστε και όλοι ακολουθούμε. Ο γνήσιος εκφραστής της Ιδεολογίας μας, ο Αρχηγός μας ο Νίκος Μιχαλολιάκος. **Η έννοια του Αρχηγού – Καθοδηγητή στην Ιδεολογία μας προσλαμβάνει μεταφυσικό περιεχόμενο. Ως μεταφυσικό περιεχόμενο ορίζουμε την ακράδαντη πίστη όλων των Χρυσουγιτών πως ο Αρχηγός μας είναι ο Άνθρωπος που θα οδηγήσει την Ιδεολογία μας στην Τελική Νίκη εναντίον των δυνάμεων του σκότους που απεργάζονται τον θάνατο του Ελληνισμού και θα οδηγήσει ολόκληρη την Χώρα στην δημιουργία του Γ' Ελληνικού Πολιτισμού που όλοι μας ονειρευόμαστε. Ο κάθε Άνθρωπος έχει θετικά και αρνητικά στοιχεία, είτε μιλάμε για τον Αγώνα, είτε μιλάμε γενικότερα. Το ίδιο ισχύει και για τους Χρυσουγιτες της οποιας ιεραρχικής βαθμίδας μιλάμε. Ο Αρχηγός μας συγκεντρώνει τα θετικά στοιχεία όλων των αγωνιστών της***

Χρυσής Αυγής όντας πρώτος μεταξύ ομοίων στην αδιάσπαστη φάλαγγα των Εθνικιστών που παρατίθεται εναντίον του αμαρτωλού καθεστώτος που μολύνει την Πατρίδα μας με την ύπαρξη του. Είναι ο Άνδρας ο Ερχόμενος, ο οποίος θα σαρώσει με την παρουσία του, το στιδήποτε σάπιο ταλανίζει και βασανίζει το Ελληνικό Έθνος».

Γι' αυτό το λόγο και στο νέο Καταστατικό στον Άρειο Πάγο, η πρόβλεψη για εκλογή Αρχηγού υπάρχει μονο σε περίπτωση συγκέντρωσης υπογραφών από το 50% συν 1 των συνέδρων. Αλλιώς δεν γίνεται καν ψηφοφορία! Τέτοια διαδικασία δεν έγινε ποτέ. Το συμπέρασμα είναι οτι ο Μιχαλολιάκος ποτέ δεν εξελέγη (το 1983 υπέγραψε ως Αρχηγος) και ποτέ δεν τέθηκε ζητημα αντικατάστασής του σε ψηφοφορία. Είναι ο απόλυτος κυρίαρχος της ΧΑ και τίποτα δεν γίνεται σε αντίθεση με αυτόν, αν ο ίδιος δεν το αποφασίσει.

Τι έγινε τελικά το 1992?

Από το 1992, η ΧΑ αλλάζει τη δημόσια χρήση του εθνικοσοσιαλισμού σε Λαϊκός Εθνικισμός και δημόσια αγκαλιάζει την Ορθοδοξία. Συνεπάγεται αυτό πραγματική ιδεολογική αλλαγή; Σε σειρά δημοσιευμάτων εξηγείται πως όχι (βλ. το πιο χαρακτηριστικό δημοσίευμα: “Εθνικιστές ή Ναζιστές”, εφημερίδα Χρυσή Αυγή, 6/4/2006, αναγνωστέο 422).

Παρ' όλα τα όσα λέει δημόσια η οργάνωση, στις εσωτερικές ομιλίες όπως προκύπτει από πλήθος δηλώσεων του Μιχαλολιάκου που ακούσαμε μέσα από τον σκληρό δίσκο του, γίνεται επανειλημμένη χρήση και αναφορά στον εθνικοσοσιαλισμό (βλ. σκληρό Μιχαλολιάκου, αναγνωστέο 327).

Είναι μήπως ο εθνικοσοσιαλισμός μια ιδεολογία που κρατάνε τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ για το σπίτι τους; Είναι αλήθεια ότι διαθέτουμε στοιχεία για τον καθένα χωριστά, πχ:

- Για τον Παππά: πλήθος εγγράφων, ανατριχιαστικά βίντεο, μάθαμε μάλιστα από τον Αρχηγό της ΧΑ ότι τα παιδιά που εικονίζονται να τους μαθαίνει το Χάιλ Χίτλερ ο Παππάς είναι τα παιδιά του. Ο ίδιος ο Παππάς ερωτώμενος τα δικαιολόγησε λέγοντας ότι είχε ανοίξει το Τριώδιο. Έχουμε, δηλαδή, να κάνουμε με εθνικιστές του Τριωδίου.
- Για τον Κασιδιάρη: φωτογραφία τατουάζ με τη σβάστικα.
- Για τον Ηλιόπουλο: φωτογραφία τατουάζ με το Zieg Heil (“Ζήτω η Νίκη” στα γερμανικά)
- Για τον Λαγό: φωτογραφία τατουάζ με τον ναζιστικό αετό.

Ωστόσο, δεν αναφερόμαστε σε ατομικές στάσεις αλλά στην ιδεολογία της οργάνωσης συνολικά. Τούτο προκύπτει από συλλογικές δράσεις της οργάνωσης, εσωτερικές, που δεν κοινοποιούνται, για παράδειγμα:

α. Ορκωμοσία μελών 2011 (βίντεο στον σκληρό Μιχαλολιάκου, Αναγνωστέο 327, ο τίτλος ανήκει στον Μιχαλολιάκο!). Τα νέα μέλη βγάζουν λόγο με εθνικοσοσιαλιστικό περιεχόμενο, χαιρετούν με προτεταμένη τη δεξιά τον Αρχηγό, ο Αρχηγός χαιρετά επίσης, ο Γερμενής

μιλάει για τον “Αιώνιο Εβραίο”, η ομιλία Μάστορα υμνεί τον Γκαίμπελς (βλ και ΦΕΚ πρόσληψής του στη Βουλή, έγγραφο 137, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.), κλπ.

β. Ορκωμοσία Δεκεμβρίου 2012 και δη στο χειμερινό ηλιοστάσιο: Επισκόπησε το δικαστήριο την φωτογραφία του Κασιδιάρη με τη σημαία της Βέρμαχτ (κινητό Κασιδιάρη, αναγνωστέο 329) την οποία ψευδώς είχε αρνηθεί ως φωτομοντάζ. Τον Κασιδιάρη αναγνώρισε στις φωτογραφίες ο μάρτυρας υπεράσπισης Άγγελος Ιωάννου. Και διαβάσατε το κείμενο του Ηλία Κασιδιάρη (έγγραφο 107, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.) που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της ΧΑ όπου περιγράφεται για τους μυημένους η τελετή ορκωμοσίας και η ναζιστική σημαία: *“21η Δεκεμβρίου 2012. Γυμνό βουνό της Αττικής. Η ομάδα με τα μαύρα συνεχίζει αθόρυβη την ταχεία πορεία. Μαύρη στολή, παντού μαύρο χρώμα και οι σκιές αόρατες μέσα στο σκότος της νύχτας. Στοιχείο ένα, να αναρριχηθούμε ψηλά μέχρι το λυκαυγές... Η φάλαγγα κατ' άνδρα σταματά. Στάση προσοχής. Η κορυφή κατελήφθη. Στα πόδια μας η πόλη... Βλέμματα στραμμένα στην Ανατολή. Προσμένουμε τη μεγάλη στιγμή. Με σταθερές ευλαβικές κινήσεις ξετυλίγεται η σημαία. Μεμιάς κυματίζει στον Αττικό ουρανό. Χρώμα του αίματος και το σύμβολο του Ήλιου στο μέσο. Ένας νοητός ήλιος ανατέλλει στην ψυχή μας. Στο βάθος του ορίζοντα χρυσές ακτίνες διαλύουν το σκότος της νύχτας. Τα χέρια υψώνονται σε χαιρετισμό. Μια νέα Χρυσή Αυγή ανατέλλει”*. Μάλιστα, στο δημοσίευμα της ΧΑ δημοσιοποιείται άλλη φωτογραφία, χωρίς τη σημαία της Βέρμαχτ. Πρόκειται για απόλυτη επιβεβαίωση του μάρτυρα Σταύρου που ορκίστηκε με τον ίδιο τρόπο και στην ίδια σημαία στο Όρος Φαλακρό το 2011.

γ. Συναυλία του 2005 (βίντεο π.α.): παρόντα όλα τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, με σημαίες SS και τον γερμανικό ύμνο: “Deutschland uber Alles”.

δ. Κατασκηνώσεις της οργάνωσης: Νέδα και σημαίες SS, βίντεο με εθνικοσοσιαλισμό, κλπ.

ε. Εσωτερικά κείμενα με αναφορά σε εθνικοσοσιαλισμό: ενδεικτικά, επιστολή παραίτησης Παπαγεωργίου (προσκομίστηκε από συνήγορο Γ. Μιχαλόλια), συνομιλίες Δεβελέκου, έγγραφο “σύντομων πυρήνων” (Αναγνωστέο 340), εκμάθηση δοκίμων μελών (πχ. Τσακανίκας και έκθεση για Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία ως δόκιμο μέλος).

στ. Επανελλημμενες αναφορές Μιχαλολιάκου σε εθνικοσοσιαλισμό, αρθρογραφία Κασιδιάρη για Χίτλερ ως “κοινωνικό αναμορφωτή” το 2011, κλπ

Μέσα από όλα αυτά, αποδεικνύεται ότι η Χρυσή Αυγή ήταν και είναι μια οργάνωση εθνικοσοσιαλιστική, όχι στο μακρινό παρελθόν αλλά στο σήμερα, έτσι συγκροτείται. Και αυτό είναι σημαντικό γιατί προσφέρει **το κίνητρο των εγκληματικών πράξεων** σε βάρος αυτών που επιλέγονται βάσει της ιδεολογίας και στοχοποιούνται ως “υπάνθρωποι”.

Η ιδεολογία έχει προφανείς συνέπειες:

α) στην αντιμετώπιση των αλλοδαπών, βλέπε δηλώσεις Μιχαλολιάκου για ρατσισμό στον Ασπρόπυργο που είδαμε στο Αναγνωστέο 327: *«..εγώ θα ήμουν ρατσιστής και χωρίς να υπήρχε το πρόβλημα του ρατσισμού, είναι η ιδεολογία μου, δηλαδή εγώ και πριν να έρθουν οι ξένοι ήμουν ρατσιστής, αυτή είναι η ιδεολογία μου..»*, *«...ο Χίτλερ που τους είχε μαζέψει τους γύφτους σε στρατόπεδα, δεν ξέρω αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε μαζί του, εγώ πάντως συμφωνώ, όπως είχε μαζέψει τους Εβραίους είχε μαζέψει και αυτούς. Γιατί είναι ένας παρασιτικός πληθυσμός...»*.

β) στην αντιμετώπιση των πολιτικών αντιπάλων, βλ. ομιλία Μάστορα στην ορκωμοσία του 2011 για το πώς πρέπει να τσακίζονται οι πολιτικοί και ιδεολογικοί αντίπαλοι.

Διπλός λόγος

Σύμφωνα με τα έγγραφα που προσκόμισε η υπεράσπιση, η ΧΑ αρνείται στις δημόσιες παρεμβάσεις της τον εθνικοσοσιαλισμό. Κυρία Πρόεδρε, εμείς σας ζητάμε να δεχτείτε όχι μόνο τα δικά μας αλλά και τα έγγραφα της υπεράσπισης, γιατί μόνο ο συνδυασμός των δύο βγάζει νόημα. Έτσι μόνο προκύπτει ο διπλός λόγος της οργάνωσης: άλλος λόγος για το πλατύ κοινό, άλλος λόγος για τους μνημένους. Αυτοί που είναι από έξω, αυτό δεν το γνωρίζουν. Αυτοί όμως που είναι από μέσα το γνωρίζουν. Δεν γνωρίζουν μόνο την αλήθεια, αλλά γνωρίζουν και το στρατήγημα της διάψευσης.

Τρανταχτό παραδειγμα διπλού λόγου είναι ο λόγος του Μιχαλολιάκου στις Θερμοπύλες το 2012 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 14.3, βίντεο 193-4).

Αναφερόμενος στη δήλωση του Δένδια, ο Μιχαλολιάκος λέει στο κοινό του “Εσείς είσαστε τα τάγματα εφόδου”. Διαθέτουμε το βίντεο και ξέρουμε ότι από κάτω είναι η Νίκαια και στην πρώτη γραμμή ένστολος ο Ρουπακιάς (δείτε το Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 14.3, βίντεο 13, φρουρά είναι ο Τσακανίκας και ο Καζαντζόγλου και στην πρώτη γραμμη η Νίκαια με τις παραλλαγές πόλεως).

Και συνεχίζει ο Μιχαλολιάκος για να μη μείνει αμφιβολία: “οι ξιφολόγχες θα ακονίζονται στα πεζοδρόμια”, φράση που επαναλαμβάνει πολλές φορές, την έχουμε δει σε πολλά βίντεο (δεν είναι δηλαδή μεμονωμένη). Είναι μετάφραση του ύμνου των SA, των ταγμάτων εφόδου του Ναζιστικού Κόμματος (σας το είπε ο Σταύρου, αλλά σας το δώσαμε και στο έγγραφο 109, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.). Και πάλι, άλλο καταλαβαίνει το πλατύ κοινό, άλλο καταλαβαίνουν οι μύστες με την αναφορά σε “ξιφολόγχες”.

Αυτός ο διπλός λόγος εκπαιδεύει τους μνημένους στη συνωμοτικότητα. Και η συνωμοτικότητα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την τέλεση εγκληματικών πράξεων και με τη συγκάλυψή τους. Η φράση “η ΧΑ δεν έχει σχέση με το ναζισμό” είναι σχολείο για τη φράση “η ΧΑ δεν έχει σχέση με τη δολοφονία στο Κερασίνι”. Απ' αυτή την άποψη, **ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι απλά το κίνητρο, αλλά είναι η συνωμοτική γλώσσα της εγκληματικής οργάνωσης.**

Καθε εγκληματική οργάνωση χρειάζεται τη συνωμοτικότητα, προκειμένου να είναι στεγανή. Αυτή η στεγανότητα είναι που την κάνει και τόσο επικίνδυνη. Μια εγκληματική οργάνωση βασίζεται πάντα στο χτίσιμο μιας μικροκοινωνίας. Λέει ο Γάφος το 1937 για τη συμμορία: “η συμμορία είναι επικίνδυνος, διότι συν τοις άλλοις στηρίζεται εις μίαν απομόνωσιν εκ της κοινωνίας, εις μίαν κήρυξιν πολέμου εναντίον αυτής”.

Στη συγκεκριμένη εγκληματική οργάνωση, ο εθνικοσοσιαλισμός εξασφαλίζει τη στεγανότητα τού μέσα από το έξω, του πυρήνα των μνημένων από τον ευρύτερο κύκλο των συμπαθούντων, των επισκεπτών των γραφείων, των ψηφοφόρων κλπ.

Όταν η απομόνωση των μέσα γίνεται με όχημα την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία που είναι τόσο αποσυνάγωγη στην ελληνική κοινωνία και την ιστορία της, τότε δεν υπάρχει

επιστροφή (γι' αυτό και είπαν μάρτυρες σαν τον Σταύρου ή κατηγορούμενοι σαν τον Μίχο οτι δεν φεύγεις εύκολα απο τη Χρυσή Αυγή). Φανταστείτε κάποιον που εντάσσεται σε μια σατανιστική οργάνωση και την ίδια στιγμή εξακολουθεί να ζει σε μια κοινωνία που θεωρεί τις ιδέες αυτής της οργάνωσης διαστροφικές (λέξη που χρησιμοποιεί ο εφέτης κ. Σαλάτας) .

Τα άτομα που έχουν μπει σ' αυτη τη μικροκοινωνία εξασκούνται στο διπλό λόγο και αρχίζουν να κρίνουν τα ζητήματα, ακόμα και αυτά της νομιμότητας και της παρανομίας με άξονα την ομάδα και όχι την ευρύτερη κοινωνία. Σημαντική συνέπεια της ένταξης είναι η άρση των ηθικών αναστολών, ειδικά με δεδομένο ότι η πηγή της νομιμότητας της μικρο-ομάδας έχει πλέον περιβληθεί μεταφυσικό χαρακτήρα, με μυητικές τελετές, ορκωμοσίες, με μυστικισμό κοκ. Αυτή η συγκρότηση αποτελεί μια ιδανική μέθοδο λίπανσης της εγκληματικής δράσης της οργάνωσης.

Μονο έτσι μπορεί να απαντηθεί και το ερώτημα: “και τι συμφέρον θα είχε η οργάνωση απο αυτή την ανθρωποκτονία;”. Θεμιτότατο ερώτημα, αλλά δεν θα απαντηθεί με τις ιδέες του μέσου συνेतου ανθρώπου ή τον κοινωνικό μέσο όρο, αλλά με την ιδεολογική κοσμοθεωρία της συγκεκριμένης οργάνωσης και των ανθρώπων που την εγκοιλώθηκαν. Αν μια σατανιστική οργάνωση κάνει τελετές μαύρης μαγείας και στα πλαίσια αυτά τελεί αξιόποινες πράξεις και κάνει μια ανθρωποκτονία, δεν θα απαντήσουμε στο ερώτημα με τις ιδέες του μέσου ανθρώπου (που αυτό το θεωρεί παραλογισμό), αλλά με τις ιδέες που είχε ενσταλάξει στα μέλη της η οργάνωση. Και εκεί να: θα απαντήσουμε ότι μια σατανιστική οργάνωση μπορεί να κάνει ανθρωποκτονίες γυναικών ως θυσία στον Εωσφόρο και μια ναζιστική οργάνωση μπορεί να κάνει ανθρωποκτονίες μεταναστών γιατί τους θεωρεί υπάνθρωπους. Γι' αυτό έχει σημασία και η ιδεολογική συγκρότηση.

Μετά από αυτά, θέλω να έρθω στο επόμενο κεφάλαιο της αγόρευσης μου που έχει θέμα τις συνέπειες που έχει η εθνικοσοσιαλιστική συγκρότηση στη δομή της οργάνωσης. Γιατί αν ο εθνικοσοσιαλισμός είχε μείνει απλά στο επίπεδο φιλοσοφικών συζητήσεων και αναζητήσεων θα ήταν κάτι ηθικά αποδοκιμαστέο αλλά όχι αξιόποινο, τουλάχιστον στην ελληνική έννομη τάξη. Εδώ όμως έχουμε την οικοδόμηση εξωστρεφούς οργάνωσης με αυτές τις ιδεολογικές ορίζουσες και άρα από εδώ ξεκινάει και η σφαίρα του αξιόποινου.

γ. Τα “τάγματα εφόδου” ιστορικά και οι ομάδες κρούσης σήμερα. Κουσουρής (1998) και Αντίπνοια (2008).

Στο παραπεμπτικό βούλευμα υπάρχει η περιγραφή του μηχανισμού που υλοποιούσε τις εγκληματικές πράξεις, **που έφερε σε πέρας την επιχειρησιακή δράση της ΧΑ**. Δεν πρόκειται να το διαβάσω, είναι ομάδες στελεχών, μελών και υποστηρικτών που διαθέτουν εκπαίδευση και οπλισμό, κινούνται συντεταγμένα, έχουν ομοιόμορφη αμφίεση, κλπ. Ο τίτλος του σχετικού υποκεφαλαίου είναι “τάγματα εφόδου”. Εδώ χρειάζεται να συμφωνήσουμε στο περιεχόμενο της έννοιας και όχι στη λέξη που χρησιμοποιούμε, στο σημαίνόμενο και όχι στο σημαίνον. Κι αυτό για δύο λόγους:

αφενός γιατί οι μάρτυρες που ήρθαν ενώπιόν σας και περιέγραφαν αυτές τις ομάδες χρησιμοποίησαν πολλές και διαφορετικές λέξεις περιγράφοντας το ίδιο πράγμα: “**ομάδες ασφάλειας**” (Σταύρου), “**ομάδες κρούσης**”, “**στρατιωτικά αγήματα**” (Κ. Παπαδόπουλος), “**τάγματα ασφάλειας**” (τα ονομάτισε ο “γραφικός” κατά την υπεράσπιση υποψήφιος βουλευτής της Χρυσής Αυγής στη Μεσσηνία Φώτης Μπέλλος σύμφωνα με την κατάθεση του αστυνομικού διευθυντή κυρίου Γεωργακόπουλου), “**διμοιρίες**” (Πνευματικός), “**φάλαγγα**” (Ψαρράς), “**πολιτοφυλακή**” (Σπυρδαλάκης) κλπ. Το σημαντικό είναι το σημαίνόμενο: αυτό που περιγράφει το κατηγορητήριο. Και από όλους τους μάρτυρες είχαμε την επιβεβαίωση αυτής της βασικής ορίζουσας του βουλεύματος.

αφετέρου γιατί οι μάρτυρες υπεράσπισης εύκολα απαντούσαν “δεν υπάρχουν τάγματα εφόδου”, με τον ίδιο τρόπο που η ΧΑ λέει ότι “ο Ρουπακιάς δεν ήταν μέλος μας”. Εκ των υστέρων, όμως, μαθαίνουμε ότι η ΧΑ δεν είχε μέλη. Η φράση αυτή έδινε τη δυνατότητα άρνησης της έννοιας χωρίς να αρνείται κάποιος και την ουσία.

Παρ' όλα αυτά, ας δώσουμε και ένα λεπτό στην έννοια “τάγματα εφόδου” για να καταλάβουμε σε τι αναφέρεται το Βούλευμα.

Τάγματα εφόδου ήταν οι ομάδες κρούσης που διατηρούσε το Ναζιστικό Κόμμα Γερμανίας (NSDAP) στο Μεσοπόλεμο. Είναι γνωστό ότι η στρατηγική του NSDAP ήταν ένας συνδυασμός νόμιμης πολιτικής δράσης (συμμετοχή στις εκλογές) και παραστρατιωτικής τρομοκρατικής βίας κατά των πολιτικών και ιδεολογικών αντιπάλων, με τον ίδιο πάντοτε στόχο: την κατάργηση της δημοκρατίας, το τσάκισμα των αντιπάλων στο εσωτερικό της Γερμανίας και την προετοιμασία για έναν νέο μεγάλο πόλεμο.

Όργανο αυτής της βίας ήταν τα περίφημα «Τάγματα Εφόδου» (Sturmabteilung ή SA), πρώτα «Τμήματα Αθλητισμού» (Sportabteilung) που εν τέλει καθιερώθηκαν ως τα «Τάγματα Εφόδου» που γνωρίζουμε.

Οι στρατιωτικοποιημένες αυτές ομάδες ένστολων νεαρών αντρών, μελών του NSDAP, παρήλαυναν στους δρόμους των γερμανικών πόλεων με τις χαρακτηριστικές καφέ στολές και τα περιβραχιόνια με τις σβάστικες, συγκρούονταν με τα μέλη του Κομμουνιστικού (KPD) και του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (SPD), δηλώνοντας απόλυτη πίστη και υπακοή στον Φίρερ, που εκτός από «Αρχηγός» του κόμματος ήταν και ο Ανώτατος Διοικητής τους.

Στις δίκες που γίνονταν εκείνη την περίοδο για δολοφονικές ενέργειες μελών των SA, η ηγεσία του κόμματος δεν έλεγε προφανώς “δεν διαθέτουμε τάγματα εφόδου” (μιας και αυτή

ηταν η επίσημη ονομασία τους), αλλά έλεγε “τα τάγματα εφόδου δεν έχουν επιθετικό χαρακτήρα, αλλά είναι απλώς ομάδες περιφρούρησης των εκδηλώσεων του κόμματός μας”.

Πάντως, το συμπέρασμα είναι ότι η ύπαρξη μιας διπλής δομής, αφενός ενός κοινοβουλευτικού κόμματος αφετέρου μιας παραστρατιωτικής δομής είναι βγαλμένη από το εγχειρίδιο του Ναζιστικού Κόμματος Γερμανίας. Είναι μια στρατηγική την οποία ο Μιχαλολιάκος ξεπατίκωσε από τον Χίτλερ, δεν πρέπει δηλαδή να εφεύρουμε τον τροχό για να την καταλάβουμε ή να την εννοιολογήσουμε.

Ομάδες κρούσης στο σήμερα

Έτσι, για να πάμε στο σήμερα ήδη από το 1992, που η οργάνωση κάνει την πολιτική της στροφή, αρχίζουν οι πρώτες επιθέσεις. Δεν είναι τυχαία δηλαδή η ταύτιση των μαρτύρων υπεράσπισης και των μαρτύρων κατηγορίας και πολιτικής αγωγής στο έτος 1992.

Η πρώτη επίθεση καταγράφεται στο περιθώριο της συγκέντρωσης στην Αθήνα για το Μακεδονικό, όπου μια ομάδα της ΧΑ επιτίθεται στην ΑΣΟΕΕ σε φοιτητές αντεξουσιαστές και αριστερών πολιτικών πεποιθήσεων (θύμα ήταν ο Γιώργος Σαπουνάς, μέλος της Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση - ΟΣΕ).

Ακολουθούν πολλές επιθέσεις που έχουν τον χαρακτήρα των καταδρομικών επιθέσεων, των “σκουαντρίστι”, αυτό που λέμε “χτυπάμε και φεύγουμε”, πολλοί εναντίον λίγων που αιφνιδιάζονται. Υπάρχει ένας μακρύς κατάλογος καταγγελιών που αναγνώστηκε στο έγγραφο 124, που προσκομίστηκε από τον Μανώλη Γλέζο, ως χρονολόγιο.

Για κάποιες από αυτές τις επιθέσεις έχουμε και τις πρώτες καταδικαστικές αποφάσεις:

- Για την επίθεση το **1996** σε συνεργείο μελών της ΟΣΕ που έκανε εξόρμηση με την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη από τα στελέχη της ΧΑ Δημήτριο Ζαφειρόπουλο και Χαράλαμπο Κουσουμβρή, αναγνώστηκε η δικαστική απόφαση του Γ' Τριμελούς Πλημμελημάτων, το αναγνωστέο 212.
- Για την επίθεση το **2002** σε διερχόμενους φοιτητές που ο ένας, ο Πάρης Χρυσός, φορούσε παλαιστινιακή μαντήλα στις οδούς Σολωμού και Γ' Σεπτεμβρίου, λίγες δεκάδες μέτρα δηλαδή από εκεί που βρίσκονταν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, με κατηγορούμενους τον Χαράλαμπο Κουσουμβρή και τον Θεόδωρο Μαγκώτσο, αναγνώστηκε η δικαστική απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελημάτων (Αναγνωστέο 211) και το πιστοποιητικό αμετακλήτου αυτής.
- Για τις επιθέσεις το **2000** σε συνεργείο μελών της ΟΣΕ που έκανε εξόρμηση με την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη στην Ομόνοια και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, σας κατέθεσε ο μάρτυρας Γ. Πίττας, προσκομίστηκαν ενισχυτικά οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί τις οποίες το δικαστήριο σας δεν ανέγνωσε.

Από όλα αυτά τα περιστατικά προκύπτει ένα κοινό *modus operandi*: **α) Πολλοί δράστες εναντίον λίγων ή ενός θύματος.** Μια αριθμητική υπεροπλία που παραλύει τα θύματα. **β) Θύματα που στοχοποιούνται** με κριτήριο την αντίθετη ιδεολογία με τη Χρυσή Αυγή (χωρίς δηλαδή να έχουν προσωπική γνωριμία ή προσωπικά προηγούμενα με τους δράστες).

Οι επιθέσεις πραγματοποιούνται όταν τα θύματα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, σωματικά, αριθμητικά ή σε επίπεδο οπλισμού. **γ) Ομοιόμορφη ενδυμασία.** Στις περισσότερες από τις επιθέσεις, οι δράστες φορούν μαύρα ρούχα ενώ συχνά φορούν και μπλούζες με το ίδιο το σήμα της Χρυσής Αυγής. **δ) Οπλισμός.** Από γκλομπ, ρόπαλα και μαχαίρια **ε) Εκ των προτέρων χωρο-χρονική και ιεραρχική οργάνωση της επίθεσης.** Οι επιθέσεις είναι πάντα σχεδιασμένες από πριν, ώστε να επιτύχουν τον μέγιστο αιφνιδιασμό, αλλά και να αποφευχθεί η σύλληψη των δραστών. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι επιθέσεις διαρκούν λίγα λεπτά, μέσα στα οποία οι δράστες χτυπούν και έχουν εκ των προτέρων έτοιμο σχέδιο διαφυγής από τον χώρο. **στ) Βλάβη εννόμων αγαθών.** Σωματική ακεραιότητα ή/και φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

Θέλω όμως να έρθω σε δύο επιθέσεις που είναι σημαίνουσες και ξεκαθαρίζουν από πολύ νωρίς το ζήτημα της επιδίωξης τέλεσης κακουρηγηματικών πράξεων από τη συγκεκριμένη οργάνωση με πανομοιότυπο *modus operandi*.

Αφενός την απόπειρα ανθρωποκτονίας του Δημήτρη Κουσουρή από το μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου της ΧΑ Αντώνιο “Περίανδρο” Ανδρουτσόπουλο στις **16/6/1998** (Η δικαστική απόφαση αναγνώστηκε στο Αναγνωστέο έγγραφο 201, μαζί και η απόφαση του ΑΠ που απέρριψε την αίτηση αναίρεσης και η πλημμεληματική για το αδίκημα της συμμορίας).

Αφετέρου τις απόπειρες ανθρωποκτονίας των μελών του στεκιού Αντίπνοια Γεώργιου Μηλιαράκη και Ruben Sanz από το μέλος της ΚΕ της ΧΑ Βασίλειο Σιατούνη και τον Αθανάσιο Στράτο στις **30/6/2008** (τα έγγραφα της δικογραφίας υπάρχουν στο Αναγνωστέο 179, εξετάστηκαν 4 μάρτυρες και αναγνώστηκε και η απόφαση του ΜΟΕ και πιστοποιητικό αμετακλήτου αυτής).

Πρόκειται για πολυπρόσωπες επιθέσεις, με ύπαρξη επικεφαλής στελέχους της οργάνωσης (μέλους ΠΣ, μέλους ΚΕ) με κίνητρο ιδεολογικό και επιλογή των θυμάτων εκ της πολιτικής τους ιδιότητας, ως αριστερών (μελών του Νέου Αριστερού Ρεύματος - ΝΑΡ, όπως ήταν οι Κουσουρή, Φωτιάδης, Καραμπατσόλης) και αναρχικών (μελών του στεκιού Αντίπνοια, όπως ήταν οι Μηλιαράκης και Sanz). Το *modus operandi* είναι το ίδιο όπως σας το περιέγραφα, αλλά εδώ το πλήγμα είναι συντριπτικό και ο σκοπός ανθρωποκτόνος.

Οι αποφάσεις είναι ρητές και αναφέρουν αμφότερες τη Χρυσή Αυγή, ως μη όφειλαν, γιατί δεν υπήρχε τότε δίωξη ανάλογη με αυτή που δικάζει το δικαστήριό σας.

Όσον αφορά την υπόθεση Κουσουρή: Η ΜΟΕ Αθηνών 162/2009 δέχεται ότι “ο κατηγορούμενος Αντώνιος Ανδρουτσόπουλος ήταν μέλος της οργάνωσης με την επωνυμία Χρυσή Αυγή και μέλος του ΠΣ, γνωστός με το ψευδώνυμο Περίανδρος, τα μέλη της οποίας οργάνωσης ασπάζονταν την εθνικιστική ιδεολογία... ο κατηγορούμενος ήταν επικεφαλής της ολιγομελούς ομάδας των 10-15 μελών και οπαδών της”, περιγράφει αναλυτικά την επίθεση και δέχεται ότι “η πρόθεση των δραστών ήταν να σκοτώσουν τον Δημήτριο Κουσουρή καθόσον τον θεωρούσαν εκ των πρωταιτίων των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας των αδιόριστων καθηγητών και κατ' εξοχήν εχθρό της εθνικιστικής τους ιδεολογίας”.

Μάλιστα, η απόφαση ξεκαθαρίζει κάτι. Το πρωί στα δικαστήρια, η συνάντηση των ομάδων των αδιόριστων απο τη μια μεριά και των Χρυσουγιτών από την άλλη ήταν “τυχαία και συμπτωματική”: οι αδιόριστοι είχαν συγκεντρωση και οι Χρυσουγιτες είχαν προσέλθει για το δικαστήριο του Κουσουμβρή και του Ζαφειρόπουλου (ως άνω επίθεση του 1996). Αντηλλάγησαν μάλιστα και “σκωπτικά σχόλια”. Όμως η επίθεση στον Κουσουρή δεν έγινε την ώρα που αντηλλάγησαν τα σκωπτικά σχόλια ανάμεσα στις δύο ομάδες, δεν έγινε εν θερμώ. Έγινε αφού αυτό το περιστατικό τελείωσε, η παρέα του Κουσουρή πήγε για καφέ και η ομάδα των Χρυσουγιτών προσωρινά εξαφανίστηκε. Η επίθεση έγινε εν ψυχρώ. **Το κινούν αίτιο δεν ήταν τα σκωπτικά σχόλια, αλλά η εθνικιστική ιδεολογία που οδήγησε τα 10 μέλη της ΧΑ να στοχοποιήσουν τον Κουσουρή και να αποπειραθούν να τον σκοτώσουν.** Και βέβαια ο Ανδρουτσόπουλος καταδικάστηκε και για το αδίκημα της σύστασης και συμμορίας, το πλημμεληματικό 187 ότι μαζί με τα άλλα 9 άτομα “μέλη της Χρυσής Αυγής” ενώθηκε για την τέλεση πλειόνων κακουργημάτων ένα εκ των οποίων ήταν η απόπειρα ανθρωποκτονίας.

Τι παραπάνω ξέρει το δικαστήριό σας; Το δικαστήριο γνωρίζει ότι, ενώ αρχικά ο Μιχαλολιάκος μιλούσε για τη δίκη του Περίανδρου ως τη δίκη της Χρυσής Αυγής και έκανε λόγο για σκευωρία και για πολιτική δίωξη, **όταν** ο Ανδρουτσόπουλος καταδικάστηκε και εν τέλει έφυγε αυτοβούλως από τη Χρυσή Αυγή, άλλαξε άρδην η γραμμή για το τι είχε συμβεί. Στο Έγγραφο “Συντομοί Πυρήνες” που βρέθηκε στο σκληρό δίσκο Ηλιόπουλου (αναγνωστέο 340, Παράρτημα 1.4, αρχείο 13, με βεβαία χρονολογία δημιουργίας 6/7/2012), η εκδοχή που διδάσκεται στα δόκιμα μέλη της οργάνωσης είναι ότι ο Περίανδρος παραβίασε ρητή εντολή απεμπλοκής που του είχε δώσει ο Μιχαλολιάκος. Ο Μιχαλολιάκος δηλαδή γνώριζε όλα αυτά τα χρόνια ότι δράστης της δολοφονικής επίθεσης στον Κουσουρή ήταν ο Περίανδρος αλλά τον κάλυπτε στα πλαίσια του όρκου σιωπής κάθε μαφιόζικης οργάνωσης. Και αυτό είναι το καλό σενάριο, γιατί το κακό σενάριο είναι αυτό που λέει ο Ανδρουτσόπουλος σε τηλεφωνική του συνομιλία (Αναγνωστέο 276) ότι “εντολή του έδωσε ο Μιχαλολιακος και παρών ήταν και ο Παναγιώταρος”.

Όσον αφορά την υπόθεση του Αντίπνοια: Η ΜΟΕ Αθηνών 280/2015 δέχτηκε ότι οι δράστες προσήλθαν στο αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια στα Πετράλωνα με μηχανάκια, “εισήλθαν, χαιρέτισαν ναζιστικά και δήλωσαν στα παριστάμενα άτομα: Έχετε τα χαιρετίσματα της ΧΑ... θα σας γαμήσουμε”, ότι “ακούστηκε παράγγελμα ο χρόνος τελείωσε... τέλος χρόνου και αμέσως οι κατηγορούμενοι σταμάτησαν την εγκληματική τους δραστηριότητα και ακολουθώντας τα άλλα μέλη της ομάδας αποχώρησαν” και ακόμα ότι “πρέπει να σημειωθεί ότι η Χρυσή Αυγή είχε αναβαθμίσει τις επιθέσεις της σε πολιτικά στέκια μεταναστών, στη Βίλα Αμαλία κλπ”.

Τι παραπάνω γνωρίζει το δικαστήριό σας; Στα συμπεράσματα αυτά έφτασε το συγκεκριμένο δικαστήριο χωρίς να γνωρίζει ότι ο Σιατούνης ήταν μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της ΧΑ το 2008 (δηλαδή σε περίοδο που τα μέλη της οργάνωσης ήταν κάποιες δεκάδες, κατ' ουσία ήταν τα μέλη της ΚΕ, οπότε θα ήταν αδύνατο να είναι άγνωστο στην υπόλοιπη ηγεσία το γεγονός της εμπλοκής του Σιατούνη στην υπόθεση). Η ιδιότητα του Σιατούνη προέκυψε από κατάλογο που βρέθηκε στο σκληρό δίσκο Μιχαλολιάκου (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 8.4, έγγραφο 3031) και επιβεβαιώθηκε από τη μάρτυρα υπεράσπισης Αλεξάνδρα Μπάρου που κατέθεσε ότι ο Σιατούνης ήταν μέλος της ΚΕ,

εκθέτοντας έτσι τους μάρτυρες υπεράσπισης που τέλεσαν το αδίκημα της ψευδορκίας ενώπιόν σας και είπαν ότι ο Σιατούνης δεν ήταν μέλος της ΚΕ. Κι αυτή η ιδιότητα έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ανακοίνωση της ΧΑ το 2008 ότι “δεν έχει καμία σχέση με τα επεισόδια στα Πετράλωνα” (έγγραφο 21, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.).

Επίσης το δικαστήριό σας γνωρίζει: ότι ο Σιατούνης επιλέχτηκε ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στις δημοτικές εκλογές του 2010 στο ψηφοδέλτιο Μιχαλολιάκου, ότι το 2011 τα στελέχη της οργάνωσης Λαγός και Κασιδιάρης δείχνοντας έμπρακτη αλληλεγγύη στους κατηγορούμενους μετέβησαν στα δικαστήρια και προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τους μάρτυρες (σας το κατέθεσαν οι μάρτυρες, ενώ την παρουσία Λαγού-Κασιδιάρη την επιβεβαίωσαν και οι Στράτος και Σιατούνης στις απολογίες τους) . Και βέβαια ότι η κυρία Μπάρου αναγνώρισε τον Σιατούνη σε φωτογραφίες, τη μια στη Νίκαια το 2013 (από το σκληρό δίσκο Πατέλη) και την άλλη το 2018, όταν πλέον είχε αποφυλακιστεί, στη συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής για τα Ίμια.

Και οι δύο αποφάσεις ξεκαθαρίζουν ότι ομάδες μελών της ΧΑ με επικεφαλής στέλεχος της τελούν επιθέσεις με ανθρωποκτόνο σκοπό σε βάρος ανθρώπων που δεν τους γνωρίζουν αλλά τους επιλέγουν με βάση την ιδεολογία της οργάνωσης. Γι' αυτό και η απόφαση Κουσουρή μιλάει για “εθνικιστική ιδεολογία”, αφού αυτή συνέχεια απολύτως με την πράξη. Γι' αυτό εξάλλου και το μαχαίρι του Σιατούνη έχει πάνω ζωγραφισμένη τη σβάστικα: **η σβάστικα, όταν παύει να είναι απλά ιδέα και γίνεται πολιτική δράση, σημαίνει μαχαίρι** (ανακριτικά είχε πει ότι είναι ένας περίτεχνος βυζαντινός σταυρός, στην απολογία του είπε ότι είναι ένα μαχαίρι αγορασμένο από παζάρι στα Σούρμενα για να κόβει τα τσέρκια, τα ίδια δηλαδή με τον Ρουπακιά).

Ας θέσουμε τώρα δύο ερωτήματα:

Χρειάζεται να αποδειχθεί ύπαρξη εντολής του Μιχαλολιάκου για να πούμε ότι τα κακουργήματα τελέστηκαν στο πλαίσιο της οργάνωσης; Γνωρίζουμε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο Μιχαλολιάκος ενέκρινε τις επιθέσεις καλύπτοντας τα στελέχη της οργάνωσής του:

- τον μεν Περίανδρο, δηλώνοντας σε όλους τους τόνους ότι είναι αθώος ενώ προκύπτει εξ εγγράφου ότι γνώριζε την ενοχή του (ή στην χειρότερη περίπτωση αυτός έδωσε την εντολή)
- τον δε Σιατούνη, αποκρύπτοντας την πολιτική του ταυτότητα την ίδια στιγμή που η οργάνωση τον ενίσχυε με όλους τους δυνατούς τρόπους μέχρι τέλους. Όταν πλέον όλα αποκαλύφθηκαν, ήρθε ο Μιχαλολιάκος στο δικαστήριό σας και σας είπε ότι τον Σιατούνη τον διέγραψε, την ίδια στιγμή που ο Σιατούνης ισχυρίζεται ότι δεν είναι καν μέλος!

Εμποδίζεται το δικαστήριό σας να κάνει χρήση της απόφασης για την επίθεση του 1998 από το γεγονός ότι το κατηγορητήριο λέει ότι η εγκληματική δράση της ΧΑ ξεκινάει τουλάχιστον από το 2008; Και περαιτέρω από το γεγονός ότι ο Περίανδρος δεν είναι κατηγορούμενος;

Το δικαστήριο σας έχει να αχθεί σε μια κρίση για το αν η δικαζόμενη ως εγκληματική οργάνωση επεδίωκε την τέλεση κακουργηματικών πράξεων. Για τον σχηματισμό αυτής της κρίσης, το δικαστήριο μπορεί να χρησιμοποιήσει και ελεύθερα να συνεκτιμήσει κάθε

αποδεικτικό μέσο, αρκεί να έχει δικαστηριοποιηθεί στην διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. Αυτό σημαίνει κάθετι, **και μεταγενέστερο** του 2013-4 (το 2014 έχουμε το Ρεσάλτο) **και προγενέστερο** του 2008. Για παράδειγμα, για την ιδεολογική συγκρότηση της οργάνωσης, μπορείτε να κάνετε χρήση όχι μόνο στοιχείων του διαστήματος 2008-2013 αλλά και προγενέστερα, το 1992, το 1987, κλπ. Το ίδιο ισχύει και για τη διάγνωση του σκοπού τέλεσης κακουργηματικών πράξεων. Πόσο δε μάλλον όταν η απόφαση είναι **αναγνωστέο έγγραφο του κατηγορητηρίου**, δεν είναι της πολιτικής αγωγής. Και ο ισχυρισμός μου είναι ότι η επιλογή του 2008 ως χρονικού ορίου την προϋποθέτει. Διαβάζω από τη σελίδα 109 της εισαγγελικής πρότασης:

“Από τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι η επιχειρησιακή δράση του κόμματος, από την ίδρυσή του, συνίστατο σε αλληπάλληλες, μεθοδευμένες και σε βάθος χρόνου βίαιες επιθέσεις εναντίον πολιτικών του αντιπάλων, στοχοποιημένων ημεδαπών και αλλοδαπών μεταναστών, στο πλαίσιο δε αυτής τελέστηκαν ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα... Όπως αναφέρθηκε ήδη παραπάνω, η αλυσίδα σοβαρών εγκληματικών πράξεων οι οποίες, κατά καιρούς, φέρονται ότι έχουν τελεσθεί «υπό την αιγίδα» της εγκληματικής οργάνωσης και του πολιτικού κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» είναι μεγάλη. Όμως, από το έτος 2008 και μετά καταγράφονται εγκληματικές πράξεις, από τις οποίες αναδύονται τα πρώτα στοιχεία ότι δεν πρόκειται για τυχαία περιστατικά, αλλά οι δράστες είχαν κοινά χαρακτηριστικά, επεδίωκαν κοινό σκοπό και δρούσαν υπό την κάλυψη της, τότε, απλής οργάνωσης «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», για την επιβολή της ιδεολογίας της, με τρόπους και μεθόδους, που η ηγεσία της συνειδητά είχε επιλέξει. Επομένως, ευλόγως μπορεί να υποστηριχθεί ότι από το έτος 2008, εκδηλώνεται έντονα η δράση της εγκληματικής οργάνωσης”.

Και, έτσι, στο κατηγορητήριο του κατηγορούμενου Μιχαλολιάκου ξεκαθαρίζεται ως εξής το ζήτημα: “ο εν λόγω κατηγορούμενος, ως ιδρυτής και κατ' ουσίαν Αρχηγός και ηγέτης αυτής, καθ' όλο το διάστημα της λειτουργίας της ως εγκληματικής οργάνωσης, ήτοι κατ' ουσίαν από το έτος 2008 οπότε εκδηλώθηκε εμφανώς η σωρευτική και εξακολουθητική εγκληματική της δράση”.

Σε τι αναφέρεται το Βούλευμα και ο κύριος εισαγγελέας όταν μιλάει για σοβαρές εγκληματικές πράξεις πριν το 2008; Προφανέστατα στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του Δ. Κουσουρη. Τι λέει όμως; Ότι αυτή, ενώ είναι ενδείκτης ύπαρξης εγκληματικής οργάνωσης, τότε θα μπορούσε να θεωρηθεί “μεμονωμένο περιστατικό”. Έρχεται όμως το 2008. Και σε τι αναφέρεται η εισαγγελική πρόταση; Όλοι το καταλαβαίνουμε: στην επίθεση στο στέκι Αντίπνοια. Εκεί λοιπόν, λέει η εισαγγελική πρόταση, έχουμε πλέον όχι ένδειξη μεμονωμένη, αλλά ένδειξη επαρκή για την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης. Γι' αυτό και τίθεται το 2008 ως χρονικό όριο. Γιατί στο 2008 κρίνεται ότι έχουμε **ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ**. Και αυτό απαντάει στον ισχυρισμό της υπεράσπισης: γιατί σε άλλα εγκλήματα που τελούν μέλη μιας οργάνωσης δεν διώκεται ηγεσία; Απάντηση: Γιατί δεν έχουμε επανάληψη και μαλιστα με το ίδιο modus operandi! Γιατί προσπαθήσατε να σκοτώσετε και το κάνατε ξανά και ξανά και ξανά. Και αυτή η επανάληψη στοιχειοθετεί την ύπαρξη **συστήματος βίας**.

Θεωρώ λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, ότι οι δύο αυτές αποφάσεις “κουμπώνουν”. Μόνο με τον συνδυασμό τους μπορεί να γίνει κατανοητό γιατί επιλέγεται ως χρόνος έναρξης

“τουλάχιστον το 2008”. Αυτή την εικόνα μόνο το δικαστήριο σας την έχει. Την έχουν φυσικά οι κατηγορούμενοι: οι ίδιοι σας είπαν ότι η οργάνωση ήταν τις δεκαετίες μέχρι το 2010 τόσο μικρή (κάποιες δεκάδες άτομα) που αυτοί ξέρουν τι κάνανε. Ξέρουν και ποιοι είναι οι ασύλληπτοι 9 του Κουσουρή και οι ασύλληπτοι 10 του Αντίπνοια, κοκ. Από τη σκοπιά της έννομης τάξης, επίσημα και με ακροαματική διαδικασία, το δικαστήριο σας τα μαθαίνει το πρώτον, κανείς άλλος.

Όλος ο μηχανισμός είναι στη θέση του, τόσο ιδεολογικά, όσο και οργανωτικά, είναι μάλιστα χρησιμοποιημένος πριν το 2012. Και θα χρησιμοποιηθεί το χρονικό διάστημα 2008-2012 στο κέντρο της Αθήνας, με αρχή τον Άγιο Παντελεήμονα και τις επιθέσεις σε βάρος των μεταναστών.

δ. 2008-2012: Στόχος οι μετανάστες. Η δοκιμή του Αγίου Παντελεήμονα. Το πογκρόμ του 2011. Η δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και τον Αμπουζίντ Εμπάρακ.

Η εγκληματική δράση της ΧΑ πηγαίνει χέρι χέρι με την πολιτική στοχοθεσία. Η υποψηφιότητα του Μιχαλολιάκου στις δημοτικές εκλογές της Αθήνας του 2010 και η εκλογή του ήταν ο στόχος, το εργαλείο ήταν οι επιθέσεις σε βάρος αλλοδαπών. Βασικό πεδίο πειραματισμού για την εγκληματική οργάνωση έγινε η περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα.

Στο κέντρο της Αθήνας, ιδίως από το 2008 και μετά, είχαμε μεγάλο ρεύμα προσφύγων και μεταναστών, κυρίως από το Αφγανιστάν: ήταν τότε, τα αποτελέσματα της διάλυσης της συγκεκριμένης χώρας από τον πόλεμο του 2003. Η Πολιτεία ήταν πλήρως ανέτοιμη, για να μην πω αδιάφορη. Δεν υπήρχαν ούτε χώροι φιλοξενίας ούτε προγράμματα στέγασης ούτε τίποτα. Ακόμα και μάρτυρες υπεράσπισης, σας είπαν ότι τώρα δεν υπάρχουν μετανάστες με σκηνές σε πλατείες, υπάρχουν κάποια προγράμματα της Ύπατης Αρμοστίας ή καποιων ΜΚΟ, τότε δεν υπήρχε τίποτα. Υπήρχαν κυκλώματα που εκμεταλλεύονταν ανθρώπους που μέναν 10-15 μαζί ή πολλές φορές στο δρόμο. Κατόπιν μάλιστα της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008 που ακολούθησε τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον αστυνομικό Κορκοoney, η παρουσία των μεταναστών αντιμετωπίστηκε αμιγώς ως ένα ζήτημα δημόσιας τάξης και όχι ως ζήτημα πόρων στους δήμους και κοινωνικού κράτους. Και μάλιστα υπήρχαν και ηχητικά ομιλιών του Αρχηγού της ΕΛΑΣ σε συσκέψεις με περιεχόμενο “κάντε τη ζωή τους δύσκολη”. Μια τοποθέτηση που μπορούσε να καταστήσει τη Χρυσή Αυγή μια φίλια δύναμη προς την αστυνομία και τους στόχους της. Αυτή την ευκαιρία την άρπαξε η ΧΑ.

Την άρπαξε εμφανιζόμενη ως ο άγγελος-εκδικητής, ο εκκαθαριστής των πλατειών, αυτός που θα “ξεβρωμίσει τον τόπο”. Και μάλιστα χωρίς τις καθυστερήσεις της νομιμότητας. Και αυτή η δράση της (δηλαδή τα σπασμένα κεφάλια μεταναστών) σήμανε πολιτικό κεφάλαιο για την ίδια. Ο Μιχαλολιάκος το είχε υποσχεθεί εξάλλου το 2010 να το κάνει σαν δήμαρχος: να προσλάβει δηλαδή ο δήμος μέλη της ΧΑ ως ιδιωτικούς security και να καθαρίσει την Αθήνα από τους εγκληματίες, τους οποίους πάντα η οργάνωση ταυτίζει με τους μετανάστες αδιακρίτως. Αυτό λοιπόν δεν το έκανε ως δήμαρχος, γιατί δεν εξελέγη, αλλά το έκανε ως Χρυσή Αυγή.

Υπάρχει απόπειρα σύγχυσης από την υπεράσπιση μεταξύ **αγανάκτησης** για τα προβλήματα και **οργανωμένης δράσης ΧΑ**. Ό,τι έγινε από άποψης δράσης της ΧΑ δεν είχε να κάνει με αγανάκτηση, ήταν στρατηγικό σχέδιο. Εξάλλου ο Μιχαλολιάκος ήταν κάτοικος Πεύκης, ο Κασιδιάρης Πικερμίου κοκ. Γι' αυτό και είναι απολύτως διακριτό (και ορατό με την πρώτη ματιά) αυτό που λέμε δυσaráσκείες και προβλήματα των κατοίκων και αυτό που λέμε δράση της Χρυσής Αυγής. Βέβαια, η ΧΑ στρατολόγησε κατοίκους, όπως πχ η Θ. Σκορδέλη, αλλά το πέρασμα από την αγανάκτηση στη Χρυσή Αυγή συνοδευόταν απο την τέλεση αξιόποινων εγκληματικών πράξεων.

Όταν λέμε ότι είναι ορατό με την πρώτη ματιά τι εννοούμε; Σας δώσαμε: το βίντεο του παλιού Εφετείου το 2009 (αρ. 46 και 47 Βίντεο πα), το βίντεο της “μάχης του Αγίου Παντελεήμονα” το 2011 (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 396), το βίντεο και οι φωτογραφίες από το πογκρόμ του 2011 (μπροστά οι κρανοφόροι με Κασιδιάρη, πίσω ο χύμα κόσμος, αναγνωστέο 173).

Στο υλικό αυτό, είναι πλήρως ορατό και κατανοητό ποιοι είναι οι Χρυσουγίτες και ποιοι είναι οι κάτοικοι. Οι Χρυσουγίτες έχουν κράνη, ασπίδες, εμφανίζονται σαν ομάδα συντεταγμένη, παίζουν ξύλο με τα ΜΑΤ, προκαλούν υλικές φθορές, φωνάζουν “Αίμα Τιμή ΧΑ”, ανταποκρίνονται σε παραγγέλματα, έχουν επικεφαλής τον Λαγό και τον Κασιδιάρη, κοκ.

Γι' αυτό λέει ο Μιχαλολιάκος στις 21/1/2012 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, 2012-01-21 κορί pitas kentrika grafia): “δεν κάνει τίποτα λέει η Χρυσή Αυγή για την πλ. Αττικής, τον Άγιο Παντελεήμονα, τα Πατήσια, για την Κυψέλη. Ε, ποιοι μαχαιρωθήκανε τότε σ' αυτές τις περιοχές για να μείνουνε κάποια κομμάτια ελληνικά... στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα ποιοι παίζανε ξύλο με τα ΜΑΤ και τρώγανε τα χημικά, οι κάτοικοι ή οι χρυσουγίτες;» για να συνεχίσει «.. δεν ήρθε ο καιρός ακόμη της μεγάλης σύγκρουσης... αν φτάσει ο καιρός όπου οι λόγχες θα ακονίζονται στα πεζοδρόμια τότε θα δούνε ποιοί είναι οι Χρυσουγίτες...».

Η οργάνωση παινεύεται για αυτό. Ακούμε δηλαδή το αποτέλεσμα της δράσης: πχ. “ο Χρυσουγίτης καθάρισε τον Άγιο Παντελεήμονα”, όπως λέγεται επανειλημμένα, στο βίντεο ορκωμοσίας δοκίμων μελών το 2011 (Αναγνωστέο 327), στην ομιλία του Παναγιώταρου στα γραφεία της ΧΑ (βίντεο 29, Κοινός Κατάλογος βίντεο πα), κλπ.

Τι ήταν λοιπόν αυτή η δράση; Το δικαστήριο διαθέτει δύο πολύ σημαντικούς μάρτυρες που παρατήρησαν για επαγγελματικούς λόγους το τι επιχείρησε να κάνει η Χρυσή Αυγή στη συγκεκριμένη περιοχή, τον σκηνοθέτη **Κωνσταντίνο Γεωργούση** και τον δημοσιογράφο **Ιωάννη Παπαδόπουλο**.

Ο **Ι. Παπαδόπουλος** έμεινε το 2010 και 2011 στον Άγιο Παντελεήμονα κάποιες μέρες για τις ανάγκες της δημοσιογραφικής του έρευνας. Όχι μόνο υπήρξε αυτόκοος μάρτυρας του **Ηλία Παναγιώταρου** να προαναγγέλλει το πογκρόμ σε βάρος των μεταναστών μόλις η ΧΑ εκλέξει δημοτικό σύμβουλο τον Οκτώβριο του 2010 (και έχει καταγραφεί σε δημοσίευμα, αναγνωστέο 434). Υπήρξε ακόμα αυτόπτης μάρτυρας ρατσιστικής επιθεσης από ομάδα νεαρών ατόμων σε βάρος μετανάστη, με κάτοικο της περιοχής να απευθύνεται στον Παναγιώταρο και να του λέει “**μάζεψέ τους, εσύ τους κάνεις κουμάντο**”.

Να πούμε εδώ ότι οι μαρτυρίες για τη δράση της Χρυσής Αυγής στον Άγιο Παντελεήμονα είναι σημαντικές για δύο λόγους: τόσο για τη στοιχειοθέτηση της εγκληματικής δράσης της οργάνωσης γενικά όσο και για τη δράση του τάγματος εφόδου της Νίκαιας ιδιαίτερα. Από την αποδεικτική διαδικασία αναγνωρίστηκε ο **Ρουπακιάς**, ένστολος σε παρατεταγμένο τάγμα εφόδου στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα τον Ιούλιο του 2012, υπό τη διοίκηση του **Ηλία Παναγιώταρου** (βίντεο 14 πολιτικής αγωγής Φύσσα).

Ο **Γεωργούσης** έμεινε το 2012 για πολλές βδομάδες στον Άγιο Παντελεήμονα γυρίζοντας ντοκιμαντέρ παρατήρησης που αποτελούσε τη διπλωματική του, με τον τίτλο The Cleaners (Οι Εκκαθαριστές). Κατέγραψε μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής (Βάθης, Πλωμαρίτης, Μπατζής, κλπ) να αναφέρονται στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις της οργάνωσης στην Πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα και συγκεκριμένα στα “παιδιά της Χρυσής Αυγής”: “καμία 20ριά γομάρια από 150 κιλά ο καθένας που ήρθαν στην πλατεία και την καθάρισαν

από αλλοδαπούς τους οποίους πλάκωσαν με γροθιές, μπουνιές και ρόπαλα” (Αναγνωστέο 414). Τους κατέγραψε επίσης να επαίρονται για τις ρατσιστικές και εθνικοσοσιαλιστικές τους ιδέες, περί φούρνων και ούτω καθεξής (υπάρχει και σχετική καταδικαστική απόφαση σε βάρος του υποψήφιου βουλευτή Πλωμαρίτη). Η καταγραφή έγινε απολύτως εν γνώσει της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής, στα γραφεία της οποίας μπαινόβγαινε κανονικά ο Γεωργούσης μέχρι στη συνέχεια να τον μηνύσουν για δήθεν καταγραφή με κρυφή κάμερα, μηνύσεις που φυσικά κατέληξαν στο αρχείο.

Σημαντική αποδεικτικά είναι η **στατιστική καταγραφή** των ρατσιστικών επιθέσεων που υλοποιήθηκε από το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικών Βίας (φορέας αποτελούμενος από την Υπατη Αρμοσσία του ΟΗΕ και την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου) για το οποίο μας μίλησε η μάρτυρας κατηγορητηρίου κυρία **Μαρία Κουβέλη** και η μάρτυρας πολιτικής αγωγής **Ελένη Τάκου**. Από τις εκθέσεις (διαβάσαμε χαρακτηριστικά μία στο αναγνωστέο 433) προκύπτει αύξηση της ρατσιστικής βίας από το 2011 και εντεύθεν και η δραματική μείωση μετά τον Σεπτέμβριο του 2013 που έχουμε τις συλλήψεις και την έναρξη της ποινικής δίωξης, σημειώνεται δε ρητά η ταυτοποίηση μελών της ΧΑ σε πολλές επιθέσεις (η μέθοδος κατάρτισης των εκθέσεων ήταν με **συνεντεύξεις** σε μια περίοδο που οι μετανάστες χωρίς χαρτιά δεν μπορούσαν να καταγγείλουν στις αρχές). Προκύπτει δηλαδή και στατιστικά αυτό που είπε ο Ναϊμ Ελγαντούρ ότι οι μετανάστες χρωστάνε τη μείωση των επιθέσεων “στο αίμα του Παύλου Φύσσα”. Την εικόνα αυτή επιβεβαίωσε ο δήμαρχος Αθήνας **Γεώργιος Καμίνης**. Ανάλογη εικόνα για τις ρατσιστικές επιθέσεις και τη συμμετοχή μελών και υποστηρικτών της ΧΑ έχουμε από την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη (Αναγνωστέο 429).

Για το πλήθος των περιστατικών ιδίως την περίοδο 2011-2013, σας μίλησε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας, για εκατοντάδες επιθέσεις, στην πλειοψηφία τους κατά σκουρόχρωμων μεταναστών από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, το Μπαγκλαντές και αφρικανικές χώρες. Αξίζει εδώ να αναφερθεί το *modus operandi* που ταιριάζει με τις ομάδες κρούσης της ΧΑ. Μια περίπτωση απόπειρας εμπρησμού του μουσουλμανικού λατρευτικού χώρου στην Πλατεία Αττικής με παρολίγον θύματα 40 άτομα υπηκοότητας Μπαγκλαντές στις 30 Οκτωβρίου 2010 κατέθεσε ο **Ναϊμ Ελγαντούρ**. Γνωρίζουμε την πολιτική ταυτότητα των δραστών της επίθεσης, γιατί οι ίδιοι φρόντισαν να την κοινοποιήσουν γεμίζοντας τον εξωτερικό χώρο με αυτοκόλλητα της Ελληνικής Αυγής, του συνδυασμού του Μιχαλολιάκου για τον δήμο Αθήνας (επεδείχθησαν οι σχετικές φωτογραφίες).

Από αυτές τις ρατσιστικές επιθέσεις, λίγες βρήκαν το δρόμο στα δικαστήρια. Κι αυτό γιατί τα θύματα φοβόντουσαν να τις καταγγείλουν, καθώς στην πλειοψηφία τους δεν είχαν χαρτιά. Αλλά και όταν είχαν, ήταν πολλές φορές αντιμέτωποι με αρνητικά διακείμενες διωκτικές αρχές. Για τη στάση της αστυνομίας, το δικαστήριο διάβασε ένα χαρακτηριστικό έγγραφο, το αναγνωστέο 218, όπου ο αστυνομικός που δέχεται καταγγελία για επίθεση σε οικία Πακιστανών μεταναστών από άγνωστα άτομα με κουκούλες, κράνη και ξύλινα ρόπαλα, με σοβαρό τραυματισμό στο κεφάλι στον Πειραιά το 2012, δεν κάνει καν προανάκριση στα πλαίσια αυτοφώρου (Αναγνωστέο 218).

Κατατέθηκαν επίσης στο δικαστήριο **επώνυμες καταγγελίες ρατσιστικών επιθέσεων** είτε

από αυτόπτες μάρτυρες τέτοιων επιθέσεων είτε από δημόσια πρόσωπα στα οποία απευθύνθηκαν αυτόπτες μάρτυρες. Τέτοιες ήταν οι μαρτυρίες του **Θανάση Κούρκουλα**, υπεύθυνου του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών, της **Νέλλης Παπαχελά**, δημοτικής συμβούλου και κατοίκου της Πλατείας Βικτωρίας, του **Αναστάσιου Υφαντή**, μέλους των Γιατρών του Κόσμου, του **Μιχάλη Τέζαρη**, δημοσιογράφου του ΣΚΑΙ, του **Μάριου Λώλου**, προέδρου της Ένωσης Φωτορεπόρτερ, της **Βασιλικής Κατριβάνου**, βουλευτριάς του ΣΥΡΙΖΑ, του **Γιάννη Μπασκάκη**, δημοσιογράφου της Εφημερίδας των Συντακτών. Παρόμοιο περιεχόμενο είχαν οι καταθέσεις του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, δημοτικού συμβούλου Αθηνών και συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, της **Μαρίας Κανελλοπούλου**, πρώην βουλευτριάς του ΣΥΡΙΖΑ και κατοίκου του Αγίου Παντελεήμονα και του **Γεώργιου Μαργαρίτη**, ιστορικού. Σύμφωνα με αυτές τις μαρτυρίες, έχουμε επιθέσεις από πολυπληθείς ομάδες συνήθως αντρών, με διακριτικά της Χρυσής Αυγής ή προφορική δήλωση της πολιτικής τους ταυτότητας, με λοστούς, μαχαίρια και σιδερογροθιές σε βάρος μεταναστών και συνήθως σε βραδυνές ώρες. Πολλές φορές στις επιθέσεις αυτές πρωτοστατούν μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής: αναφέρθηκαν η κατηγορούμενη **Θέμις Σκορδέλη**, η Δημοπούλου κλπ, ή σε κεντρικές περιπτώσεις όπως τα επεισόδια στο παλιό Εφετείο τα στελέχη της οργανωσης, ο **Ιωάννης Λαγός** παρουσία του **Μιχαλολιάκου**, ή στο πογκρόμ του Μάη του 2011, με καθοδήγηση του πλήθους από **Κασιδιάρη**, **Παναγιώταρο**, κλπ. Αναρωτήθηκε η κα. εισαγγελέας γιατί ο κ. Μαργαρίτης δεν κατήγγειλε τον Κασιδιάρη για το γεγονός στο λεωφορείο: διαβάσαμε επίσημες καταγγελίες της Ένωσης Εργαζόμενων ΗΣΑΠ για επιθέσεις μελών της Χρυσής Αυγής σε μετανάστες στο τρένο (Αναγνωστέα 206 και 207), που φυσικά δεν θορύβησαν κανέναν εισαγγελέα όταν δημοσιοποιήθηκαν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στις ρατσιστικές επιθέσεις για τις οποίες έχουν σχηματιστεί δικογραφίες ή έχουν εκδοθεί καταδικαστικές αποφάσεις, υπάρχει πάντα εμπλοκή μελών ή στελεχών της Χρυσής Αυγής. Τέτοιες περιπτώσεις είναι:

- η καταδίκη της **Θ. Σκορδέλη** για ηθική αυτουργία σε επικίνδυνες σωματικές βλάβες σε Αφγανούς μετανάστες τον Σεπτέμβρη του 2011 (αναγνώστηκε δικαστική απόφαση),
- η καταδίκη του **Ηλία Κολιόπουλου** για τον βανδαλισμό καταστήματος αλλοδαπού τις μέρες του πογκρόμ τον Μάιο του 2011 (διαβάστηκε απόφαση, αναγνωστέο 176).
- η καταδίκη των **Γ. Περρή** και **Ν. Παπαβασιλείου** για τον εμπρησμό του Cointreau τον Μάιο του 2013 με ρατσιστικό κίνητρο (αναγνωστέα 232-234, κατέθεσε ο Seck Khadim, αναγνώστηκε η κατάθεση του Cyprien Amougou, διαβάστηκε δικαστική απόφαση). Στη φωτογραφία του εγγραφου 233, ο Παπαβασιλείου εικονίζεται σε παράταξη με τον Ρουπακιά με τη στολή της Νίκαιας.

Σημείο καμπής για την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής ήταν το πογκρόμ του 2011 μετά τη δολοφονία του Μανώλη Καντάρη και ιδίως οι αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν στις 12/5/2011. Μάλιστα, τα χαράματα έγινε και δολοφονία, μαχαίρωμα στα Κάτω Πατήσια από δύο εποχούμενους σε μηχανάκι, ενός υπηκόου Μπαγκλαντές, του Αλίμ Αμπντούλ Μάναν, δολοφονία που έμεινε ανεξιχνίαστη, με τη ΧΑ να σπεύδει να την αποδώσει σε ξεκαθάρισμα λογαριασμών γιατί δήθεν το θύμα είχε φάκελο για ναρκωτικά χωρίς αυτό να έχει προκύψει ποτέ από κάποιο στοιχείο ή να συνδέεται με τη δολοφονία. Είδατε βίντεο από ΜΜΕ, αλλά και φωτογραφίες που είναι αψευδής μάρτυρας, τόσο αυτές που περιέχονται στο αναγνωστέο 173 όσο και αυτές που σας προσκομίσαμε επιπλέον στο έγγραφο 41, Κοινό

Κατάλογος εγγράφων π.α..

Δεν μπορεί να υπάρξει καμία σύγχυση ανάμεσα σε **κατοίκους** και τους **κρανοφόρους** που κυνηγάνε όποιον μελαμψό βρουν μπροστά τους. Στις φωτογραφίες αυτές, ειδικά πριν φτάσει η συγκέντρωση στην Αθηνάς απέναντι από τη Βαρβάκειο, στην είσοδο της Αθηνάς φαίνεται καθαρά μια ομάδα κρανοφόρων και μπροστά τους ο Κασιδιάρης να κατευθύνει την πορεία τους.

Κατόπιν τούτων, διαβάσαμε το από 18.05.2011 άρθρο του Ηλία Κασιδιάρη στην εφημερίδα ΧΑ (έγγραφο πα Κοινός Κατάλογος) με τίτλο «Βικτώρια, Ομόνοια, οδός Αχαρνών... Αλλοδαποί εγκληματίες και ένα οργανωμένο σχέδιο υποβάθμισης»: «...Όσο παραμένουμε εκτός κ(υ)νοβουλίου θα κυριαρχούμε στο καθιερωμένο πεδίο δράσης μας – το πεζοδρόμιο- και θα κάνουμε την Αθήνα άνω κάτω. Αυτή είναι η αποστολή μας, αυτή είναι η πολιτική μας. Μόλις μπορούμε στο άντρο της διαφθοράς και των εγκληματιών πολιτικάντηδων, τότε θα ανατραπούν τα πάντα. Η Βουλή θα γίνει Άγιος Παντελεήμονας...».

Ακούσαμε επίσης τις δηλώσεις σε γραφεία ΧΑ (αναγνωστέο 327, σκληρός Μιχαλολιάκου):

Λέει ο Μάστορας: «Γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά το τι έγινε την Τρίτη 10 Μαΐου τα ξημερώματα. Ήταν μια δολοφονία που συγκλόνισε όλη την Ελλάδα. Αυθόρμητη εκδήλωση Τρίτης και πολύ μεγαλύτερη συγκέντρωση της Πέμπτης...», «...Να πούμε χωρίς καμία διάθεση καπελώματος ότι η Χρυσή Αυγή ήταν πραγματικά αυτή που έδωσε το ρυθμό στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας των κατοίκων, ειδικότερα την Πέμπτη. Η Χρυσή Αυγή ήταν η οποία ένωσε στο πετσί της την προσαγωγή 10αδων μελών της».

Αξίζει όμως, για να καταλάβουμε τι σημαίνει ότι “η ΧΑ έδωσε το ρυθμό”, να μείνουμε στο ανατριχιαστικό έγγραφο του ΕΚΑΒ (Αναγνωστέο 177). Από τις 17:42 μέχρι τις 20:45 της 12ης Μαΐου του 2011, προκύπτουν 8 περιστατικά μεταγωγής ανθρώπων με ξενικά ονόματα από το ΕΚΑΒ σε νοσοκομεία. Είναι σημαντικό ότι το ερώτημα αφορούσε και τις 3 μέρες, αλλά όλα τα περιστατικά είναι συγκεντρωμένα στο απόγευμα της 12ης Μαΐου. Αν εξαιρέσει κανείς το ένα που είναι με περίστροφο, όλα τα άλλα είναι είτε με ρόπαλα είτε με μαχαίρια: “ώρα 18:25, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός από πυροβόλο όπλο) από το ΓΝΑ Πολυκλινική, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 20:45, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής, αιμορραγία) από την οδό Μουστοξύδη, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 17:42, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής από επεισόδιο) από την οδό Πειραιώς και Σοφοκλέους (ίδρυμα αστέγων), τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 18:40, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής, από ξυλοδαρμό) από το ΓΝΑ Πολυκλινική, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 18:39, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενο κάταγμα κρανίου, ν/χ, από ξυλοδαρμό) από το ΓΝΑ Πολυκλινική, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 19:18, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής) από την οδό 3ης Σεπτεμβρίου και Ιουλιανού, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 19:02, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής, αιμορραγία, του έχουν κόψει το δάχτυλο) από την οδό Μεγ. Αλεξάνδρου και Καλλέργη, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς... ώρα 19:40, μεταφορά τραυματία (αναφερόμενος τραυματισμός κεφαλής και οφθαλμού, πιθ. από ξυλοδαρμό) από την οδό Πατησίων και Αβέρωφ 1, Πολυτεχνείο, τον μετέφερε στο ΓΝΑ Γεννηματάς...”.

Αυτό το έγγραφο είναι το “ό,τι κινείται, σφάζεται” του Πατέλη, κυρία Πρόεδρε. Ποιός έσπασε όλα αυτά τα κεφάλια; “Άγνωστοι δράστες” μάς λέει όχι μόνο το ΕΚΑΒ αλλά και η Εισαγγελία, που ουδέποτε τα διερεύνησε. Βέβαια, εσείς ξέρετε ότι στην περιοχή εκείνη την ώρα υπήρχε ομάδα κρανοφόρων που την κίνησή της την καθόριζε ο κατηγορούμενος Κασιδιάρης. Ο κατηγορούμενος Ηλιόπουλος μας είπε ότι υπήρχαν οπαδοί, χούλιγκανς. Δεν μας απάντησε για ποιό λόγο οι χούλιγκανς δέχονταν από τον Κασιδιάρη οδηγίες για το που θα κατευθυνθούν.

Αφού δεν χτύπησε τότε η έννομη τάξη, αφού δεν υπήρξε η ευαισθητοποίηση κανενός εισαγγελέα, τα όσα ακολούθησαν ήταν δυστυχώς προδιαγεγραμμένα. Μια αναφορά που κάναμε εμείς με τον κύριο Σκαρμέα, τρία χρόνια μετά, τέθηκε όσον αφορά τα πλημμελήματα στο αρχείο αγνώστων δραστών. Τουλάχιστον η συσχέτιση του εγγράφου αυτού στη μεγάλη δικογραφία σήμανε ότι διαθέτουμε το έγγραφο του ΕΚΑΒ και το υπόλοιπο υλικό για να τα αξιολογήσουμε στα πλαίσια της δράσης της εγκληματικής οργάνωσης.

Η δολοφονική επίθεση στον Αμπουζίντ Εμπάρακ και τους Αιγύπτιους αλιεργάτες τον Ιούνιο του 2012

Ας πάμε όμως σε μια επίθεση για την οποία διαθέτουμε κάποια περισσότερα στοιχεία. Στην δολοφονική επίθεση στον Αμπουζίντ Εμπάρακ και τους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Προτρέχω λίγο γιατί η είσοδος της ΧΑ στη Βουλή τον Μάιο του 2012 συνιστά μια τομή, ωστόσο είναι η επίθεση κατά αλλοδαπού που συνεκδικάζεται από το δικαστήριο και έχει μια αξία να τη δούμε τώρα.

Η επίθεση προαναγγέλθηκε από τον Λαγό το απόγευμα της 11 Ιουνίου 2012, σε ομιλία του στο καφε Αίνιγμα στο Πέραμα. Γραφεία η ΧΑ στο Πέραμα ακόμα δεν διέθετε, αυτά ανοίγουν τον Δεκέμβριο του 2012. Οπότε η εκδήλωση αυτή λειτουργεί ως το ορμητήριο. Όταν θα ανοίξουν τα γραφεία, το ορμητήριο πλέον θα είναι τα γραφεία, όπως φάνηκε στην επίθεση στο ΠΑΜΕ.

Υπάρχει το βίντεο το οποίο προβλήθηκε και η απομαγνητοφώνησή του (Αναγνωστέο 168) από την κυρία Κούρτοβικ με το γνωστό περιεχόμενο: “οι Αιγύπτιοι... που πουλάνε τα ψάρια τους όπου θέλουν... θα δίνουν λογαριασμό στη Χρυσή Αυγή”. Μάλιστα, αντίθετα από πράγματα που ψευδώς ειπώθηκαν, και στη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής την οποία διαβάσαμε γίνεται ρητή αναφορά στη ΧΑ και στις δηλώσεις Λαγού.

Είπε ο κύριος Αλεξιάδης ότι το συγκεκριμένο βίντεο είναι μία ώρα και εμείς εδώ είδαμε 5 λεπτά. Δεν το φέρανε όμως προκειμένου να διαπιστώσουμε του λόγου το αληθές. Κι αυτό γιατί σε κάποιο γύρισμα της κάμερας θα βλέπαμε ότι εκεί ήταν και οι δράστες φορώντας και μπλουζάκια της ΧΑ, όπως στο 5λεπτο φαίνεται η Μπενέκη.

Ο Πανταζής **ισχυρίζεται** ότι ήταν στο μαγαζί του, το μπαλονάδικο, που είναι 200 μέτρα μακριά από το καφέ Αίνιγμα, άκουγε τα χειροκροτήματα αλλά δεν πήγε ποτέ στην εκδήλωση. Φυσικά ο ισχυρισμός για τα μπαλόνια που φούσκωναν με τον Ευγενικό

κατέπεσε στο ακροατήριο. Τον κατέρριψε μάλιστα ο ίδιος αφού ο ίδιος σας είπε ότι τα βαφτίσια γίνονται σαββατοκύριακα και όχι καθημερινές και ότι η δουλειά γίνεται 1-2 μέρες πριν, για να μην καταστραφεί το εμπόρευμα. Όμως στις 11 Ιουνίου είναι μέρα Δευτέρα και άρα ο ίδιος κατέρριψε τον ισχυρισμό του.

Το περιεχόμενο του βίντεο είναι σαφές:

Υπάρχει σαφής αναφορά στη στοχοθεσία της Χρυσής Αυγής στο Πέραμα: οι εργατοπατέρες του ΠΑΜΕ που έχουν διώξει τα καράβια και οι Αιγύπτιοι ψαράδες. Οι δύο βασικές δράσεις, δηλαδή, των ομάδων κρούσης στο Πέραμα τίθενται ως στόχοι στις 11/6/2012. Βέβαια το χτύπημα στο ΠΑΜΕ είναι πιο δύσκολο, γι' αυτό και χρονικά ήρθε δεύτερο. Υπάρχει εξάλλου η δήλωση Παναγιώταρου ότι ο περιφερειάρχης ξέρει την κατάλληλη στιγμή για το χτύπημα. Γι' αυτό και το χτύπημα στους Αιγύπτιους προηγείται. Η προετοιμασία για το χτύπημα στους κομμουνιστές συνδικαλιστές, η προθέρμανση, έγινε πάνω στα κεφάλια των Αιγύπτιων ψαράδων.

Υπάρχει σαφής αναφορά στην Ιχθυόσκαλα Κερατσινίου: υπάρχει απόπειρα ελέγχου από τη ΧΑ. Σας προσκομίσαμε δημοσιεύματα (όπως για παράδειγμα το από 27/10/2013 δημοσίευμα του *iefimerida* με τίτλο “Τα χρυσαυγίτικα δίκτυα στην Ιχθυόσκαλα: ένας σκοτεινός διορισμός και το πάρτυ με τα δωρεάν ψάρια”) για τον διορισμό ενός Νικόλαου Κούζηλου, συγγενή του κατηγορούμενου βουλευτή, ως επόπτη στην Ιχθυόσκαλα. Το δημοσίευμα λέει ότι υπήρξαν καταγγελίες ότι τα περισσευούμενα ψάρια της Ιχθυόσκαλας δίνονταν στη ΧΑ για τις διανομές της και αυτό μάλιστα στάθηκε αφορμή για να εκδιωχθεί ο διορισθείς επόπτης. Όταν παραδώσαμε το συγκεκριμένο δημοσίευμα δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα το επιβεβαιώσει τόσο πανηγυρικά η αποδεικτική διαδικασία και συγκεκριμένα ο κατηγορούμενος Πανταζής που σας κατέθεσε στην απολογία του: “Κάθε 15 μερες, φόρτωνε τα ψάρια που περισσεύουν από την Ιχθυόσκαλα 500 κιλά, 1 τόνο” (τα φόρτωνε και τα μετέφερε στον Πατέλη για διανομές). Μάλιστα σας είπε χαρακτηριστικά: “δολάρια έκαναν τα μάτια του όταν με έβλεπε ο Πατέλης”. Είχε σαφές κίνητρο λοιπόν η ΧΑ να κάνει κουμάντο στην Ιχθυόσκαλα, και με οικονομική διάσταση.

Υπάρχει σαφής αναφορά στους Αιγύπτιους αλιεργάτες, όχι απλά σε ξένους. Διαβάσαμε δηλώσεις για ξένους. Αλλά εδώ δεν έχουμε μια γενική στοχοποίηση των ξένων ως ομάδας. Έχουμε εξειδίκευση της ομάδας στόχου: μιλάμε για Αιγύπτιους αλιεργάτες (ήδη στοχοποιημένους όπως είδαμε από κείμενα στην εφημερίδα “Χρυσή Αυγή” πχ για την απεργία των Αιγύπτιων αλιεργατών στη Νέα Μηχανιώνα). Και συγκεκριμένα για “τους Αιγύπτιους που πουλάνε τα ψάρια τους όπως θέλουν και κάνουν ο,τι θέλουν... στην Ιχθυόσκαλα στο Κερατσίνι”.

Εδώ, λοιπόν, η στοχοποίηση και ο σχεδιασμός είναι πιο σαφής: Οι πιο γνωστοί Αιγύπτιοι αλιεργάτες στο Πέραμα και οι μοναδικοί που διαθέτουν κατάστημα είναι η οικογένεια Αμπό Χάμεντ (αναγνωστέο 169, άδεια υπογεγραμμένη από τον κ. Γλύκα, τότε δήμαρχο Περάματος). Είναι η οικογένεια των Αιγύπτιων που κυκλοφορούσαν με τα οχήματά τους και πουλούσαν τα ψάρια τους επί χρόνια και από ένα σημείο και πέρα έβγαλαν άδεια και άνοιξαν το δικό τους μαγαζί.

Εκείνο το βράδυ, λοιπόν, η επίθεση είναι σχεδιασμένη: τα άτομα που συγκεντρώνονται δεν ψάχνουν να ξεμοναχιάσουν κάποιον μαυριδερό στο δρόμο. Ξέρουν που πηγαίνουν, πηγαίνουν στο σπίτι της οικογένειας Αμπού Χάμεντ, στη Σοφούλη δίπλα από τα Καζάνια. Για να προτρέξω λίγο κυρία Πρόεδρε: Μπορεί να έψαχναν τον Άχμεντ, γιατί έξω από το μαγαζί υπάρχει μια μαρκίζα με ένα τεράστιο “Άχμεντ”. Αλλά χτύπησαν αυτόν που ήταν πιο εκτεθειμένος, δηλαδή τον Αμπουζίντ Εμπάρακ. Αν, βέβαια, έβρισκαν εκτεθειμένο άλλον έξω στην ταράτσα, θα τον χτυπούσαν και αυτόν με τα λοστάρια.

Συγκεκριμενοποίηση επομένως της στοχοποίησης (που γίνεται από τον Λαγό) όχι γενικά στους ξένους αλλά στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και ειδικότερα στο σπίτι της οικογένειας Αμπού Χάμεντ με σκοπό να τσακίσουν (χρησιμοποιήστε όποια λέξη θέλετε από αυτές που έχουν χρησιμοποιήσει οι κατηγορούμενοι, “να μακελέψουν”, “να σφάξουν”) οποιονδήποτε είναι μέσα σ' αυτό έστω και αν η φράση του Πανταζή είναι “έλα έξω Αχμεντ”. Δεν είναι δα και τόσο δύσκολο και αδικείται η κυρία εισαγγελέας που πρέπει να ισχυριστεί ότι δήθεν δεν το καταλαβαίνει. Σε κάθε περίπτωση, το δικαστήριο σας είναι έξυπνο και μπορεί να το καταλάβει.

Έτσι, λίγες μόνο ώρες μετά την ομιλία Λαγού, οι κατηγορούμενοι συγκεντρώνονται στο Beat, το κατάστημα στο τέρμα Περάματος, εκεί που είναι τα караβάκια, το πλοίο για Σαλαμίνα.

Τότε ακόμα δεν έχει γραφεία η ΧΑ στο Πέραμα, αυτά ανοίγουν τον Δεκέμβριο του 2012. Όμως η ΧΑ έχει ήδη δραστηριοποιηθεί, έχει κάνει εκδήλωση τον Απρίλιο του 2012 στο Δημαρχείο και τον χώρο τον έχει κλείσει ο ίδιος ο **Πανταζής**. Λέει ο Πανταζής ότι έκλεισε τον χώρο αλλά δεν πήγε στην εκδήλωση. Σε φωτογραφία που βρεθηκε στο σκληρό δίσκο Μιχαλολιάκου, φαίνεται ο Πανταζής και ο Ευγενικός στο πίσω μέρος της αίθουσας (αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3 – 21. 2012-04-23, peramaathensnews, Peramathenews007). Ήταν εξάλλου και στις Θερμοπύλες του 2012 ο Πανταζής, ο ίδιος το παραδέχτηκε, και αυτό σε χρονικό διάστημα που υποτίθεται “δεν είχε καμία σχέση” και ζητούσε πιστοποιητικό “για να μην πληρώσει τις ακρότητες του κυρίου Κασιδιάρη”, όπως είπε στην τότε απολογία του. Μάλιστα, ο Λαγός στην ομιλία του για τα 4 χρόνια της ΤΟ Περάματος, λέει ότι “ο Τάσος ήταν αυτός που ήρθε και είπε να φτιάξουμε την τοπική”. Και επιβεβαίωσε ο Λαγός στην εδώ απολογία του ότι όταν μιλάει για Τάσο και Τασάρα στο Πέραμα, εννοεί τον Πανταζή. Δεν υπάρχει λοιπόν καμία αμφιβολία για τον ρόλο του ως πυρηνάρχη. Μπορεί αρχικά μάλιστα ο Μουλιανάκης να εμφανίστηκε ως γραμματέας, αλλά στη συνέχεια σας είπε ο Μπαρέκας ότι το 2013 ο Μουλιανάκης ήταν στο 5μελές του Πειραιά. Γι' αυτό και τον Σεπτέμβριο του 2013 συστήθηκαν ως επικεφαλής Πανταζής και Χατζιδάκης. Ο Χατζιδάκης σας είπε ότι ο Μουλιανάκης δεν έμενε καν στο Πέραμα.

Αυτά ισχύουν για τον Πανταζή. Όσον αφορά τους άλλους;

Ο Μάρκος **Ευγενικός** εμφανίζεται σε φωτογραφίες με Πατέλη και Καζαντζόγλου στο Περιβολάκι της Νίκαιας σε ομάδα ασφάλειας με πλήρη εξάρτυση, ασπίδες κλπ. Επίσης, σε φωτογραφίες μοτοπορείας Περάματος και Νίκαιας όπου διακρίνεται και ο Πανταζής αλλά και το χαρακτηριστικό μπλουζάκι “**Ομάδα Κρούσεως Πέραμα**” (φωτογραφίες 5583, 5607, Παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, έγγραφο 378), κρατήστε το αυτό κυρία Πρόεδρε. Επίσης,

σε φωτογραφίες σε δράσεις στα караβάκια Περάματος, φαίνονται και οι **Θ. Μαρίας** (δήλωσε “περαστικός”) και **Κ. Παπαδόπουλος** (δήλωσε ότι του έταξαν 25 ευρώ για να φωτογραφηθεί κρατώντας ελληνική σημαία, αλλά τελικά δεν του τα δώσανε). Προκύπτει όμως η συμμετοχή τους στη Χρυσή Αυγή από λίστα ονομάτων και τηλεφώνων που βρέθηκε στο σκληρό δίσκο του Πατέλη (Παπαδόπουλος, Πανταζής, Μαρίας + Κυρ. Αντωνακόπουλος, Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.1, αρχείο 1343). Το πόσο τυχαίο είναι να έχουμε όλα τα ονόματα κατηγορούμενων για τα τρία κακουργήματα σε λίστες της ΧΑ, την ώρα που αυτοί δηλώνουν άσχετοι και η οργάνωση λέει ότι δεν τους ξέρει, θα το κρίνετε εσείς κυρία Πρόεδρε.

Συμπερασματικά, αυτό που συνέδεε αυτούς τους ανθρώπους εκείνο το βράδυ ήταν η οργανωτική σχέση τους με τη Χρυσή Αυγή. Δεν ήταν παρέα, ούτε και θα μπορούσε ο Πανταζής, ένας άνθρωπος σαφώς διαφορετικής ηλικίας από τους υπόλοιπους, να κολλήσει σε αυτή την “παρέα”. Ο συνδετικός κρίκος ήταν και είναι η Χρυσή Αυγή.

Ήταν και **ΕΙΝΑΙ** η Χρυσή Αυγή: οι κατηγορούμενοι προσήλθαν με μια γραμμή μονομπλοκ ότι “κανείς δεν φορούσε μπλούζα ΧΑ”, σε αντίθεση και με όσα είχαν πει στις ειδικές εφέτες ανακρίτριες. Δηλαδή, σε απόλυτη προσυεννόηση για να βγάλουν καθαρούς όχι μόνο τους εαυτούς τους αλλά και την οργάνωση.

Οι δράστες αναγνωρίζονται από τον μάρτυρα Διαμαντόπουλο, τον υπάλληλο του Beat. Μεταγενέστερα εμφανίζεται μια μάρτυρας (η Ελένη Δαμίγου) και προσπαθεί να αλλάξει τους χρόνους. Η Πολυχρονίδου λέει ότι η γυναίκα που βρήκε τα ξημερώματα, όταν πήγε να μεταγάει τον Διαμαντόπουλο όπως ζητήθηκε από το Κέντρο, ήταν η αλλαγή βάρδιας του Διαμαντόπουλου. Σε κάθε περίπτωση, η κατάθεση της Δαμίγου δεν αναγνώστηκε, ούτε η ίδια προσήλθε αν και υπήρχε το όνομά της στους προταθέντες μάρτυρες. Έχουμε μόνο την κατάθεση Διαμαντόπουλου, η οποία κανονικά αναγνώστηκε. Γιατί έχει σημασία;

Λέει ο Διαμαντόπουλος: Τα άτομα ήρθαν 1:45 έως 2:15, έμειναν για περίπου 40 λεπτά και αποχώρησαν από το Beat με δίκυκλα. Δηλαδή το αργότερο πριν τις 3 παρά τέταρτο έχουν φύγει. Καταρρέει λοιπόν το άλλοθι και των 5 κατηγορουμένων ότι “συνέτρωγαν” στο Beat και μάλιστα με αρκετή ασφάλεια γιατί η χρονική απόσταση δεν είναι 5-10 λεπτά, αφού οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι φύγανε 3 και 20 με 3 και μισή.

Η απόσταση ανάμεσα στο Beat και τα καζάνια είναι το πολύ ένα 5λεπτο με μηχανάκια. Στις 3 παρά τέταρτο με 3 λοιπόν, ώρα πολύ μετά τα μεσάνυχτα, “νύχτα που γίνονται οι καλύτερες δουλειές” όπως λένε ο Κασιδιάρης και ο Μιχαλολιάκος, τα 4 μηχανάκια συναντιούνται και με περισσότερα άτομα, και αυτά εποχούμενα, συγκροτούν μια ομάδα 15 περίπου ατόμων και πηγαίνουν στο σπίτι των Αιγύπτων ψαράδων. Πριν πάνε στο σπίτι, περνάνε από το μαγαζί του Άχμεντ (σύμφωνα με μαρτυρία γείτονα που έχει πεθάνει) και προσπαθούν να ανοίξουν το μαγαζί, χωρίς να τα καταφέρουν. Στη συνέχεια κατευθύνονται στο σπίτι, το οποίο το γνωρίζουν εκ των προτέρων, κάτι το οποίο αποτελεί βασικό στοιχείο της ύπαρξης **προσχεδιασμού**.

Οι δράστες ανεβαίνουν πρώτα στην ταρατσα που είναι προσβάσιμη από το δρόμο όπου βρίσκουν τον **Αμπουζίντ Εμπάρακ** να κοιμάται. Σύμφωνα με την κατάθεση του Εμπάρακ,

4 άτομα με μαύρες μπλούζες τον χτυπάνε με σίδερα και ξύλα και μια 10αρια άλλοι παρακολουθούν. Ο άνθρωπος αυτός λέει: “ήταν σαν σε όνειρο”, σας έκανε την χαρακτηριστική κίνηση όταν έβγαλε την κουβέρτα, γιατί ήταν καλυμμένος για να μην τον τσιμπάνε τα κουνούπια. Τον αφήνουν σε άθλια κατάσταση λιπόθυμο: “νόμιζαν οτι είχα πεθάνει”. Θα δούμε στη συνέχεια σε τι κατάσταση τον άφησαν.

Οι δράστες κατεβαίνουν κάτω εξωτερικά από το σπίτι και επιχειρούν να μπουν σ' αυτό χτυπώντας παράθυρα και πόρτες. “Ήταν σαν να γίνεται σεισμός”, σας είπαν οι μαρτυρες. Εδώ έχει σημασία, κυρία Πρόεδρε, να καταλάβουμε τη διαρρύθμιση του σπιτιού. Στο σπίτι υπάρχει ένα χωλ μπαίνοντας, και αριστερά και δεξιά υπάρχουν δύο δωμάτια: στο ένα δεξιά βρίσκονταν ο Άχμεντ και ο Σάαντ, στο άλλο αριστερά βρίσκονταν ο Μωχάμεντ και τα 2 ανήλικα παιδιά του Άχμεντ, των οποίων την ύπαρξη από φόβο απέκρυψαν οι μάρτυρες στις πρώτες τους καταθέσεις.

Οι δράστες δηλώνουν πολιτική ταυτότητα **και προφορικά** με τη φράση: “ελα να σου δείξω τι είναι η ΧΑ” **και με τις μπλούζες** που φοράνε που γράφουν “Χρυσή Αυγή”. Εντόπισε εδώ αντίφαση η κυρία εισαγγελέας στις καταθέσεις των μαρτύρων και σας είπε χαρακτηριστικά: “ φωνάζοντας «Για να μάθετε τι είναι η Χρυσή Αυγή», «Έλα να σου δείξω τι θα σου κάνει η Χρυσή Αυγή», «Άχμεντ, έλα έξω, βρε μαλάκα, να σου δείξουμε ποια είναι η Χρυσή Αυγή», «Άνοιξε να μάθεις τι θα πει Χρυσή Αυγή». Και αναρωτιέται η κυρία εισαγγελέας: για ποιό λόγο καταθέτουν “διαφορετική εκδοχή έκαστος”; Κάποια αποσπάσματα της εισαγγελικής πρότασης θα τα διαβάζουμε χωρίς να τα σχολιάζουμε.

Ηγετικό ρόλο έχει ο Πανταζής: αυτός βρίζει, αυτός έχει τον πρώτο λόγο (Άχμεντ). Τα άτομα πετάνε πέτρες, χτυπάνε με ξύλα και με σίδερα, επιχειρούν να μπουν. Ο Σάαντ που κρατάει το ένα παράθυρο, αναγνωρίζει τον Πανταζή κατά 90%. Ο Άχμεντ ανοίγει το ένα παράθυρο, βλέπει έξω, στη συνέχεια το κλείνει και προσπαθεί να το κρατήσει κλειστό. Στα παραθυρόφυλλα ανοίγει μια τρύπα από πέτρες που την έχουμε δει και σε φωτογραφίες που προσκομίσαμε. Ο Άχμεντ αναγνώρισε στο ακροατήριο 100% τον Πανταζή, τον Αγριογιάννη και μια κοπέλα (τη Νικητοπούλου, ανήλικη που έχει ήδη καταδικαστεί). Κατά 80% αναγνωρίζει τους υπόλοιπους.

Η σημαντικότερη όμως αναγνώριση είναι αυτή του τρίτου αδελφού. Ο Μωχάμεντ έχει το πλεονέκτημα ότι το παράθυρό του δεν είναι προσβάσιμο, βλέπει καλύτερα, αναγνωρίζει όλους με λεπτομέρειες, πού βρίσκεται ο καθένας, τι κάνει, κοκ.

Να πούμε εδώ ότι το μέρος έχει **φωτισμό**: πάνω από την εξωτερική πόρτα, το σπίτι έχει λάμπα που ήταν αναμμένη (ο γείτονας Κ. Τατσιόπουλος το είπε σε ερώτηση της κυρίας Βάρκα), συν το ότι υπάρχουν περισσότερες της μίας κολώνες της ΔΕΗ από το δρομο. Θα ίσχυε αυτό που λέει η υπεράσπιση Κασιδιάρη ότι δεν βλέπεις έξω αν έχεις φως μέσα, μόνο αν δεν υπήρχε πηγή φωτός έξω. Τέτοιο όμως φως υπάρχει και αυτό επιτρέπει την ορατότητα.

Λίγο πριν το τέλος της επίθεσης, οι επιτιθέμενοι αδειάζουν έναν **πυροσβεστήρα**, τον οποίον φέρουν μαζί τους εκ των προτερων (άλλη μια απόδειξη σχεδιασμού και σας τα είπε χτες ο συνάδελφος κ. Σκαρμέας για τους πυροσβεστήρες που έχουμε δει σε ομάδες της

Χρυσής Αυγής), με προφανή στόχο: να βγάλουν έξω τα θύματά τους. Το περιεχόμενο αδειάζεται στο χωλ, όχι στα δωμάτια. Δεν εμποδίζει, λοιπόν, την ορατότητα των μαρτύρων που ήταν στα παράθυρα του αριστερού και δεξιού δωματίου.

Όταν πλέον έχει περάσει χρονικό διάστημα κάποιων λεπτών και οι δράστες αντιλαμβάνονται την κίνηση της γειτονιάς, οπισθοχωρούν και φεύγοντας σπάνε τα οχήματα των Αιγυπτίων, ένα τρίκυκλο και δύο αμάξια. Μόνο αυτά, όχι άλλα αμάξια της γειτονιάς. Δεν πρόκειται δηλαδή για χουλιγκανισμό, αλλά για μια πολύ στοχευμένη επίθεση.

Οι δράστες **αποχωρούν** όλοι μαζί όπως ήρθαν, πηγαίνουν στα μηχανάκια τους που είναι παρκαρισμένα παρακάτω και φεύγουν (κάτι που το βλέπει απο την τσάντα ο Σάαντ Αμπού Χάμεντ). Από αυτά τα πραγματικά περιστατικά εξάλλου προκύπτει και η ορθή χρονική διαδοχή των γεγονότων, το ότι δηλαδή η επίθεση στον Αμπουζίντ είχε ήδη συμβεί πριν την απόπειρα εισβολής στο σπίτι. Το είπε και ο Άχμεντ, που είχε ακούσει θόρυβο αλλά συνειδητοποίησε ότι κάτι συμβαίνει μόνο όταν οι δράστες κατέβηκαν κάτω και αποπειράθηκαν να εισβάλουν.

Συμπερασματικά, έχουμε μια επίθεση πολυπρόσωπη, οργανωμένη, με επικεφαλής, προσχεδιασμένη, με δράστες που ξέρουν πού πηγαίνουν, που είναι ήδη εξοπλισμένοι με τα αντικείμενα που χρειάζονται (πυροσβεστήρας), δρουν γρήγορα, έρχονται και φεύγουν συντεταγμένα, δεν κάνουν περιττές βίαιες ενέργειες, έχουν σαφή στόχευση.

Ας έρθουμε τώρα στη διάγνωση των σωματικών βλαβών του Αμπουζίντ:

Διαθέτουμε τις μαρτυρίες των Σάαντ, Άχμεντ, Μωχάμεντ που πραγματικά διεκτραγώδησαν την εικόνα του Αμπουζίντ, αλλά και του γείτονα Κ. Τατσιόπουλου. Μάλιστα λέει ο Τατσιόπουλος: *“Δεν είχε τις αισθήσεις του, ήταν λιπόθυμος, στο πρόσωπο χτυπημένος, έσταζε αίμα... Ήταν σοβαρά τραυματισμένος”* κι όταν ρωτήθηκε από την υπερασπιση αν είχε φάει καμιά μπουνιά απάντησε χαρακτηριστικά: *“δεν νομίζω ότι ήταν με μπουνιά, μπορεί με μπουνιές, μπορεί με γάντια, αυτά που έχουν μικρό σίδερο, με πάρα πολλές μπουνιές πάντως”*. Η εκτίμηση δηλαδή του μάρτυρα, βλέποντας τον Αμπουζίντ, ήταν ότι την είχε φάει με σίδερα.

Από τα έγγραφα του Ευαγγελισμού και του Τζάνειου (αναγνωστέα 158-159), προκύπτουν πολλαπλά χτυπήματα: *“θλαστικά τραύματα και εκχυμώσεις κεφαλής... κατάγματα κάτω γνάθου, ρινός καθώς και θλάση πνεύμονα... μεγάλο οίδημα προσωπικού και σπλαχνικού κρανίου”*, *“οίδημα και εκχύμωση περιοφθαλμικής χώρας, βαθύ θλαστικό τραύμα κάτω χείλους, κάταγμα ρινικών οστών, εκγόμφωση δοντιού #42, διαταραχή της σύγκλεισης λογω κατάγματος κάτω γνάθου... παρουσία διπλού κατάγματος της κάτω γνάθου και των ρινικών οστών... πραγματοποιήθηκε συρραφή των θλαστικών τραυμάτων, αφαίρεση του εκγομφωμένου δοντιού και τοποθέτηση συρμάτινης περίδεσης”*. Η εικόνα ολοκληρώνεται αν γίνει η ανάγνωση σε συνδυασμό με τη φωτογραφία του Αμπουζίντ που σας έχουμε προσκομίσει απο το νοσοκομείο. Είναι μάλιστα εντυπωσιακό πώς έχει φουσκώσει το κεφάλι του στη φωτογραφία, ένας άνθρωπος αδύνατος, έχει γίνει σαν μπαλόνη. Το σαγόνι του ανθρώπου αυτού αποκολλήθηκε από το κρανίο του, τού έγινε συρμάτινη περίδεση, επί μήνες δεν μπορούσε να φάει στέρεα τροφή, ό,τι έτρωγε περνούσε από μπλέντερ. Και ακόμα

και σήμερα, δεν έχει ισορροπία, ενώ ακόμα και όταν προσήλθε στο δικαστήριο χτυπούσε ακατάπαυστα το μηχάνημα ανίχνευσης μεταλλικών αντικειμένων.

Έχουμε λοιπόν: χτυπήματα πολλαπλά, στοχευμένα στο κεφάλι, με ρόπαλα, σιδερένια και ξύλινα, από πολλούς δράστες. Και σε μια πάρα πολύ ιδιαίτερη περίπτωση: την ώρα που κοιμόταν, την ώρα της μεγαλύτερης αδυναμίας. Σκεφτείτε τους εαυτούς σας, κυρίες και κύριοι δικαστές, πώς είστε την ώρα που ξυπνάτε άγαρμπα από έναν θόρυβο και πόση δυνατότητα έχετε να αντιδράσετε σε μια τέτοιου τύπου επίθεση. **Και με αυτή την ιδιαίτερη περίπτωση, του ύπνου, πρέπει εμείς να επιχειρηματολογήσουμε για τον ενδεχόμενο δόλο;** Όχι κυρία πρόεδρε. Φανταστείτε ένα σκυλί, που πέφτουν πάνω του 10-15 άτομα με σιδερένια και ξύλινα λοστάρια και του χτυπάνε το κεφάλι την ώρα που κοιμάται. Θα είχαμε καμία αμφιβολία ότι θέλουν να το σκοτώσουν; Και αφού κανείς δεν θα 'χε καμία αμφιβολία, μήπως έχει λιγότερο δικαίωμα στη ζωή ο Αμπουζίντ Εμπάρακ από ένα σκυλί;

Και μήπως θα άλλαζε τίποτα στην εκτίμησή μας αν φεύγοντας οι δράστες είχαν ακούσει το ζωντανό να ξεσπάει σε λυγμούς, για να απαντήσω και σε όσα είτε η κυρία εισαγγελέας ότι οι δράστες άκουσαν το “βοήθεια” και από αυτό προκύπτει οτι δεν υπήρχε ανθρωποκτόνος δόλος; Αλήθεια, η κυρία εισαγγελέας δεν μας εξήγησε: σε τι γλώσσα είπε το “βοήθεια” ο Αμπουζίντ Εμπάρακ; Αφού, κατά την εισαγγελική πρόταση, ούτε το “πάμε” δεν μπορούσε να αναγνωρίσει! Δηλαδή, την πρώτη λέξη που μαθαίνει ένας μετανάστης εργάτης από το αφεντικό του όταν πάει για δουλειά: “πάμε”. Αφού ούτε αυτήν ήξερε; Πώς μπορούσαν να καταλάβουν λοιπόν οι δράστες ότι ο Αμπουζίντ έλεγε “βοήθεια” και δεν έλεγε ακατάληπτες παραληρηματικές λέξεις την ώρα της λιποθυμίας του; Φαίνεται πως η εισαγγελική πρόταση προϋποθέτει από την πλευρά των δραστών και τη γνώση της αραβικής.

Κυρία Πρόεδρε, η αναφορά στη Χρυσή Αυγή προκύπτει στην υπόθεσή αυτή από την πρώτη στιγμή. Προκύπτει, πρώτα και κύρια, από το **σήμα**. Η Πολυχρονίδου σάς κατέθεσε το σήμα: “πιθανόν άτομα της Χρυσής Αυγής με μηχανάκια” και σας είπε ότι πηγή του σήματος είναι ο πολίτης ο οποίος πήρε τηλέφωνο. Στην περίπτωση μας, ο Αχμεντ σας είπε ότι ο ίδιος πήρε τηλέφωνο με τη βοήθεια του Τατσιόπουλου και είπε “η ΧΑ ήρθε στο σπίτι μας και σκότωσε έναν απο μας”. Και έτσι διαβιβάστηκε το σήμα στους αστυνομικούς για αναζητήσεις. Από την πρώτη στιγμή λοιπόν προκύπτει αναφορά σε εμπλοκή της Χρυσής Αυγής. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από την **κατάθεση Τατσιόπουλου**, που και κατέθεσε ότι άκουσε τον Αχμεντ να μιλάει για Χρυσή Αυγή και είπε ότι όλη η γειτονιά σχημάτισε την πεποίθηση οτι οι δράστες ήταν ΧΑ.

Μάλιστα, σε **δημοσίευμα του Ριζοσπάστη** (Κατάλογος εγγράφων π.α. Αιγυπτίων) της 13/6/2012, αναφέρεται μπλούζα “Ομάδα Κρούσης”: “*Σύμφωνα με συγκεκριμένες καταγγελίες και μαρτυρίες, κάποιοι φορούσαν μαύρες μπλούζες με τα διακριτικά Χρυσή Αυγή, ενώ σε άλλους αναγραφόταν η φράση “Ομάδα Κρούσης”*”. Τέτοια μπλούζα, που δεν ήταν καθόλου γνωστή τουλάχιστον σε μας, την έχουμε δει σε φωτογραφίες στο σκληρό δίσκο Πατέλη να την φοράνε μέλη του Περάματος που κάνουν κοινή μοτοπορεία με τη Νίκαια, στην οποία διακρίνονται Πανταζής και Ευγενικός, με τίτλο “Ομάδα Κρούσεως Πέραμα” με σήμα έναν κεραυνό και μια σιδεροροθιά.

Ανέφερε η εισαγγελική πρόταση: στις πρώτες τους καταθέσεις, δεν έχει καταγραφεί οι

παθόντες να αναφέρονται ρητά σε “άτομα της Χρυσής Αυγής”. Παρ' όλα αυτά, το γεγονός ότι αυτό είπαν προφορικά από την πρώτη στιγμή προκύπτει από το σήμα, από την κατάθεση Τατσιόπουλου, κοκ. Στη συνέχεια, οι παθόντες τα είπαν αναλυτικά, και για τις μπλούζες και για τα λεγόμενα. Η κυρία εισαγγελέας είπε ότι θα μπορούσε αυτό να οφείλεται στο ότι οι μάρτυρες φοβόντουσαν, αντέτεινε ωστόσο ότι δεν προέκυψε ότι απειλήθηκαν.

Κυρία Πρόεδρε, μάθατε από τους ίδιους τους παθόντες ότι την επόμενη μέρα έφυγαν από το σπίτι τους. **Ο τρόμος των θυμάτων ήταν τέτοιος που έφυγαν από το σπίτι την επομένη.** Ξεσπιτώθηκαν. Αυτό σας το επιβεβαίωσε ο γείτονας ο Τατσιόπουλος, που είπε ότι την επομένη μετακόμισαν. Χρειάζεται παραπάνω απόδειξη η κυρία εισαγγελέας για το ότι φοβήθηκαν; Ας φέρουμε και επιπλέον στοιχεία: μέσα στη δικογραφία, υπάρχει επιστολή που εστάλη με φαξ προς την Εισαγγελία Πειραιά στις 14/6/2012 με περιεχόμενο την ομιλία Λαγού (αναγνωστέο 160). Υπογράφεται από κάποιον που δηλώνει “Έλληνας πολίτης” και λέει χαρακτηριστικά: “υποβάλλω το παρόν μέσω φαξ και ανωνύμως, για λόγους προστασίας της σωματικής μου ακεραιότητας από τυχόν πράξεις αντεκδίκησης”. Φανταστείτε αν αυτός ήταν ο τρόμος ενός Έλληνα πολίτη, τι τρόμο ένιωσαν οι Αιγύπτιοι αλιεργάτες. Οι οποίοι, όμως, υπερνίκησαν τον φόβο τους, έδωσαν την πληροφορία για άτομα της ΧΑ από την πρώτη στιγμή και έτσι έγινε η σύλληψη, βρήκαν δε το θάρρος να προσέλθουν και να καταθέσουν στο δικαστήριό σας το οποίο εμπιστεύτηκαν.

Όσον αφορά την αναγνώριση στο Τμήμα: Υπάρχει ένας ισχυρισμός περί μη ορατότητας από το συρόμενο παραθυράκι της πόρτας στο κρατητήριο. Είναι ισχυρισμός αντίθετος στην κοινή λογική, αφού το παραθυράκι στις συγκεκριμένες πόρτες υπάρχει ακριβώς για να επιτρέπει την ορατότητα. Σας εφερε μάλιστα και μια φωτογραφία ο Πανταζής από μια πόρτα, που λέει “δεν είναι η πόρτα του ΑΤ, όπως είναι τώρα, αλλά είναι η ορίτζιναλ πόρτα που τη βρήκα σε σκραπατζήδικο”. Ο Πανταζής, που δεν ενδιαφέρθηκε να βρει τα άτομα που έκαναν το έγκλημα αν και μίλησε με τις μανάδες τους που του ζήτησαν συγγνώμη (!), βρήκε την πόρτα του ΑΤ Κερατσινίου σε σκραπατζήδικο και τη φωτογράφησε... Αυτά ακούσαμε στη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας, κυρία Πρόεδρε.

Μια από τις πιο ανησυχητικές διαπιστώσεις που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία ήταν η **βοήθεια που δέχτηκαν οι κατηγορούμενοι από την Αστυνομία.** Όχι από τους αστυνομικούς στο δρόμο, που έκαναν την προσαγωγή και τη σύλληψη όπως προβλεπόταν. Αλλά από αστυνομικούς μέσα στη ΓΑΔΑ και τη ΔΕΕ (Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών). Και μιλάω συγκεκριμένα για την **αλλαγή ρούχων** των δραστών. Το γεγονός προκύπτει: 1) από την από 12/6/2012 κατάθεση της αστυνομικού Πολυχρονίδου, που από την πρώτη στιγμή δηλώνει ότι οι δύο τουλάχιστον προσαχθέντες φορούσαν μπλούζα της Χρυσής Αυγής. 2) από την επ' ακροατηρίω κατάθεση της Πολυχρονίδου, στην οποία επιδείχτηκαν οι φωτογραφίες της ΔΕΕ, ιδίως του Πανταζή (με μια λευκή μπλούζα, αναγνωστέο 436) και του Αγριογιάννη (ένα λευκό καρό πουκάμισο), με την ίδια να απαντάει γελώντας ότι προφανώς και δεν φορούσαν αυτά τα ρούχα όταν η ίδια τους προσήγαγε.

Στις ανακρίτριες, κάποιοι εκ των κατηγορουμένων (πχ Αγριογιάννης) είπαν ρητά ότι “συνεννοήθηκαν μεταξύ τους”, ότι “γύρισαν τις μπλούζες ανάποδα”, αλλά στο ακροατήριο το ανακάλεσαν. Και μάλιστα ο Πανταζής προσπάθησε να αμφισβητήσει την κατάθεση της

αστυνομικού. Ωστόσο, την αλλαγή των ρούχων σάς την κατέθεσε και η μητέρα του Αγριογιάννη (12/3/2019), η κυρία Παξινού, που εξετάστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης και σας είπε ότι αυτή του πήγε την επομένη μια αλλαξιά ρούχα. Αποδείχτηκε λοιπόν ότι οι κατηγορούμενοι είχαν τη δυνατότητα να αλλάξουν τις μπλούζες της Χρυσής Αυγής που επιβεβαίωναν το σήμα και ήταν κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο.

Έτσι οι κατηγορούμενοι εμφανίστηκαν στον εισαγγελέα καθαροί, άσπιλοι και άμωμοι, για να προβάλλουν τον ισχυρισμο ότι καμιά σχέση δεν έχουν με τη Χρυσή Αυγή. Και λένε στα απολογητικά τους υπομνήματα όλοι: *“Ουδεμία σχέση έχω με τη συγκεκριμένη οργάνωση ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και δεν πρόσκειμαι ιδεολογικά σε αυτήν. Φοράω, μέχρι και σήμερα, απολογούμενος ενώπιόν Σας, τα ίδια ρούχα, με τα οποία συνελήφθην, και μόνη η αμφίεσή μου δεν παραπέμπει, ούτε συνειρμικά σε συγκεκριμένη ενδυμασία μελών τέτοιου είδους οργανώσεων”*. Στο μεταξύ η ΕΛΑΣ εκδίδει δελτίο τύπου όπου δεν αναφέρεται η ΧΑ και το Βήμα επικαλούμενο πληροφορίες λέει ότι *“δεν προκύπτει από τα έως τώρα στοιχεία σχέση τους με ακροδεξιά οργάνωση”* (Κατάλογος εγγράφων π.α. Αιγυπτίων). Όλα αυτά 5 μέρες πριν από τις εκλογές της 17/6/2012: όλο το Πέραμα ξέρει ότι χτύπησε ο “μπαλονάς” που είναι χρυσαυγίτης, αλλά στα δελτία τύπου και στις “πληροφορίες” δεν προκύπτει σχέση. Έτσι γίνονταν αυτές οι δουλειές το 2012, κυρία Πρόεδρε. Και έτσι φτάσαμε στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Και το χειρότερο είναι ότι οι αστυνομικοί, που αυτή τη στιγμή βρίσκονται στο ακροατήριο και μας ακούνε, σχηματίζουν την εικόνα ότι η ενίσχυση στη ΧΑ δεν ήταν από κάποιον αστυνομικό που έκανε ή δεν έκανε τη δουλειά του στο δρόμο. Η ενίσχυση ήταν από πιο ψηλά, μέσα στη ΓΑΔΑ, μέσα στη ΔΕΕ, αυτό δηλαδή που λέει ο λαός μας: *“το ψάρι βρωμάει απ' το κεφάλι”*. Και αυτοί οι αστυνομικοί μπορεί να φτάσουν στο συμπέρασμα ότι αυτό τους ζητείται ουσιαστικά από ψηλά, από την Υπηρεσία τους: η ασυλία της συγκεκριμένης οργάνωσης. Γι' αυτό θα έχει σημασία η δική σας απόφαση, κυρία Πρόεδρε. Μπορείτε να μιλήσετε στους αστυνομικούς και να τους διαβεβαιώσετε ότι η Πολυχρονίδου που έκανε τη δουλειά της έχει τις πλάτες της έννομης τάξης, ενώ αυτοί που έκαναν τα στραβά μάτια μέσα στη ΓΑΔΑ και μέσα στη ΔΕΕ θα ξεσκεπαστούν και θα αποδοκιμαστούν με την απόφασή σας.

Υπάρχουν τέλος και κάποιοι επιπλέον ισχυρισμοί των κατηγορουμένων, για παράδειγμα:

- Ο Αγριογιάννης είχε έναν ισχυρισμό ότι δεν ήταν μαζί με τον Πανταζή, αλλά υπήρξε ένα 20λεπτο κενό που ο ίδιος έμεινε μόνος με την Νικητοπούλου. Στο ακροατήριο δεν τον επανέλαβε, είπε μόνο ότι τον σταμάτησαν χωριστά, κάτι που δεν επιβεβαίωσε η Πολυχρονίδου.
- Οι κατηγορούμενοι ισχυρίζονται ότι είχαν πάει να γεμίσουν ένα μπιτόνι με βενζίνη. Μπιτόνι δεν βρέθηκε ποτέ, ούτε κατασχέθηκε από την αστυνομία. Ρωτήθηκε η Πολυχρονίδου αν είδε μπιτόνι και είπε κατηγορηματικά πως όχι. Ούτε φυσικά υπήρχε αφημένο, γιατί αν υπήρχε θα το φωτογράφιζε ο Πανταζής ή ακόμα και θα το προσκόμιζε. Εκτός αν έτσι θα αποκαλυπτόταν το πραγματικό τους σχέδιο που ήταν να επιστρέψουν στο σπίτι των Αιγυπτίων και να τους κάψουν.
- Προβάλλεται τέλος ένας παντελώς ανυπόστατος ισχυρισμός, ιδίως από την

υπεράσπιση Κασιδιάρη, ότι η υπόθεση στήθηκε για να πάρει χαρτιά ο Αμπουζίντ, όταν το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα δεν υπήρχε καν το σχετικό νομικό πλαίσιο το οποίο ψηφίστηκε το 2014.

Έρχομαι τώρα σε κάποια περαιτέρω στοιχεία σύνδεσης με τη Χρυσή Αυγή:

Είναι γνωστό ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση κλήθηκε και προσήλθε δικηγόρος, πριν τον κύριο Γλύκα, ο κύριος Μιλτιάδης Νικολαΐδης. Το γνωρίζουμε γιατί υπογράφει και είναι αυτός που μεθόδευσε την υποβολή μήνυσης κατά των Αιγυπτίων που έκαναν την αναγνώριση, μήνυση που οι κατηγορούμενοι την υπέγραψαν χωρίς καλά καλά να τη διαβάσουν, όπως μας είπαν. Η μητέρα του Αγριογιάννη αρνήθηκε ότι ο γιος της είχε άλλο δικηγόρο πλην του κ Γλύκα, ο δε Πανταζής είπε ότι δεν τον προσκάλεσε ο ίδιος. Είναι δηλαδή η εμφάνισή του ένα μυστήριο. Ένας δικηγόρος εμφανίζεται χωρίς εντολή. Κι επειδή εμείς σ' αυτό το δικαστήριο τη διερευνούμε την εντολή και την ύπαρξή της, θα μου επιτρέψετε μια σύντομη σκέψη.

Δεν θα μας απασχολούσε πολύ το ζήτημα, αν δεν υπήρχε αυτή η περίεργη διάταξη στο Καταστατικό της ΧΑ, το νόμιμο του ΑΠ (Αναγνωστέο 253), που λέει στο άρθρο 6 παρ. 4 όσον αφορά τα δικαιώματα του μέλους της οργάνωσης: *“Δικαιούται να απολαμβάνει της ηθικής, πολιτικής και κάθε άλλου είδους κάλυψης και αλληλεγγύης του κόμματος για την πάσης φύσεως δράση που αναπτύσσει μέσα στα πλαίσια της προάσπισης και ενίσχυσης των ιδεολογικών και πολιτικών θέσεων και αρχών του κόμματος”*.

Το όνομα του κυρίου Νικολαΐδη το έχουμε δει πολλές φορές στη δικογραφία και βέβαια δεν πρόκειται να τον ψέξουμε για την πελατεία του:

- Δικηγόρος του κατηγορούμενου Λαγού στο αυτόφωρό του το 2011 για την οπλοφορία (αναγνωστέο 226, 8723/2011 του Α' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά).
- Δικηγόρος του Ηλία Κολιόπουλου, του χρυσαυγίτη που καταδικάστηκε για το σπάσιμο μαγαζιού αλλοδαπού στο πογκρόμ του 2011 (αναγνωστέο 176).
- Δικηγόρος των κατηγορούμενων Σιατούνη και Στράτου για το στέκι Αντίπνοια, τόσο το 2011 στο Α' Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών όσο και το 2013 στο Τριμελές Πλημμελημάτων (αναγνωστέο 179).
- Υπήρξε επιπλέον υποψήφιος περιφερειακός Σύμβουλος με την “Ελληνική Αυγή στην Αττική” και επικεφαλής τον κατηγορούμενο Παναγιώταρο το 2014.

Μικρή σημασία έχουν όλα αυτά, αφού ο συνήγορος προσφέρει τη νομική του επικουρία σε όποιον του δίνει τη σχετική εντολή και προφανώς σε όλες αυτές τις υποθέσεις ο κ. συνάδελφος έλαβε τις σχετικές εντολές. Όλα αυτά προσπερνιούνται. Ωστόσο, αυτό που δεν προσπερνιέται είναι ότι ο κατηγορούμενος Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος τον χαρακτηρίζει “δικηγόρο της Χρυσής Αυγής”. Και ο Πανταζής λέει ότι τον κάλεσε αστυνομικός συμπαθών τη Χρυσή Αυγή από τη ΓΑΔΑ.

Προκύπτει λοιπόν το ερώτημα: Γιατί να ενδιαφέρεται η ΧΑ να στείλει δικηγόρο για κάποιους που μεμονωμένα και αυτοτελώς πήγαν και παραλίγο να σκοτώσουν στο ξύλο με ρόπαλα έναν άνθρωπο που κοιμόταν; Τι σχέση έχει η ΧΑ με όλα αυτά; Αυτά είναι

“προσωπικές υποθέσεις”.

Περαιτέρω, γνωρίζουμε ότι ο Πανταζής το 2013 κάλεσε δικηγόρο (ακούσαμε τηλέφωνο με τον δικηγόρο κύριο Ζωγράφο) ο οποίος του εξήγησε, όσον αφορά τις υποθέσεις Αιγυπτίων και ΠΑΜΕ, ότι : “το θέμα είναι τι γραμμή υπάρχει συνολικά, έχεις μιλήσει με τον Γιάννη;”. Του λέει “εκεί θα αποφασιστούν αυτά, εγώ έρχομαι πολύ μετά”. (Αναγνωστέο 276, Πανταζής, κλήση αριθμός 189, 25/9/2013). Και σωστά μιλάει ο συνήγορος: έτσι είναι οι δικηγόροι, τους λένε μια γραμμή οι εντολές τους και αυτήν υπηρετούν. Το ζήτημα είναι ποιοί είναι οι εντολές. Ο Πανταζής; Γιατί τότε δεν μπορεί να μιλήσει απευθείας με τον δικηγόρο του για το τι θα πει και τι θα κάνει;

Όχι μόνο δηλαδή ο Πανταζής δεν εκδιώχθηκε από την οργάνωση αλλά ανέλαβε πόστο στο 5μελές της, όχι μόνο δεν εκδιώχθηκε μετά την επίθεση στο ΠΑΜΕ, αλλά τρεις μέρες πριν τη σύλληψή του συζητά με δικηγόρο ο οποίος του λέει ότι η συζήτηση για το τι γραμμή θα ακολουθηθεί πρέπει να γίνει με τον Λαγό. Και αν αναρωτηθεί κανείς γιατί να μιλήσει με τον Λαγό ο Πανταζής για μια προσωπική του υπόθεση, είναι γιατί ο Λαγός είναι ο εντολέας. Και των δικηγόρων και των επιθέσεων.

Κυρία Πρόεδρε, αν δεν είχε δολοφονηθεί ο Παύλος Φύσσας, δεν θα είχαμε ιδέα για όλα αυτά. Στη δική μας περίπτωση (των Αιγυπτίων αλιεργατών το 2012):

- δεν κατασχέθηκαν ποτέ τα τηλέφωνα των δραστών για να δουμε τα μηνύματα που ανταλλάξαν,
- δεν ήρθη ποτέ το απόρρητο των τηλεφωνικών συνομιλιών,
- δεν αναζητήθηκαν κάμερες στο τέρμα Περάματος,
- οι φωτογραφίες που ελήφθησαν, εξαφανίστηκαν,
- ιατροδικαστής δεν είδε ποτε τον Εμπάρακ,
- άλλοι μάρτυρες δεν αναζητήθηκαν από την αστυνομία,
- οι δράστες πήγαν στον Εισαγγελέα, ο κ. Πανταζής με το άσπρο μπλουζάκι του, και έφυγαν αυθημερόν σαν κύριοι, χωρίς να προφυλακιστούν.

Όσον αφορά την ηγεσία της ΧΑ, αποδείχτηκε από την απολογία του κατηγορούμενου Μίχου ότι στους ηγετικούς κυκλους της ΧΑ είχε γίνει γνωστό ότι οι δράστες ήταν χρυσαυγίτες (απολογία Μίχου), ότι ζητήθηκαν διαγραφές οι οποίες ποτέ δεν έγιναν: *“Το είπα εγώ στην ΚΕ. Ζήτησα διαγραφές. Θα μας κλείσουν στη φυλακή, πολύ χοντρό το περιστατικό με αλιεργάτες. Είχαν πάει με μπλουζάκια, οι άνθρωποι είναι ηλίθιοι... Πέραμα, Νίκαια, Πειραιάς, περιφερειάρχης είναι ο κύριος Λαγός. Δεν ξέρω τι θέση έλαβε. Μου λέει “έγινε μαλακία”. Η Μπάρου το είπε στον Γερμενή και της είπε: “άστο, κοίτα τη δική σου τοπική, μην φυτρώνεις εκεί που δεν σε σπέρνουν”.* Όχι μόνο δηλαδή γνώριζε η ηγεσία της ΧΑ τι είχε συμβεί, αλλά λέει ο Μίχος ότι είχε ειδοποιηθεί. Και σε ερώτηση του κυρίου αναπληρωτή εισαγγελέα είπε: *“οι διαγραφές θα προκαλούσαν φόβο στο να μαζευτούν, ήταν εύκολο να γίνουν”.* Είναι πολύ σημαντική αυτή η υπόδειξη του κατηγορούμενου Μίχου, κυρία Πρόεδρε. Εσείς θα κρίνετε αν ο χρόνος που τα λέει (μετά την απομάκρυνσή του) επηρεάζει την ουσία των λεγομένων του. Θυμηθείτε όμως ότι και ο μάρτυρας Αντώνιος Καρράς (21/5/2019) είπε ότι ο Μιχαλολιάκος πριν τη δολοφονία Φύσσα *“ήταν σε διαδικασία καθαρίσματος και εξευγενισμού του κόμματος”*, ήθελε *“ξεκαθάρισμα ατόμων, του*

περίφημου πυρήνα της Νίκαιας, αλλά δεν πρόλαβε”. Επιβεβαιώνεται δηλαδή ο Μίχος, όταν λέει ότι γνώριζε ο Μιχαλολιάκος για τις αξιόποινες πράξεις, αλλά δεν έκανε τίποτα και μάλιστα λέει ο Μίχος “θα ήταν εύκολο”. Είναι άλλο να συνάγεται αυτό από μια λογική σκέψη του δικαστηρίου, είναι άλλο να σας το καταθέτει κατηγορούμενος.

Τουναντίον τι προτιμήθηκε; Ακολουθήθηκε η πάγια τακτική της οργάνωσης:

Πρώτα, η Χρυσή Αυγή αρνήθηκε οποιαδήποτε σχέση με το περιστατικό: “Δεν ήταν δικοί μας άνθρωποι”, λέει ο Μιχαλολιάκος ρητά στη Ζουγκλα, στον Τριανταφυλλόπουλο στις 13/6/2012, την ίδια στιγμή που βοά ο τόπος για την πολιτική ταυτότητα των δραστών και όλο το Πέραμα γνωρίζει ότι αυτός που αναγνώρισαν οι Αιγύπτιοι ήταν ο Τάσος ο μπαλονάς.

Στη συνέχεια, ο Πανταζής ενισχύθηκε με όλους τους δυνατούς τρόπους: τέθηκε επικεφαλής της τοπικής Περάματος, ηγήθηκε νέας επίθεσης στο ΠΑΜΕ, καλύφθηκε νομικά, πάντα με το αζημίωτο, πχ στην από 7/10/2013 απολογία του με συνήγορο τον κύριο Χριστόφορο Τσάγκα (pdf 1991) δηλώνει για την επίθεση στο ΠΑΜΕ ότι κοιμόταν και καμία σχέση δεν είχε η ΧΑ.

Και τέλος, τώρα που η ιδιότητα του Πανταζή έγινε γνωστή και σαφής, ο κατηγορούμενος Μιχαλολιάκος στην απολογία του ισχυρίστηκε ότι Λαγός και Μουλιανάκης τού είπαν ψέματα για το ποιός επιτέθηκε στους Αιγύπτιους.

Προκύπτει λοιπόν ότι η επίθεση στους Αιγύπτιους τελέστηκε οργανωμένα υπό την κάλυψη της ΧΑ. Και γι' αυτό το λόγο η ΧΑ κάλυπτε το μέλος της. Μέχρι τέλους, άσχετο αν τώρα πρέπει να διαφυλαχθεί το απαραβίαστο του Αρχηγού.

Ποιό ήταν το κίνητρο;

Τα κίνητρα των ανθρώπινων πράξεων στην πραγματικότητα συμπλέκονται, οι καθαροί ιδεότυποι υπάρχουν μόνο στα βιβλία. Είναι σαφές ότι υπάρχει πολιτική και οικονομική διάσταση στο συγκεκριμένο έγκλημα. Το να “κάνει κουμάντο” η ΧΑ στην Ιχθυόσκαλα ήταν κρίσιμο. **Αλλά το κυρίαρχο κίνητρο ήταν το ρατσιστικό.** Αν τα θύματα δεν ήταν ξένοι, δεν θα μπορούσαν τόσο εύκολα οι δράστες να άρουν τις αναστολές τους και να κάνουν το έγκλημα με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Γιατί, κατά τα άλλα, εμείς, κυρία Πρόεδρε, παίρνουμε τοις μετρητοίς τις δηλώσεις των κατηγορούμενων. Δεν θεωρούμε δηλαδή ότι πρέπει να επιλέξετε ντε και καλά διαζευκτικά. Να φέρω ένα παράδειγμα: σας έφερε η κατηγορούμενη Ζαρούλια πολλές φιλοζωικές ερωτήσεις, που αποτυπώνουν, είμαι σίγουρος, το γνήσιο φιλοζωικό της ενδιαφέρον. Για παράδειγμα, στον κατάλογο Ζαρούλια, η κοινοβουλευτική ερώτηση με αριθμό 34 έχει τίτλο: “Συχνότατα τροχαία ατυχήματα ένεκα πρόσκρουσης με άγρια ζώα στην Εγνατία Οδό” και αναφέρεται σε “μια θηλυκή ενήλικη καφέ αρκούδα”. Είμαι σίγουρος ότι αν έθετα υπόψιν της κατηγορουμένης Ζαρούλια αυτή την καμπάνια που υπάρχει για τις αρκούδες που είναι σε χειμερία νάρκη και πέφτουν θύματα ασυνείδητων κυνηγών, που την ώρα που κοιμούνται τους τσακίζουν το κεφάλι με σιδερένια ρόπαλα, η κατηγορουμένη θα το έκανε και αυτό ερώτηση.

Ο λόγος που ο δικός μας εντολέας δεν έγινε αντικείμενο μιας τέτοιας ερώτησης είναι γιατί θεωρείται υπάνθρωπος, κυρία πρόεδρε. Αν ήταν “μια θηλυκή ενήλικη καφέ αρκούδα” μπορεί και να τη γλίτωνε. Είναι, όμως, για τη ναζιστική ιδεολογία **υπάνθρωπος**. Γι' αυτόν τον λόγο μπήκαν και τον χτυπήσαν ενώ κοιμόταν, χωρίς να θέλουν καν να τον ληστέψουν, έγκλημα που θα ήταν πάλι φριχτό, αλλά τουλάχιστον θα είχε μια εξήγηση. Γι' αυτό το λόγο μεταχειρίστηκαν τέτοια βία, έστω και αν θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν άλλες μεθόδους για να τρομάξουν τα θύματα. Δεν το έκαναν. Γι' αυτό, το έγκλημα αυτό δεν μπορεί να εξηγηθεί παρά ως ρατσιστικό έγκλημα, ένα έγκλημα απανθρωποποίησης του θύματος από πλευράς των θυτών.

Αλλά αυτά ήταν ακόμα ζέσταμα, προθέρμανση, για όσα θα ακολουθούσαν μετά την είσοδο της Χρυσής Αυγής στη Βουλή το 2012-2013.

ε. Η τομή των εκλογών Μαΐου-Ιουνίου 2012. Οι τοπικές οργανώσεις και τα μέλη. Η οργανική ένταξη των ταγμάτων εφόδου στις τοπικές. Η κανονικοποίηση των ομάδων κρούσης: “Ομάδες ασφάλειας”.

Στην πορεία της δικαζόμενης εγκληματικής οργάνωσης, υπάρχει μια τομή και αυτή είναι η εκλογή ηγετικών στελεχών της στο Κοινοβούλιο τον Μάιο-Ιούνιο του 2012.

Το 2012, η ηγεσία της Χρυσής Αυγής θα μπορούσε να λάβει μια απόφαση: η ένταξή της στο πολιτικό σύστημα σήμαινε ότι πλέον είχε τη δυνατότητα να ξετυλίξει τον πολιτικό της λόγο με τεράστιους πόρους (με προβολή από ΜΜΕ, κρατική χρηματοδότηση, κλπ) και να σταματήσει τη βίαιη δράση της. Γι' αυτό έχει σημασία ο χειρισμός της επίθεσης στους Αιγύπτιους ψαράδες: η ΧΑ είχε να επιλέξει, ως κοινοβουλευτικό πλέον κόμμα, αν θα τελείωνε με τους Πανταζήδες ή αν θα κανονικοποιούσε τη βία τους. Στην πραγματικότητα, ποτέ δεν υπήρξε δίλημμα κι αυτό οφείλεται στη συνεχιζόμενη εθνικοσοσιαλιστική συγκρότηση της συγκεκριμένης οργάνωσης. Έκανε το δεύτερο, εντάσσοντας πλέον τις ομάδες κρούσης στην οργανωτική διάρθρωση της ΧΑ, στις τοπικές οργανώσεις που άνοιγαν ανά την Ελλάδα. Αυτό εξηγεί τη διάχυση και την πανελλαδικοποίηση της βίας το 2012-2013. Γιατί υπάρχει πύκνωση; Γιατί πλέον οι ομάδες κρούσης, ενταγμένες επίσημα στο οργανόγραμμα της ΧΑ, πολλαπλασιάζονται και αποκτούν σημείο εφόρμησης (τα γραφεία των τοπικών) και πολιτική νομιμοποίηση.

Πριν όμως δούμε τον τρόπο με τον οποίο η ΧΑ ενέταξε τις ομάδες κρούσης στη δομή της, στις τοπικές οργανώσεις της, είναι σημαντικό να ξεκαθαρίσουμε ένα βασικό ζήτημα που έχει να κάνει με τα μέλη της. Όχι γιατί η ιδιότητα του μέλους της ΧΑ είναι αφ' εαυτής αξιόποινη στο κατηγορητήριο. **Αλλά γιατί είναι απαραίτητο το ξεκαθάρισμα της έννοιας του μέλους για τη διάγνωση της σχέσης ανάμεσα στις αξιόποινες πράξεις και στην ηγεσία.** Λέει για παράδειγμα η ΧΑ την επομένη της δολοφονίας: “ο Ρουπακιάς δεν ήταν μέλος μας”, τη στιγμή που στο δικαστήριο ο ισχυρισμός είναι ότι η ΧΑ δεν είχε μέλη. Πρέπει, λοιπόν, πριν πάμε στις ομάδες κρούσης να δούμε το ζήτημα μέλος.

Υπάρχουν μέλη: Οι τοπικές οργανώσεις

Να επισημάνω καταρχάς ότι όλα ανεξαιρέτως τα κείμενα που ερίζουν για τον τρόπο λειτουργίας της ΧΑ μιλάνε για μέλη:

α. το Καταστατικό που προσκόμισε ο Δ. Ψαρράς μιλάει για μέλη (αποκλειστικά “Άριους”), μάλιστα και για πυρήνες υποδοχής μελών.

β. το “δισέλιδο” μιλάει για μέλη και μάλιστα για δόκιμα και ενεργά μέλη.

γ. το Καταστατικό στον Αρειο Πάγο μιλάει για μέλη και προβλέπει διαδικασία εγγραφής (δεν αναφέρει βεβαια πουθενά τα δόκιμα μέλη).

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της υπεράσπισης ότι “δεν υπήρχαν μέλη με την τυπική έννοια” καταρρίπτεται όποιο κείμενο και αν επιλέξετε.

Πολλοί κατηγορούμενοι στις απολογίες τους επιχειρούν να αποκρύψουν την πραγματική οργανωτική σχέση τους με τη Χρυσή Αυγή, αποποιούμενοι, εκτός της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας της οργάνωσης, και την ιδιότητά τους ως μελών της.

Έτσι, αναφέρω ενδεικτικά ότι: α. ο **Γ. Ρουπακιάς** δηλώνει “υποστηρικτής”, ενώ ήταν μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας και μάλιστα υπεύθυνος μέριμνας (οικονομικών), όπως προκύπτει από το Αναγνωστέο έγγραφο 249 που

κατασχέθηκε στο λογιστικό γραφείο της κυρίας Γεννατά, λογίστριας της οργάνωσης, β. ο **Γ. Πατέλης** δηλώνει υποστηρικτής, ενώ ήταν μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας και μάλιστα γραμματέας της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας, γ. ο **Ι. Καζαντζόγλου** δηλώνει “υποστηρικτής”, ενώ ήταν μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας και μάλιστα υπεύθυνος πολιτικής δράσης, δ. ο **Γ. Τσακανίκας** δηλώνει “ενεργός υποστηρικτής”, ενώ ήταν μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας και μάλιστα υπεύθυνος ιδεολογικού (τα περί ταμεία είναι μεταγενέστερο εφεύρημα), ε. ο **Αν. Πανταζής** δηλώνει “υποστηρικτής”, ενώ ήταν αρχικά πυρηνάρχης Περάματος και στη συνέχεια μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Περάματος, στ. ο **Ν. Αποστόλου** δηλώνει “υποστηρικτής”, ενώ είχε συμμετάσχει στην ορκωμοσία του “πυρήνα υποδοχής δοκίμων μελών” το 2011 και είναι μέλος της πενταμελούς επιτροπής της τοπικής οργάνωσης Πειραιά και μάλιστα (κατά δήλωσή του) υπεύθυνος ασφάλειας Πειραιά, ζ. ο **Βασ. Σιατούνης** δηλώνει “υποστηρικτής”, ενώ είχε διατελέσει μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της ΧΑ, κοκ.

Πολλοί από τους **μάρτυρες υπεράσπισης** που προσήλθαν δεν ήταν μόνον υπαλληλικά στελέχη της ΧΑ αλλά και μέλη της ΚΕ, γραμματείς τοπικών της και στελέχη της. Σκοπός της υπεράσπισης είναι να πει: “αν η ΧΑ είναι εο και αυτοί οι άνθρωποι είναι στελέχη της, τότε γιατί δεν κατηγορήθηκαν ως μέλη εο;”. Όμως, η ποινική δίωξη είναι πολύ σφιχτή. Η ιδιότητα του μέλους της εο σχετίζεται με την τέλεση αξιόποινης πράξης ως φυσικού αυτουργού. Ωστόσο, το εντυπωσιακό είναι ότι οι περισσότεροι από αυτούς τους μάρτυρες **είτε** δήλωσαν ότι δεν είναι μέλη **είτε** ότι δεν γνωρίζουν τη διαδικασία να γίνει κάποιος μέλος **είτε** οτι τέτοια διαδικασία δεν υπάρχει. Έτσι:

- **Αθανάσιος Κωνσταντίνου**: “υπό την τυπική έννοια δεν είναι ουδείς μέλος, υπάρχουν μόνο μέλη ΚΕ και ΠΣ, δεν υπάρχει μητρώο μελών και υποστηρικτών, δεν υπάρχουν μέλη”,
- **Ευάγγελος Καρακώστας**: “Θεωρώ ότι είμαι μέλος του κόμματος. Έτσι με αντιμετωπίζουν και οι υπόλοιποι. Δεν έχω μπει στη διαδικασία να γίνω μέλος. Μέλη η ΧΑ δεν είχε, ούτε κομματικές ταυτότητες”,
- **Χρήστος Χατζησάββας**: “Είμαι μέλος της ΚΕ, μέλος θεωρώ πώς είμαι, δεν έχει γίνει κάποια διαδικασία. Ποιά άτομα να έχει διαγράψει; Και εγώ αισθάνομαι μέλος, αλλά δεν υπάρχει συγκεκριμένη μέρα που από μη μέλος έγινα μέλος”,
- **Στέργιος Τούφας**: “είμαι μέλος της ΚΕ, είμαι υπεύθυνος περιφερειάρχης Δυτικής Μακεδονίας, δεν είμαι μέλος της ΧΑ”,
- **Δημήτρης Βογιατζής**: “εφόσον είμαι μέλος της ΚΕ, θεωρώ ότι είμαι μέλος. Για άλλα μέλη δεν γνωρίζω”.
- **Κωνσταντίνος Αλεξανδράκης**: (που τον είδαμε να ορκίζεται δόκιμο μέλος στην τελετή του 2011) “αφού μπήκα στην ΚΕ το 2011, υποθέτω πως έγινα πλήρες μέλος”,
- **Κίμων Παπαδόπουλος**: “αυτοδίκαια μετά από κάποιον καιρό γίνεσαι μέλος, δεν έχω ακούσει όρο δόκιμο μέλος”,
- **Ιωάννης Τολιόπουλος**: “εγώ έχω μια πορεία στο κόμμα, θεωρώ τον εαυτό μου ότι έγινα μέλος... Τυπική διαδικασία δεν υπάρχει για μέλη, υπάρχουν τα μέλη της ΚΕ”,
- **Μαρία Σιδέρη Τσάμη**: “μέλος δεν γνωρίζω πώς γίνεται κάποιος, μονο μέλη της ΚΕ ξέρω”.

Ξεχωριστή σημασία έχει βέβαια η κατάθεση του μάρτυρα υπεράσπισης του Ν.

Μιχαλολιάκου **Άρη Σπίνου** στις 7/5/2019. “Οι εγκρίσεις μελών που έχουν γίνει είναι ελάχιστες. Είναι κάτι το πολύ ιδιαίτερο. Η ΧΑ έχει μέλη ΠΣ και ΚΕ. Είναι κλειστό με έννοια ιδεολογίας. Είναι πολύ βαθύς διάδρομος για να γίνεις μέλος της ΧΑ. Οι 2000 των τοπικών είναι υποστηρικτές... Τα μέλη δεν είναι πάνω από 100... Φαιδρότητες οι ορκωμοσίες, έχω παραστεί. Θα πάμε στο βουνό για να πάρουμε έναν όρκο... στο μεταθανάτιο θεό”.

Μετά από όλα αυτά που επιτείνουν τη σύγχυση, ήρθε η ώρα των **κατηγορούμενων ηγετικών στελεχών** που ήταν και τα πλέον αρμόδια να απαντήσουνε:

- **Αρβανίτης:** “Δεν ήμουν μέλος, κανείς δεν εγγράφετο μέλος”.
- **Αλεξόπουλος:** “ποτέ δεν υπήρξα μέλος οργάνων του κόμματος, έχω προσκομίσει δελτίο υποστηρικτή... Ξέρω ότι υπήρχαν μέλη”.
- **Γερμενής:** “τότε (σσ: δηλαδή δεκαετίες 90 και 2000) ήταν ένα κλειστό κλαμπ ανθρώπων, 15-20 άτομα στα γραφεία. Όσοι είχαν τακτική παρουσία, ήταν ας πούμε μέλη. Δεν καταγράφονταν. Πριν το 2012, 40-50 άτομα, μεταξύ μας ήμασταν. Δεν υπήρχε μέλος. Δόκιμο μέλος βεβαίως. Το λέγαμε πυρήνες υποδοχής”.
- **Γρέγος:** “Δεν ήμουν γραμματέας τοπικής οργάνωσης, ήμουν απλό μέλος. Κάποιοι πολλοί δραστήριοι θεωρούνταν μέλη... Ο υποστηρικτής είναι όποιος έρχεται στα γραφεία, αυτοί είναι χιλιάδες. Δόκιμο μέλος είναι το ενδιάμεσο στάδιο” και σε ερώτηση είστε μέλος: “Θεωρούμαι μέλος. Δεν υπήρχε διαδικασία”.
- **Ζαρούλια:** σε ερώτηση αν είστε μέλος: “δεν ξέρω πώς το εννοείτε. Είμαι μέλος, δεν είμαι μέλος; Είναι οικογένειά μου, ο σύζυγός μου”.
- **Ζησιμόπουλος:** “Εγώ είμαι μέλος της ΚΕ, όχι μέλος του κόμματος. Δεν υπήρχαν μέλη”.
- **Ηλιόπουλος:** “το 2011 έγινα μέλος της ΚΕ”, “Μέλη δεν υπήρχαν, με έννοια κάρτας σε μητρώο”, ενώ εξέφρασε και τη διαμαρτυρία του γιατί ο ίδιος “ακόμα και σε βενζινάδικο αν πάω, έχω κάρτα μέλους”.
- **Κασιδιάρης:** “Επισήμως δεν υπήρχαν μέλη. Εθεωρούμην μέλος. Δεν είχα κάρτα” .
- **Κουκούτσης:** “Δεν ήμουν μέλος σε όργανα”.
- **Ματθαίοπουλος:** “από 2007-2008 ήμουν μέλος σε ΚΕ και αργότερα σε Πολιτικό Συμβούλιο.”
- **Μίχος:** “Φυσικά και υπήρχαν μέλη. Όλες οι τοπικές έπρεπε να δίνουν αναφορά, σε όλη την Ελλάδα. Δεν ξέρω τι λένε οι άλλοι, εγώ από τοπική μου έστειλα χαρτί, αυτοί μέλη, αυτοί υποστηρικτές”.
- **Παναγιώταρος:** σε ερώτηση αν είναι μέλος απάντησε: “Μέλος; Παρευρισκόμενος. Δεν μου ζητήθηκε ποτέ να υπογράψω χαρτί. Μέλος ΚΕ από 2002-3, μέλος του ΠΣ από 2004-5”, ενώ σε ερώτηση αν όσοι έχουν κάρτα υποστηρικτή μπορούν να διαγραφούν απάντησε “βεβαίως και μπορούν να διαγραφούν”.
- **Μπούκουρας:** “Έλαβα δελτίο υποστηρικτή, ουδέποτε είχα την ιδιότητα του μέλους”, ενώ αναφερόμενος σε μια συνέντευξη που ο ίδιος είχε αρνηθεί την ιδιότητα του μέλους και ο Κουκούτσης την είχε αποδεχθεί είπε: “αν ο Κουκούτσης είχε πει ότι υπήρχαν μέλη, εικάζω ότι υπήρχαν”. Βέβαια σε μια συνέντευξη του στον κύριο Τσαρμπό, αναφέρεται αναλυτικά στη διαδικασία που χρειάζεται για να γίνει κανείς μέλος.
- **Παπιάς:** “Δεν υπήρχε θεσμοθετημένος ο ρόλος του μέλους”
- **Λαγός:** “Είμαι μέλος του ΠΣ από 2006-7. Δεν είχε μέλη η ΧΑ με την έννοια του όρου. Τα μέλη ήταν πολύ λίγα, τα μέλη των οργάνων ήταν τα μέλη θεωρητικά της ΧΑ. Δεν υπήρχαν μέλη εκτός οργάνων”

- **Μιχαλολιάκος:** “Μέλη ήταν όσοι είχαν διάρκεια παρουσίας και συνέπεια. Οι 800 υπογραφές στήριξης (σσ: το έγγραφο που υπάρχει στη δικογραφία) είναι τα οιονεί μέλη. Υπήρχαν μέλη ναι, αλλά δεν μπορεί να υπάρχει ένας διαρκής κατάλογος. Διαγραφές γίνονταν στα μέλη, αυτοί δεν ήταν μέλη. Δόκιμα μέλη υπήρχαν, άτομα που περνούσαν κάποια σεμινάρια μέχρι το 10-11. Οργανωμένοι ήταν 6000-7000 άνθρωποι”.

Επέμεινα τόσο πολύ, κυρία πρόεδρε, στο τι είπε ο κάθε κατηγορούμενος γιατί αυτό εδώ το χάος των αντιφατικών ισχυρισμών και της άρνησης εν τέλει ότι υπήρχαν μέλη θέλει εξήγηση. Φτάνοντας στην ηγεσία μιας οργάνωσης που διεκδικεί τον χαρακτήρα του νόμιμου πολιτικού κόμματος και που απολογήθηκε ενώπιόν σας, ακούσαμε για:

- το κατά Μιχαλολιάκο: οιονεί μέλος,
- το κατά Κασιδιάρη: θεωρητικό μέλος,
- το κατά Παναγιώταρο: παρευρισκόμενο μέλος,
- το κατά Γερμενή: ως το πούμε μέλος,
- το κατά Ζαρούλια: “είμαι μέλος, δεν είμαι μέλος;”.

Οι μόνοι που αποδέχονται ανοιχτά την ύπαρξη μελών είναι ο Αλεξόπουλος, ο Μπούκουρας και ο Μίχος: οι δύο πρώτοι αρνούνται την ιδιότητα, ο τρίτος την αποδέχεται και ξεκαθαρίζει ότι όλες οι τοπικές έπρεπε να στέλνουν στην ΚΔ τους καταλόγους. Ποιό είναι το κοινό τους: το ότι έχουν αποχωρήσει.

Σε τι είδους οργάνωση αντιστοιχεί η άρνηση της ιδιότητας της ύπαρξης του μέλους όταν βρίσκεσαι στους κόλπους της και η παραδοχή της όταν αποχωρείς; Μόνο στη Μαφία ταιριάζει αυτή η περιγραφή. Ο λόγος αυτής της άρνησης, ξαναλέω, είναι γιατί η ηγεσία της ΧΑ ξέρει ότι με το ξεκαθάρισμα της ιδιότητας του μέλους είναι δυνατόν να διαγνώσει κανείς με ασφάλεια αν οι εγκληματικές πράξεις τελέστηκαν στα πλαίσια της οργάνωσης, χωρίς να χρειάζεται να γνωρίζουμε την “εντολή”.

Πάμε τώρα να δούμε τι ισχύει πραγματικά όσον αφορά τα μέλη. Δεν είναι ιδιαίτερα δύσκολο.

Την διάκριση υποστηρικτών, δόκιμων και τακτικών μελών της Χρυσής Αυγής ξεκαθαρίζει ο πρώην υπεύθυνος Τοπικής Οργάνωσης Νοτίων Προαστίων της Χρυσής Αυγής **Γεώργιος Παπαγεωργίου** στην από 11/10/2013 κατάθεσή του και την επανέλαβε στο ακροατήριο: “Πρέπει να διευκρινίσω ότι υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ υποστηρικτή, δόκιμου μέλους και μέλους. Είναι πολύ εύκολο να γίνει κάποιος απλός υποστηρικτής της ΧΑ. Απλώς πληρώνει ετήσια συνδρομή 20 ευρώ και παίρνει κάρτα υποστηρικτή που δεν γράφει το όνομά του, μόνον έναν απλό αριθμητικό κωδικό. Δόκιμα μέλη θεωρούνται τα μέλη των 5μελών συμβουλίων διοίκησης των τοπικών οργανώσεων όπως ήμουν κι εγώ. Δόκιμο μέλος γίνεται κανείς μετά από δύο χρόνια παρουσίας ως υποστηρικτής και υπό την προϋπόθεση ότι σε γνωρίζουν καλά και σε εμπιστεύονται. Στην πράξη για να γίνει κάποιος δόκιμο μέλος πρέπει να περάσει στα κεντρικά γραφεία του κόμματος από ένα σεμινάριο ιδεολογικής διαφώτισης, “σχολείο ή μάθημα”, όπως το έλεγα”.

Μέσα από την αποδεικτική διαδικασία, προέκυψε η **ύπαρξη διαδικασίας “υποδοχής δοκίμων μελών”**: Τα υποψήφια ως δόκιμα μέλη της οργάνωσης ήταν αναγκασμένα να περάσουν από μία περίοδο δοκιμασίας και μύησης, να διαπαιδαγωγηθούν και να αποδεχτούν τις εθνικοσοσιαλιστικές αρχές της φυλετικής ανωτερότητας, του ολοκληρωτικού κράτους, της κατάρτησης της δημοκρατικής αρχής των εκλογών και της αρχής της πλειοψηφίας, και της αποδοχής της αρχής του Ένός, του Αρχηγού ως απαραβίαστου και ιερού προσώπου. **Γράφανε μάλιστα και εκθέσεις, όπως διαβάσαμε την έκθεση του Γ. Τσακανίκα για την εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία.** Δοκιμάζεται η πίστη, η υπακοή, η πειθαρχία τους, ενώ γίνεται και βιοσωματική εκπαίδευση σε κατασκηνώσεις, σε βουνά, σκοπευτήρια, κλπ. Από φωτογραφικό υλικό που είδαμε προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος Κασιδιάρης είχε τον ρόλο εκπαιδευτή, μάλιστα ο ίδιος έχει ονομάσει τον εαυτό του TRAINER σε μια τέτοια φωτογραφία. (Αναγνωστέο 356, Παράρτημα 1.1, αρχείο 82. Άλλες φωτογραφίες Κασιδιάρη σε ρόλο εκπαιδευτή: Αναγνωστέο 356, Παράρτημα 1.1, φωτογραφίες 10-19, 26-28, 91-92, 193-194, και Παράρτημα 5.1, φωτογραφίες 34-35. Και: Αναγνωστέο 329, Παράρτημα 1.1, φωτογραφίες 5-18. Αναγνωστέο 331, Παράρτημα 5.3, φωτογραφίες 8, 66, 72, 77, 95, 98, 170, 197, 234, 249, 262, 287, 291).

Στο τέλος της διαδικασίας αυτής, τα μέλη δίνανε όρκο όπως φαίνεται, για παράδειγμα:

- από το παλιό κείμενο του Όρκου του 1983,
- από το βίντεο “Τελετή ορκωμοσίας μελών” που βρέθηκε στο σκληρό δίσκο του Μιχαλολιάκου,
- από φωτογραφίες που βρέθηκαν στο κινητό του Ηλία Κασιδιάρη και σε έγγραφα του σκληρού δίσκου της Ουρανίας Μιχαλολιακου, από όπου προκύπτουν ορκωμοσίες κατά το χειμερινό και θερινό ηλιοστάσιο,
- από τα βίντεο της Νέδας του σκληρού δίσκου του κατηγορουμένου Πατέλη (Αναγνωστέο 350, παράρτημα 3.3, βίντεο 02): *«Ορκίζομαι ότι δεν θα θέσω σε υψηλότερη μοίρα τη ζωή από την ελευθερία ούτε τον Αρχηγό θα εγκαταλείψω, ούτε ζωντανό ούτε νεκρό. Αλλά από τους συναγωνιστές που έπεσαν κατά τη μάχη, όλους θα δοξάσω. Και όταν ο αγώνας τελειώσει, θα τιμήσω σαν αδελφό κάθε συναγωνιστή. Εκείνοι όμως που προτίμησαν να προδώσουν, όλους αδίστακτα θα τιμωρήσω. Την ιερή φλόγα της φυλής μου ορκίζομαι να προστατεύω. Ωστε να τους φωτίζει και να τους καθοδηγεί στο χάος των αιώνων».*

Το συμπέρασμα αυτών είναι ότι και μέλη είχε η ΧΑ και πολύ σκληρή διαδικασία επιλογής και διαπαιδαγώγησής τους.

Η ηγεσία της Χρυσής Αυγής είχε, έτσι, στη διάθεσή της, μέσα από μια διαδικασία πολύχρονης οικοδόμησης, έναν ήδη σχηματισμένο σκληρό πυρήνα μελών της οργάνωσης, που γνώριζαν τη μέθοδο της ταυτόχρονης “πολιτικής” δράσης σε συνδυασμό με την τέλεση εγκληματικών πράξεων. Ο πυρήνας αυτός των παλιότερων μελών ήταν κρίσιμος τόσο για τη μεταφορά της σχετικής “τεχνογνωσίας” στα νεότερα μέλη που προσείλκυε η οργάνωση όσο και για την αποτελεσματικότερη και γρηγορότερη ενδο-επικοινωνία του σκληρού πυρήνα.

Με αυτόν τον τρόπο, η ηγεσία της Χρυσής Αυγής καθόρισε με απόλυτη επιτυχία ότι η **κοινοβουλευτική ομάδα** που εκλέχτηκε τον Μάιο-Ιούνιο του 2012 **προερχόταν από αυτόν τον σκληρό πυρήνα**. Στον ισχυρισμό δηλαδή των κατηγορούμενων, “κατηγορούμαι γιατί εξελέγη βουλευτής”, δεν απαντιέται ένα προγενέστερο ερώτημα: Πώς επιλέχτηκε ως υποψήφιος και πώς εκλέχτηκε;

Πώς τυχαίνει και οι εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόροι επιλέγουν τα μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου και όχι κάποιους άλλους; Υπάρχει δομημένη οργάνωση η οποία καθορίζει την επιτυχία, ότι ΑΥΤΟΙ θα είναι υποψήφιοι και ΑΥΤΟΙ θα εκλεγούν. Μάλιστα ακούσαμε πλέον μετά τις πρόσφατες αποχωρήσεις και τους τρόπους: πχ ο Μακρής, ο αστυνομικός του Μπαρμπαρούση, είπε ότι αν και υποψήφιος δεν του δίνανε ψηφοδέλτια και ότι τα μόνα ψηφοδέλτια που ήταν διαθέσιμα ήταν σταυρωμένα με τον εκάστοτε εκλεκτό, που στην Αιτωλοακαρνανία ήταν ο Μπαρμπαρούσης.

Χαρακτηριστικά, από τους 18 βουλευτές της Χρυσής Αυγής, εκτός του Ν. Μιχαλολιάκου, οι 5 εξ αυτών είναι μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου της οργάνωσης: **Γ. Γερμενής, Ηλ. Κασιδιάρης, Ηλ. Παναγιώταρος, Αρτ. Ματθαίοπουλος, Ι. Λαγός**, και οι 6 μέλη της Κεντρικής Επιτροπής: **Χρ. Παππάς, Ελ. Ζαρούλια, Πολ. Ζησιμόπουλος, Αντ. Γρέγος, Ν. Μίχος, Παν. Ηλιόπουλος** (“φυτευτός” υποψήφιος στον Βόλο, πόλη με την οποία δεν είχε καμία σχέση, όπως ο ίδιος ανέφερε). Όλα τα ονόματα υπάρχουν στο: Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.4, αρχείο 28, **Εγκύκλιος 18** Κεντρικής Διοίκησης.

Μάλιστα, στην περίπτωση της εκλογικής περιφέρειας των Σερρών, όπου η ηγεσία θεώρησε ότι ο ανωτέρω σκοπός δεν είχε επιτευχθεί, ο Αρχηγός Ν. Μιχαλολιάκος απαίτησε και φυσικά πέτυχε την παραίτηση του εκλεγέντος πρώτου σε σταυρούς **Νικήτα Σιώη**, προκειμένου να εκλεγεί βουλευτής ο εκλεκτός του, **Αρτέμης Ματθαίοπουλος**, μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου της Χρυσής Αυγής και του σκληρού νεοναζιστικού πυρήνα.

Σε βίντεο από το σκληρό Μιχαλολιάκου (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 1.4, βίντεο 040), ο Αρχηγός της ΧΑ απονέμει τα ηγετικά πόστα μετά την είσοδο στη Βουλή:

- **Παππάς**: γραμματεία Αρχηγού.
- **Λαγός**: “υπεύθυνος οργάνωσης κινήματος” για όλη την Ελλάδα, σας είπε ο Μίχος ότι ο Λαγός παραλάμβανε για λογαριασμό της Κεντρικής Διοίκησης τις αναφορές πανελλαδικά, ενώ ήταν και περιφερειάρχης Πειραιάς.
- **Κασιδιάρης**: εκπαιδευτής – ιδεολογικό και εκπρόσωπος τύπου.
- **Γερμενής**: “πολιτική δράση” και υπεύθυνος για την Αθήνα.
- **Παναγιώταρος**: “πολιτική οργάνωση” και υπεύθυνος για τη Νότια Αθήνα και την Πελοπόννησο.
- **Ματθαίοπουλος**: υπεύθυνος για τη Βόρεια Ελλάδα.
- **Μίχος**: υπεύθυνος για την Εύβοια.

Όσον δε αφορά τους υπόλοιπους 6 εκλεγέντες βουλευτές (**Μ. Αρβανίτης, Δημ. Κουκούτσης, Κων. Μπαρμπαρούσης, Ν. Κούζηλος, Χρ. Αλεξόπουλος, Ευστ. Μπούκουρας**) μπορεί να μην ήταν στον επιτελικό πυρήνα, ήταν όμως άνθρωποι της

απολύτου εμπιστοσύνης του Μιχαλολιάκου, με πολύχρονη παρουσία στη Χρυσή Αυγή και δοκιμασμένοι στη δράση της οργάνωσης. Γι' αυτό το λόγο ο Μιχαλολιάκος δεν ζήτησε τις παραιτήσεις τους που αν το επιθυμούσε θα μπορούσε να αξιώσει και να τις πάρει. Εκ των υστέρων, κάποιιοι από αυτούς τους κατηγορούμενους υποδύονται τους επήλυδες, πχ ο Αλεξόπουλος λέει ότι ήρθε το 2011, ενώ σε συνεντεύξεις του δήλωνε μέλος της ΧΑ από το 1996, ο Μπούκουρας λέει οτι εντάχτηκε ως υποστηρικτής το 2012, ενώ σε συνεντεύξεις του εξηγεί τον τρόπο ένταξης στη ΧΑ και λέει για τη μάχη του Αγίου Παντελεήμονα όπου όντως τον είδαμε σε φωτογραφίες, ο Κουκούτσης λέει ότι ποτέ δεν έγινε μέλος ενώ σε συνεντεύξεις του δήλωνε μέλος κοκ.

Σε κάθε περίπτωση, η οργάνωση της ΧΑ καθόρισε απόλυτα ότι επελέγησαν για τα εκλέξιμα πόστα και εξελέγησαν: ο στενός πυρήνας γύρω από τον Αρχηγό (τα μέλη του ΠΣ), μέλη της ΚΕ και μέλη της ΧΑ της απολύτου εμπιστοσύνης του. Κι αυτό κατέστη εφικτό γιατί η Χρυσή Αυγή διέθετε εκ των προτέρων μέλη, οργάνωση και δομή.

Τι έγινε, όμως, μετά το 2012 με τα μέλη;

Υπάρχουν 3 βασικοί ισχυρισμοί: ότι μετά το 2012 υπήρχαν μόνο υποστηρικτές, ότι η ΧΑ ήταν ένα άθροισμα ξεκομμένων τοπικών και ότι τέλος δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν πειθαρχικές κυρώσεις.

Σας λένε (ιδίως ο Παναγιώταρος και ο Γερμενής) ότι, μετά τις εκλογές, η ροή των επισκεπτών των γραφείων ήταν τόσο μεγάλη που έπαψαν να υπάρχουν μέλη. Ο ισχυρισμός είναι ψευδής. Η ηγεσία της ΧΑ μπορεί να εγκαινίασε την κάρτα υποστηρικτή, αλλά συνέχισε την διαδικασία υποδοχής νέων μελών, για να στελεχώσει τα 5μελή των νέων τοπικών οργανώσεων. Γιατί δεν ήταν δυνατόν να βάλουν στα 5μελή ανθρώπους που δεν ήταν εμπιστοσύνης.

Διαθέτουμε το έγγραφο “Σύντομοι Πυρήνες υποδοχής νέων μελών”, το ερωτηματολόγιο των νέων μελών, τα παρουσιολόγια δοκίμων μελών, τις εκθέσεις δοκίμων μελών, κλπ: “Σκοπός των «πυρήνων» αυτού του τύπου είναι η ταχύρυθμη ενσωμάτωση νεαρών μελών στις τάξεις της ΧΑ, μελών των οποίων η παρουσία στα Γραφεία μας κρίνεται επιβεβλημένη για την καλύτερη και αρτιότερη λειτουργία μας” (στο Αναγνωστέο 340, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, παράρτημα 1.4, αρχείο 13).

Ήταν τόσο σημαντική η ύπαρξη αυτού του σκληρού πυρήνα, που όταν η Χρυσή Αυγή βρέθηκε αντιμέτωπη με το ενδεχόμενο της μαζικοποίησης και της ένταξης πολλών νέων μελών στους κόλπους της, η απόφαση της ηγεσίας της ήταν να ελέγξει ακόμα αυστηρότερα τη διαδικασία ένταξης.

Έτσι, σύμφωνα με την από 21/11/2012 **Εγκύκλιο 2** της Κεντρικής Διοίκησης (Αναγνωστέο 350, στο Παράρτημα 3.4, αρχείο 32): **“Διατάσσεται η επανακαταγραφή των μελών των Τοπικών Οργανώσεων και των Πυρήνων του Λαϊκού Συνδέσμου. Τα μέλη της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Στα πλήρη μέλη και στα δόκιμα μέλη. Ως γνωστόν υπάρχουν και οι ενισχυτές και οι φίλοι του Κινήματος, οι οποίοι όμως τονίζεται ότι δεν είναι μέλη του κομματικού μας μηχανισμού. Τα κριτήρια με τα οποία θα γίνει**

επανακαταγραφή των μελών θα είναι: **Για τα πλήρη μέλη: ... Για τα δόκιμα μέλη: ...** Σε όλες τις περιπτώσεις, θα πρέπει να ισχύουν αυστηρά τα παραπάνω κριτήρια για να είναι κάποιος μέλος ή δόκιμο μέλος του Κινήματος. **Αναμένεται έως την επόμενη Τετάρτη 28/11 οι σχετικές προτάσεις των Τ.Ο. και των πυρήνων προκειμένου να εκδοθούν η μονοετούς ισχύος ταυτότητες μελών και δοκίμων μελών. Οι προτάσεις των Τ.Ο και πυρήνων δεν είναι δεσμευτικές για την κεντρική διοίκηση. Τη συλλογή των στοιχείων να αναλάβουν οι Υπεύθυνοι των Περιφερειακών Διοικήσεων, οι οποίοι θα παραδώσουν τους φακέλους ιδιοχείρως ή μέσω εταιρείας ταχυμεταφορών στην Κεντρική Διοίκηση”.**

Αντίθετα, λοιπόν, με την ψευδή εικόνα Γερμενή-Παναγιώταρου και σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, που στοιχειοθετούνται από τη δικογραφία, τα μέλη των πενταμελών επιτροπών των τοπικών οργανώσεων (γραμματέας Τ.Ο., υπεύθυνος Πολιτικής Οργάνωσης, υπεύθυνος Πολιτικής Δράσης, υπεύθυνος Ιδεολογίας και Εκπαίδευσης, υπεύθυνος Επικοινωνίας και Διοικητικής Μέριμνας):

α. ήταν πλήρη ή δόκιμα μέλη της οργάνωσης. Και αυτό γιατί η ιδιότητα του “υποστηρικτή” ήταν ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του μέλους πενταμελούς οργάνου, όπως λέει η Εγκύκλιος 2, όπου ρητά αναφέρεται ότι “ως γνωστόν υπάρχουν και οι ενισχυτές και οι φίλοι του Κινήματος, οι οποίοι όμως τονίζεται ότι δεν είναι μέλη του κομματικού μας μηχανισμού”, επιβεβαιώνοντας την αναφορά του Παπαγεωργίου: “Δόκιμα μέλη θεωρούνται τα μέλη των 5μελών συμβουλίων διοίκησης των τοπικών οργανώσεων” (στη συνέχεια μάλιστα η ιδιότητα του “υποστηρικτή” καταργήθηκε εντός του έτους 2013).

β. ήταν διορισμένα από την Κεντρική Διοίκηση που είχε τον τελικό λόγο της επιλογής τους, όπως αναφέρει το κείμενο με τίτλο “Ιεραρχία – Δομή ΧΑ”, σελ. 10 (αρχείο 4032): “6. Ο Γραμματέας της Τ.Ο. εισηγείται τον διορισμό ή την αντικατάσταση μέλους της επιτροπής της Τ.Ο. στην Κεντρική Διοίκηση. Την ευθύνη όμως του διορισμού τους φέρει η Κ.Δ. η οποία και καθιστά γνωστή την κρίση της διά εγκυκλίου προς την Τ.Ο.”

Εξάλλου, κάθε άλλη επιλογή, δηλαδή ο διορισμός κάποιου που ΔΕΝ ήταν μέλος (τουλάχιστον δόκιμο) στην ηγεσία μιας τοπικής οργάνωσης, θα ήταν παράλογη. Κι αυτό γιατί η μη ιδιότητα του μέλους θα συνεπαγόταν ότι το ηγετικό στέλεχος μιας τοπικής οργάνωσης δεν θα υφίστατο την πειθαρχία των αποφάσεων της κεντρικής οργάνωσης μη όντας μέλος της, κατάσταση αδιανόητη για οποιαδήποτε πολιτική συλλογικότητα, πόσο μάλλον για μια στρατιωτικοποιημένου τύπου ιεραρχική οργάνωση όπως η Χρυσή Αυγή.

Ιεραρχία και πειθαρχία σε όλα τα επίπεδα.

Όσον αφορά τη μετεξέλιξη ενός πυρήνα σε τοπική οργάνωση, το άνοιγμα γραφείων και τη συγκρότηση του 5μελούς, αυτά, λέει ο Κανονισμός, είναι αποκλειστική ευθύνη της Κεντρικής Διοίκησης, η οποία εκπροσωπείται ανά πάσα στιγμή από τον εκάστοτε υπεύθυνο Περιφέρειας. Εδώ είναι σημαντικό το αναγνωστέο έγγραφο 249 με τα ονόματα των υπευθύνων των τοπικών οργανώσεων, που αποδεικνύει τη σχέση της Κεντρικής Διοίκησης με τις τοπικές. Το επιβεβαίωσε και ο μάρτυρας υπεράσπισης Βλαχόπουλος, αλλά σημαντικό ήταν ότι στο συγκεκριμένο έγγραφο (στο οποίο αναγράφονται για τη Νίκαια τα ονόματα Πατέλης/Ρουπακιάς), αναγράφονται αποκλειστικά στελέχη της ΧΑ, τα ονόματα των οποίων

πλέον γνωρίζετε.

Υπάρχει μετά όμως ένας ισχυρισμός των κατηγορούμενων, ότι κατ' ουσίαν απο 'κει και πέρα η κάθε τοπική κάνει ο,τι θέλει. Είναι δηλαδή η Χρυσή Αυγή σαν ένα τοπικό “φραντσάιζ”: το παίρνεις από τα κεντρικά και απο 'κει πέρα το κάνεις ο,τι θέλεις.

Όμως, από την αποδεικτική διαδικασία, προέκυψε ότι οι λειτουργίες, εκδηλώσεις και δράσεις των τοπικών οργανώσεων της Χρυσής Αυγής αποτελούν σε όλες τους τις εκφάνσεις σχολεία εμπέδωσης της ιεραρχικής δομής της οργάνωσης και εκμάθησης της πειθαρχίας από πλευράς των μελών της. Η ιεραρχική δομή της Χρυσής Αυγής είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζει όχι μόνο ότι κάθε κατώτερο όργανο θα υπακούει στις εντολές του ανωτέρου, αλλά περαιτέρω ότι καμία κομματική ενέργεια δεν θα υλοποιείται χωρίς την ρητή εκ των προτέρων εντολή του ανώτερου οργάνου που φτάνει μέχρι την Κεντρική Διοίκηση. Η αρχή αυτή επαναλαμβάνεται κατά κόρον από τα στελέχη της οργάνωσης και αποτελεί αντικείμενο εγκυκλίων, όπως ενδεικτικά η Εγκύκλιος 16 της Κεντρικής Διοίκησης (Αναγνωστέο 331, Παράρτημα 2.2, άνοιγμα από Browser, αρχείο 16) που ρητά επιτάσσει:

“ΚΑΘΕ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΝΑ ΕΧΕΙ ΕΓΚΡΙΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΜΟΔΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ. Οι Τοπικές Οργανώσεις είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν και να λαμβάνουν την έγκριση του επικεφαλής της Περιφερειακής Διοίκησης που υπάγονται για ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ που προτίθενται να διοργανώσουν (από ομιλία στα γραφεία μέχρι ανοικτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας). **ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΑΙ Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ.** Όλες οι ανοικτές πολιτικές ενέργειες των Τοπικών Οργανώσεων (συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και πορείες) να πραγματοποιούνται κατόπιν ενημέρωσης και έγκρισης από την Κεντρική Διοίκηση και τα αρμόδια μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου (ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΛΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΡΜΕΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ ΗΛΙΑΣ, ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ ανάλογα με την Περιφερειακή Διοίκηση)”.

Η υποχρέωση για εκ των προτέρων ενημέρωση του ιεραρχικά ανώτερου οργάνου ίσχυε - πολλώ δε μάλλον - για την πραγματοποίηση **βίαιων εγκληματικών ενεργειών από τα μέλη της Χρυσής Αυγής.** Η αρχή αυτή αποτελεί αντικείμενο εκμάθησης των δόκιμων μελών της οργάνωσης στους πυρήνες υποδοχής, όπως προκύπτει και από σχετικές ερωτήσεις που δίδονται σε τεστ πολλαπλών επιλογών (στο Αναγνωστέο 327, παράρτημα 9.5, αρχείο 3036) μία εκ των οποίων είναι η εξής:

“II’ ΕΡΩΤΗΣΗ: ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ, ΣΟΥ ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΡΙΞΕΙΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ. ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ; α) Τους λες να καθαρίσουν μόνοι τους και πως δεν είμαστε μπράβοι, β) Πιάνεις ιδιαιτέρως έναν εκ των εκπαιδευτών και του ζητάς να έρθει στην περιοχή σου με ομάδα συναγωνιστών να λύσουν το ζήτημα, γ) Συγκεντρώνεις ομάδα από συναγωνιστές με τους οποίους διατηρείς πιο στενή σχέση και αναλαμβάνεις δράση χωρίς να ενημερώσεις κάποιον ανώτερο. δ) Άλλο”. Η προφανώς ορθή απάντηση (ρωτήθηκε μάλιστα και ο Σταύρου και το επιβεβαίωσε) είναι το (β). Αν το σωστό ήταν το (α), η ΧΑ θα ήταν “νόμιμο πολιτικό κόμμα”. Αν το σωστό ήταν το (γ), η ΧΑ θα ήταν σύνδεσμος χουλιγκάνων. **Αλλά η ΧΑ δεν είναι ούτε “νόμιμο πολιτικό κόμμα” ούτε σύνδεσμος χουλιγκάνων, είναι**

μια οργάνωση πειθαρχημένων μπράβων. Γι' αυτό, η σωστή απάντηση είναι το (β).

Προκύπτει δε αυτό περαιτέρω από την απομαγνητοφώνηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων μελών της οργάνωσης, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον κατηγορούμενο Νίκο Αποστόλου, ο οποίος περιγράφει με ακρίβεια στη σύζυγό του το “πώς δινόταν το οκ” μιας επίθεσης μελών της Χρυσής Αυγής σε εχθρούς της οργάνωσης (στο Αναγνωστέο 276, ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, κλήση 14568): “...**Ναι μωρέ, αυτό είναι... εντάξει... η ιεραρχία πώς πήγαινε... Για να κάνεις κάτι παίρνεις πρώτα τον Γιάννη, ο Γιάννης το λέει στον Μεγάλο και αν δώσει το ΟΚ ο Μεγάλος πας...**”. Και είπε στην απολογία του ο Αποστολου ερωτηθείς ότι, όταν λέει Μεγάλο, εννοεί τον Μιχαλολιάκο.

Η ιεραρχική δομή της Χρυσής Αυγής επιτάσσει περαιτέρω την **διαρκή λογοδοσία των κατώτερων οργάνων στην Κεντρική Διοίκηση**, η οποία ενημερώνεται αδιάλειπτα για όλες τις δράσεις, εξελίξεις και αλλαγές στα πλαίσια μιας τοπικής οργάνωσης μέσω μηνιαίων αναφορών, υπογεγραμμένων από τον τοπικό γραμματέα (υποδείγματα τέτοιων αναφορών αναγνώστηκαν στα αναγνωστέα Μιχαλολιάκου και Τσακανίκα, βλ. Αναγνωστέο έγγραφο 327, Παράρτημα 8.4, αρχεία 3020, 3022, 3024 και Αναγνωστέο έγγραφο 376, Παράρτημα 1.3, αρχεία 6, 9, 10, 12, κλπ). Απευθείας επικοινωνία απλού μέλους ή και κατώτερου οργάνου με την Κεντρική Διοίκηση, παρακάμπτοντας ενδιάμεσο όργανο, απαγορεύεται ρητά, αφού κάτι τέτοιο θα παραβίαζε την ιεραρχία, βλ. **Εγκύκλιος 12** Κεντρικής Διοίκησης, στο Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.4, αρχείο 18: “**Οποιοδήποτε έγγραφο με αιτήματα, υπογραφές κλπ προς την Κεντρική Διοίκηση χωρίς την έγκριση του αρμόδιου Περιφερειάρχη θα επιστρέφεται... ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ**”. Συνολικά το μοντέλο της δομής της Χρυσής Αυγής προσομοιάζει περισσότερο σε στρατιωτική ιεραρχία και λιγότερο σε πολιτικό κόμμα.

Η έμφαση στην ανάγκη απόλυτης πειθαρχίας στην ιεραρχία ουδόλως αμβλύθηκε μετά την είσοδο στη Βουλή. Έτσι, στην από 23/04/2013 **υπ' αριθμ. 20 Εγκύκλιο** (στο Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.4, αρχείο 34), υπογεγραμμένη από τον Χρήστο Παππά, “με εντολή Γενικού Γραμματέα”, κοινοποιούμενη στο Πολιτικό Συμβούλιο, την Κεντρική Επιτροπή, τις Περιφερειακές και Τοπικές Οργανώσεις, τους πυρήνες και τα μέλη του Συνεδρίου, αναφέρεται: “**γίνεται κατανοητό ότι η περεταίρω επιτυχής πορεία του κινήματος θα εξαρτηθεί από την συμπαγή, αρραγή και καλά δομημένη οργανωτική του μορφή. Συνεπώς, από τούδε και στο εξής, όλες οι διαδικασίες θα προωθούνται μέσα από τα διοικητικά όργανα, χωρίς καμία παρέκκλιση. Θα θεωρείται επομένως παράπτωμα και θα επισείει τις ανάλογες κυρώσεις η νοσοτροπία καθώς και οι ενέργειες ελαχίστων οι οποίοι κινούνται εξωθεσμικά και χρησιμοποιούν το όνομα του Αρχηγού ή ισχυρίζονται ότι ήλθαν σε απ' ευθείας συνεννόηση με τον Αρχηγό. Θα πρέπει να λειτουργήσουμε με τα όργανα του κινήματος σαν ένας πολιτικός απελευθερωτικός στρατός του Εθνικισμού και να εφαρμόσουμε πιστά την πάγια αρχή του στρατιωτικού δόγματος που λέγεται **απαρέγκλιτη πίστη και υπακοή στην ιεραρχία**”.**

Οι εντολές της Κεντρικής Διοίκησης αφορούν όχι μόνον τη γενική κατεύθυνση των δράσεων των κατώτερων οργάνων, αλλά κάθε λεπτομέρεια της δράσης της οργάνωσης, τόσο στο ιδεολογικό όσο και στο πρακτικό πεδίο. Έτσι, αναφέρουμε ενδεικτικά:

- την **Εγκύκλιο 5** (αρχείο 52 στο Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.4) της Κεντρικής

Διοίκησης όπου ορίζεται εκ των προτέρων τι θα κρατάνε τα μέλη κατά τη διάρκεια της ετήσιας πορείας για τα Ίμια το 2013: “Απαγορεύονται αυστηρά η μεταφορά κονταριών χωρίς ολόκληρη σημαία. Κατά την πορεία απαγορεύεται οι σημαίες να είναι τυλιγμένες στα κοντάρια. Όλες οι σημαίες υποχρεωτικά ανοικτές. Τα μέλη της περιφρούρησης θα κρατούν μόνο κράνη μοτοσυκλέτας. Όχι ασπίδες”. Αντιπαραβάλετε αυτή την εικόνα με την επίθεση στο Συνεργείο, όπου οι δράστες κρατούν τα κοντάρια με τις σημαίες τυλιγμένες.

- Στις “Τελικές Οδηγίες” όμως πριν την πορεία (**Εγκύκλιος 8** Κεντρικής Διοίκησης, αρχείο 56 στο ίδιο) αποφασίζεται τελικά: **“ΑΛΛΑΓΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΣΗΜΑΙΕΣ: 1) Απαγορεύονται αυστηρά οι σημαίες με ξύλινα κοντάρια. 2) Στη συγκέντρωση επιτρέπονται μόνο σημαίες με πλαστικό κοντάρι. Θα διανεμηθούν 1.500 από την κεντρική διοίκηση στα μέλη των τοπικών”**.
- Σε Εγκύκλιο για τις δράσεις του Σεπτεμβρίου 2013 (Αναγνωστέο 331), η Κεντρική Διοίκηση ορίζει την αμφίεση των μελών: **“ΤΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑ ΜΕΛΗ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ (ΒΙΤΣΙ, ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ, ΜΕΛΙΓΑΛΑΣ) ΘΑ ΦΟΡΟΥΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΜΠΛΟΥΖΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ”** (σ.σ: τα κεφαλαία στο κείμενο).
- την **Εγκύκλιο 13** (αρχείο 20, στο ίδιο) της Κεντρικής Διοίκησης με τις οποίες απαγορεύεται η οποιαδήποτε δημόσια παρέμβαση στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου και της 25ης Μαρτίου (“**ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ οποιαδήποτε μεμονωμένη παρουσία εκπροσώπων μας ή εμφάνιση αντιπροσωπείας μας σε εκδήλωση που δεν είναι απολύτως ελεγχόμενη**”), και ούτω καθεξής.

Με όλα αυτά επιβεβαιώνεται πλήρως η ιεραρχία από τον Αρχηγό μέχρι τον τελευταίο υποστηρικτή και καταρρίπτεται η εκδοχή του **“φραντσάιζ”**. Ισχύει δηλαδή: 1) αυτό που λέει ο **Παναγιώταρος** ότι “στη ΧΑ τίποτα δεν γίνεται τυχαία, όλα έχουν τον λόγο τους”. 2) Αυτό που λέει ο **Πατέλης** στις ομιλίες του για την ιεραρχία (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 589) ότι: “οι υπεύθυνοι δεν είναι τυχαία στη θέση τους, είναι ορισμένοι από την ΚΔ, δηλαδή από τον περιφερειάρχη μας Ιωάννη Λαγό και από τον Αρχηγό μας... ο καθένας οφείλει να υπακούει στις διαταγές των ανωτέρω χωρίς αντιλογία, έστω και σε παράλογες εντολές”. 3) Αυτό που σας είπε ο Σταύρου στην κατάθεσή του ότι: “αν δείχνεις ανυπακοή στον ανώτερο σου, δείχνεις ανυπακοή στον αρχηγό”. Και όλα αυτά όχι μόνο προβλέπονταν αλλά εφαρμόζονταν.

Τέλος, υπάρχει ο ισχυρισμός ότι δεν υπήρχαν **πειθαρχικές κυρώσεις** για ανθρώπους που δεν ήταν μέλη και ήταν μόνο υποστηρικτές, ενώ επίσης δεν υπήρχαν πειθαρχικές κυρώσεις μέχρι να τελεσιδικήσει μια υπόθεση δικαστικά.

Τουναντίον, από την αποδεικτική διαδικασία, προέκυψε ότι κάθε παραβίαση της ιεραρχίας επισύρει πειθαρχικές ποινές για μέλη τα οποία παράκουσαν εντολή που δόθηκε από ανώτερο όργανο. Υπεύθυνος στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ήταν ο Λαγός και μαζί του ο Παναγιώταρος. Διαθέτουμε αποφάσεις του πειθαρχικού και για στελέχη και για δόκιμα μέλη και για υποστηρικτές και για ολόκληρους πυρήνες. Οι πειθαρχικές ποινές περιλαμβάνουν και τον αποκλεισμό του αποπεμφθέντος από όλα τα γραφεία.

Αναφέρω ενδεικτικά τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- **Διαγραφή γραμματέα τοπικής και αποκλεισμός από γραφεία**, περίπτωση **Παπαγεωργίου Γεώργιου**, γραμματέα ΤΟ Ν. Προαστίων: “Αποπέμπονται από όλες της Τοπικές Οργανώσεις της Χρυσής Αυγής και δεν επιτρέπεται να περάσουν σε κανένα γραφείο του Λαϊκού Συνδέσμου οι Παπαγεωργίου Γεώργιος και Αντώνιος Σταμπέλος από την Τ.Ο. Νοτίων Προαστίων” (βλ. Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.4, Αρχείο 22)
- **Διαγραφή επικεφαλής και παύση λειτουργίας όλου του πυρήνα**, περίπτωση **πυρήνα Κάτω Αχαΐας** ο οποίος “παύει να λειτουργεί λόγω πειθαρχικού παραπτώματος των επικεφαλής του **Γιαχαλή και Τσούση**” (βλ. Αναγνωστέο 350, αρχείο 1 στο Παράρτημα 3.4).
- Διαγραφή **δοκίμου μέλους**, περίπτωση **Σεδαρίδη Ιωάννη**, ο οποίος διεγράφη για παραβίαση της εγκυκλίου που απαγόρευε τη συμμετοχή οποιουδήποτε μέλους της ΧΑ στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου (**Αναγνωστέο 256**).
- **Διαγραφή υποστηρικτών Νίκαιας**: με απόφαση Λαγού (Αναγνωστέο 376, Παράρτημα 1.3, έγγραφο 122, κατάλογος Μπαλακτάρη για Τσακανίκα) όπου μάλιστα αναφέρεται το όνομα που ισχυρίζεται η υπεράσπιση ότι είναι η προστατευόμενη μάρτυρας Β, η οποία ήταν υποστηρίκτρια.
- **Διαγραφή υποστηρικτή**: έγγραφο για προστατευόμενο μάρτυρα Α που σας προσκόμισε η υπεράσπιση στις 9/11/2017, από το οποίο προκύπτει διαγραφή για “αντισυμβατική συμπεριφορά”. Όχι μόνο υπάρχει, λοιπόν, πανελλαδικό μητρώο που το έχει η ηγεσία, αλλά προβλέπεται και διαγραφή, κάτι που πλέον το γνωρίζουμε με βεβαιότητα αφού μας το έδωσε σε έγγραφο η ίδια η υπεράσπιση. Το γεγονός αυτό σας το επιβεβαίωσε ο ίδιος ο Παναγιώταρος, που μίλησε ρητά για δυνατότητα διαγραφής υποστηρικτών.

Από τα παραπάνω, προκύπτει κυρία Πρόεδρε ότι υπάρχει τρόπος να διαπιστώσει το δικαστήριό σας με ασφάλεια αν έδρασαν στελέχη, μέλη και υποστηρικτές της Χρυσής Αυγής εκτός πλαισίου εντολών ή εντολών:

- Αν υπήρχε παύση λειτουργίας της Νίκαιας, θα υπήρχε απόφαση και εγκύκλιος (δεν υπήρξε).
- Αν υπήρχε αποπομπή ή απομάκρυνση Πατέλη και Καζαντζόγλου, θα υπήρχε έγγραφο που δεν θα τους επέτρεπε να περάσουν από οποιοδήποτε γραφείο (δεν υπήρξε).
- Αν υπήρχε αποπομπή ή απομάκρυνση υποστηρικτών της Νίκαιας, θα υπήρχε έγγραφο (δεν υπήρξε). Αυτό σημαίνει ότι ο Ρουπακιάς, που δεν ήταν μόνο υποστηρικτής, αλλά δόκιμο μέλος, εξακολουθεί να είναι και σήμερα μέλος της Χρυσής Αυγής.

Ενα τελευταίο ζήτημα: Μέτρο της πειθαρχικής ποινής δεν είναι η νομιμότητα ή η παρανομία της ενέργειας, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες δικαίου, αλλά το αν το μέλος υπάκουσε ή παραβίασε τις εντολές του ανώτερου οργάνου. Για παράδειγμα, ο Μιχάλης Γιαννόγκωνας καταδικάστηκε αμετάκλητα για την επίθεση ομάδας κρούσης της ΧΑ στην Πετρούπολη το 2011, σας το είπε ο μάρτυρας κύριος Π. Γκαργκάνας και σας δώσαμε και την απόφαση που μιλάει ρητά για ομάδα της ΧΑ. Αλλά, το 2018, αν και αμετάκλητα καταδικασθείς, είναι μέλος της ΚΕ και κάνει ομιλία (έγγραφο 135 Κοινός κατάλογος εγγράφων π.α.). Σας το δώσαμε αυτό το έγγραφο, για να σας αποδείξουμε ότι η απόφαση του πειθαρχικού είναι ανεξάρτητη από την κρίση της δικαιοσύνης. Μεσολάβησε, όμως,

κυρία Πρόεδρε, η προσωρινή αποπομπή του Μπαρμπαρούση από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της ΧΑ, όταν έκανε το περίφημο κάλεσμα σε πραξικόπημα από το βήμα της Βούλης. Μήπως περίμενε εκεί ο Μιχαλολιάκος την εξέλιξη της ποινικής υπόθεσης, τη διερεύνηση από τη δικαιοσύνη; Όχι βέβαια.

Το συμπέρασμα είναι ότι από την ιδιότητα του μέλους και από την πειθαρχική του αντιμετώπιση είναι δυνατόν να διαπιστώσετε με ασφάλεια αν η κρινόμενη κάθε φορά αξιόποινη πράξη τελέστηκε στα πλαίσια δράσης της οργάνωσης με τον τρόπο που περιγράφει το Βούλευμα.

Και έρχομαι τώρα στις ομάδες κρούσης.

Η οργανική ένταξη των τ.ε στις τοπικές. Η κανονικοποίηση των ομάδων κρούσης: “Ομάδες ασφάλειας”.

Αυτό το οποίο συμβαίνει τον Μάιο-Ιούνιο του 2012 είναι η οργανική ένταξη των ομάδων κρούσης της ΧΑ, που βλέπαμε τα προηγούμενα χρόνια, στην οργανωτική δομή των τοπικών της. Αυτό δηλαδή που – όταν η ΧΑ ήταν μια οργάνωση κάποιων δεκάδων – το έκανε όλο το νεανικό δυναμικό της οργάνωσης, τώρα διαχέεται σε όλη την Ελλάδα μέσω του ανοίγματος τοπικών και οργανώνεται μεθοδικά.

Στον Κανονισμό των τοπικών, υπάρχει παράγραφος που αφορά την Ασφάλεια η οποία υπάγεται στην υπευθυνότητα πολιτικής δράσης (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 9.5, αρχείο 2764):

«Κανονισμός Λειτουργίας Τ.Ο.». Τα καθήκοντα του υπεύθυνου πολιτικής δράσεως διακρίνονται σε τρεις ομάδες: Α) Ασφάλεια των Γραφείων Β) Εκτέλεση πολιτικών ενεργειών Γ) Εκπαίδευση μελών... 2. Ασφάλεια των γραφείων. Είναι υποχρεωτική η παρουσία μέλους της Πολιτικής Δράσεως σε όλη τη διάρκεια λειτουργίας των γραφείων της Τ.Ο. Γι' αυτό καθορίζεται συγκεκριμένο πρόγραμμα υπηρεσιών σε εβδομαδιαία βάση. Σε περίπτωση επεισοδίων στα Γραφεία ή εκτός αυτών είναι ο πρώτος που θα υπερασπιστεί το χώρο, έστω και μόνος του. Σε περίπτωση που άτομα με κακές προθέσεις έχουν διεισδύσει στον χώρο των Γραφείων, φροντίζει να τα απομακρύνει με ήπιο τρόπο.»

Μάλιστα ο Παλιός Κανονισμός (Αναγνωστέο 331, Παράρτημα 1.3, αρχείο 0182) ξεκαθαρίζει τι είναι η εκπαίδευση στην οποία αναφέρεται ο νέος συντομότερος κανονισμός: *“1. Τα καθήκοντα του Συντονιστή Πολιτικής Δράσεως διακρίνονται σε τρεις ομάδες: Α) Ασφάλεια των Γραφείων, Β) Εκτέλεση πολιτικών ενεργειών, Γ) Βιοσωματική εκπαίδευση μελών... 6. Βιοσωματική εκπαίδευση μελών. Προβλέπεται τακτική σωματική άσκηση, άσκηση στις πολεμικές τέχνες, ασκήσεις ψυχικής αντοχής, εκδρομές με εκπαιδευτικό πρόγραμμα, ορειβασίες και χειμερινές διαμονές. Η Βιοσωματική Εκπαίδευση των μελών είναι αδήριτη ανάγκη για τη σύσφιξη των σχέσεων συντροφικότητας αλλά είναι επιβεβλημένες και για λόγους συνέπειας προς την Πίστη και την Ιδεολογία μας, συνοδεύονται δε πάντα και από ιδεολογική κατήχηση. Την εποπτεία του όλου εκπαιδευτικού προγράμματος έχει ο Συντονιστής Πολιτικής Δράσεως”.*

Η υπεράσπιση λέει ότι η ασφάλεια δεν είναι μια διακριτή ομάδα, αλλά συγκροτείται εκ των ενόντων από ανθρώπους που έρχονται στα γραφεία, κάθονται στο μπαλκόνι ή στην είσοδο και, στη στιγμή μιας επίθεσης από αναρχικούς, κλείνουν την πόρτα και καλούν το 100.

Τα κατηγορούμενα ηγετικά στελέχη αρνούνται ότι υπήρχαν ομάδες ασφάλειας με διακριτά χαρακτηριστικά, ομοιομορφία, εκπαίδευση, κλπ. Αυτό υποστηρίζει ο Παναγιώταρος πιο emphaticά, το ίδιο λέει ο Κασιδιάρης, που παραδέχεται την ύπαρξη ομάδων ασφάλειας αλλά μόνο για την περιφρούρηση. Όσο δε για τη στρατιωτικοποίηση και την ομοιομορφία, οι κατηγορούμενοι την αποδίδουν σε μιμητισμό και πάντως όχι σε κεντρική κατεύθυνση.

Πιο κατηγορηματικοί ήταν οι μάρτυρες υπεράσπισης:

- **Κίμων Παπαδόπουλος:** “δεν υπάρχει οργανωμένη ασφάλεια για τα γραφεία. Εγώ βάζω ένα άτομο στο μπαλκόνι να βλέπει καλά αν γίνει κάτι”,
- **Ευάγγελος Καρακώστας:** “Δεν υπάρχει ασφάλεια ούτε ομάδες ασφάλειας στη Χ.Α”,
- **Χρήστος Χατζησάββας:** “Ομάδα περιφρούρησης ήταν μια ετερόκλητη ομάδα για να φυλάμε τα μπλοκ μας στις πορείες, γιατί δεχόμασταν πέτρες”.

Αλλά και οι κατηγορούμενοι της Νίκαιας απολογούμενοι είτε αρνούνται την ύπαρξη ασφάλειας είτε τη δέχονται ως κάτι που ήταν της στιγμής, αποφασιζόταν εκ των ενόντων και δεν είχε διακριτά χαρακτηριστικά:

- **Καζαντζόγλου (υπεύθυνος πολιτικής δράσης):** “Δεν ήταν καθαρά δικό μου το κομμάτι της ασφάλειας, επικρατέστερο λόγο είχε ο κύριος Πατέλης. Το κομμάτι ασφάλειας/περιφρούρησης το είχα τους τελευταίους 10 μήνες από αρχή 2013. Όποτε μπορώ, να είμαι στην περιφρούρηση, ώρες λειτουργίας γραφείων, αν δεχθούμε επίθεση. Καλαρίτης, Αντωνόπουλος, Μιχάλαρος, Πάτροκλος. Η ενδυμασία ήταν προαιρετική.”
- **Κομιανός:** “Δεν υπήρχε ακριβώς ασφάλεια, ομάδα περιφρούρησης των γραφείων υπήρχε. Εγώ δεν ήμουν, έχω δει τον κ. Άγγο δύο φορές, τον κ. Μιχάλαρο, Θανάση και Νίκο Τσορβά... Καθόντουσαν στην πόρτα, ρώτησα κι έμαθα ότι είναι σε περίπτωση που μας κάνουν επίθεση, να κλείσουν τις πόρτες και να ειδοποιήσουν την αστυνομία. Αυτοί που είδα εγώ ήταν με κανονικά ρούχα, τζιν, μπλουζάκι μπλε, άσπρο ο άλλος... Στον Μελιγαλά φορούσαν παραλλαγής και μπλούζα Χ.Α.”,
- **Κορκοβίλης:** “Δεν είχα κάποιες αρμοδιότητες στην τοπική Νίκαιας, ούτε μέλος της ασφάλειας ήμουν. Το εξηγώ ότι κάποια φορά ήμασταν στην είσοδο κάτω, γιατί είχαμε μικρά παιδάκια και ηλικιωμένους, μη γίνει κάτι κακό. Ναι, καθόμουν στην πόρτα.”,
- **Μιχάλαρος:** “Όχι, δεν ήμουν σε ομάδες ασφάλειας.”
- **Σταμπέλος:** “Το θέμα «ασφάλεια» είναι μια παρερμηνευμένη έννοια, αυτό είναι η περιφρούρηση των γραφείων γιατί είχαμε δεχθεί επανειλημμένες επιθέσεις. Καθόμασταν κάποια άτομα κάτω - έχω κάτσει κι εγώ, δεν το αρνούμαι - και στις γωνίες και αν δούμε κάποιο μπουλούκι ή μηχανάκια, να τρέξουμε στην πόρτα και να προστατεύσουμε, να προφυλάξουμε την οικογένεια στον όροφο από πάνω. Είχαν γίνει πολλές επιθέσεις, αλλά όταν ήταν κλειστά τα γραφεία, συνθήματα στους τοίχους, καταστρέφανε θυροτηλέφωνα... Και στην Τοπική μέσα είχαμε παιδιά, ηλικιωμένους, υπήρχε μεγάλη ανταπόκριση. Δεν ήταν κάτι υποχρεωτικό η περιφρούρηση, στη Χ.Α. αν προθυμοποιείσαι να κάνεις κάτι, απλά το αναφέρεις. Εγώ είχα ρωτήσει τον Πατέλη αν χρειάζεται άτομο, αν μπορώ να μπορώ να

βοηθήσω σε κάτι. Δε θυμάμαι άλλα άτομα τώρα που προθυμοποιούνταν. Αν δεν φτάνανε τα άτομα, μπορεί να ήταν δύο μόνο στην πόρτα.”,

- **Τσακανίκας:** “Για την ασφάλεια, ξέρω ότι είχαμε μια περιφρούρηση όπως όλα τα κόμματα. Κάθε Τρίτη και Πέμπτη υπήρχε στην είσοδο και στα στενά, δεν ξέρω πόσα άτομα ήταν, αυτό ήταν θέμα του κ. Καζαντζόγλου. Αρκετοί συγκατηγορούμενοί μου καθόντουσαν.”,

- **Χρυσάφτης:** “Υπήρχαν μόνο 2 άτομα κάτω στην πόρτα, είχα προσφερθεί κι εγώ να κάτσω, για να μη δεχθούμε επίθεση, να κλείσουμε την πόρτα και να ειδοποιήσουμε την αστυνομία. Υπήρχαν πάνω παιδιά, ηλικιωμένοι. Ναι, είχαμε δεχθεί επίθεση όταν κάναμε μια διανομή τροφίμων στα γραφεία και ήρθε μια ομάδα αντιφρονούντων και πέταγε πέτρες κι εμείς προνοήσαμε και μπήκαμε στα γραφεία και κλειδώσαμε.”

- **Καλαρίτης:** “Ασφάλεια δεν ήταν με γκλομπ και ασπίδες, δύο άτομα που κρατάγανε τσίλιες κάτω στο πεζοδρόμιο ήταν, κι εγώ είχα κάτσει ναι. Δεν υπήρχαν μόνιμοι ασφάλεια”.

Τρεις είναι οι κατηγορούμενοι που δίνουν λίγες παραπάνω πληροφορίες, ο Άγγος, ο Νίκος Τσορβάς και, περισσότερο από όλους, ο Δήμου:

Άγγος: “Μου είχε ζητηθεί αν μπορώ να είμαι και ασφάλεια κτιρίου, αν έρθουν οι αναρχικοί ή οτιδήποτε άλλο, να ειδοποιήσω να κλείσουμε. Έχω κάτσει σαν ασφάλεια δέκα φορές, ήμουν πάνω στο γραφείο, μου λέγανε «έχουμε κόσμο, πας;» και κατέβαινα στον δρόμο. Ναι, πάντα υπήρχε ασφάλεια κτιρίου, έχω δει και τον Θανάση Τσόρβα και τον Νίκο τον Τσόρβα που καθόμασταν μαζί, δύο άτομα ήταν πάντα. Κι αν ήμασταν παραπάνω άτομα, πηγαίναμε και στις γωνίες. Οποιοσδήποτε πήγαινε για ασφάλεια, ρωτάγανε «Μπορείς; Θέλεις;»”.

- **Τσορβάς Ν.:** “Το «ασφάλεια» στο μήνυμα απευθυνόταν σε μας, στα άτομα που ήταν λίγο πιο ενεργά. Δεν ξέρω πώς αποφασίστηκε, όταν πήγα μια μέρα μάς είπαν «Κάποια άτομα θα φοράνε μπλούζα ‘Χρυσή Αυγή’ και παντελόνι παραλλαγής», επειδή κάποιες φορές στα γραφεία είχε πολύ κόσμο και βαβούρες, δεν υπήρχε οργάνωση... Και αποφάσισαν να μπουν κάποια άτομα απ’ τη λίστα των ανέργων για να συντονίζουν, να είναι δύο άτομα κάτω στην πόρτα αν γίνει κάποια επίθεση, να κλείσουμε την πόρτα και να ειδοποιήσουμε πάνω. Αν ήταν και βουλευτές, βάζαμε και στις γωνίες. Μια φορά κάτι πιτσιρικάδες 15-16 χρονών είχαν πετάξει μια πέτρα. Και ο Άγγος και ο Μιχάλαρος καθόταν στην πόρτα, ο ξάδερφος μου, ο κυρ-Βασίλης, ο Δήμου. Αν θέλαμε τα φοράγαμε τα ρούχα, δεν το ζητούσανε. Εγώ δεν είχα και παντελόνι, κάποιες φορές αν το είχε αφήσει κάποιος εκεί το έβαζα. Μου ‘χαν δώσει ένα, αλλά το λέρωσα με γράσα και δεν το ξαναφόρεσα.”

- **Δήμου:** “Δεν ήμουν στις ομάδες ασφαλείας εγώ, αυτές φοράγανε κάθε φορά παραλλαγής, και στην Τοπική για ασφάλεια. Ήταν παιδιά από 18 ως 40 ετών, ήταν ο κ. Άγγος, ο κ. Κομιανός... καθόντουσαν έξω απ’ την Τοπική μην κάνουν καμιά επίθεση, έτσι λέγανε. Αυτοί ήταν στελέχη της Χ.Α, εγώ ήμουν απλό μέλος, όποτε ήθελα έφευγα. Εγώ πήγαινα με τα ρούχα μου τα κανονικά, αυτοί ερχόντουσαν με παραλλαγής... Απ’ τους συγκατηγορούμενούς μου, οι περισσότεροι ήταν στην ομάδα ασφαλείας”.

Δώσαμε λίγο παραπάνω χρόνο για να παρουσιάσουμε την εκδοχή των κατηγορούμενων και της υπεράσπισης σε ένα θέμα που νομίζω ότι είναι η ουσία του ζητήματος και του κατηγορητηρίου. Ας δούμε τώρα το αποδεικτικό υλικό και ας το συγκρίνουμε με αυτούς τους ισχυρισμούς.

Καταρχάς, δεν είναι μια καινούργια έννοια για τη Χρυσή Αυγή η ασφάλεια. Τη βρίσκουμε ήδη στο Καταστατικό του **Δ. Ψαρρά**. Ο **Σταύρου** σας είπε ότι από παλιά στη Θεσσαλονίκη υπήρχε ασφάλεια στα γραφεία και μάλιστα άτομα που ήταν σταθερά, από μια σταθερή δεξαμενή ατόμων. Και σας είπε ότι το 2012 που πήγαινε στις τοπικές για ομιλίες, σε όλες τις τοπικές υπήρχε ασφάλεια. Υπάρχει εδώ “Εσωτερικό κείμενο” του Αρτέμη Ματθαίουπουλου για την ασφάλεια με ημερομηνία 27/5/2007 στο σκληρό δίσκο του Μιχαηλολιάκου (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 8.4, αρχείο 739). Λέει:

«...5. Ομάδα Περιφρούρησης/Ασφαλείας. Υπάρχει ανάγκη για άμεση δραστηριοποίηση στο παραπάνω ζήτημα. Ορισμός υπεύθυνου ο οποίος θα διαλέξει από τις λίστες (βλέπε παρατήρηση 2) μια ομάδα των 15 – 20 ατόμων με τα απαραίτητα προσόντα, τα οποία θα αποτελούν μια ομοιογενή ομάδα η οποία θα χρησιμεύει για εκδηλώσεις και όποτε χρειαστεί. Θεωρούμε ότι τουλάχιστο μια φορά το μήνα πρέπει να γίνονται σεμινάρια και ασκήσεις σε αυτή την ομάδα ασχέτως εαν υπάρχει άμεσα προγραμματισμένη εκδήλωση ή όχι...».

Ήδη από αυτό το έγγραφο προκύπτει ότι η ασφάλεια είναι κάτι πολύ παραπάνω από αυτό που ισχυρίζονται οι κατηγορούμενοι. Μιλάει για επιλογή, από επικεφαλής, ατόμων με ιδιαίτερα προσόντα που συγκροτούν μια ομοιογενή ομάδα που κάνει σεμινάρια και ασκήσεις. Επειδή όμως η υπεράσπιση μπορεί να αντιτείνει ότι αυτό είναι σχεδιασμός, πρόθεση και όχι κάτι που συνέβη στην πράξη, έχουμε να αναρωτηθούμε. Υλοποιήθηκε ποτέ αυτός ο σχεδιασμός για ομάδες ασφάλειας/περιφρούρησης;

Μια τέτοια ομάδα ασφάλειας/περιφρούρησης των γραφείων της Θεσσαλονίκης είναι αυτή που συνελήφθη στις 21/9/2013 (τρεις μέρες μετά τη δολοφονία Φύσσα) και περιγράφεται στο **αναγνωστέο 221** (δικογραφία με κατηγορούμενους Βαλάκο, Γκολόη, κλπ). Καταθέτει ο αστυνομικός Γ. Χριστόπουλος που έκανε τις συλλήψεις: “περί ώρα 22:35 κινούμασταν στη διασταύρωση οδών Παλαιού Σταθμού και Λιβανόβου. Επί της οδού Λιβανόβου σε απόσταση περίπου πενήντα μέτρων από τα γραφεία της ΤΟ Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή που βρίσκονται στην οδό Καζαντζάκη και σε σημείο που δεν ήταν καλά φωτιζόμενο, εντοπίσαμε πέντε άτομα συγκεντρωμένα τα οποία θεωρήσαμε ύποπτα και αποφασίσαμε να τα ελέγξουμε. Εισήλθαμε στην οδό Λιβανόβου και δίνοντας τις σχετικές εντολές ακινητοποιήσαμε τα άτομα δύο εκ των οποίων έφεραν σακίδια πλάτης ενώ τρεις κρατούσαν κράνη στα χέρια τους. Σε ερώτησή μας τι κάνουν εκεί, όλοι αποκρίθηκαν ότι είναι μέλη της Χρυσής Αυγής και βρίσκονταν εκεί προκειμένου να περιφρουρήσουν τα ανωτέρω γραφεία, λόγω συγκέντρωσης και πορείας από άτομα του αναρχικού χώρου που έλαβε χώρα στο κέντρο της πόλης. Όλα τα ανωτέρω άτομα έφεραν Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας και κατά την αστυνομική έρευνα που ακολούθησε διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα: α) ΚΡΗΤΙΔΗΣ... κατείχε ένα δακρυγόνο σπρέι και μια πτυσσόμενη μεταλλική ράβδο (γκλομπ)... β) ΞΕΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ... κατείχε ένα δακρυγόνο σπρέι... γ) ΤΖΑΜΑΛΙΔΗΣ... κατείχε μια πτυσσόμενη μεταλλική ράβδο (γκλομπ)... δ) ΒΑΛΑΚΟΣ... κατείχε ένα δακρυγόνο σπρέι, μια πτυσσόμενη μεταλλική ράβδο (γκλομπ), ένα μαχαίρι με αναδιπλούμενη λάμα... ε) ΓΚΟΛΟΗΣ... κατείχε ένα δακρυγόνο σπρέι, μία κροτίδα και ένα μαχαίρι με αναδιπλούμενη λάμα”. Στο σακίδιο ώμου του Βαλάκου, βρέθηκαν “τρεις πλαστικοποιημένες κάρτες με το σήμα της ΧΑ που αναγράφουν “ΤΟ Θεσσαλονίκης”, “Υπεύθυνος υποδοχής και ενημέρωσης”... “Υπεύθυνος κινητοποίησης”, κλπ”. Στην οικία του Γκολόη βρέθηκαν “μια πτυσσόμενη μεταλλική ράβδος και ένα ομοίωμα πιστολιού,

πιθανόν αεροβόλο” και στην οικία του Βαλάκου “ένα φιαλίδιο σπρέι πιπεριού, μια μεταλλική σιδερογροθιά, ένα μεταλλικό πτυσσόμενο γκλομπ”.

Σύνολο, έλαβον: Πτυσσόμενες ράβδοι 5, Δακρυγόνα σπρέυ 5, Μαχαίρια 2, Σιδερογροθιές 1, Κροτίδες 1, Αεροβόλο 1. Έχουμε δηλαδή ισοψηφία ανάμεσα σε γκλομπ και δακρυγόνα σπρέυ.

Βλέπουμε δηλαδή μια ομάδα περιφρούρησης της Χρυσής Αυγής, κατά δήλωση των μελών της, να φέρει ένα μικρό οπλοστάσιο. Η υπεράσπιση θα αντιτίνει ότι πρόκειται για μια “κακιά στιγμή” (εξάλλου πόσες ομάδες περιφρούρησης άλλων κομμάτων δεν έχουν συλληφθεί φέροντας τέτοια όπλα;) και ίσως χρειαστεί να καταφύγουμε στον “κανόνα του μεμονωμένου περιστατικού”.

Ας δούμε λοιπόν αυτόν τον ισχυρισμό. Υπάρχει αυτή η δομή πανελλαδικά; Συγκροτήθηκε πέραν του μεμονωμένου περιστατικού στη Θεσσαλονίκη το 2013; Ή είναι ένα δέον που γράφεται στα κείμενα, αλλά δεν υπάρχει στην πράξη;

Διαθέτουμε καταρχάς μαρτυρίες ατόμων, που βλέπουν αυτή τη δομή από τα έξω, αλλά και πλούσιο βιντεοληπτικό και φωτογραφικό υλικό. Οι μάρτυρες κατέθεσαν για την εικόνα της ΧΑ στις Θερμοπύλες, στον Μελιγαλά, στα Ίμια, αναφερόμενοι σε άγημα, λόχο, πολιτοφυλακή, φρουρά, στρατιωτική παρέλαση (χαρακτηριστικά σας είπε ο δήμαρχος Νεμέας Ανδριανάκος τη φράση δημότη του “από τον εμφύλιο έχουμε να δούμε τέτοια πράγματα”), έχετε εξάλλου δει βίντεο από αυτές τις εκδηλώσεις.

Οι καταθέσεις αυτές επιβεβαιώνουν επακριβώς τις περιγραφόμενες ομάδες στο Βούλευμα (“τάγματα εφόδου”). Η περιγραφή αυτή δεν σημαίνει ότι σε όλες τις περιπτώσεις πρέπει να συμπίπτουν όλα τα χαρακτηριστικά: είναι άλλη η εικόνα της ομάδας όταν παρελαύνει και είναι απολύτως “προβλεπόμενη”, άλλη όταν δρα χωρίς να έχει διακριτικά, άλλη όταν επιτίθεται (πχ τότε δεν είναι στοιχημένη, κλπ). Ούτε σημαίνει ότι δεν έχουν οι ομάδες κοντούς ή χοντρούς. Όταν σας λένε οι μάρτυρες ότι ήταν σωματώδεις, κοντοκουρεμένοι, κλπ, αυτό που σας δίνουν είναι το οπτικό αποτέλεσμα αυτής της ομοιομορφίας και της στρατιωτικοποίησης. Γι’ αυτό έχει σημασία η ομοιόμορφη ενδυμασία και το να βάζεις μπροστά τον πιο σωματώδη, για να ενισχύει τη συνολική εικόνα της ομάδας. Σε κάθε περίπτωση μιλάμε για τις ίδιες ομάδες, “τα παιδιά με τις μαύρες μπλούζες”.

Χαρακτηριστικά βίντεο όπου είδαμε αυτές τις ομάδες σε συγκρότηση είναι: τα βίντεο και οι φωτογραφίες Πατέλη από τη συγκρότηση τέτοιων ομάδων στην πλατεία του Αγίου Νικολάου το 2011 με επικεφαλής τον Κασιδιάρη (τις φωτογραφίες αναγνώρισε η μάρτυρας Αικ. Θωίδου), το βίντεο της πολιτικής αγωγής με Χρυσουγίτες έξω από την Πειραϊκή Πατραϊκή το 2012 (αρ. 32 και 33, Κοινός Κατάλογος βίντεο π.α.), το βίντεο από την Πλατεία Αγίου Παντελεήμονα το 2011. Σας φέρνουμε παραδείγματα που μπορείτε να τα δείτε στη διάσκεψή σας και που είναι από πολλές πόλεις και από διαφορετικές ημερομηνίες.

Πέραν όμως των “εξωτερικών” μαρτυριών, το σημαντικότερο είναι ότι έχουμε αποδεικτικό υλικό ότι έτσι έχουν τα πράγματα από τα μέσα, ότι δηλαδή υπήρχε η Ασφάλεια, ως σώμα διακριτό με στρατιωτικοποίηση, ομοιομορφία, ιεραρχία, κλπ. Ενδεικτικά, σε πλήθος

συνομιλιών, μηνυμάτων, εγγράφων, κλπ γίνεται χρήση του όρου Ασφάλεια ως μιας διακριτής ομάδας. Ενδεικτικά:

α. Συνομιλία Αποστόλου από τις επισυνδέσεις της ΕΥΠ (Αναγνωστέο 276, ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, κλήση 14547, 20/9/2013): “τότε ήμουν υπεύθυνος ασφάλειας στα γραφεία του Πειραιά... τον είχα βάλει εγώ στις ομάδες ασφαλείας (τον Ρουπακιά)”.

β. Συνομιλία Μπαρέκα από τις επισυνδέσεις της ΕΥΠ (Αναγνωστέο 276, ΜΠΑΡΕΚΑΣ, κλήση 3878, 24/9/2013): “Έλα Χάρη, μου 'χουνε πάρει όλη την ασφάλεια μέσα προσαγωγή”.

γ. Ανταλλαγή sms Πατέλη με Λαγό (Αναγνωστέο 367): sms 134, Πατέλης: “ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΗΣΠΕΡΑ ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗ ΘΑ ΠΑΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ?”. Sms 71, Λαγός. Εξαρταται.αν παει ο αρχηγος θα παω με την ομαδα ασφαλειας. ειδαλλως, δεν το βλεπω”.

δ. Βίντεο Πατέλη “ό,τι κινείται σφάζεται”: “...Αφήστε να σας πω πού θέλω να καταλήξω. Εγώ θα το θέσω το θέμα να πάμε σαν Χρυσή Αυγή, να καθαρίσουμε εκεί πέρα τον τόπο. Απλά σαν ασφάλεια ρε παιδί μου.”

ε. Έγγραφο για Σπάρτη και ασφάλεια τοπικής (Αναγνωστέο 376, Παράρτημα 1.3, αρχείο 3): «...Πλέον αυτά τα παιδιά έχουν την ικανοτητα να κρινουν ποτε χριαζεται και ποτε όχι, να ενεργουν σε στιγμες που μπορούν να χρεοσουν το κινημα από μια απροσεξια , σαυτο το σημειο όμως ευθηνετε και ο ανθρωπος που τους καθοδιγει, ένα μεγαλο μπραβο στον υπευθινο τους, στον υπευθινο της πολιτικης δρασης Γιαννη Καζαντζογλου, για την προσπαθια του στο να χτισει την ασφαλεια της τοπικης μας, όταν την ανελαβε μεσα από χαλασματα και την εφερε σημερα να είναι από της ποιο πυθαρχιμενες σχεδον σε ολοι την Ελλαδα...»

Τόσο πετυχημένος ήταν ο Ι. Καζαντζόγλου που προσλήφθηκε ως εργαζόμενος στα κεντρικά γραφεία της Μεσογείων, δούλευε δηλαδή στην κεντρική Ασφάλεια της Μεσογείων. Υπάρχουν φωτογραφίες στο κινητό του με το μαύρο μπλουζάκι και τα κόκκινα γράμματα “ΑΣΦΑΛΕΙΑ” (Αναγνωστέο 375, Παράρτημα 1.1, φωτογραφία 0300). Υπάρχει και η σχετική κάρτα που κατασχέθηκε στο αυτοκίνητο του Ρουπακιά που γραφει “ΑΣΦΑΛΕΙΑ” (Αναγνωστέο 4).

Ας έρθουμε τώρα στην Ασφάλεια της Νίκαιας που μέλη της είναι οι κατηγορούμενοι για τη δολοφονία Φύσσα και ας δούμε κάποια χαρακτηριστικά της:

α. Η Ασφάλεια έχει καταλόγους μελών.

Τα άτομα που κινητοποιήθηκαν το βράδυ της δολοφονίας ήταν συγκεκριμένα. Τα ονόματά τους υπάρχουν σε καταλόγους υπό τον τίτλο “Ασφάλεια”, είναι αποκλειστικά άρρενες, σε μάχιμες ηλικίες. Στους καταλόγους υπάρχει αρχικά το όνομα Καζαντζόγλου και από κει και πέρα τα ονόματα των αντρών της Ασφάλειας. Δεν περιέχονται τα ονόματα του Πατέλη και του Ρουπακιά γιατί αυτοί είναι μέλη του 5μελούς. Τα έγγραφα υπάρχουν στο Αναγνωστέο 376 του Τσακανίκα στο Παράρτημα 1.2. Το με τι όρους γινόταν η επιλογή σάς το είπε ο **Άγγος**: προτιμούνταν τα άτομα που ήταν πιο πρόθυμα και είχαν και κατάλληλη

σωματοδομή, το λέει και ο Κορκοβίλης για τον αδελφό του σε sms, κλπ.

Εδώ να κάνουμε και ένα βασικό ξεκαθάρισμα: αυτοί που ήταν στα 5μελή των τοπικών ήταν τουλάχιστον δόκιμα μέλη της Χρυσής Αυγής. Αυτοί που επάνδρωναν τις ομάδες ασφάλειας δεν χρειαζόταν να είναι μέλη με την ίδια έννοια, μπορούσαν να έχουν και απλώς ένα δελτίο υποστηρικτή. Οι επισκέπτες δηλαδή των γραφείων ήταν το ρεζερβουάρ, η δεξαμενή, από όπου ο σκληρός πυρήνας επέλεγε ποιούς θα επανδρώσουν τις ομάδες κρούσης. Είναι αυτό που λέει η θεωρία (επ. Αρ. Χαραλαμπίκης, Ποινικός Κώδικας, Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 1284): *“ένας πυρήνας σταθερών μελών και ένα περιβάλλον ρεζέρβα, το αριθμητικό εύρος του οποίου εξαρτάται από τα εγκλήματα που πρόκειται να τελεστούν”*.

Πολύ σημαντική είναι εδώ η σημείωση που υπάρχει στο κινητό Καζαντζόγλου για να δούμε πόσο οργανωμένη ήταν η συγκεκριμένη ομάδα που κινητοποιήθηκε το βράδυ της δολοφονίας Φύσσα: (Αναγνωστέο 375): *“Ασφαλεια. 1)αναλυση για την ασφαλεια στις επομενες διοργανωσεις (ομιλια λαγου/διανομη τροφιμων)σοβαροτητα δορυφοροι υλικά ασπίδες κτλ. 3)οποιος δεν εχει φερει φωτο για το βουοκ δεν ανεβαινει γραφεια απο τριτη23/09. 4)αναφοροχαρτο υπογραφες αφιξεις ΟΛΑ τα αναλαμβανει με ευθυνη δικια του ο βοηθος + παρατηρησεις 5 λεπτα μετα την ληξη θα μιλαω με το οργανο βαρδιας για οτι εχει δει. 5)ανακοινωση νεας θεσης στην εισοδο πανω + τον σκοπο σαλονιου 6)συζητηση λυση για το προβλημα των p.m.r+handsfree (σς: δηλαδή ασύρματοι) 7)ανακοινωση ποινης πετρενητη επιστροφη 12/10. 8)αναλυση καθηκοντων οργανου και επεξηγηση του μιχαλαρου οτι δεν εχει πλεον καθηκοντα βοηθου 9)συγχαρητηρια της ομαδας για θερμοπυλες και μελιγαλα”* (Ημερομηνία δημιουργίας 16/9/2013, ημερομηνία τροποποίησης 17/9/2013).

Υπήρχε δηλαδή ακόμα και βιβλίο (“book”, book) με φωτογραφίες των μελών της Ασφάλειας. Υλοποιήθηκε αυτός ο σχεδιασμός; Το επιβεβαιώνει η φωτογραφία ταυτότητας του κατηγορούμενου Δ. Αγιοβλασίτη που βρέθηκε στα αντικείμενα του κατηγορούμενου Καζαντζόγλου στο αυτοκίνητο του Ρουπακιά (πρόκειται για τη μόνη φωτογραφία που αναγνώρισε η μητέρα του Αγιοβλασίτη, χωρίς να μπορεί να εξηγήσει την ύπαρξή της). Αν είχε κατασχεθεί το συγκεκριμένο βιβλίο, θα είχατε, κυρία Πρόεδρε, τους δολοφόνους του Π. Φύσσα σε φωτογραφικό άλμπουμ.

β. Η Ασφάλεια έχει στολή.

Προκύπτει από πλήθος φωτογραφιών, βίντεο και τις απολογίες των κατηγορουμένων ότι υπήρχε συγκεκριμένη στολή της Ασφάλειας Νίκαιας, η άσπρη-γκρι-μαύρη παραλλαγή (Αλπινιστών), η “παραλλαγή πόλεως”. Μάλιστα υπάρχει φωτογραφία στο κινητό Καζαντζόγλου όπου εικονίζεται όλη η ένστολή ασφάλεια της Νίκαιας (φωτογραφία 580, Αναγνωστέο 375, Παράρτημα 1.1). Σας είπε τους εικονιζόμενους ο μάρτυρας κ. Μπασκάκης: Ρουπακιάς, Πατέλης, Καζαντζόγλου, Τσακανίκας, Κομιανός, Ν. Τσορβάς, Θ. Τσορβάς, Σταμπέλος, Μιχάλαρος, Χρυσαφίτης, Αγιοβλασίτης.

γ. Η Ασφάλεια κάνει παρελάσεις και μοτοπορείες.

Η ομάδα ασφάλειας παρελαύνει είτε βάρη στοιχημένη είτε εποχούμενη, με λοστάρια, ασπίδες και όλα οσα περιγράφει το Βούλευμα:

- Είναι η ομάδα που την είδαμε να πηγαίνει έξω από το τζαμί και να γράφει “Φωτιά στα Τζαμιά” (Αναγνωστέο 378, Παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, φωτογραφίες 5811-5821).
- Είναι η ομάδα που πήγε το καλοκαίρι του 2012 στα μαγαζιά των Πακιστανών στην πλατεία του Αγίου Νικολάου και τους έδωσε διορία να τα κλείσουν. Δεν έχετε μόνο τις καταγγελίες του Ανοιχτού Σχολείου Μεταναστών και της Πακιστανικής Κοινότητας. Έχετε εσωτερικά έγγραφα και ομιλίες του Πατέλη που λέει για το καλοκαίρι του 2012: “Τρομοκρατία στον Άγιο Νικόλαο, τότε που ξεσηκώσαμε όλο τον Άγιο Νικόλαο, τότε που ο Πακιστανός έλεγε “ήρτε ντο το φίλο και είπε κλείσε μαγαζιά”” (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 418). Και μετά πηγαίνουν σε άλλες γειτονιές και το φέρνουν σαν παράδειγμα, όπως λέει ο Πατέλης στη Σαλαμίνα: “Να μην αφήνετε να ανοίγουν στις περιοχές σας μαγαζιά ξένων, όπως δεν αφήνουμε εμείς” (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 512).
- Είναι η ομάδα που λειτουργεί ως αστυνομία. Λέει ο Πατέλης: “επίσης στο Ρέντη, την ώρα που περιφερόμασταν με μηχανές, ήρθαν κάποιοι πολίτες... τους επιτέθηκαν μια ομάδα Πακιστανών. Πήγαμε στο σημείο που μένουν και τους δώσαμε διορία να φύγουν σε μια βδομάδα απο κεί... αν δεν φύγουν, θα φύγουν με συνοπτικές διαδικασίες” (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 296).
- Είναι η ομάδα που βγαίνει τη νύχτα και απειλεί ξένους. Είδαμε το βίντεο βραδινής μοτοπορείας με τίτλο του Πατέλη “τρομοκρατία στη Νίκαια” που ακούγεται να λει το μέλος της ΧΑ στην πλατεία που πηγαίνουν να καθαρίσουν: “άντε βρωμόπουστα, γαμώ τη χώρα σου” (βίντεο 379).
- Και για να μην αμφισβητήσουν το αν τα ξέρει αυτά ο Αρχηγός, ότι βγαίνουν δηλαδή οι άλλοι με τις μοτοσυκλέτες, ακούσαμε και τον Μιχαλολιάκο να λέει σε ομιλία του: “όπως ο Άκης Παυλόπουλος, με είχε βρίσει και είχαν φύγει τα παιδιά με τις μοτοσυκλέτες, είχαν πάει να τα σπάσουν, είναι αλήθεια” (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, Σιδηρόκαστρο). Τον ξέρει καλά ο Μιχαλολιάκος τον μηχανισμό των παιδιών με τις μοτοσυκλέτες, αυτός τον δημιούργησε.

δ. Η Ασφάλεια διαθέτει “αναφορόχαρτα” με σκοπιές και ενημέρωση της ηγεσίας.

Διαβάσαμε στο Αναγνωστέο 376 του Τσακανίκα τέτοια έγγραφα (Παράρτημα 1.3). Για παράδειγμα, στο έγγραφο 6: “Πολιτική δράση – Έγγραφο αναφοράς ΤΟ Νίκαιας”, αναφορά για λειτουργία ασφάλειας 7/2013. Έλεγχος (Β.Μ) Κατ’ επέκταση της οδού. Έναρξη υπηρεσιών φύλαξης (8) άτομα ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ Κ’ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ .ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ Κ’ ΜΟΥΤΛΩΝ .ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟ.ΕΙΣΟΔΟ ΠΥΡΗΝΑΡΧΗ ΚΑΙ ΜΠΑΛΚΟΝΗ .Κατά την διάρκεια των υπηρεσιών ουδέν το αξιοσημείωτο συνέβη. Λήξης γραφείων 21:00”. Στο έγγραφο 12 περιγράφεται η λειτουργία της ασφάλειας τον Ιούνιο του 2013 και η επίθεση σε αναρχικό στέκι στη Σπάρτη: «...Με απόλυτη επιτυχία στέφτηκε η προγραμματισμένη εθνικιστική δράση στην Σπάρτη . Στις 22-6-2013, η τοπική της Νίκαιας πραγματοποίησε εθνικιστική εκδρομή στην περιοχή της Σπάρτης και συγκεκριμένα στην τοπική της Χρυσής Αυγής . Στην δράση πήραν μέρος 50 συνολικά συναγωνιστές από την Νίκαια. Το πρόγραμμα της εθνικιστικής ενημερωτικής δράσης, περιλάμβανε ξενάγηση σε σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους της Σπάρτης , κατάθεση στεφάνου στο άγαλμα του Λεωνίδα, ενημερωτική δράση με έντυπο υλικό και έκλεισε με ομιλία του γραμματέα της Τ.Ο. Νίκαιας Γεώργιου Πατέλη. Την ευκαιρία είχαν να απευθύνουν έναν χαιρετισμό ,τα πενταμελή των δυο τοπικών στους παρευρισκόμενους πολίτες που πραγματικά κατέκλισαν τα γραφεία . Αξίζει να σημειωθεί περιστατικό που

δημιουργήθηκε κατά την άφιξη του πούλμαν της Νίκαιας, όταν προσπάθησε ομάδα αντιεξουσιαστών να μας πλησιάσει εκεί τους κυνηγήσαμε και μετά πήγαμε 30 μέτρα ποιο κάτω όπου επισκεφτήκαμε το στέκι τους...»

ε. Η Ασφάλεια λειτουργεί με διαβαθμισμένα μηνύματα.

Στο κινητό του Κορκοβίλη, διαβάσαμε πλήθος διαβαθμισμένων μηνυμάτων που απευθύνονταν στην Ασφάλεια της Νίκαιας. Τελείως ενδεικτικά στο αναγνωστέο 359:

7. ΑΥΡΙΟ ΤΡΙΤΗ ΩΡΑ 17:30 ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΒΟΛΗ ΜΕ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΑΥΣΤΗΡΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΔΕΝ ΔΙΑΡΡΕΕΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

60. ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΝΑ ΜΟΥ ΣΤΗΛΕΤΕ ΑΜΕΣΑ ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΠΛΟΥΖΑΣ ΠΟΥ ΦΟΡΑΤΕ ΣΕ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ

126. Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΟΛΟΙ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΜΑΥΡΕΣ Η ΜΠΟΥΦΑΝ ΜΑΥΡΑ ΓΕΝΙΚΑ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ

169. ΚΥΡΙΑΚΗ 25-11-2012 ΚΑΙ ΩΡΑ 17:00ΜΜ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Ομοίως, στο αναγνωστέο 382:

2. ΟΛΟΙ ΤΩΡΑ ΤΟΠΙΚΗ ΟΣΟΙ ΕΙΣΑΣΤΕ ΚΟΝΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΜΑΚΡΙΝΟΥΣ (σσ: νύχτα δολοφονίας Φύσσα)

14. ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ (σσ: νύχτα επίθεσης σε ΠΑΜΕ)

125. 14:00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΑΝΤΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ.ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΤΟΝ ΡΟΥΠΑΚΙΑ ΣΤΟ 6981162570 ΑΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΕΙ (ΕΠΕΙΓΟΝ)

431. ΠΑΡΑΚΑΛΩ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΥΡΙΟ ΝΑ ΦΟΡΑΕΙ ΤΑ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΙΜΑ ΠΡΟΣΕΓΜΕΝΗ.ΟΣΟΙ ΕΧΕΤΕ ΚΑΠΕΛΑ ΝΑ ΤΑ ΒΑΛΕΤΕ

590. 21-12-2012 ΣΤΙΣ 20:30 ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟ ΜΥΝΗΜΑ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΤΟ ΠΗΡΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΓΙΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΑΡΓΑ...

Από τα μηνύματα αυτά που τα στέλνει ο Πατέλης προκύπτει οτι η Ασφάλεια της Νίκαιας:

- δέχεται μηνύματα που στέλνονται σε συγκεκριμένα άτομα (και όχι σε άτομα που παίρνουν πατάτες ή συμμετέχουν σε συσσίτια),
- δεν περιορίζεται στα καθήκοντά της στη Νίκαια αλλά μεταβαίνει πάντοτε με εντολή σε άλλες περιοχές, στον Άλιμο, στην Κόρινθο, στον Ασπρόπυργο, στη Δηλιγιάννη, στη Μεσογείων.
- διαθέτει στολή που της έχει χορηγηθεί απο την τοπική με την αμφίεση να είναι υποχρεωτική (και έτσι επιτυγχάνεται η ομοιομορφία),
- κάνει σεμινάρια ασφάλειας,
- αναφέρεται στον Τσακανίκα και στον Ρουπακιά,
- ακολουθεί υποχρεωτικά μηνύματα που στέλνονται επιτακτικά με όρους συνωμοτικότητας, πολλές φορές σε νυχτερινές ώρες, με αναφορές σε εντολές Λαγού.

- είναι σε εγκληματική επιφυλακή πχ το βράδυ της επίθεσης στο ΠΑΜΕ και καλείται τη νύχτα της δολοφονίας Φύσσα,
- και φυσικά η μετάβαση στο Αρχηγείο την κάνει ορατή στην ηγεσία, δεν είναι μια ομάδα αποσυνάγωγή ούτε μια ομάδα που περιορίζεται, ένα “σάπιο μήλο”. Είναι η τοπική πρότυπο, όπως έχει δηλώσει ο Παναγιώταρος.

στ. Τα μηνύματα είναι όχι μόνο διαβαθμισμένα, αλλά εξασφαλίζεται και η στεγανότητά τους από τις αρχές.

Διαβάσαμε εδώ τα μηνύματα του παλιού χρυσαυγίτη Μιχάλη Καρακώστα με τον Λαγό (Αναγνωστέο 367) με ημερομηνία 16/7/2013:

Καρακώστας: (1785) ΕΠΙΔΕΙ ΕΧΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΜΑΣ ΑΣΕ ΜΕ ΝΑ ΣΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΩ ΛΙΓΟ. Η ΑΡΧΗ ΟΤΙ ΑΝ ΒΓΑΛΕΙΣ ΤΗΝ ΜΠΑΤΑΡΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΣΕ ΕΝΤΟΠΙΣΟΥΝ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ! ΚΑΙ ΣΕ ΑΚΟΥΝΕ ΚΑΙ ΣΕ ΕΝΤΟΠΙΖΟΥΝ! ΟΣΟ ΠΙΟ ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΟ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ! ΕΝΑ ΚΙΝΗΤΟ ΕΧΕΙ ΔΥΟ ΝΟΥΜΕΡΑ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΝΑ ΟΠΩΣ ΛΕΝΕ! ΑΣΤΕΡΑΚΙ ΔΙΕΣΗ ΜΗΔΕΝ ΕΞΙ ΔΙΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΜΕΙ. ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΕΡΑΚΙ ΔΙΕΣΗ ΜΗΔΕΝ ΤΡΙΑ ΔΙΕΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΛΕΝΕ. ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΦΤΗΝΟ ΚΙΝΗΤΟ ΜΕ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΜΟΝΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ. ΠΛΕΟΝ ΣΚΑΝΑΡΟΥΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗ ΣΟΥ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΕΝΤΟΠΙΣΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ. ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΕΣΕΝΑ ΑΚΟΥΝΕ ΟΣΟΥΣ ΜΙΛΑΣ ΠΙΟ ΣΥΧΝΑ. Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΣΥΝΤΟΜΟ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΤΑ ΝΑ ΤΗΝ ΤΥΛΙΞΕΙΣ ΣΕ ΑΛΟΥΜΙΝΟΧΑΡΤΟ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΒΑΛΕΙΣ ΚΑΤΑΨΥΞΗ ΓΙΑ 3 ΩΡΕΣ. ΜΕΤΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΙΑ 30 ΛΕΠΤΑ ΜΟΝΟ. ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, (1786) ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΣΠΑΣΤΟΣ ΕΔΩ ΚΑΙ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΟΣ ΓΙΑ ΓΡΑΠΤΑ ΜΥΝΗΜΑΤΑ ΜΟΝΟ. ΑΝ ΣΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΣΤΟΝ ΔΩΣΩ. ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΕΣΩ ΤΗΛ Η ΑΛΛΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ. ΜΟΝΟ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ. ΑΥΤΑ, (1808) ΑΥΡΙΟ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΑ ΣΟΥ ΓΡΑΨΩ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΓΙΑ ΕΣΕΝΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΑΝΕΤΑ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΘΑ ΕΤΟΙΜΑΣΩ ΚΑΙ 10 ΚΙΤ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΜΑΖΙ ΣΟΥ ΑΝΑΛΟΓΑ ΕΥΚΟΛΑ. ΘΑ ΤΑ ΒΑΛΩ ΣΕ ΦΑΚΕΛΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ΑΠΟ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΗ ΜΑΣ Η ΘΑ ΣΤΑ - ΦΕΡΩ Ο ΙΔΙΟΣ ΟΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ. ΜΙΧΑΛΗΣ

Λαγός: (1133) Εγινε Μιχάλη , (1134) Θα μου το δώσεις αν είναι βεβαίως.

ζ. Η Ασφάλεια διαθέτει ασύρματους και αλεξίσφαιρα γιλέκα.

Είδαμε πλήθος φωτογραφίες της ομάδας ασφάλειας της Νίκαιας (Αναγνωστέα 350 και 378), σε πλήρη εξάρτηση, ενόσω παρελαύνει στο κέντρο της Νίκαιας και όχι μόνο, όπου φαίνεται η ύπαρξη αλεξίσφαιρων γιλέκων, αλλά και η χρήση ασυρμάτων. Σε μια φωτογραφία (Αναγνωστέο 378, Παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, φωτογραφία 1346 και 1353), ο Καζαντζόγλου και ο Μιχάλαρος φαίνεται να δοκιμάζουν τους ασύρματους. Την ύπαρξη

ασυρμάτων επιβεβαίωσε στην απολογία του ο κατηγορούμενος Πατέλης.

η. Η Ασφάλεια περνάει διαρκή εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση της Ασφάλειας είχε μορφή οργανωτικών και σεμιναρίων ασφάλειας. Ένα τέτοιο οργανωτικό της ασφάλειας είναι το βίντεο “Ό,τι κινείται σφάζεται”, όπου ο Πατέλης απευθύνεται στην ασφάλεια και διακρίνεται και ο Καζαντζόγλου.

Εκτός από τα σεμινάρια εκγύμνασης που γίνονται στο εσωτερικό των γραφείων της ΧΑ και είδαμε φωτογραφίες, γίνεται στρατιωτική εκπαίδευση. Το γεγονός ότι γινόταν στρατιωτική εκπαίδευση, είναι κάτι που δεν σας το λένε απλά οι “προστατευόμενοι μάρτυρες”. Εμείς σας είπαμε, κυρία Πρόεδρε, τη στάση μας για τους προστατευόμενους μάρτυρες: και οι πέντε υπήρξαν υποστηρικτές (το παραδέχεται εξάλλου η υπεράσπιση), κανείς δεν ήταν ξένος προς τη ΧΑ, δικαίως φοβούνται, αλλά σας είπαμε να διασταυρώνετε πάντοτε με άλλα στοιχεία τα λεγόμενά τους. Ο Κορκοβίλης σε διάλογό του λέει ρητά ότι “γίνονταν εκπαιδεύσεις σε στρατόπεδα” (Αναγνωστέο 276).

Είδαμε επίσης βίντεο ανάβασης σε βουνά με τον Καζαντζόγλου να δίνει συνθήματα: “είμαστε όλοι εμείς, Έλληνες καταδρομείς” κατά τα πρότυπα των ΟΥΚ (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 464). Στη **Σαλαμίνα**, γίνεται “νυχτερινή διαβίωση”: είδαμε σειρές φωτογραφιών με ασκήσεις, έρπινγκ, στρατιωτικά ρούχα, μαχαίρια, καπνογόνα για να δημιουργηθούν συνθήκες μάχης, κλπ (Αναγνωστέο 378, Παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, φωτογραφίες 4720-4753). Στη **Νέδα**, γίνεται κατασκήνωση ιδεολογικής κατάρτισης και βιοσωματικής εκπαίδευσης. Η δράση αυτή δεν ήταν δημοσιοποιημένη (κανένα τέτοιο έγγραφο δεν προσκομίστηκε γιατί δεν υπήρχε). Ήταν εκπαίδευση της Ασφάλειας με Πατέλη, Καζαντζόγλου, Τσακανίκα, Ρουπακιά που ήταν το 5μελές πλην της Σκαρπέλη (ήταν αποκλειστικά άρρενες) και με τους εκπαιδευόμενους.

Η κατασκήνωση έγινε με εντολή Λαγού όπως προκύπτει από μήνυμα στο κινητό Κορκοβίλη: “εθνικιστική κατασκήνωση στον ποταμό της Νέδας με εντολή Λαγού”. Το πρόγραμμα της κατασκήνωσης υπάρχει σε έγγραφο (Αναγνωστέο 376, Παράρτημα 1.3, αρχείο 127), προβλέπει σκοποβολή, έρπινγκ, σκοπιές. Η ιδεολογική κατάρτιση γίνεται στον εθνικοσοσιαλισμό. Για τη βιοσωματική εκπαίδευση: υπεύθυνος ήταν ο Τσακανίκας που είναι και μποξέρ. Στο τέλος δόθηκε όρκος, τον οποίο σας ανέγνωσα και πιο πριν. Οι ορκισάντες είναι τα 4 άρρενα μέλη του 5μελούς.

Μήπως να γυρίσουμε στην αρχή του ισχυρισμού; “Η ασφάλεια είναι κάποια άτομα εκ των ενόντων που κάθονται στο μπαλκόνι και αν δουν κάποια απειλή κλείνουν την πόρτα και καλούν το 100”. Και τι χρειάζονται τότε οι στολές παραλλαγής; Οι χωριστοί κατάλογοι; Τα διαβαθμισμένα μηνύματα; Οι ασύρματοι; Τα αλεξίσφαιρα γιλέκα; Οι στρατιωτικές εκπαιδεύσεις; Οι νυχτερινές διαβιώσεις στη Σαλαμίνα; Το έρπινγκ; Τα καπνογόνα για συνθήκες μάχης;

Και, για να προτρέξω λίγο κυρία Πρόεδρε: Η ηγεσία της Χρυσής Αυγής κάνει την επιλογή της, όχι απλά όσον αφορά τις ομάδες ασφάλειας τις οποίες επεκτείνει σε όλη την Ελλάδα, αλλά ιδίως όσον αφορά τη Νίκαια και την δική της ομάδα ασφάλειας, την οποία θεωρεί

πρότυπο:

α) Πρώτα και κύρια, την επιλογή αυτή την κάνει ο Αρχηγός της ΧΑ. Γι' αυτό το λόγο, ο Πατέλης και ο Καζαντζόγλου διορίζονται στην πόρτα της Μεσογειών. Γίνονται πλέον έμμισθοι, παίρνουν 850 ευρώ τον μήνα (Αναγνωστέο 250). Και μάλιστα, τι σας λέει ο Καζαντζόγλου: “εκτός της πόρτας, μπορεί να ήμασταν και υποδοχή στο γραφείο Προέδρου”. Δηλαδή όχι κάτω, αλλά πάνω, στον 6ο όροφο! Οι άνθρωποι που στέκουν έξω από την πόρτα του Μιχαλολιάκου, τόσο έμπιστοι!

β) Η ηγεσία της ΧΑ τοποθετείται στην εκδήλωση των δύο χρόνων της τοπικής Νίκαιας όπου όλοι οι βουλευτές της ΧΑ έρχονται και επιδοκιμάζουν μεγαλόφωνα και εμφιατικά τη δράση της Νίκαιας και συγκεκριμένα τα παιδιά με τις μαύρες μπλούζες που κέρδισαν τις κατακόκκινες περιοχές (Αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 24-27):

- **Κασιδιάρης**: “ξεκινήσαμε μαζί εκείνο το πρωί στον Άγιο Νικόλαο”, όταν δηλαδή παρέτασε το τάγμα εφόδου στην πλατεία Αγίου Νικολάου στη Νίκαια.
- **Αρβανίτης**: “εθνικιστικό φρούριο” η τοπική της Νίκαιας.

Αλλά και σε χωριστές ομιλίες: πχ σε συγκέντρωση στο Περιβολάκι με όλους τους βουλευτές:

- **Μιχαλολιάκος** (βίντεο 639, στο ίδιο): “συγχαίρω τα παλικάρια της ΤΟ Νίκαιας”.
- **Ζαρούλια** (βίντεο 639): “οι γυναίκες στεκόμαστε ισάξιες δίπλα στα παλικάρια με τις μαύρες μπλούζες”.
- **Παππιάς** (βίντεο 341): “οι λαϊκοί μαχητές της Νίκαιας, τα παιδιά με τα παντελόνια παραλλαγής πόλης και τις μαύρες μπλούζες ΧΑ, όπου τους ζητήθηκε να δώσουν μάχιμο παρόν είτε στις εκλογές είτε σε δύσκολες καταστάσεις, Πάτρα, Κόρινθο, Αίγιο, ήταν οι πρώτοι στη μάχη... και γι' αυτό σας αξίζουν εύσημα, έτσι να συνεχίσετε και το 2013, γιατί αυτό σημαίνει Χρυσουγίτης.”
- **Παναγιώταρος**: (βίντεο 648, Παράρτημα 2.2, Αναγνωστέο 378): “στο Αγρίνιο έδωσε το παρόν η Νίκαια... αν έρχονταν σε οπτική επαφή με τις παραλλαγές πόλεως, θα είχαν σοβαρό πρόβλημα, θα τις βλέπανε και απο πάνω και από κάτω”.

γ) Η ηγεσία της ΧΑ, τέλος, τοποθετείται στο Μελιγαλά στις 15/9/2013, όπου όλες οι τοπικές και όλες οι ασφάλειες εμφανίζονται πίσω από την ασφάλεια της Νίκαιας. Έχετε το βίντεο του Best, το βίντεο της Αντζελίκ Κουρουνίς (βίντεο 26 και 27 του Κοινού Καταλόγου βίντεο της πα) και το βίντεο στο Αναγνωστέο 340 (Παράρτημα 1.3, βίντεο 164 και 169), όπου στην έκθεσή μας σας έχουμε σημειώσει και τους διακρινόμενους κατηγορούμενους. Η Νίκαια έρχεται πρώτη: το παράγγελμα το δίνει ο Κασιδιάρης, αλλά είναι μαζί και ο Παναγιώταρος και ο Μπούκουρας και ο Καζαντζόγλου και όλη η ασφάλεια. Αμέσως μετά έρχονται όλες οι άλλες τοπικές με βήμα και παρατάσσονται πίσω από τη Νίκαια. Η Νίκαια είναι το πρότυπο. Όλη η Χρυσή Αυγή εμφανίζεται ως πολιτοφυλακή, ως μια “χαλύβδινη φάλαγγα” που λέει ο Μιχαλολιάκος, με αιχμή τη Νίκαια. Και φυσικά αυτό έχει συνέπειες την ίδια εκείνη μέρα: διακόπτουν την εκδήλωση, ελέγχουν τη μικροφωνική, ξυλοκοπούν μέλη της νεολαίας ΛΑΟΣ και τον Αστέριο Χάμο, πρωην συνεργαζόμενο με τη Χρυσή Αυγή.

Έχετε την περιγραφή του Τσακανίκα στον Δεβελέκο και για τον ξυλοδαρμό του Χάμου και

για τον ρόλο των βουλευτών (Αναγνωστέο 276, Δεβελέκος, κλήση 8742):

T: ... Εγώ χάρηκα και τον Καιάδα (σσ: Γερμενής) πολύ ρε φίλε.

Δ: Γιατί, τι έγινε;

T: Ξεσάλωσε και αυτός.

Δ: Τι έλεγε;

T: Αυτόν, πώς μου τον είπε ο Γιάννης; Χάμος. Ένας Χάμος.

Δ: Ναι, τον γύφτο, τον κωλοχάμο, τον διώξανε ναι.

T: Τον σκότωσε. Όχι δεν τον διώξαν, τον σκότωσε στο ξύλο ο Καιάδας μαλάκα.

Δ: Ναι;

T: Του τράβηξε και ο Λαγός μια- δυο μπουνίδια, αλλά ξέρεις ο Λαγός ρε φίλε πιστεύω απαξιεί να χτυπήσει σε τέτοια φάση ρε παιδί μου. Τον έκραξε, τον έκραξε, του έριξε και μια δύο. Ο Καιάδας μαλάκα τον είχε ξαπλώσει από τις μπουνιές και του πάταγε το κεφάλι κάτω. Έτσι, ταπ- ταπ ταπ-ταπ. Του ριξε μαλάκα, ξεσάλωσε ο Καιάδας.

Δ: Καλά του κανε γιατί είναι σκουλήκι αυτός.

T: Όχι και μπράβο του έτσι λίγο να θυμηθεί και τα παλιά ο Καιάδας. Ξέρεις... Μαλάκα οι άλλοι, οι κοινοβουλευτικοί είχαν κάτσει σε μια γωνιά κοιτάγαν, δεν μιλάγαν καθόλου φίλε.

Δ: Οι Παππάδες...

T: Μαλάκα, στα μπάχαλα δεν μιλάγαν καθόλου. Ο Ηλίας μόνο, και ο Ηλίας δεν ενεπλάκη, είχε πεθάνει στα γέλια όμως με τη φάση.

Ακούσαμε και την περιγραφή του Αστέριου Χάμου στη συνομιλία με τον Περίανδρο, που ταιριάζει απόλυτα με τα παραπάνω (Αναγνωστέο 276, Ανδρουτσόπουλος, κλήση 1149):

Χάμος: “ο Ρουπακιάς ήταν στην ομάδα του Λαγού που μου επιτέθηκε στον Μελιγαλά... ο Κασιδιάρης γελούσε σαρκαστικά”.

Έχει σημασία η περιγραφή: ο απόλυτος επιμερισμός ρόλων, ο απόλυτος δυισμός κόμματος και πολιτοφυλακής. Η ασφάλεια της Νίκαιας (Τσακανίκας, Καζαντζόγλου) δέρνει, μαζί με τον Λαγό και τον Γερμενή (αυτοί και ως φυσικοί αυτουργοί). Οι άλλοι βουλευτές βλέπουν σιωπώντας και νομιμοποιούν με την παρουσία. Και ο Κασιδιάρης, που πλέον ο ίδιος δεν χτυπάει αλλά μόνο εκπαιδευεί, γελάει. Στην απολογία του, ο Αλεξόπουλος σας είπε ότι όντως μέλη της ΧΑ “γρονθοκόπησαν” τον Χάμο. Διαβάσαμε, τέλος, τα μηνύματα Καζαντζόγλου για τον Μελιγαλά και ακούσαμε και τις δηλώσεις Κουκούτση (του τοπικού βουλευτή), που λέει σε συνέντευξή του το ίδιο βράδυ “ναι έχουμε τάγματα εφόδου”, καθώς και ότι πλέον θα υπάρχουν “παράπλευρες απώλειες”. Τις είδαμε δυο μέρες μετά, με τη δολοφονία Φύσσα.

Στρατιωτική δομή και δηλώσεις διευθυντών

Υπό το φως αυτής της δομής, των ομάδων ασφάλειας που έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά, θα πρέπει να αναγνωστούν οι δηλώσεις των διευθυντικών στελεχών. **Αυτή είναι η αποφασιστική διαφορά και όχι το αν οι βουλευτές όλων των κομμάτων κάνουν σχήματα λόγου.** Η ύπαρξη αυτού του στρατιωτικοποιημένου μηχανισμού είναι το διαφοροποιητικό στοιχείο. Σας φέρανε μια απόφαση του Αρείου Πάγου που την χρησιμοποίησε η κυρία εισαγγελέας για να πει “δεν μπορεί να ποινικοποιηθεί ο λόγος αρχηγού κοινοβουλευτικού κόμματος”. Ο ΑΠ δίκαιε για μια απόφαση που αφορούσε

διέγερση, κυρία Πρόεδρε, δηλαδή το άρθρο 184ΠΚ. Εσείς δεν δικάζετε διέγερση. Αυτό που είχε να δει το δικαστήριο τι ήταν; Πληρούται η υπόσταση της διέγερσης; “Αν δεν μας ακολουθούσαν, θα τους σπάγαμε τα κεφάλια”, αυτή ήταν η επίδικη φράση του Μιχαλολιάκου. Και είπε το δικαστήριο: “δεν πληρούται, είναι υποθετική η φράση”. Το δικαστήριο, όμως, αυτό ούτε γνώριζε την ύπαρξη δομής που σπάει κεφάλια ούτε την δικάζει.

Κανείς δεν θα ζητήσει τον λόγο απο τους Αρειοπαγίτες για την απόφαση του 184. Αντίθετα εσείς, κυρία πρόεδρε, είδατε και τη στρατιωτική δομή και τη συγκρότηση των ομάδων ασφάλειας και στοιχεία που μόνο το δικό σας δικαστήριο γνωρίζει. Για παράδειγμα, μόνο εσείς έχετε δει τα υλικά εκρηκτικού μηχανισμού στη Μεσογείων (Αναγνωστέο 375, Παράρτημα 1.1, φωτογραφίες 360, 362-365 και βίντεο 380), με τρίκαρφα, ναυτικές φωτοβολίδες, υλικό κατασκευής τους που είναι εξαιρετικά εύφλεκτο και τον αυτοσχέδιο εκπυρσοκροτητή (ένα φυτίλι σε ένα σπρέι). Μάλιστα αυτο το υλικό (από το κινητό του Καζαντζόγλου, δίπλα του εικονίζεται και ο Πατέλης) είναι καταγεγραμμένο στην έκθεση του Αναγνωστέου 375, σελίδα 7, όπου οι αστυνομικοί που την κατήρτισαν σας υπέδειξαν με χάρτη και τον τόπο λήψης της φωτογραφίας, τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Μεσογείων.

Αν αυτός ο εκρηκτικός μηχανισμός (ανάλογοι έχουν χρησιμοποιηθεί από τον ISIS σε τρομοκρατικές επιθέσεις) σκάσει στο μέλλον, μόνον απο εσάς θα ζητηθεί ο λόγος. Και αυτό δεν είναι κινδυνολογία, αλλά αποτελεί την ουσία της εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187ΠΚ που έχει στον πυρήνα της μια ανεκπλήρωτη εγκληματική δυναμική. Και μόνο το δικό σας δικαστήριο δικάζει την δράση της Χρυσής Αυγής ως εγκληματικής οργάνωσης.

Έτσι πλέον, μετά από τα όσα είδαμε και ακούσαμε, ας ξαναδούμε απολύτως ενδεικτικά κάποιες δηλώσεις των κατηγορουμένων:

α) του κατηγορούμενου βουλευτή και Αρχηγού Νικόλαου Μιχαλολιάκου:

- Στις 6/5/2012 (Αναγνωστέο 340, Παράρτημα 1.3, βίντεο 50): “δεν είμαστε αγέλη ατάκτων, είμαστε στρατός!”

- Στις 27/5/2012 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, syndiaskepsicrystalvideo 006.MOV): «..η Χρυσή Αυγή που θέλει να φτιάξει ένα κίνημα εθνικιστικό, ένα κόμμα με γερές δομές στρατιωτικές. Ναι, δεν μας φοβίζει ο όρος στρατιωτικές... Γιατί να μας φοβίζει δηλαδή; Ο στρατός είναι η ελπίδα του έθνους..».

- Στις 17/6/2012 , το βράδυ των βουλευτικών εκλογών και συγκεκριμένα ότι: «Είμαστε στρατιώτες , είμαστε πειθαρχημένοι , είμαστε Χρυσσαυγίτες. Είστε σαν στρατός πειθαρχημένος. Να ευχαριστήσω τα παιδιά με τις μαύρες μπλούζες ».

- Στις 26/8/2012 , στις Θερμοπύλες : «Εσείς είστε τα Τάγματα Εφόδου», όπως ήδη αναφέρθηκε.

- Σε βραδυνή συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στον Ασπρόπυργο

(βίντεο 78, Παράρτημα 3.3, Αναγνωστέο 350, Πατέλης): «εμφανίζουν την ΧΑ σαν μια συμμορία που σκοτώνει, χτυπάει, κάνει, κλπ και μας προκαλούν. Ε λοιπόν! Ας μάθουν ότι η ΧΑ είναι ένας πειθαρχημένος στρατός που θα λειτουργήσει όπως πρέπει...».

- Στις 19/2/2012 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3.): «αυτό ανησυχεί και τον κύριο Καραμέρο: “ότι έχουν λείπει σχεδόν στρατιωτική οργάνωση”. Τι σχεδόν; Απο το στρατό που έχουμε σήμερα έχουμε περισσότερη στρατιωτική οργάνωση νομίζω όπως τον έχουμε καταστήσει».

- Στις 22/3/2012 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, crush 003.MOV): «...το να λειτουργείς σαν στρατός νομίζω ότι αποτελεί τίτλος τιμής. Δεν το θεωρώ κακό. Ναι είμαστε οργανωμένοι έχουμε πειθαρχία έχουμε αλληλοσεβασμό και αυτό οπωσδήποτε μας τιμά...»

- Στις 1/5/2011 (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, video omilies kai plana\M2U01025.MPG: «...σαν να μαστε μονάδα στρατιωτική σε παράταξη...».

β) του κατηγορούμενου βουλευτή Χρήστου Παπιά:

- Σε σχετικό έγγραφο του κόμματος, με ημερομηνία 23/4/2013, αναφέρεται σε «πολιτικό απελευθερωτικό στρατό του Εθνικισμού», όπως ήδη αναφέρθηκε.

- Σε ομιλία στα γραφεία της Νίκαιας (Αναγνωστέο 350, παράρτημα 3.3, βίντεο 0340): «Υπάρχουν λοιπόν οι στρατιώτες, υπάρχουν οι αξιωματικοί, υπάρχουν και τα επιτελικά σχέδια στα στρατηγεία. Οι στρατιώτες όμως δεν έχουν ποτέ τα επιτελικά σχέδια των στρατηγών. Σε έχω καλύψει...».

γ) του κατηγορούμενου βουλευτή Ηλία Παναγιώταρου:

- Στις 31/10/2012 ότι «Η ηγεσία έχει μία απαίτηση από όλους εσάς. Να υπακούτε πιστά στις εντολές των ανωτέρων σας. Στα στελέχη, στα όργανα του κινήματός μας. Χρειάζεται απόλυτη πειθαρχία και τάξη. Τα στελέχη γνωρίζουν τι γίνεται, να μην έχετε πολλές απορίες για κάποιο τρόπο αντιμετώπισης θεμάτων. Για όλα υπάρχει λόγος και αιτία. Να υπακούτε πιστά στις εντολές των ανωτέρων σας».

- σε βίντεο με τίτλο: «Χρυσή Αυγή – Πολιτική Εκπομπή Χρυσής Αυγής #23(1)» (Κατάλογος βίντεο π.α. ΠΑΜΕ) την επομένη του Μελιγαλά: «Εμείς γουστάρουμε στρατιωτικά ρούχα, γουστάρουμε στρατιωτικά παραγγέλματα, γουστάρουμε να περπατάμε και με ρυθμούς και με βάδισμα στρατιωτικό και σ' όποιον αρέσει και απ' ό,τι φαίνεται αρέσει σε πάρα πολλούς».

δ) του κατηγορούμενου βουλευτή Ιωάννη Λαγού:

- Απευθυνόμενος σε μέλη της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας δήλωσε «...αν ακολουθείτε τις γραμμές που σας δίνονται, αν εκτελείτε τις εντολές και αν είστε πειθαρχημένοι, μη σας νοιάζει τίποτε. Για τα υπόλοιπα κανονίζουμε εμείς. Να είστε σίγουροι γι' αυτό το πράγμα...» .

ε) του κατηγορούμενου βουλευτή Ηλία Κασιδιάρη:

- Σε ομιλία από τα εγκαίνια γραφεία ΧΑ στη Μεσσήνη από το κανάλι xryshaygh.com, ανάρτηση 20.4.2013 (βίντεο 21, Κοινός Κατάλογος Βίντεο π.α): «Όλες οι περιοχές που θεωρούνταν κόκκινες (Νίκαια, Κοκκινιά) είναι πλέον όλες καταγάλανες, είναι έδρες της ΧΑ. Επειδή οι συγκεντρώσεις και οι εκδηλώσεις μας δεν είναι συγκεντρώσεις πολιτικού κομματος, σε καμία περίπτωση δεν το βλέπουμε έτσι, ή ότι εμείς είμαστε πολιτικοί. Πιο πολύ θυμίζουν κατι απο στρατιωτική μοναδα, θα ήθελα τώρα...να ψάλλουμε το εθνικό μας ύμνο».

στ) του κατηγορούμενου βουλευτή Ευστάθιου Μπούκουρα:

- Σε σχετική ομιλία του στην Τοπική Οργάνωση Σαλαμίνας, μετά τις εκλογές του Ιουνίου του έτους 2012, μεταξύ των άλλων, δήλωσε: «Δεν έχουμε πρόεδρο. Έχουμε αρχηγό, τον ακολουθούμε πιστά, σαν γνήσιοι στρατιώτες και δεν κάνουμε πίσω σε ό,τι και να μας πει. Ακολουθούμε πιστά ό,τι μας διατάσσει και εκτελούμε».

ζ) του κατηγορούμενου βουλευτή Νικόλαου Μίχου:

- Κατά την από 2/10/2013 απολογία του δήλωσε: «...σεβασμός στο κόμμα πάνω από όλα και στις διαταγές των ανωτέρων...» .

η) του κατηγορούμενου βουλευτή Δημήτριου Κουκούτση:

- Σε βίντεο συνέντευξης στον τηλεοπτικό σταθμό Best TV για τα γεγονότα του Μελιγαλά, 15/9/2013 (Βίντεο 14, Κοινός Κατάλογος βίντεο π.α.): “Όσον αφορά τη φάλαγγα, η στρατιωτική δομή του κόμματός μας είναι αυτή και σε όποιον αρέσει”.

Όταν λοιπόν οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής τα λένε όλα αυτά, υπάρχει αυτός ο στρατιωτικός μηχανισμός όχι ως τρόπος του λέγειν αλλά με όλα τα στοιχεία που αναφέραμε. Αυτό είναι και το αποφασιστικό διαφοροποιητικό στοιχείο, δεν είναι ο λόγος, πχ αν λέει πολιτικός κάποιου κόμματος “είμαι στρατιώτης της παράταξης”. Εξάλλου, στην απόπειρα συμψηφισμού που έκανε η υπεράσπιση, το χειρότερο που έδειξε ήταν περιφρουρήσεις σε πορείες με κόσμο πιασμένο σε αλυσίδες. Ούτε στολές ούτε έρπινγκ ούτε διαβαθμισμένα μηνύματα ούτε ασύρματοι ούτε νυχτερινές διαβιώσεις στη Σαλαμίνα. Αποδείχθηκε λοιπόν η ύπαρξη επιχειρησιακού μηχανισμού με στρατιωτικά χαρακτηριστικά που δρούσε στα πλαίσια των τοπικών οργανώσεων της ΧΑ και πάντοτε υπό τη διεύθυνση της ηγεσίας της. **Στρατιωτικό σώμα κατά τύχη, κυρία Πρόεδρε, δεν φτιάχτηκε ποτέ. Ο στρατός δεν τυχαίνει, πετυχαίνει.** Οποιαδήποτε άλλη εκτίμηση θα παραβίαζε την κοινή λογική. Και ο μηχανισμός αυτός είναι στη θέση του και πανελλαδικοποιείται ήδη από το καλοκαίρι του 2012. Και το αξιόποιο είναι η ένταξη σ' αυτόν τον μηχανισμό και η διεύθυνσή του.

στ. 2012-2013: Η διαρκής εγκληματική δράση των ομάδων κρούσης. Δικαστικές αποφάσεις. Ο διπλός τρόπος τέλεσης.

Από το καλοκαίρι του 2012 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2013, βλέπουμε όψεις και πτυχές της δράσης αυτών των “ομάδων ασφάλειας” που πλέον δεν περιορίζονται σε κάποια μόνο σημεία όπως πριν το 2012 που τα γραφεία της ΧΑ ήταν πολύ λίγα και τα άτομα που τα επισκέπτονταν ήταν κάποιες δεκάδες και γνωρίζονταν όλα μεταξύ τους (ένα “κλειστό κλαμπ” όπως είπε ο Γερμενής), αλλά διαχέονται σε όλη την επικράτεια.

Το χαρακτηριστικό αυτών των ομάδων είναι ότι βγαίνουν έξω από τα γραφεία, δεν περιφρουρούν απλά, αλλά είναι ομάδες εφόδου. Το γεγονός αυτό προκύπτει από τα εξής πραγματικά περιστατικά:

1) Εκδήλωση επιθέσεων έξω από τα γραφεία των τοπικών:

Αυτόν τον τύπο της επίθεσης τον ξέρουμε ήδη από παλιότερα περιστατικά και δικαστικές αποφάσεις. Έχουμε την υπόθεση του 2002 όπου η επίθεση λαμβάνει χώρα κάποιες δεκάδες μέτρα από τα γραφεία της ΧΑ στη Σολωμού, με θύμα έναν φοιτητή με παλαιστινιακή μαντήλα, τον Πάρη Χρυσό, μαζί με την Χρυσάνθη Τσιμπίδου. **Σ' αυτή** την επίθεση αναφέρεται ο αρχηγός της ΧΑ όταν λέει για κάποια “ηρωικά γραφεία που είχαμε στη Σολωμού, που κάποιοι δικοί μας είχαν κοπανήσει ένα ΣΥΡΙΖΑίο”. Από το βίντεο αυτό, προκύπτει ότι **φυσικά** δεν χρειάζεται ο Μιχαλολιάκος να πάρει τηλέφωνο τα μέλη της ΧΑ που είναι στα εκάστοτε γραφεία και να τους πει “περνάει αυτός από έξω, βαράτε τον”. Ούτε χρειάζεται αυτός που περνάει ντε και καλά να είναι γνωστός στους θύτες (χωρίς να αποκλείεται). Χρειάζεται να τον στοχοποιήσουν ως ιδιότητα, μέσα από ορατά χαρακτηριστικά, μια μαντήλα, τα μαλλιά, το σκουλαρίκι, την αλλοδαπότητα, κλπ.

Και εδώ τώρα είναι το σημαντικό: ο Μιχαλολιάκος θα μπορούσε στη συνδιάσκεψη στο Κρύσταλ (27/5/2012) να πει: “αυτά τέλειωσαν για τη ΧΑ. Τώρα δεν θα γίνονται τέτοια πράγματα, κομμένα”. Τι λέει όμως: “ως συνήθως δεν περνούσαν περπατώντας έξω από τα γραφεία της ΧΑ... ή τρεχανε ή δεν προλαβαίνουν να τρέξουν” (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3, 27/5/2012, Συνδιάσκεψη Κρύσταλ). Δίνει δηλαδή ο Μιχαλολιάκος το σινιάλο, το **πλαίσιο της εντολής** για τις τοπικές που ανοίγουν ανά την Ελλάδα ότι αυτό είναι το “σύνθημα”. Γι' αυτό και οι υπερασπιστές το αρνήθηκαν ότι υπήρχε τέτοια δήλωση, όταν το κατέθεσε ο κυριος Μπασκάκης, αλλά στη συνέχεια το είδατε το βίντεο και μάλιστα στο σκληρό του Μιχαλολιάκου. Τι ακολουθεί μετά από αυτό:

α. επίθεση στον μάρτυρα δικηγόρο κύριο Καρδαρά από ομάδα της ΧΑ που βγήκε από τα γραφεία του Πειραιά (17/6/2012), στο εκλογικό περίπτερο του ΣΥΡΙΖΑ.

β. επίθεση και ξυλοδαρμός στον Τζεμαλή Μηλιαζίμ στην Ξάνθη (18/9/2012, δικαστική απόφαση Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ξάνθης) επειδή αφισοκολλούσε, από μέλη της Χρυσής Αυγής που βγήκαν από τα γραφεία της.

γ. επίθεση και ξυλοδαρμός στον μάρτυρα συνδικαλιστή κύριο Ζαμπέλη έξω από τα γραφεία της τοπικής Αναβύσσου (19/2/2013) επειδή άκουγε δυνατά αριστερά τραγούδια, και βέβαια υποστήριξη των δραστών από Γερμενή και Κασιδιάρη.

δ. επίθεση και ξυλοδαρμός στον μάρτυρα μαθητή Χρήστο Αντίοχο στην Πάτρα (7/8/2013,

κατέθεσε και ο πατέρας του Ευστάθιος, συνάδελφος δικηγόρος) από τρία άτομα με μπλουζάκια της ΧΑ και παντελόνια παραλλαγής κοντά στα γραφεία της στη Γούναρη.

Αργότερα, είναι γνωστή και η πανομοιότυπη επίθεση του χρυσαυγίτη Ζέρβα στον φοιτητή Αλέξη Λάζαρη έξω από τα γραφεία της ΧΑ στη Μεσογείων (31/3/2017).

Από την **επαναληπτικότητα** και μόνο θα μπορούσατε να συνάγετε λογικά ότι εδώ έχουμε ένα εγκληματικό μοτίβο, ένα εγκληματικό δίκτυο. Όμως, στην περίπτωση μας, έχετε και το πλαίσιο εντολής του Αρχηγού: σε κλειστή ομιλία στη συνδιάσκεψη, που δεν είναι βέβαια οξύς πολιτικός λόγος γιατί ακριβώς απευθύνεται σε μια δομή, που είναι σε θέση να υλοποιήσει και υλοποιεί το σινιάλο που δίνει ο Αρχηγός για εγκληματική δράση σε άτομα που διέρχονται έξω από γραφεία της ΧΑ.

2) Επιδρομές στις λαϊκές τον Σεπτέμβριο του 2012:

Οι επιδρομές στις λαϊκές τον Σεπτέμβριο του 2012 είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε συγχρονισμένα τη δράση αυτού του μηχανισμού. Είναι ομάδες αντρών της ΧΑ που κινούνται συντεταγμένα με επικεφαλής βουλευτή, αντιποιοούνται την αρχή, προκαλούν φθορές ξένης ιδιοκτησίας και όλα αυτά ως ομάδα. **Αυτό είναι το σημαντικό, όχι αν οι πράξεις είναι πλημμεληματικές ούτε αν έχουν παραγραφεί.** Μάλιστα αυτές οι πράξεις γίνονται **συγχρονισμένα** σε ολη την Ελλάδα. Έτσι:

α. έχουμε την επιδρομή στη λαϊκή στο Μεσολόγγι στις 8/9/2012 (εξετάσαμε 4 μάρτυρες) με επικεφαλής τον Μπαρμπαρούση και ακούσαμε και βίντεο και ηχητικά όπου ο ίδιος λέει ότι “τους κάναμε εμείς τους ελέγχους” και “θα τους ξανακάνουμε” (βίντεο 2-4, Κοινός κατάλογος βίντεο πα).

β. έχουμε την επιδρομή στο πανηγύρι στη Ραφήνα στις 7/9/2012, με επικεφαλής τον Ηλιόπουλο και τον Γερμενή (κατάθεση δημάρχου Χριστόπουλου), το σημαντικότερο είδαμε τα βίντεο και τα ηχητικά όπου ο Γερμενής παραδέχεται ευθέως ότι έκαναν ελέγχους (βίντεο 5 και 19, Κοινός κατάλογος βίντεο πα).

γ. έχουμε το βίντεο με αντίστοιχη δράση της ΧΑ στην Ιστιαία με επικεφαλής τον Μίχο (31/8/2012, βίντεο 1 Κοινός Κατάλογος βίντεο πα) που μάλιστα λέει “και κανένας Έλληνας να μην έχει χαρτιά, δεν μας ενδιαφέρει, οι Έλληνες θα δουλέψουν, για τους αλλοδαπούς μιλάμε”. Δεν τους έπιασε δηλαδή καμιά κάψα για τη νομιμότητα, ρατσιστικές επιδρομές ήταν αυτές οι δράσεις.

δ. έχουμε την ανακοίνωση καταδίκης του Δήμου Αγρινίου για ελέγχους και επεισόδια μελών της ΧΑ στο πανηγύρι στη Γαβαλού με ημερομηνία 25/9/2012 (αναγνωστέο 270).

Για όλα αυτά ακούσαμε και την τοποθέτηση του Αρχηγού σε κλειστή ομιλία της ΧΑ (Αναγνωστέο 327) που όχι μόνο δεν το αποδοκιμάζει όπως στη συνέχεια έγινε προσπάθεια να εμφανιστεί, αλλά λέει ρητά: “*Κάποιοι συναγωνιστές μας ελέγξαν αυτούς τους παράνομους αραπάδες, λαθρομετανάστες, που πουλούσαν προϊόντα... είπαν μπουρδες για αντιποίηση, για φθορά ξένης περιουσίας, που δεν υπάρχει –γιατί το ελέγξαμε νομικά– δεν*

είναι αυτεπαγγέλτως, πρέπει να πάει ο Πακιστανός να καταθέσει μήνυση...”. Απολύτως οργανωμένο, δηλαδή, το σχέδιο!

3) Βουλευτές που ηγούνται ομάδων κρούσης ανά την Ελλάδα:

Αυτές οι δράσεις δεν είναι μια “απειρία” ή μια “κακιά στιγμή” ή ένα λάθος της ΧΑ, που έγινε στη “φούρια” της εκλογής της. Επαναλαμβάνονται με επικεφαλής βουλευτές και δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για τη γνώση και την επιδίωξη οργάνωσης αυτών των ομάδων. Ενδεικτικά:

- Στη **Χερσόνησο** (25/11/2012) ο **Κασιδιάρης** ηγείται μιας τέτοιας ομάδας που προσπαθεί να σπάσει τον κλοιό της αστυνομίας και επιχειρεί να καθορίσει τα μέτρα τάξης της ΕΛΑΣ (εξετάσαμε μάρτυρες, είδαμε το βίντεο 22, Κοινός κατάλογος βίντεο π.α.). Αλλά και σε όλες τις τοπικές που πηγαίνει λέει “*το σηκώνουμε το χέρι, αλλά πάντα προσέχουμε να διασφαλίζουμε τη νομική υπόσταση του κινήματος*” (βίντεο 23 Κοινού Καταλόγου). Όταν ρωτήθηκε μάλιστα ο μάρτυρας υπεράσπισης κύριος Καρράς αν ο Κασιδιάρης εννοεί τον ναζιστικό χαιρετισμό, σας είπε “*μπα, μάλλον ξύλο εννοεί*”.
- Στον **Κόμβο Αλληλοβοήθειας στην Αθήνα** (2/5/2013), ο **Γερμενής** ηγείται μιας τέτοιας ομάδας που πλησιάζει το σημείο οργανωμένα όπως σας είπε ο δήμαρχος κύριος Καμίνης και, επειδή δεν μπορεί να εισέλθει όλη η ομάδα, μπαίνει ο Γερμενής και αποπειράται να τον χτυπήσει.
- Στην **Κόρινθο** ο **Μπούκουρας** όχι μόνο επιχειρεί να φτιάξει και φτιάχνει τέτοιες ομάδες, αλλά τους δίνει και επιχειρησιακό ρόλο, πχ να κάνουν περίπολα κατά της τέλεσης αξιόποινων πράξεων (είδαμε φωτογραφίες με την ομάδα ασφάλειας της Κορίνθου με όλα μαύρα, Αναγνωστέο 381, Παράρτημα 1, φωτογραφία 129, αλλά και Αναγνωστέο 331, Παράρτημα 3.1, φωτογραφία 47 από browser, καθώς και το βίντεο 39 του Κοινού Καταλόγου π.α., για τα περίπολα).
- Στην **Κομοτηνή** ο **Ματθαϊόπουλος** επαίρεται ότι μια τέτοια ομάδα Χρυσ αυγιτών κυνήγησε τους αναρχικούς χωρίς να έχει ανάγκη τη βοήθεια της αστυνομίας και ότι ακριβώς αυτο διαφοροποιεί τη ΧΑ από τα άλλα κόμματα (βίντεο 35 Κοινού Καταλόγου π.α.).
- Στο **Κερασίι** στο στέκι Ρεσάλτο (25/1/2014) ο **Κούζηλος** ηγείται μιας τέτοιας ομάδας (διαβάσαμε τη δικογραφία, Αναγνωστέο 202, είδαμε το βίντεο). Ακούστε πώς περιγράφει στις 25/1/2014 ο αστυνομικός Λιότος Αθανάσιος την ομάδα αυτή: “*είδαμε συγκεντρωμένα άτομα επί της πλατείας Κύπρου, τα οποία έφεραν μαύρες μπλούζες με το σήμα της Χρυσής Αυγής... στη συνέχεια ο κύριος όγκος των ατόμων κινήθηκε προς το οίκημα όπου στεγάζεται ο Αντιεξουσιαστικός χώρος με την επωνυμία Ρεσάλτο, επί της οδού Ερμού 9 και σε απόσταση περίπου 500 μέτρων από την Πλατεία Λαού. Μόλις έφθασαν σε απόσταση αναπνοής από το Αναρχικό Στέκι πολλά άτομα φόρεσαν στο κεφάλι τους, κράνη μοτοσικλέτας, φουλ-φείς κουκούλες, μαντήλια, και πέταξαν προς αυτό, πέτρες, μπουκάλια, ξύλα και άλλα αντικείμενα τα οποία έβρισκαν στον δρόμο ή είχαν μαζί τους. Η απόσταση που βρισκόμασταν ήταν τέτοια που δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε επακριβώς, τι πετούσαν και από που τα έβγαζαν. Για τον μη εντοπισμό τους έριψαν και καπνογόνα, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα νέφος καπνού που καθιστούσε αδύνατη την ορατότητα. Μόλις τελείωσε η ρίψη αντικειμένων, τα άτομα αποχώρησαν, πεζοί, με γρήγορες κινήσεις προς διάφορες κατευθύνσεις στον Πειραιά και στους γύρω δρόμους*”.

4) Η δράση της Νίκαιας ανά την Ελλάδα:

Από τις ομάδες αυτές, η πιο επίλεκτη και η πιο αξιόμαχη είναι η ομάδα της Νίκαιας που κινητοποιείται σε όλα τον Σεπτέμβριο του 2013 και πρωταγωνιστεί στη δολοφονία Φύσσα. Δεν μένει μόνο στη Νίκαια και στην τρομοκρατία στα μαγαζιά των Πακιστανών στον Άγιο Νικόλαο. Είδαμε, επίσης, την ασφάλεια της Νίκαιας να πηγαίνει στο λιμάνι και να μπουκάρει στο πλοίο τη στιγμή που μεταγεται ο Πακιστανός δράστης του βιασμού στην Πάρο (βίντεο 44, Κοινός Κατάλογος βίντεο πα). Στέλνει μήνυμα με όλα αυτά η ΧΑ ότι αν θες γρήγορη απάντηση, έλα στη ΧΑ. Και ένα κομμάτι της βίας, ιδίως αυτή που είναι συμβολική, θέλει να την προβάλλει. Αντίθετα, όταν εκδηλώνονται αξιόποινες πράξεις που θέλει να τις κρύψει και είναι παρόντες δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ, τους επιτίθεται για να μην καταγραφούν αυτές (εξετάσαμε 4 μάρτυρες φωτορεπόρτερ και τους δημοσιογράφους Μπούσιο και Τέζαρη).

Όμως, ταυτόχρονα η Νίκαια είναι η κατά Παναγιώταρο “τοπική μπαλαντέρ” που τη βρίσκεις σε όλη την Ελλάδα και προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία η παρουσία της σε πλήθος περιστατικών όπου τελέστηκαν αξιόποινες πράξεις και μάλιστα με επικεφαλής βουλευτές. Ενδεικτικά αναφέρω :

Στην **Κόρινθο** τον Αύγουστο του 2012 (23/8/2012), ήταν η ομάδα της Νίκαιας με τις παραλλαγές πόλεως (βλέπουμε στις φωτογραφίες τους Πατέλη, Τσακανίκα, κλπ) που πήγε στο στρατόπεδο υπό την καθοδήγηση του Μπούκουρα. Η κυρία Πανταζή πάει να συσκοτίσει αυτό το γεγονός αναφερόμενη στο σημείο που μπαίνει ο Μπούκουρας μπροστά στους αστυνομικούς και λέει “μην με ακουμπάς”. Αλλά ο Μπούκουρας ηγείται της ένστολης ομάδας της Νίκαιας στη σύγκρουση με τα ΜΑΤ, αυτό είδαμε στις φωτογραφίες του σκληρού του Πατέλη (Αναγνωστέο 378, Παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, φωτογραφίες 6681-6706, τίτλος Πατέλη “Κόρινθος Ξύλο”). Γι' αυτό το λόγο μετά, όταν πάει στη Νίκαια, επαίρεται με τον Πατέλη και λει “λιώσαμε πολλά παπούτσια” και λέει χαρακτηριστικά: «Θα βγάλουμε το κοστούμι, θα φορέσουμε αυτά που πρέπει να φορέσουμε, θα πάρουμε στα χέρια μας, αυτά που πρέπει να πάρουμε και θα κάνουμε αυτό που πρέπει να κάνουμε, όπου δεν πίπτει λόγος, πίπτει ράβδος» (βίντεο 441, Αναγνωστέο 350).

Στην **Πάρο** τον Φεβρουάριο του 2013 (28/2/2013) ήταν η ομάδα της Νίκαιας με τις παραλλαγές πόλεως (βλέπουμε στις φωτογραφίες τους Τσακανίκα, Μιχάλαρο, Καλαρίτη) που πήγε στο νησί και επιτέθηκε μέσα από τις γραμμές των ΜΑΤ σε αντιφασίστες, εκεί όπου ο Μίχος χτύπησε τον Σάββα Μαυρίδη και την Μαρία Τρούλλου (βίντεο Αναγνωστέο 376, Παράρτημα 1.2, όπου διακρίνονται Παναγιώταρος και Τσακανίκας). Μάλιστα έχουμε και **αναμνηστική φωτογραφία** της Νίκαιας με Λαγό, Μίχο (με το λαδί τζάκετ), Παναγιώταρο και Βλαχόπουλο (αρχείο 11642, παράρτημα Ρ30, Παράρτημα 2.1, Αναγνωστέο 378). Ο Μίχος λει στον Σταύρου “στην Πάρο τους γαμήσαμε”. Τα μέλη της Νίκαιας βλέπουν βίντεο με τη δράση της Πάρου και λένε “πήγαινε για ζημιά ο Μίχος” (Αναγνωστέο 375, κινητό Καζαντζόγλου). Και στο τέλος το αντιφασιστικό λάβαρο/λάφυρο καταλήγει στα γραφεία της Νίκαιας και φωτογραφίζεται όλη η Ασφάλεια, μαζί και ο Ρουπακιάς (Αναγνωστέο 378, φωτογραφίες 11649-11650, όπου παραπάνω).

Στη **Σκάλα Λακωνίας** τον Ιούλιο του 2013 (7/7/2013) ήταν η ομάδα της Νίκαιας με τις παραλλαγές πόλεως (βλέπουμε στις φωτογραφίες τους Πατέλη, Καζαντζόγλου, Τσακανίκα, Άγγο, Σταμπέλο, Χρυσαφίτη, κλπ, έγγραφα 58-59 Κοινός Κατάλογος πα) που πήγε να καθαρίσει την περιοχή από αλλοδαπούς και ρομά, με επικεφαλής Λαγό και Κασιδιάρη που εκεί είπε και για τις “καλές δουλειές που γίνονται τη νύχτα”. Σας είπε ο κύριος δήμαρχος, ο κ. Γρυπιώτης, για το κλίμα τρόμου που προκάλεσαν οι Χρυσουγίτες και για το πώς ο ίδιος πήρε τα παιδιά του και φύγανε για να μην τρομοκρατηθούν όταν θα τον φωνάζουν “γυφτοδήμαρχο”.

Στο **Συνεργείο** τον Ιούλιο του 2013 (10/7/2013) ήταν η ομάδα της Νίκαιας (ξέρουμε για τον Σταμπέλο, αλλά και για τους Δήμου, Κομιανό, Τσακανίκα, Πατέλη, Καζαντζόγλου) με επικεφαλής Λαγό, Μίχο (και μετά με την ενίσχυση του Παναγιώταρου) που κάνανε την επίθεση μαζί με τις αντίστοιχες ομάδες ασφαλείας του Πειραιά και του Αλίμου.

Και στο **Μελιγαλά** τον Σεπτέμβριο του 2013 (15/9/2013) ήταν η ομάδα της Νίκαιας με τις παραλλαγές πόλεως (ξεχώρισαν οι Καζαντζόγλου, Τσακανίκα, Πατέλης, αλλά και ο Ρουπακιάς) και επικεφαλής όλους τους βουλευτές (πλην του Μιχαλολιάκου), που ξυλοκόπησε τον Χάμο.

Αυτή είναι η δράση της Νίκαιας, η εγκληματική προϊστορία της πριν επιτεθεί στον Παύλο Φύσσα. Και να πούμε εδώ ότι ο Αρχηγός της ΧΑ, έχοντας φρουρά έξω από το γραφείο του στον 6ο όροφο της Μεσογείων τον Πατελη και τον Καζαντζόγλου, είχε απευθείας, από πρώτο χέρι ενημέρωση για το τι συνέβαινε!

Πάμε τώρα στις αποφάσεις που έχουμε για το διάστημα 2012-2013

Από το πλήθος των αποφάσεων από τις οποίες προκύπτει πολυπρόσωπη εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής, επιλέγω δύο χαρακτηριστικές υποθέσεις για τις οποίες έχετε και κατηγορούμενους.

Υπόθεση Ιεράπετρας

Για την επίθεση στους Πακιστανούς εργάτες γης στη Βαϊνιά της Ιεράπετρας (13/2/2013), έχετε εξετάσει τους τρεις παθόντες, τον Μαζάρ Ικμπάλ, τον Χανίφ Μουχάμαντ και τον Λιακάτ Αλί, που σας την περιέγραψαν (καταστήσαμε αναγνωστές και τις ιατρικές γνωματεύσεις, έγγραφα 23-26 π.α.). Και εξετάσατε και τους δύο μάρτυρες που σας εξήγησαν τι προηγήθηκε της επίθεσης: τον **Πέτρο Καπούα** και τον **Ανδρέα Μπιλάλη**. Ο Καπούας σας είπε ότι η ομάδα των χρυσαυγιτών μπήκε στο ελαιοτριβείο και ζήτησε να μάθει αν δουλεύουν Πακιστανοί. Ο Μπιλάλης είδε την ομάδα να εξοπλίζεται με ξύλα και να πηγαίνει προς το θερμοκήπιο όπου διαμένουν οι Πακιστανοί εργάτες.

Το ότι η Χρυσή Αυγή έκανε τέτοιου τύπου δράσεις (να πηγαίνει σε βιομηχανίες και να αναζητά αν δουλεύουν εκεί ξένοι) το ξέρετε από δηλώσεις στελεχών της και συγκεκριμένα του Μίχου: σας έχουμε προσκομίσει βίντεο που το λέει αυτό ο Μίχος: “*Βάλαμε περίπου 190 άτομα για δουλειά, πήγαμε διώξαμε Πακιστανούς από εργοστάσια, Αφγανούς, Μπαγκλαντεσιανούς στα ίσια για να δουλέψουν Έλληνες*” (Βίντεο 28 Κοινού Καταλόγου

βίντεο π.α.) και είχε γίνει θέμα με τον “ΟΑΕΔ για Έλληνες”, μας τα είπε ο μάρτυρας πολιτικής αγωγής, ο κύριος Κατσώτης. Αλλά ακούσατε και την Αλεξάνδρα Μπάρου στο βίντεο να μιλάει, όχι για χαμηλά μεροκάματα για όσους θα μαζέψουν ελιές, αλλά ότι “θα πληρωθούν το λάδι τους”, πληρωμή δηλαδή σε είδος, ούτε ευρώ να μην βάζει ο εργοδότης! Ο δε Αριστόδημος Δασκαλάκης καθόλου άγνωστος δεν ήταν. Ο αρχηγός της ΧΑ Ν. Μιχαλολιάκος τον αναφέρει ονομαστικά, τον γνωρίζει, βλ. ομιλία στα γραφεία της Χρυσής Αυγής: “ανάμεσά μας επισκέπτης σήμερα βρίσκεται ο συναγωνιστής μας που είναι υπεύθυνος του γραφείου μας στην Ιεράπετρα, ο Άρης” (Αναγνωστέο 327, Παράρτημα 13.3). Για να δούμε λοιπόν τι έκανε ο Άρης.

Εδώ, έχουμε την από 14/2/2013 απολογία του Γαροφαλάκη που τη διάβασε το δικαστήριό σας στο αναγνωστέο 395 και μπορεί να κάνει χρήση. Και από αυτή προκύπτουν και επιβεβαιώνονται όσα ξέρουμε για τη συγκρότηση των ομάδων κρούσης από τους υπευθύνους των τοπικών οργανώσεων της ΧΑ και την οργανωμένη τέλεση των εγκληματικών ενεργειών: “Πριν από έναν χρόνο, γνωρίστηκα με το Δασκαλάκη Αριστόδημο ο οποίος απ’ ό,τι έμαθα αργότερα είναι πρόεδρος της Χρυσής Αυγής στην Ιεράπετρα. Ο παραπάνω με προσέγγισε, επειδή είδε ότι ασχολούμουν με τον αθλητισμό, ειδικότερα στο κικ-μπόξινγκ. Μου ανέφερε ότι ήθελε να εγγράφω στην τοπική ένωση της ΧΑ στην Ιεράπετρα. Ως ανταμοιβή μου είπε ότι θα προσληφθώ στο εργοστάσιο της ΔΕΗ ή θα με διόριζαν σε κάποια θέση στο Δημόσιο... Χθες, 13-2-2013 το μεσημέρι ο Πετράκης Γεώργιος του Εμμανουήλ, ο οποίος είναι ηγετικό μέλος της τοπικής της ΧΑ Ιεράπετρας και μου είπε να προσέλθω την 18:30 στα γραφεία της οργάνωσης για να συναντηθούμε και να συζητήσουμε ένα πολύ σοβαρό θέμα... ο Πετράκης μου ζήτησε να συμμετάσχω σε μια ειρηνική πορεία που θα πραγματοποιούσαν τα μέλη του γραφείου στο δ.δ. Βαϊνιάς... δέχθηκα να πάω... Εγώ πράγματι πήγα έξω από το ελαιουργείο στη Βαϊνιά, ήρθε και ο Πετράκης... Μαζί του επέβαιναν επίσης και τα μέλη της τοπικής οργάνωσης Δασκαλάκης, Μαυρικάκης και Ψυλλάκης. Επίσης δίπλα στο αυτοκίνητο του Πετράκη και ένα κλειστό φορτηγό τύπου κλούβα... επέβαιναν έξι ημεδαποί άνδρες νεαρής ηλικίας... Κατάλαβα ότι δεν είχε προγραμματιστεί πορεία αλλά κάτι κακό... σταμάτησαν σε μια ημιτελή οικοδομή πάνω από ένα ελαιουργείο και πήραν όλοι τους ένα ξύλινο μαδέρι και συνέχισαν την πορεία τους. Τότε κατάλαβα ότι οι ανωτέρω είχαν συνεννοηθεί από πριν για να προβούν σε βιαιοπραγίες εκείνο το βράδυ... Ανεβαίνοντας προς το αντλιοστάσιο σε παρακείμενο χώρο, είδα τρεις αλλοδαπούς, πιθανόν υπηκόους Πακιστάν, να βρίσκονται αιμόφυρτοι στο έδαφος. Τότε κατάλαβα τι είχε γίνει”.

Αυτά τα δέχθηκε η απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Λασιθίου, η οποία μάλιστα ρητά αναφέρει: “Κατά την προεκλογική περίοδο των βουλευτικών εκλογών του Ιουνίου 2012 άρχισε να λειτουργεί στην Ιεράπετρα γραφείο της τοπικής οργάνωσης του πολιτικού σχηματισμού με την επωνυμία Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή, ο οποίος συμμετείχε στις εκλογές αυτές... Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων αυτών της τοπικής οργάνωσης την Τετάρτη 13/2/2013 οι τέσσερις πρώτοι κατηγορούμενοι συγκεντρώθηκαν στο γραφείο της ΤΟ και έλαβαν την απόφαση να μεταβούν στη Βαϊνιά Ιεράπετρας, όπου στο ελαιουργείο του Αγροτικού Συνεταιρισμού Βαϊνιάς – Κεντρί εργαζόντουσαν Πακιστανοί με σκοπό να βιαιοπραγήσουν σε βάρος τους”. Και τους καταδικάζει και για το άρθρο 187 παρ. 5 (για το πλημμέλημα της συμμορίας, όπως ίσχυε τότε). Προκύπτει δηλαδή αναμφίβολα η οργανωμένη επίθεση στους Πακιστανούς εργάτες στα πλαίσια δράσης της ΧΑ.

Η επίθεση στο Συνεργείο: πρόβα της Νίκαιας για τον Σεπτέμβριο του 2013

Η επίθεση στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Συνεργείο (10/7/2013) είναι εμβληματική για το *modus operandi* των ομάδων κρούσης της ΧΑ, αλλά είναι και χρήσιμη στο δικαστήριό σας για τη δράση της Νίκαιας και των φυσικών προσώπων που συμμετείχαν και κατηγορούνται για την ανθρωποκτονία Φύσσα. Από την αποδεικτική διαδικασία (εξετάσαμε 4 μάρτυρες, διαβάσαμε τα αναγνωστέα έγγραφα 180-184) προέκυψαν περισσότερα από όσα γνωρίζαμε πριν ξεκινήσει η δίκη, βοήθησε σε αυτό και η παράλληλη δίκη του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών που έκανε μια επί μακρόν διερεύνηση (δίκαζε ένα εννεάμηνο, έκανε 12 συνεδριάσεις) και έφτασε σε καταδικαστική απόφαση για ηθική αυτουργία επικίνδυνων σωματικών βλαβών για Λαγό και Μίχο και φυσική αυτουργία του ίδιου αδικήματος κατά συναυτουργία για τους υπόλοιπους που έχετε και εδώ κατηγορούμενους.

Συγκεκριμένα:

α. Από τις απολογίες του Μίχου και του Μπαρέκα, προέκυψε ότι η δράση του Συνεργείου ήταν οργανωμένη από την Κεντρική Διοίκηση της ΧΑ. Δεν ήταν τοπική πρωτοβουλία, αλλά κεντρικά οργανωμένη.

β. Από την απολογία του Γαλανάκη, προέκυψε ότι πρώτα συγκεντρώθηκαν μηχανάκια στην τοπική της Νίκαιας, μετά πέρασαν από τοπική Πειραιά και πήραν κι άλλους, μετά πήγαν στην τοπική Αλίμου όπου συγκροτήθηκαν και από εκεί ξεκίνησαν οργανωμένα και εκεί επέστρεψαν.

γ. Από την απολογία Μπαρέκα, προέκυψε ότι ο Λαγός ήταν στα γραφεία του Αλίμου και από την απολογία Μίχου προέκυψε ότι ο Λαγός συμμετείχε στην πομπή με το αμάξι του. Ο ίδιος ο Μίχος παραδέχεται πλέον την παρουσία του στην πομπή, λέει μάλιστα ότι η μέχρι τώρα άρνηση προέκυπτε από την επιμονή του πρώην δικηγόρου του που εξέφραζε τα συμφέροντα της ΧΑ και όχι του ίδιου. Επιβεβαιώνεται έτσι αυτό που είπαν περίοικοι στο Δριμυλή ότι είδαν τον Λαγό και τον Μίχο.

δ. Η πομπή κατευθύνθηκε έχοντας επικεφαλής ο οποίος γνώριζε πού πήγαινε, σας είπαν όλοι οι κατηγορούμενοι ότι ακολουθούσαν τον προπορευόμενο.

ε. Κατεβαίνοντας την Ηρώων Πολυτεχνείου, η πομπή παρεξέκλινε της “κανονικής” της πορείας (να συνεχίσει προς Άλιμο), έστριψε δηλαδή στην Μαρίνου Αντύπα προκειμένου να περικυκλώσει το Συνεργείο. Όλα τα μηχανάκια κύκλωσαν και οι συνοδηγοί κατέβηκαν με τα ρόπαλα με τις τυλιγμένες ελληνικές σημαίες, χτύπησαν με απανωτά χτυπήματα σε όλο το σώμα τον Παναγιώτη Δριμυλή που φυγάδευε ανήλικα άτομα που ήταν στον χώρο, βανδάλισαν και κατέστρεψαν τον χώρο (την ώρα που στην τουαλέτα ήταν κλεισμένα ανήλικα παιδιά με τη δασκάλα τους που έκαναν μάθημα αγγλικών) και αποχώρησαν οργανωμένα. Τα άτομα δήλωσαν την πολιτική τους ταυτότητα φωνάζοντας “Αίμα Τιμή ΧΑ”.

στ. Την ώρα της επίθεσης, υπήρχε ομάδα ΔΙΑΣ που φαίνεται στις φωτογραφίες που τράβηξε ο γιατρός, ο κύριος Σπηλιώτης, ο οποίος εξετάστηκε στο Τριμελές, όπως εξετάστηκε και ο αστυνομικός της ομάδας ΔΙΑΣ που είπε ότι η εντολή από το κέντρο ήταν να μην παρέμβουν λόγω του πλήθους των ατόμων. Έγινε ενδελεχής διερεύνηση.

στ. Στον χώρο προσήλθε ομάδα ΔΙΑΣ με επικεφαλής τον κύριο Ψοχίο (αναγνώστηκε η κατάθεσή του), ο οποίος και τις ζημιές είδε και έκανε μια πρώτη καταγραφή και μάζεψε κάποιες πινακίδες από συμμετασχόντες στην επίθεση που έδωσαν περίοικοι. Ο κύριος

Γώγουλος και ο κύριος Κίσσας ήρθαν σε δεύτερο χρόνο, όταν η ομάδα Ψοχιού είχε αποχωρήσει. Επειδή υπήρχε μεγάλη αμφισβήτηση, το Τριμελές ζήτησε και έλαβε τα δελτία οχήματος που καταρτίστηκαν αυθημερόν. Με πρόταση του δικηγόρου κυρίου Γρηγορίου, τα δελτία αυτά διαβάστηκαν από το δικαστήριό σας. Από τα έγγραφα αυτά επιβεβαιώνονται όλα: ο τραυματισμός του Δριμυλή στο κεφάλι, ο βανδαλισμός του χώρου, η συγκέντρωση των πινακίδων, η ταυτότητα της ομάδας που έκανε την επίθεση ως μελών της ΧΑ.

ζ. Από αυτά τα έγγραφα, όμως, προκύπτουν και στοιχεία που μπορεί για το άλλο δικαστήριο να ήταν αδιάφορα, για το δικό σας όμως είναι πολύ κρίσιμα: προκύπτει η παρουσία του Κομιανού, του Δήμου, του Πατέλη (πινακίδα υπ' αριθμόν ΖΗΚ 167). Με δεδομένο ότι ήδη είχε προκύψει η παρουσία του Σταμπέλου και η παρουσία του Τσακανίκα σε φωτογραφία (που την αποδέχθηκε και ο ίδιος), όπως επίσης την παρουσία του παραδέχτηκε και ο Καζαντζόγλου, αυτό που έχετε είναι **την ασφάλεια της Νίκαιας να κάνει εγκληματική προθέρμανση στο Συνεργείο δύο μήνες πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.**

ζ. Από κει και πέρα, το δικαστήριό σας έχει τα μηνύματα από το κινητό του Λαγού (που δέχτηκε να τα αναγνώσει και το άλλο δικαστήριο) από τα οποία μηνύματα προκύπτει ότι ο Λαγός οργάνωσε και ήταν αυτοπροσώπως στην επίθεση. Τα κυριότερα μηνύματα είναι (αναγνωστέο 376): **Προετοιμασία:** (inbox, 1400, Μπαμπάνης) «ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΝΑ ΦΟΡΕΣΩ ΚΑΜΙΑ ΒΕΡΜΟΥΔΑ ΓΙΑ ΞΕΚΑΡΦΩΜΑ;», (sent, 915, Λαγός) «Οχι Φόρα». **Ομολογία:** (sent, 926, Λαγός) «Φιλε εχουμε θεμα στον Αλιμο.ηρθαμε και τους γαμησαμε.γινανε κατι προσαγωγες», (inbox, 1430, Μπενέκη) «Δεν τους κοπανήσατε;» (sent, 929, Λαγός) «Και βέβαια ναι». (sent, 936, Λαγός) «Να σαι καλα λεβεντια. Αυτη ηταν και θα ειναι η χρυση αυγη», (sent, 942, Λαγός) «Δεν πρεπει να χαθει ποτε ο δρομος», (sent, 971, Λαγός) «Τους συλληφθεντες τους πηραμε και φυγαμε γυρω στις 10 και μιση». Τα μηνύματα με τη Μπενέκη υπάρχουν και στο αναγνωστέο 334 με ρυθμισμένες τις ώρες.

η. Όταν έγιναν κάποιες προσαγωγές (ανάμεσα στα άτομα που προσήχθησαν ήταν ο Μπαρέκας, ο Αγιοβλασίτης και ο Γαλανάκης), στο ΑΤ Ελληνικού προσήλθαν βουλευτές της ΧΑ για να τους απελευθερώσουν: όχι μόνο ο Λαγός, αλλά και ο Παναγιώταρος και ο Μίχος (τουλάχιστον γι' αυτούς γνωρίζουμε). Όντως τα άτομα απελευθερώθηκαν και ούτε γάτα ούτε ζημιά.

θ. Όταν ο Γαλανάκης κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις μαζί με τους υπόλοιπους, ξέρουμε ότι υπήρχαν μηνύματα του Αγιοβλασίτη στον Καζαντζόγλου για το τι να κάνει και τι να πει (αναγνωστέο 375). Ο Καζαντζόγλου είπε ότι θα μιλήσει με τον Πατέλη για να πάρει τον Λαγό. Προκύπτει δηλαδή από αυτή την πάγια ιεραρχική δομή των μηνυμάτων ποιός ήταν ο επικεφαλής της επίθεσης.

ι. Και ένα τελευταίο σημείο: ο Λαγός συμμετείχε στην επίθεση με το βουλευτικό του αυτοκίνητο. Το γεγονός αυτό θα μπορούσε να ταυτοποιηθεί ήδη από τον Σεπτέμβριο του 2013. Γιατι τότε ενημερώνεται η αστυνομία ότι το συγκεκριμένο όχημα, ένα λευκό Yaris ανήκει σε εταιρεία Leasing που το έχει μισθώσει στη Βουλή. Φανταστείτε τι θα είχε συμβεί αν είχε ταυτοποιηθεί (ένα τηλέφωνο και ένα φαξ χρειαζόταν, επίμονα και φορτικά το πέτυχαν οι ανακρίτριες) στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2013. Θα μπορούσε ίσως να έχει λειτουργήσει ανασταλτικά για την κλιμάκωση της βίας που όλοι γνωρίζουμε. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Ήταν επιλογή να μην συμβεί. Έχει λοιπόν σημασία και πώς το κάθε άτομο επιτελεί τον ρόλο του: συγκρίνετε, για παράδειγμα, τον ζήλο των ειδικών εφετών ανακριτριών, σε αντίθεση με τη ραθυμία των αστυνομικών οργάνων που τελούν την προκαταρκτική και την θέση της πλημμεληματικής υπόθεσης στο αρχείο από τον αρμόδιο

εισαγγελέα.

Να κάνω εδώ ένα γενικό σχόλιο: Έχετε ήδη ένα σύνολο από δικαστικές αποφάσεις που τείνουν προς το κατηγορητήριο, αλλά δεν φτάνουν σε αυτό και ο λόγος είναι ότι οι δικαστές δεν δίκάζαν το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης. Έχετε: α. τη συμμορία του Περίανδρου, β. τη συμμορία της Ιεράπετρας, γ. την ηθική αυτουργία της Σκορδέλη, δ. την ηθική αυτουργία του Λαγού και του Μίχου. Προκύπτουν δηλαδή εγκληματικές συσσωματώσεις μελών της ΧΑ που δρουν με επικεφαλής, που όμως κανένα δικαστήριο δεν μπορεί να δικάσει γιατί κανένα δικαστήριο δεν δικάζει τον μηχανισμό ως τέτοιο.

Δική σας είναι μόνο η δυνατότητα και η αρμοδιότητα να συνενώσετε όλα αυτά τα στοιχεία και να φτάσετε σε ένα οριστικό συμπέρασμα για το αν έχουμε εδώ ένα άθροισμα χρυσαυγίτικων συμμοριών και χρυσαυγιτών ηθικών αυτουργών ή μια κεντρικά κατευθυνόμενη εγκληματική δράση και οργάνωση.

Ο δεύτερος τρόπος τέλεσης

Το παραπεμπτικό βούλευμα περιγράφει όμως και έναν δεύτερο τρόπο τέλεσης εγκληματικών ενεργειών στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης. Ενώ λοιπόν οι ομάδες κρούσης είναι η καρδιά του κατηγορητηρίου, είναι εκεί όπου τα μέλη δρουν σε πολυπρόσωπες ομάδες με ύπαρξη επικεφαλής, λέει η εισαγγελική πρόταση (σελ. 43), *“έχουν καταγραφεί και συχνές βίαιες δράσεις και μάλιστα ιδιαίτερης βαρύτητας, από μέλη της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», σε μικρές ομάδες των δύο έως πέντε ατόμων που ενεργούσαν, είτε προγραμματισμένα (έβγαιναν για να χτυπήσουν αλλοδαπούς), είτε παρεμπιπτόντως, στο πλαίσιο της καθημερινότητάς τους (βγαίνοντας για βόλτα, μέσα σε λεωφορείο, είτε σε άλλο δημόσιο χώρο, κ.λ.π.), πάντοτε όμως, έχοντας την πεποίθηση (και ορθώς) ότι ενεργούν ως γνήσιοι «Χρυσαυγίτες», στο πλαίσιο του «αγώνα» τους για την επικράτηση του «εθνικισμού» με την εξόντωση των «εχθρών» του.”*

Υπάρχουν δύο τέτοιες πολύ σημαντικές υποθέσεις, **η βαριά σωματική βλάβη του μαθητή Φοίβου Δερμετζίδη (28/1/2013)** και **η ανθρωποκτονία του Σαχζάτ Λουκμάν (17/1/2013)**. Έχετε αμετάκλητες αποφάσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά. Πρέπει πάντα να θυμάστε, κυρία Πρόεδρε, ότι αυτά τα δικαστήρια δεν δίκάζαν την οργανωτική σχέση με τη Χρυσή Αυγή, δίκάζαν μονάχα το επιμέρους κακούργημα. Αν και οι αποφάσεις είναι πολύ βοηθητικές, τα δικαστήρια αυτά δεν είχαν υπόψιν τους ή σε κάθε περίπτωση δεν ήταν έργο τους να αξιολογήσουν τα εξής:

α. ότι τα εγκλήματα αυτά γίνανε στο χρονικό διάστημα που η εγκληματική υποδομή της Χρυσής Αυγής είχε ήδη συγκροτηθεί και μάλιστα πανελλαδικοποιηθεί. Αυτό που ξέρετε δηλαδή εσείς ότι από το καλοκαίρι του 2012 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2013, όχι μόνο υπάρχει η δομή των ομάδων κρούσης πλέον σε κάθε γειτονιά και περιοχή, αλλά κλιμακώνει τη δράση της.

β. ότι η δομή αυτή έχει λάβει εκπαίδευση και συστηματική κατάρτιση για την πλήξη των αλλοφύλων και των ιδεολογικών και πολιτικών αντιπάλων. Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να πάω σε παλιότερες τέτοιες υποδείξεις όπως του Κασιδιάρη, με την Κρυπτεία. Αλλά

ξέρετε από επώνυμες μαρτυρίες και από σκληρό αποδεικτικό υλικό ότι υπήρχαν ρητά τέτοιες γενικές εντολές. Σας είπε ο Σταύρου για το τι έλεγε ο Τσακίρης στους πυρήνες υποδοχής: “χτυπήστε τους αλλά μην μπλέξετε τη Χρυσή Αυγή”. Το λέει ο Δεβελέκος πολλές φορές σε συνομιλίες του για το τι του έχει πει ο Λαγός: “αν τους βρεις πάτα τους”. Το λέει ο Αποστόλου επίσης πολλές φορές. Πάμε λοιπόν να δούμε τις δύο υποθέσεις συγκεκριμένα:

Υπόθεση Σαχζάτ Λουκμάν

Η απόφαση Λουκμάν είναι σημαντική γιατί ξεκαθαρίζει ότι το κίνητρο των δραστών ήταν ρατσιστικό. Η κυρία εισαγγελέας είπε ότι η απόφαση αναφέρει α) ότι βγήκαν για τη βραδινή τους διασκέδαση και β) ότι δεν είχαν σχέση με τη ΧΑ. Κυρία πρόεδρε, πουθενά δεν αναφέρει τέτοιο πράγμα η απόφαση ότι δεν είχαν σχέση με τη ΧΑ. Δεν θα μπορούσε εξάλλου να τοποθετηθεί το δικαστήριο για αυτό, ούτε το δίκαιζε ούτε στο κατηγορητήριο το είχε. Και αυτό εξάλλου είπε και ο Πρόεδρος εν τη ρύμη του λόγου του στο τέλος, δεν είπε ποτέ αυτό που λέει η υπεράσπιση ούτε φυσικά γράφτηκε κάτι τέτοιο στα πρακτικά, όπως κι εσείς διαπιστώσατε. Όσον δε αφορά για τη βραδινή διασκέδαση, αυτή ήταν μια απόπειρα της κυρίας εισαγγελέως να γυρίσουμε στη θεωρία του εγκλήματος “δι' ασήμαντον αφορμή”, όπως εισαγόταν αρχικά. Ότι τυχαία και δι' ασήμαντο αφορμή επειδή δεν μπορούσαν να τον προσπεράσουν τον μαχαίρωσαν 7 φορές.

Το δικαστήριο έκρινε ομόφωνα (14 δικαστές και του ΜΟΔ και του ΜΟΕ) ότι οι δράστες βγήκαν για να σκοτώσουν. Γι' αυτό αποφάσισε ανθρωποκτονία με πρόθεση κατα συναυτουργία (δηλαδή συναπόφαση και συνεκτέλεση) αν και τέθηκαν όλες οι πιθανές εναλλαγές (συνέργεια για τον έναν, άλλοι νομικοί χαρακτηρισμοί κλπ). Και η συναπόφαση και η συνεκτέλεση δεν έγινε, βέβαια, στη σέλα της μηχανής, αλλά από τα σπίτια τους που οι δράστες ξεκίνησαν με μαχαίρια ένα ο καθενας, όταν έκρυσαν την πινακίδα, κλπ. Και η συναπόφαση είχε να κάνει επίσης με το κίνητρο που ήταν ρατσιστικό: κι εδώ είναι κρίσιμο γιατί για πρώτη φορά μια απόφαση ενός τόσο υψηλόβαθμου δικαστηρίου ξεκαθαρίζει ότι στο ρατσιστικό κίνητρο ο δράστης επιλέγει με βάση τη διαφορετικότητα, χτυπάει τη διαφορετικότητα. Όχι δηλαδή αυτό που εσφαλμένα έγραψε ο εισαγγελέας ο κ. Ντογιάκος στην πρόταση του επί της προφυλάκισης, ότι πρέπει να είναι στοχοποιημένος ο αλλοδαπός, οτι πρέπει δηλαδή να τον ξέρουν, αλλά ΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΟ! Το ότι δεν τον ήξεραν και το ότι τίποτα δεν προηγήθηκε είναι η σημαντικότερη απόδειξη ότι τον χτύπησαν για καθαρά ρατσιστικούς λόγους.

Και έρχομαι στο οργανωμένο: όπως διαβάσατε στην απόφαση του ΜΟΕ, ο αστυνομικός που τους συνέλαβε και τους προσήγαγε, για πρώτη φορά στο ακροατήριο του β' βαθμού, αποκάλυψε τι έλεγαν οι δράστες για το θύμα: “καλά του κάναμε, είναι αλλοδαπός, μπαίνουν στα σπίτια μας και μας ληστεύουν, καλά δεν του κάναμε;”. Και αν και δέχθηκε θηριώδη επίθεση και προσπάθειες να το ανακαλέσει, δεν το ανακάλεσε και είπε κατηγορηματικά ότι το άκουσε, αλλά δεν το αξιολόγησε σωστά και γι' αυτό δεν το είχε πει πριν.

Το ερώτημα λοιπόν εδώ κυρία πρόεδρε είναι: πώς έφτασαν να έχουν ασπαστεί και κοινωνήσει αυτή την ρατσιστική ιδεολογία, και μάλιστα σε βαθμό που να βγαίνουν τα βράδια με μαχαίρια, δυο δράστες νεαρής ηλικίας, ο ένας 25 και ο άλλος 29, μάλιστα ο

δεύτερος πυροσβέστης; Δεν μιλάμε για ρατσιστικές ιδέες, για ξενοφοβία, μιλάμε για ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία που φτάνει να σε κινήσει να βγεις τα βράδια για να σκοτώσεις. Αυτό δεν είναι ανοργάνωτο, είναι οργανωμένο.

Και μπορεί να μην άνοιξαν τα κινητά τους (και αλυσιτελώς προβλήθηκε το αίτημα να ανοίξουν τόσα χρόνια μετά, γιατί δεν κρατούνται τέτοια στοιχεία πλέον), ούτε καν κατασχέθηκαν τα κινητά τους, άνοιξαν όμως τα σπίτια τους. Και εκεί βρέθηκαν τυπικά ευρήματα απο σπίτια μελών της ΧΑ, ένα μικρό οπλοστάσιο από μαχαίρια, σιδερογροθιές, λεπίδες, αεροβόλα, μπαστούνια του μπίτζμπολ σαν κι αυτά που πούλαγε ο Παναγιώταρος και φυσικά στο σπίτι του Λιακόπουλου έντυπο υλικό της Χρυσής Αυγής (Αναγνωστέα 190 και 191).

Το υλικό αυτό είναι απόδειξη της **οργανωτικής σχέσης** των δραστών με τη Χρυσή Αυγή. Είπε ο Λιακόπουλος ότι τα είχε για γραφική ύλη, έχετε τις εκθέσεις κατάσχεσης κυρία Πρόεδρε, είναι φυλλάδια τυπωμένα και από τις δύο πλευρές και είναι πολλαπλά. Είναι φυλλάδια, είναι αφισάκια, είναι αυτοκόλλητα. Γι' αυτό εξάλλου η Χρυσή Αυγή διά του Κασιδιάρη αρνήθηκε την ύπαρξη των φυλλαδίων, σας φέραμε τις σχετικές δηλώσεις (έγγραφα 47-49, Κοινός Κατάλογος εγγράφων π.α.). Δεν έλεγε “και τι έγινε που βρέθηκαν φυλλάδια;”, γιατί ξέρει ότι αυτός είναι αβάσιμος ισχυρισμός, έλεγε “δεν βρέθηκαν”. Φυσικά εσείς ξέρετε ότι και βρέθηκαν και επιδείχθηκαν.

Από αυτά τα στοιχεία, τη δικαστική απόφαση, την ιδεολογική κατήχηση της ΧΑ σε βάρος των μεταναστών που ζουν στη χώρα μας, τον χρόνο τέλεσης του αδικήματος, τα ευρήματα στα σπίτια και συγκεκριμένα τα όπλα και το υλικό της Χρυσής Αυγής, αλλά και από τα ιδιαίτερα στοιχεία τέλεσης του αδικήματος με ρατσιστικό κίνητρο, προκύπτει η διάπραξη της συγκεκριμένης ανθρωποκτονίας από τους ενταχθέντες ως μέλη στην εο κατηγορούμενους.

Υπόθεση Φοίβου Δερμετζίδη

Στην υπόθεση του μαθητή στο Παλιό Φάληρο, εξετάσατε 6 μάρτυρες, διαβάσατε τα έγγραφα της δικογραφίας αλλά και την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. Η κυρία εισαγγελέας αξιοποίησε την αναφορά στο προσωπικό κίνητρο που κάνει η απόφαση του ΜΟΕ για να αποσυνδέσει την υπόθεση από τη Χρυσή Αυγή. Και πάλι όμως υπάρχει εδώ το εξής θέμα: η εισαγγελική πρόταση του Βουλευμάτος όσον αφορά αυτόν τον τρόπο τέλεσης, λέει ρητά ότι έχει να κάνει και με την καθημερινότητα των μελών και υποστηρικτών της Χρυσής Αυγής, προϋποθέτει δηλαδή την συνύπαρξη πολλαπλών κινήτρων στην τέλεση των συγκεκριμένων εγκλημάτων και αυτό γιατί έτσι είναι και η πραγματικότητα στις ανθρώπινες ενέργειες. Έτσι εμφανίζονται συνήθως οι εγκληματικές ενέργειες, με πολλαπλά κίνητρα.

Αυτό λοιπόν το οποίο μπορεί να κάνει το δικαστήριο σας είναι να αξιολογήσει εκείνα τα στοιχεία που το δικαστήριο του επιμέρους κακούργηματος δεν το αφορούσαν γιατί δεν τα δικάζε. Εδώ τα στοιχεία είναι πολλά:

α. η Καμπιώτη ήταν μέλος του Μετώπου Νεολαίας της ΧΑ όπως προκύπτει από τα μνμ στο

κινητό της.

β. ο Αποστολόπουλος ήταν εγγεγραμμένος στη ΧΑ, συγκεκριμένα είχε λάβει δελτίο υποστηρικτή. Λέει μάλιστα το παραπεμπτικό που διαβάσατε στο αναγνωστέο 185: “επίσης παραδέχθηκε ότι ήταν μέλος της Χρυσής Αυγής, όμως το τελευταίο χρονικό διάστημα είχε απομακρυνθεί, αν και στελέχη αυτής του στέλνουν σχετικά μηνύματα σχετικά με εκδηλώσεις και μας επέδειξε πρόσφατο μήνυμα, το οποίο του είχε σταλεί πριν τρεις ημέρες στο κινητό του τηλέφωνο και τον προσκαλούσε να παρευρεθεί σε κομματική συγκέντρωση”.

γ. οι μάρτυρες ταυτοποίησαν σε πολλά περιστατικά τον Αποστολόπουλο ως μέλος ομάδας ατόμων της Χρυσής Αυγής.

δ. υπήρξαν απειλές της μητέρας του μαθητή, της κυρίας Μαρίας Γκάγκα από άτομα της Χρυσής Αυγής.

Τα στοιχεία αυτά δεν αντικρούστηκαν στην αποδεικτική διαδικασία. Τουναντίον, η Καμπιώτη συνελήφθη ψευδόμενη λέγοντας ότι ο Αποστολόπουλος δεν είχε καμία σχέση με τη ΧΑ, αν και αυτό έχει ήδη καταστεί γνωστό στο δικαστήριό σας από τα έγγραφα.

Η δε μεθοδικότητα των μηνυμάτων ανάμεσα στην Καμπιώτη και τον Αποστολόπουλο, οι παρακολουθήσεις, το εργαλείο που χρησιμοποίησε ο κατηγορούμενος (μαχαίρι) αντιστοιχούν σε οργανωμένη ενέργεια, ασχέτως αν δίπλα στο κίνητρο της πλήξης ενός ιδεολογικού αντιπάλου συνυπήρχε και ερωτικό συναίσθημα που συνέδεε τον Αποστολόπουλο με την Καμπιώτη.

Σε κάθε περίπτωση, η οργανωτική σχέση του Αποστολόπουλου με τη ΧΑ είναι αδιαμφισβήτητη. Και αυτό μας άγει στο συμπέρασμα ότι η επίθεση στον μαθητή με αφορμή το γράψιμο της λέξης “αντιφα” στο θρανίο της Καμπιώτη τελέστηκε στα πλαίσια της εγκληματικής δράσης της οργάνωσης.

Εκτός αν καταφύγουμε στον κανόνα του μεμονωμένου περιστατικού και των διαρκών συμπτώσεων και θεωρήσουμε σύμπτωση ότι στο σπίτι των δολοφόνων του Λουκμάν βρέθηκαν φυλλάδια της ΧΑ, σύμπτωση ότι στο κινητό της Καμπιώτη βρήκαμε sms για ομιλίες της Ζαρούλια, σύμπτωση ότι ο Αποστολόπουλος είχε δελτίο υποστηρικτή. Δηλαδή μια διαδοχή ατελείωτων συμπτώσεων.

ζ. Ο “Ελληνικός Σεπτέμβριος”

Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι δυνατόν να αντιληφθεί κάποιος τις εγκληματικές πράξεις που

συνεκδικάζονται από το δικαστήριό σας με χρόνο τέλεσης το Σεπτέμβριο του 2013 χωρίς να τις δει στη συνάφειά τους.

- **Και** χρονική συνάφεια: μέσα σε μια βδομάδα γίνεται η επίθεση στο ΠΑΜΕ, ο Μελιγαλάς και η δολοφονία Φύσσα.
- **Και** συνάφεια από άποψης ομάδων κρούσης της ΧΑ, που είναι ο πολυπρόσωπος δράστης και των τριών περιστατικών.
- **Και** συνάφεια από άποψη δράσης των ομάδων ασφαλείας των τοπικών του Πειραιά και ιδίως της Νίκαιας.

Η σύγκριση με τον Σεπτέμβριο του 2012 είναι αναπόφευκτη. Τότε γίνονται οι έφοδοι στις λαϊκές. Θύματα είναι αλλοδαποί μικροπωλητές, αλλά η βία είναι συμβολική και τα αδικήματα πλημμυρηματικά. Τότε ο μηχανισμός τέλεσης των αδικημάτων σε πανελλαδική κλίμακα είναι ακόμα σε περίοδο δοκιμασίας. Τον Σεπτέμβριο του 2013 παρατηρούμε μια κλιμάκωση: ο κύκλος των θυμάτων ανεβαίνει επίπεδο: από τους μετανάστες που ήταν οι στόχοι την πρώτη περίοδο μαζί και κάποια αναρχικά στέκια, πλέον οι επιθέσεις γίνονται σε μεγάλους ιδεολογικούς και πολιτικούς αντιπαλούς (ΚΚΕ) και σε ντόπιους αντιφασίστες, ενώ αμφισβητείται ακόμα και η ηγεμονία στο εσωτερικό της δεξιάς παράταξης στο μνημόσυνο του Μελιγαλά. Δεν είναι τυχαίο αυτό που λέει ο Καζαντζόγλου: “είναι βδομάδα Προέδρων, γαμάμε Προέδρους” για τον Πουλικόγιαννη και τον Χάμο.

Γι' αυτό το λόγο και ένα παλιό στέλεχος της ακροδεξιάς και φίλος του Μιχαλολιάκου, ο Θανάσης Καρακατσάνης, χρησιμοποιεί σε μήνυμά του στο Μιχαλολιάκο στις 17/9 τη φράση “Ελληνικός Σεπτέμβριος”, δίνοντας και μια συγκροτημένη ονομασία στην κλιμάκωση της βίας του Σεπτεμβρίου του 2013. Όσον αφορά τον Μελιγαλά, έχω ήδη τοποθετηθεί.

Η δολοφονική επίθεση στους κομμουνιστές συνδικαλιστές (12/9/2013)

Όσον αφορά την επίθεση στους κομμουνιστές συνδικαλιστές θα μείνω μόνο σε κάποιες σκέψεις, τα πραγματικά περιστατικά θα τα αναπτύξουν οι συνάδελφοι. Εμένα το ενδιαφέρον μου είναι περισσότερο στον οργανωμένο χαρακτήρα της επίθεσης, με δεδομένο ότι η στοχοθεσία έχει ήδη τεθεί από τον Ιούνιο του 2012 (Λαγός στο Αίνιγμα) και η ομάδα που επιτίθεται έχει τον ίδιο επικεφαλής, τον Πανταζή.

Όσον αφορά τη **στοχοποίηση**, και σε αυτή την περίπτωση, ισχύει αυτό που είπαμε για τους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Μπορεί η ΧΑ να στοχοποιεί ιδεολογικούς και πολιτικούς αντιπάλους γενικά και να τελούνται επιθέσεις κατά όσων πληρούν αυτά τα κριτηρια, ωστόσο και εδώ η στοχοποίηση ήταν πιο συγκεκριμένη. Οι δράστες δεν έπεσαν τυχαία πάνω στην ομάδα που αφισοκολλούσε. Υπήρχαν εξάλλου και άλλα συνεργεία της ΚΝΕ, δεν πήγαν σ' αυτά. Και όταν προσέγγισαν την ομάδα του ΚΚΕ, φώναξαν “που 'ναι ο Πουλικόγιαννης”. Που πάει να πει ότι τον ψάχνανε και τον είχαν εντοπίσει στην ομάδα.

Και πάλι κυρία Πρόεδρε, αν δεν ήταν πρόεδρος ο Πουλικόγιαννης και ήταν ο Γκούτης, θα λέγανε “που 'ναι ο Γκούτης”. Δεν είναι δα τόσο δύσκολο να το καταλάβει κανείς. Στη συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωση, είχαμε μια διπλή ιδιότητα: το συγκεκριμένο συνεργείο αποτελούταν τόσο από μέλη του ΚΚΕ όσο και από μέλη του Σωματείου: “μ' έναν συμπάρο

δυο τρυγόνια”, που είπε ο Πουντίδης. Και ιδεολογικοί αντίπαλοι ως κομμουνιστές και επίθεση στο σωματείο που “έκαιγε” τη ΧΑ εκείνη την περίοδο.

Θέλω να ξεκινήσω από μια γενική κρίση για την **αξιοπιστία των μαρτύρων μελών του ΠΑΜΕ**. Οι παθόντες που κατέθεσαν ενώπιόν σας ως μάρτυρες είναι δεδομένα αξιόπιστοι και αυτό φαίνεται από τις αναγνωρίσεις τους. Αν ήθελαν, θα μπορούσαν να κατονομάσουν ανθρώπους που είναι δεδομένα πολιτικοί τους αντίπαλοι, πχ τον Μιχάλαρο ή τον Άγγο (τους είδαμε και στο βίντεο της 8/8) ή τον Αντώναρο. Δεν το κάνουν όμως. Μιλάνε μόνο για 4 άτομα που εν τέλει αποδέχτηκαν την παρουσία τους στο σημείο. Θυμίζω ότι ο Πανταζής όταν προσήλθε πρώτη φορά για απολογία, όσον αφορά την επίθεση στο ΠΑΜΕ δήλωσε ότι δεν ήταν παρών και ότι κοιμόταν. Μετά βέβαια αναθεώρησε.

Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για **το ζήτημα των όπλων** που χρησιμοποιήθηκαν. Γιατί αυτά τα όπλα μας τα περιέγραψαν οι παθόντες και δικαίως μπορεί κάποιος να καταλάβει γιατί τους έκλεψαν τη ματιά: το κοντάρι με την μεταλική απόληξη που αναγνώρισαν ο Γκούτης και ο Τηλιακός (και που βρέθηκε στα γραφεία της τοπικής οργάνωσης Περάματος της Χρυσής Αυγής), το κοντάρι με την απόληξη που μοιάζει με κόγχη από κάγκελο πολυκατοικίας (που περιέγραψε ο Ζύμαρης), το κοντάρι με το μεταλλικό δαχτυλίδι και τα δύο καρφιά προσαρμοσμένα (που περιέγραψε ο Τηλιακός), το κοντάρι με την απόληξη που μοιάζει με δρεπάνι (που περιέγραψε ο Σκλαβόλιας και το αποκάλεσε ο Καραμπέρης **κόσα**, που είναι ένα είδος κοντού δρεπανιού).

Οι μάρτυρες σάς είπαν ότι αυτά τα εργαλεία είναι δολοφονικά. Ότι φτιάχτηκαν για την επίθεση, για να χρησιμοποιηθούν με αυτόν τον σκοπό. Είπαν οι αστυνομικοί: **Καρδάμης:** “Αν το χτυπήσω αυτό στο κεφάλι κάποιου, θα τον αφήσει στον τόπο. Είναι μέταλλο και με ορμή μπορεί να κάνει πολύ σοβαρή ζημιά”. **Παναγιωτίδης:** “Αυτό ήταν όπλο, αν δηλαδή σας χτυπήσω με αυτό στο κεφάλι θα σπάσει, θα σας αφήσω στον τόπο. Είναι ξύλο, είναι μαδέρι. Δεν συνάδει με κάποια εργασία”.

Στην διάρκεια της εξέτασης των μαρτύρων, η κυρία εισαγγελέας ρωτούσε τους μάρτυρες για το αν ήταν η επίθεση προσχεδιασμένη. Και κάποιες στιγμές αναρωτιόταν προς τους μάρτυρες: “μα πώς πρόλαβαν να οργανωθούν όπως λέτε τόσο γρήγορα αφού κανείς δεν ήξερε ότι θα βγαίνατε αφισκοκόλληση παρά μόνο στις 22:30 που βρεθήκατε;”. Αρα; Τυχαία και συμπτωματική η συνάντηση.

Το ακριβώς αντίθετο κυρία πρόεδρε. Επειδή ακριβώς αυτά τα αντικείμενα δεν θα μπορούσαν να φτιαχτούν ανάμεσα στις 22:30 που μαζεύτηκαν στην πύλη της Ζώνης οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και στις 12 τα μεσάνυχτα που έγινε η επίθεση, το συμπέρασμα είναι ότι αυτά τα αντικείμενα προκατασκευάστηκαν. Τι σας είπαν οι μάρτυρες: πρόκειται για ιδιοκατασκευές, πχ ο Βαξεβάνης: “Τα όπλα με το έλασμα χρειάζονται πάγκο, πριόνι, άρα τουλάχιστον 1,5-2 ώρες για να κατασκευαστούν”.

Το γεγονός λοιπόν ότι τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν δεν ήταν καποια ξύλα πεσμένα κάτω, αλλά ήταν αυτές οι ιδιοκατασκευές, στοιχειοθετεί τον προσχεδιασμό. Άλλος λοιπόν είναι ο χρόνος της **απόφασης** ότι θα υπάρξει χτύπημα, άλλος ο χρόνος της **προετοιμασίας** και άλλος ο χρόνος της **εντολής**. Αυτό είναι και η μεγαλύτερη απόδειξη της ύπαρξης

οργάνωσης και σχεδίου! Η εντολή δίνεται όταν γίνεται ο εντοπισμός και ενημερώνει ο Λαγός τον Πατέλη με το γνωστό sms: “θα φάνε γερό πεσιμο τα κομμούνια”. Η απόφαση, όμως, για την επίθεση στο ΠΑΜΕ είναι προειλημμένη απο πολλούς μήνες πιο πριν.

Τα συγκεκριμένα αντικείμενα κυρία Πρόεδρε προδίδουν τον σκοπό των επιτιθέμενων, τον ανθρωποκτόνο δόλο. Αυτά τα αντικείμενα είναι πιο δολοφονικά από πιστόλι: γιατί το πιστόλι μπορείς να το χειριστείς πιο εύκολα, μπορείς να στοχεύσεις. Ενώ αυτά τα αντικείμενα όταν τα ανεβοκατεβάζεις σε κεφάλια, όπως σας περιέγραψαν οι μάρτυρες, δεν μπορείς να ελέγξεις ότι θα χτυπήσεις με τη μεταλλική άκρη ή με το ξύλο. Είναι εργαλεία για να “μακελέψεις” τον αντίπαλό σου, όπως το λέει ο Λαγός.

Απο κει και πέρα, προφανώς μπορούν να υπάρξουν εξωτερικά της βούλησης των δραστών στοιχεία, που θα αποτρέψουν την τέλεση μιας ανθρωποκτονίας: για παράδειγμα το ότι, επειδή τα θύματα της επίθεσης δεν έσπασαν και αντίθετα συμπύχθηκαν, είχε ως αποτέλεσμα από τα δολοφονικά αυτά εργαλεία να μην τραυματιστεί αποκλειστικά ένας. Αλλά αυτά είναι στοιχεία ξένα προς τη βούληση των δραστών, έχουν να κάνουν με το ότι οι παθόντες συμπύχθηκαν, γίναν ένα σμάρι, κάποιοι μάλιστα σάς είπαν ότι έπεσαν πάνω στον Πουλικόγιαννη και έφαγαν χτυπήματα και γι' αυτόν, κάποιοι καλύφθηκαν πίσω από τα αυτοκίνητα κοκ.

Η συγκεκριμένη επίθεση έχει **προαναγγελθεί** όχι μονο από τον Λαγό στο Αίνιγμα τον Ιούνιο του 2012. Είναι κεντρική επιλογή. Καταρχάς ο **Μουλιανάκης** ξεκαθαρίζει στην ομιλία του στο Πέραμα ότι “είναι προσωπική επιλογή του Αρχηγού να υπάρχει γραφείο στο Πέραμα” (αναγνωστέο 350, Παράρτημα 3.3, βίντεο 713). Και ήδη πριν την επίσκεψη στη Ζώνη στις 8 Αυγούστου, και ο **Παναγιώταρος** έχει πει ότι “Το Πέραμα περιμένει... ξέρει ο περιφερειάρχης πότε πρέπει να γίνει η κίνηση” (Κατάλογος βίντεο του ΠΑΜΕ) και ο **Μίχος** έχει πει ότι “ο σκοπός ο δικός μου και της Χρυσής Αυγής στην πορεία είναι η διάλυση του ΠΑΜΕ” (αναγνωστέο 376, Παράρτημα 4.2, βίντεο 5). Ο στόχος δηλαδή είναι σαφώς φιλόδοξος. Γι' αυτό το λόγο καθυστέρησε η επίθεση σε σχέση με τους Αιγύπτιους που μπορούσε να γίνει πολύ πιο εύκολα. Η επίθεση λοιπόν ήταν σχεδιασμένη. Και η επίσκεψη στη Ζώνη στις 8 Αυγούστου ήταν το σήμα ότι ο χρόνος άρχισε να μετράει αντίστροφα.

Ένα τρίτο στοιχείο που θέλω να επισημάνω είναι ο **επιμερισμός των ρόλων**. Έχουμε βέβαια τους δράστες, τους φυσικούς αυτουργούς. Αλλά έχουμε τον ρόλο του **Λαγού** και του **Πανταζή** που συμβολίζουν απολύτως την ταύτιση του κόμματος με την εγκληματική οργάνωση: ο **Λαγός** περιφερειάρχης και βουλευτής αλλά την ίδια στιγμή διευθύνων την επίθεση από το παρασκήνιο, ο **Πανταζής** πυρηνάρχης και μέλος του 5μελούς Περάματος και επικεφαλής του τάγματος εφόδου. **Ορμητήριο** της επίθεσης είναι τα γραφεία του Περάματος, όπως προέκυψε από τις απολογίες Χατζηδάκη και Πανταζή. Ενώ μάλιστα είχε τελειώσει η ώρα λειτουργίας των γραφείων, οι δράστες περίμεναν υπομονετικά για 2 ώρες από τις 22:00 μέχρι τις 00:00 για να κάνουν την επίθεση, προετοιμάζοντας τη δράση τους. Πρόκειται δηλαδή περί κανονικής **ενέδρας**.

Πολύ κρίσιμο ήταν εδώ το γεγονός ότι το δικαστήριο αποκωδικοποίησε τον τρόπο επικοινωνίας Λαγού με Πανταζή. Ο Πανταζής παντα χρησιμοποιεί πακιστανικό κινητό (“κινητό-σκιά”, όπως συνήθως λέγεται στις δικογραφίες των εγκληματικών οργανώσεων)

και όταν δεν το έχει, όπως εδώ, χρησιμοποιεί το κινητό της γυναίκας του, της **Αικατερίνης Κυπραίου**. Αυτό δεν το είχαμε επίσημα γιατί ακόμα και μετά τον χωρισμό του με την Καζινιεράκη, την πρώτη του γυναίκα, ο Πανταζής δήλωνε παντρεμένος και ανέγραφε την παλιά του διεύθυνση. Έχουμε πλέον όμως το έγγραφο (το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης που μας έφερε ο κ Γκαβέλας) και το παραδέχτηκε ο Πανταζής. Οπότε προκύπτουν κλήσεις των τηλεφώνων Λαγού-Κυπραίου (δηλαδή Πανταζή) και πριν και μετά την επίθεση. Ο Λαγός ενημερώνεται live από το σημείο της επίθεσης, είναι μάλιστα αυτός που δίνει το τέρμα (το λέει στο Δεβελέκο, Αναγνωστέο 276).

Τέλος, κάποια πράγματα για τους ανθρώπους που συμμετείχαν. Κυρία πρόεδρε, κρίνοντας από τις τοποθετήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης, θα σκεφτόταν κανείς ότι οι κατηγορούμενοι όταν θα απολογούνταν θα έλεγαν για τους εργατοπατέρες του ΠΑΜΕ, για τον Πουλικόγιαννη που δεν έχει δουλέψει ποτέ στη ζωή του, για το Συνδικάτο Μετάλλου που είναι παραμάγαζο του ΚΚΕ και που εξασκεί βία κλπ κλπ (βλ. και κατάλογο Λαγού, φάκελο 4, με τίτλο “Η δράση του ΚΚΕ και ο έκρυθμος χαρακτήρας του Πουλικόγιαννη”). Λοιπόν: Οι 3 από τους 4 κατηγορούμενους (ο Πανταζής δεν δουλεύει στη Ζώνη) πρακτικά δήλωσαν ΠΑΜΕ. Δήλωσαν ευγνώμονες προς το σωματείο που τους έχει βοηθήσει και είπαν ότι έχουν δουλέψει με τον Πουλικόγιαννη, που κατά τα άλλα “δεν έχει δουλέψει ποτέ στη ζωή του”.

Κι όμως αυτοί οι άνθρωποι το βράδυ της επίθεσης, έπεσαν πάνω στους συναδέλφους τους “σαν μαινόμενες ύαινες”, είπε ο Σκλαβόλιας. Είπε ο Πουλικόγιαννης: “*Ήταν ανατριχιαστικό, ενώ τον ξέρεις τον άλλον, είναι σαν να σε διαπερνάει το βλέμμα του, ήταν στρατιώτης*”. Έχουμε να κάνουμε δηλαδή με ανθρώπους που, λόγω της πόρωσης και του μίσους που τους είχαν ενσταλάξει οι ανώτεροί τους, δρούσαν με τρόπο που ο μέσος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να καταλάβει και να κρίνει λογικό. Ο μέσος άνθρωπος θα ρώταγε: “ρε Χατζιδάκη, ο Πουλικόγιαννης δεν σε βοήθησε όταν είχες πρόβλημα με τον εργοδότη σου;”. Όμως ο Χατζιδάκης παινευόταν ότι ήταν επικεφαλής τάγματος εφόδου και ήταν το δεξί χέρι του Λαγού. Και ως τέτοιος έδρασε εκείνο το βράδυ, ως στρατιώτης, ως δράστης που είχε υποτάξει τη βούλησή του!

Κι αυτό το λέω γιατί ακούω ερωτήματα που δήθεν αποκλείουν τον ανθρωποκτόνο δόλο του τύπου: “*μα με το πρόσωπό του θα πήγαινε ο Πανταζής να σκοτώσει; Δεν θα καλυπτόταν;*”. Κυρία Πρόεδρε, ο Πανταζής είχε ήδη να δίνει **παρών στο ΑΤ Περάματος για την επίθεση στους Αιγύπτιους** και είχε και άλλη δικογραφία από δεκαετίας, μας είπε ο αστυνομικός. Και το γεγονός και μόνο ότι ξαναβγήκε έξω και συμμετείχε, παράλογο είναι! Αυτό όμως είναι το βασικό στοιχείο της εγκληματικής οργάνωσης: η υποταγή της βούλησης, έστω κι αν αυτό φαντάζει παράλογο. Το 'χει πει εξάλλου ο Παναγιώταρος: “*κάποια πράγματα θα σας φαίνονται παράλογα, αλλά όλα έχουν τον λόγο τους*”.

“*Μα αν θέλανε, θα τον σκότωναν αθόρυβα τον Πουλικόγιαννη. Όχι με τόσο κόσμο*”. Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτά τα ερωτήματα προδίδουν ότι κάποιοι δεν έχουν ακόμα καταλάβει το κατηγορητήριο. Και τι εννοω; Προφανώς ΚΑΙ το ΠΑΜΕ θέλαν να το διαλύσουν ΚΑΙ τον Πουλικόγιαννη θέλαν να τον εξοντώσουν και γι' αυτό φτιάξανε αυτά τα όπλα, γιατί για κουβέντα δεν πας με αυτά τα όπλα. Το ζήτημα όμως ήταν και ΠΩΣ θα γινόταν αυτό.

Το όπλο, το εργαλείο της βίας στην περίπτωση αυτής της οργάνωσης, **η εφοδιαστική υποδομή της** (όπως λέει η βιβλιογραφία), **είναι οι ομάδες κρούσης της**. Κάθε φορά που μια τέτοια ομάδα κρούσης της ΧΑ χτυπάει, **η βία πιστώνεται άμεσα σε όλη την οργάνωση**. Είναι σαν να έχεις έναν κουμπαρά, μια τράπεζα, και το αίμα των θυμάτων είναι το κεφάλαιο που ενισχύει όλη την εγκληματική υποδομή. **Την επόμενη φορά** που θα δει δηλαδή κάποιος μια ανάλογη ομάδα με τα ίδια χαρακτηριστικά θα συνυπολογίσει το κεφάλαιο της ήδη τελεσθείσας βίας, ακόμα και αν τα φυσικά πρόσωπα είναι διαφορετικά. Αυτό πάει να πει ότι η οργάνωση είναι πραγματοπαγής. Τι σας είπε ο **Χατζησταμάτης** ότι είπε στον Φύσσα: “φύγετε από εδώ, αυτοί εδώ είναι επικίνδυνοι, θα σας φάνε”. Γιατί το είπε; Είχε ξαναδεί τον Άγγο να χτυπάει; Όχι. Γιατί συνυπολόγιζε ήδη το κεφάλαιο της βίας που είχε τελεστεί από άλλους. Πώς σας το είπε ο πατέρας του Αντίοχου: “*όταν πλέον ακούω “Αίμα Τιμή Χρυσή Αυγή”, πηγαίνει το μυαλό μου στο αίμα του γιου μου*”.

Για να κεφαλαιοποιηθεί η βία, λοιπόν, με έναν τρόπο όχι έμμεσο αλλά άμεσο (να μην υπονοηθεί δηλαδή, όπως στη δολοφονία Λουκμάν), πρέπει ο δράστης να είναι η **πολυπρόσωπη ομάδα κρούσης της ΧΑ**. Γι' αυτό ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ομάδα έπρεπε να χτυπήσει τον Πουλικόγιαννη. Και όχι να τον βρουν ένα πρωί σε ένα χαντάκι. Γι' αυτό υπάρχουν άλλες οργανώσεις, δεν τις χωρίζουν δα και σινικά τείχη από τη δικαζόμενη, αλλά είναι άλλες. Έπρεπε να τον χτυπήσει μια πολυπρόσωπη ομάδα της ΧΑ για να πιστωθεί το χτύπημα στην ηγεσία της. Οτι η Χρυσή Αυγή καθάρισε! Και αυτό το ξέρουν και το καμαρώνουν τα μέλη της οργάνωσης. Γιατί καμαρώνει ο Λαγός με το sms “τους μακελέψαμε”; Γιατί ξέρει ότι αύξησε την αξία της οργάνωσης. Γιατί λέει ο Αποστόλου “ανεβασμένος τώρα ο Ρουπακιάς, έκανε κάτι καλό για το κόμμα”; Είναι τρελοί; Όχι. **Η βία μοχλεύει την αξία της οργάνωσης**. Και η βία των ομάδων κρούσης πιστώνεται κατευθείαν, είναι επιταγή πληρωτέα επί τη εμφανίσει.

Όσον δε αφορά τις ποινικές συνέπειες για τα φυσικά πρόσωπα, τα πράγματα είναι απλά: αν μεν δεν συλληφθούν ή πέσουν στα μαλακά, έξοχα, συνεχίζουν την πορεία τους στην οργάνωση. Αν συλληφθούν και αποκαλυφθεί ο σχεδιασμός, τότε η ηγεσία λέει ότι δεν υπήρχε εντολή και σε ακραίες περιπτώσεις, **ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ**. Τα φυσικά πρόσωπα είναι αναλώσιμα. Όμως η βία και το αίμα έχουν ήδη πιστωθεί στην οργάνωση, έχει ήδη γίνει η μεταβίβαση του κεφαλαίου της βίας.

Αυτό που δεν υπολόγιζε η ηγεσία της ΧΑ είναι ότι θα υπάρξει κάποια στιγμή μια δίκη με κατηγορητήριο αυτήν ακριβώς την εγκληματική υποδομή. Νόμιζε ότι κατηγορούμενοι θα είναι πάντα κάποια φυσικά πρόσωπα και το κακούργημά τους, όπως με τον Περίανδρο, και θα τελείωνε εκεί η δουλειά. Δεν υπολόγισε ότι οι ομάδες κρούσης θα κάθονταν στο εδώλιο με την ίδια την ηγεσία κατηγορούμενη ως διευθύνουσα ομάδα.

Αυτό έγινε στην περίπτωσή μας. Θέλω τώρα να έρθω και σε κάποιες σκέψεις για την ανθρωποκτονία Φύσσα.

Η ανθρωποκτονία του Παύλου Φύσσα (17-18/9/2013)

Η δολοφονία Φύσσα είναι καρπός της οργανωμένης κινητοποίησης της ασφάλειας της

τοπικής της Νίκαιας. Θα ήθελα μετά από όλα όσα ξέρετε κυρία Πρόεδρε να κάνουμε μια στάση και να αναλογιστούμε την ανακοίνωση της ΧΑ της επόμενης μέρας: “η ΧΑ δεν έχει καμία σχέση με το έγκλημα στο Κερατσίνι”. Κυρία Πρόεδρε, η λαϊκή έκφραση “πίαστηκε με τη γίδα στην πλάτη” δεν αποτυπώνει ούτε στο ένα εκατοστό αυτό που συνέβη: όχι μόνο έκανε την ανθρωποκτονία ένα στέλεχος της ΧΑ, αλλά κινητοποιήθηκε το πιο επίλεκτο σώμα της. Και αυτοί που το κινητοποιήσαν και ηγήθηκαν της επίθεσης ήταν τα δύο άτομα που όχι μόνο δούλευαν στην πόρτα της Μεσογείων, αλλά “κάνανε υποδοχή στο γραφείο προέδρου”. Αυτοί δηλαδή που βάραγαν προσοχές στον 6ο οροφο της Μεσογείων έξω από το γραφείο του Μιχαλολιάκου ήταν οι οργανωτές της ομάδας με την οποία μετέβη ο Ρουπακιάς στο Κοράλλι. Ταινία να έγραφες ή σενάριο, αυτό δεν θα το σκεφτόσουν.

Η Ομάδα ασφάλειας της Νίκαιας δεν έχει μόνο τα χαρακτηριστικά που αναφέρθηκαν ήδη, αλλά είναι η ομάδα που βίωσε εκ του σύνεγγυς την κλιμάκωση της βίας του Σεπτεμβρίου του 2013.

α) Ο Πατέλης είχε θέσει τη Νίκαια σε επιφυλακή ετοιμότητας το βράδυ του ΠΑΜΕ.

β) Η Νίκαια έκανε εμφάνιση επίλεκτου σώματος στον Μελιγαλά.

Για όλες αυτές τις κινήσεις, δεχόταν τα συγχαρητήρια, τις επευφημίες και τις επιδοκιμασίες της ηγεσίας της ΧΑ. Χαρακτηριστικό είναι το μήνυμα του Λαγού που αφού επιτίθεται στο κλιμάκιο που κάνει την έρευνα στα γραφεία της ΧΑ στο Πέραμα παρουσία εισαγγελέα, στέλνει μνμ στον Πατέλη: “έγινε γιωργάρα. Όλα καλά, τους γαμάμε σε όλα τα επίπεδα, δεν βρήκαν τίποτα και έφυγαν σαν κυνηγημένοι, μέχρι τελικής νίκης το εννοώ” (Αναγνωστέο 355, Παράρτημα 4.1, sms inbox, μνμ 57).

Μια τοποθέτηση τώρα επί κάποιων ζητημάτων που απασχόλησαν την αποδεικτική διαδικασία.

Τι έγινε μέσα στο Κοράλλι

Στο μαγαζί βρίσκονται ο Φύσσας με την Τσοσλούκου και τον Δούλβαρη και ταυτόχρονα ο **Άγγος** (τον αναγνώρισαν οι Σεϊρλής, Μελαχροινόπουλος, Δημ. Δημητράκος, Μαντάς) με τον **Τσαλίκη** (τον αναγνώρισαν ο Σεϊρλής και ο Μαντάς, αν και οι κατηγορούμενοι αρνιόντουσαν την παρουσία τους, στη συνέχεια την αποδέχτηκαν) και τον **Μιχάλαρο** (το αρνείται αλλά τον βλέπουν βγαίνοντας ο Μαντάς, ο Ευπόλητος και ο Μελαχροινόπουλος, θυμούνται το χαρακτηριστικό τατού).

Οι δύο παρέες αναγνωρίζουν **πολιτικά** η μία την άλλη: αυτό το ξέρουμε **αφενός** γιατί η παρέα του Φύσσα σχολίασε την μπλούζα του Άγγου, που ήταν γυρισμένη ανάποδα (καταθέσεις Δούλβαρη και Τσοσλούκου). Ο Άγγος φορούσε παραλλαγή πόλεως, είχε έρθει από την τοπική της Νίκαιας όπου προφανώς είχε τελέσει καθήκοντα ασφάλειας και φορούσε τη στολή (σας το είπε κι ο Τσαλίκης). **Αφετέρου** γιατί ο Άγγος διαβίβασε την πολιτική ταυτότητα της παρέας του Φύσσα στους ανωτέρους του, όπως ο ίδιος την εξέλαβε. Από τη στιγμή που ο Κομιανός λέει “κάτι αναρχικοί στο Κερατσίνι” και από τη στιγμή που ο Άγγος δεν μίλησε με τον Κομιανό, αυτή η διαβίβαση πήγε ιεραρχικά: από τον Άγγο στον Καζαντζόγλου, από τον Καζαντζόγλου στον Πατέλη, από τον Πατέλη στον Λαγό (την ξέχασε αυτή την κλήση η κυρία εισαγγελέας) και στη συνέχεια από τον Πατέλη στα μέλη της ασφάλειας που συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της Νίκαιας. Έτσι, μαθαίνει ο Κομιανός

και λέει “κάτι αναρχικοί στο Κερασίни”.

Πέραν αυτού ουδέν. Σας το κατέθεσαν και οι μάρτυρες Δημητράκοι και ο Χατζησταμάτης. Προσπάθησε ο Άγγος να μεγαλοποιήσει τα πράγματα: αρχικά είπε κάτι για μια σερβιτόρα που της ζήτησε να τους κάνει παρατήρηση (σε άλλη κατάθεση μιλούσε για γκαρσόνι). Μετά είπε κάτι για αλυσίδες δήθεν που έφεραν πάνω τους οι φίλοι του Φύσσα. Ρωτήθηκε όμως εδώ από εσας: Όταν στο ημίχρονο έρχονται οι υπόλοιποι φίλοι της παρέας του Φύσσα, είπαν αυτοί κάτι παραπάνω; Όχι, απάντησε ρητά ο Άγγος. Εμπόδισαν αυτοί να βγείτε από το μαγαζί; Όχι, απάντησε ο Άγγος, “*μάλιστα σκόνταψα πάνω σ' έναν βγαίνοντας και μου είπε “κανένα πρόβλημα”*”.

Τηλεφωνικές επικοινωνίες

Οι τηλεφωνικές επικοινωνίες δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι το βράδυ της δολοφονίας κινητοποιήθηκε **ο κομματικός μηχανισμός της Χρυσής Αυγής** και συγκεκριμένα η ομάδα ασφάλειας της Νίκαιας. Μπορεί να μην έχουμε τη δυνατότητα να ακούσουμε τις συνομιλίες, αλλά η ιεραρχία των κλήσεων είναι σαφής: Άγγος σε Καζαντζόγλου, Καζαντζόγλου σε Πατέλη, Πατέλης σε Λαγό, sms Πατέλη στην Ασφάλεια στις 23:30. Στη συνέχεια: τηλεφωνικές κλήσεις Πατέλη με ασφάλεια, τηλεφωνικές επικοινωνίες Καζαντζόγλου με ασφάλεια (και με τον Ρουπακιά). Το γεγονός ότι ο Δήμου καλεί τον Ρουπακιά είναι γιατί τα μέλη της Ασφάλειας είναι συνηθισμένα να καλούν τον Ρουπακιά, αυτό το έχουμε δει και σε μηνύματα. Ο Ρουπακιάς όμως μιλάει με τον Καζαντζόγλου για 13". Την παρουσία του Πατέλη στα γραφεία την αποκαλύπτει η κλήση και η συνομιλία με τον Δήμου, στην οποία του λέει να έρθει στα γραφεία, όπου θα είναι και ο ίδιος.

Η προσέλευση στα γραφεία της Νίκαιας γίνεται σε αστραπιαίο χρόνο. Μέσα σε 20 λεπτά, 15-20 άτομα έχουν ήδη μαζευτεί με μηχανές και αμάξια. Θα είχε πολλά να παρατηρήσει η Χάνα Άρεντ που έγραψε το βιβλίο της για την Κοινοτοπία του Κακού με αφορμή τη δίκη του ναζιστή Άντολφ Άιχμαν, για το πόσο εύκολα καθημερινοί άνθρωποι μπορούν να κάνουν τον εαυτό τους γρανάζι ενός δολοφονικού μηχανισμού. Από τις απολογίες Ρουπακιά και Δήμου, προκύπτουν τα άτομα που συγκεντρώθηκαν. Ο **Ρουπακιάς** λέει: **Πατέλης, Καζαντζόγλου, Κομιανός, Σταμπέλος, Δήμου** (ο **Σκάλκος** τον φέρνει με τη μηχανή), **Τσορβάς Νίκος** και **Τσορβάς Θανάσης**. Ο Δήμου αναφέρει τον Σκάλκο και τον Κομιανό.

Το κοινό στοιχείο που συνδέει όλα αυτά τα άτομα είναι η **Χρυσή Αυγή**:

- ειδοποιήθηκαν από μέλος ασφάλειας της ΧΑ (τον Άγγο),
- κλήθηκαν από τον πυρηνάρχη της ΧΑ,
- κατόπιν συνεννόησης με τον βουλευτή της ΧΑ,
- το τηλέφωνο από το οποίο έγινε η ειδοποίηση είναι το κινητό της τοπικής της ΧΑ που υπήρχε και στην εφημερίδα της ΧΑ,
- συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της ΧΑ,
- είναι όλοι τους μέλη της ασφάλειας της ΧΑ, κάποιοι και υπάλληλοί της,
- και πήγαν να συνενωθούν με τα υπόλοιπα άτομα της ΧΑ που τους περίμεναν έξω από το Κοράλλι.

“Καμία σχέση”, όμως, “δεν έχει η Χρυσή Αυγή με τα γεγονότα στο Κερασίни”.

Τι έγινε έξω από το Κοράλλι

Αυτό που έγινε έξω από το Κοράλλι αποδεικνύει ποιοί ήταν το κινούν αίτιο των γεγονότων. Φυσικά ο **Άγγος** δεν φεύγει όπως ισχυρίζεται (το βεβαιώνει ο Χατζησταμάτης που τον αναγνωρίζει και συνομιλεί μαζί του).

3 άτομα είναι αρχικά στην Παύλου Μελά, στη συνέχεια πληθαίνουν από Χρυσουγίτες που, όντας πιο κοντά στο Κοράλλι και έχοντας μιλήσει με τον Άγγο, κατεβαίνουν. Ποιοί μίλησαν με τον Άγγο (όπως προκύπτει από το Αναγνωστέο 275); Χρυσουγίτης, Καλαρίτης, Αναδιώτης. Στην Παύλου Μελά (εκτός από Άγγο και Τσαλίκη) κατοικεί ο **Καλαρίτης** (μάλιστα, πριν τις 12 ο Καλαρίτης ενεργοποιεί αποκλειστικά κεραία Αμφιάλη, μετά τις 12 ο Καλαρίτης ενεργοποιεί αποκλειστικά κεραία Ταμπούρια, που σημαίνει ότι βγήκε από το σπίτι του, αντίθετα από τον ισχυρισμό του). Και επίσης ο **Χρυσουγίτης** (κατοικεί στη Σκουφά, δηλαδή πολύ κοντά).

Αν αυτό που συνέβαινε είχε να κάνει με κάποιο **φόβο** του Άγγου, θα είχε τελειώσει με την έξοδο του Άγγου από το Κοράλλι. Αλλά ο Άγγος δεν φεύγει. Γιατί δεν έχει φοβηθεί. Όλο το σενάριο περί αισθήματος φόβου, είναι κατασκευασμένο.

Αν αυτό που συνέβαινε είχε να κάνει με κάποια “**σκωπτικά σχόλια**”, όπως είπε η κυρία εισαγγελέας, θα γινόταν επεισόδιο στο Κοράλλι. Είτε θα υπήρχε επεισόδιο μέσα στο Κοράλλι, είτε θα κινούνταν και θα επιτίθονταν αυτοί που είχαν μαζευτεί κατά της παρέας του Φύσσα έξω από το Κοράλλι. Αλλά οι ήδη μαζεμένοι Χρυσουγίτες δεν κινήθηκαν. Ήταν πειθαρχημένοι. Περίμεναν να καταφθάσει η Ασφάλεια και οι επικεφαλής. Δεν έχουμε λοιπόν να κάνουμε με καβγά, τσακωμό, κλπ. Αυτός θα εξελισσόταν ανάμεσα στους παρευρισκόμενους.

Εδώ, έχει έναν ισχυρισμό η κυρία εισαγγελέας και λέει: “και γιατί καλεί ο Άγγος τον Καζαντζόγλου στις 23:20 και όχι νωρίτερα”; Ο Άγγος είχε ήδη ξεκινήσει να παίρνει τηλέφωνα και να μαζεύει κόσμο πριν το τηλέφωνο στον Καζαντζόγλου, είχε πάρει τον Καλαρίτη και τον Χρυσουγίτη. Όταν όμως βλέπει περισσότερα άτομα, σου λέει εδώ πρέπει να βάλουμε σε κίνηση τα μεγάλα μέσα. Δεν αρκεί να μαζέψω τους γύρω-τριγύρω. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι γιατί παίρνει τον Καζαντζόγλου στις 23:20, αλλά γιατί ανταποκρίνεται ο Καζαντζόγλου (γι' αυτό εξάλλου δεν προβάλλουν τον ισχυρισμό οι κατηγορούμενοι). Αλήθεια, γιατί; Γιατί δεν του λέει ο **Καζαντζόγλου** “να σηκωθείς να φύγεις”; Γιατί δεν λέει ο **Πατέλης** στον Καζαντζόγλου “Ρε Τσιχ σοβαρέψου”; Γιατί εν τέλει δεν λέει ο **Λαγός** στον Πατέλη: “Γιώργο, δεν είμαστε χούλιγκαν, είμαστε νόμιμο πολιτικό κόμμα”; Κάπου εκεί παύει το παραμύθι με τα “σκωπτικά σχόλια”.

Αν, τέλος, αυτό που συνέβαινε είχε να κάνει με **σκωπτικά σχόλια**, το όλο περιστατικό θα τελείωνε με την αποχώρηση της παρέας του Φύσσα. Γιατί η παρέα του Φύσσα ΑΠΟΧΩΡΗΣΕ. Ήταν ήδη στην Παναγή Τσαλδάρη όταν ήρθε η πομπή. Αν τα σκωπτικά σχόλια είναι το **καύσιμο**, τότε το καύσιμο αυτό μας έχει τελειώσει με την αποχώρηση της παρέας του Φύσσα.

Οπότε πλέον δεν μιλάμε ούτε για φόβο του Άγγου ούτε για σκωπτικά σχόλια. Μιλάμε για κάτι άλλο. Και αυτό το άλλο πρέπει να προσδιοριστεί.

Η κυρία εισαγγελέας έκανε την ερωτηση στη δική μας υπόθεση “γιατί δεν συνέχισαν οι δράστες;”. Η συνέχεια ήταν, αφού είχαν ήδη χτυπήσει με σιδερένα και ξύλινα λοστάρια τον Αμπουζίντ, να γυρίσουν και να “ολοκληρώσουν τον ανθρωποκτόνο σκοπό”. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, γιατί συνέχισαν; Έχουμε εδώ ένα **πρωτοφανές σχήμα σκέψης: Στις μη τελεσθείσες ανθρωποκτονίες, η κυρία εισαγγελέας θέτει το ερώτημα “γιατί δεν συνέχισαν”**. Στις τελεσθείσες, γιατί δεν θέτει το ερώτημα “γιατί συνέχισαν;”;

Και ο Ρουπακιάς, τελικά, γιατί συνέχισε; Στο Κοράλλι δεν ήταν. Τον ίδιο δεν τον έβρισαν. Όταν έφτασε στο Κοράλλι με την υπόλοιπη Ασφάλεια, περιστατικό αντιπαράθεσης ή συμπλοκής δεν είδε. Γιατί συνέχισε; Και, εν τέλει, τον Φύσσα γιατί τον μαχαίρωσε στην καρδιά; Και μάλιστα εν ψυχρώ; Σας είπε ο αστυνομικός ότι άγγιξε την καρδιά του και ούτε παλμούς δεν είχε ανεβάσει. Και η ιατροδικαστική ήταν καθαρότατη (αναγνωστέο 55) . **Για τα σκωπτικά σχόλια;** Υπάρχει δηλαδή αιτιώδης συνάφεια ανάμεσα στα σκωπτικά σχόλια στον Άγγο και στο μαχαίρωμα του Φύσσα; Η εισαγγελική πρόταση παραβιάζει βάνουσα την κοινή λογική. Είναι προφανές ότι υπάρχει κάτι άλλο.

Ποιό; Ο Άγγος ειδοποίησε ότι “υπάρχουν εδώ κάτι αναρχοάπλυτοι και είναι κι αυτό το μπαστάρδι που το ψάχνουμε καιρό”. Και ο Μιχάλαρος που είχε δουλέψει με τον Φύσσα τον ήξερε πολύ καλά. Και ο Άγγος ζήτησε να έρθουν άτομα, κάτι το οποίο δέχτηκαν και μεθόδευσαν ο Καζαντζόγλου και ο Πατέλης, μόνο όμως αφού πήραν το οκ του Λαγού. Και ο Λαγός έδωσε το οκ. Και ξέρουμε βάσιμα και τι τους είπε.

Η διαβίβαση της πληροφορίας από τον Πατέλη στους υπόλοιπους στα γραφεία είναι “μας επιτίθενται, μας την πέφτουνε”. Αλήθεια κυρία Πρόεδρε, μάς είναι άγνωστο αυτό; Έχουμε δει την ΧΑ να **καμουφλάρει την επίθεση ως άμυνα;** Για να θυμηθούμε: τι είπε ο **Κασιδιάρης** για το χτύπημα στην Κανέλλη; “Μου επιτέθηκε με τον Ριζοσπάστη και εγώ αμύνθηκα”. Τι είπε ο **Πανταζής** για το ΠΑΜΕ; “Μας επιτέθηκαν” με τις κόλλες και τα συρραπτικά, κι εμείς αμυνθήκαμε με αυτά τα μεταλλικά που είχαμε φτιάξει. Τι λέει σε μια συνομιλία ο **Λεμοντζής** με τον Δεβελέκο στην ασφάλεια της Κέρκυρας: “αν σας επιτεθούνε, αμυνθείτε, με πιάνεις;” (Αναγνωστέο 276, Δεβελέκος, κλήση 8218). Τι λέει ο **Σταύρου** για την επίθεση στη Βέροια: “με βάλανε εμένα να μοιράζω κάρτες, ώστε να πουμε μετά τα χρυσαυγίτικα, ότι μας επιτέθηκαν και αμυνθήκαμε”. Αυτό έγινε κυρία πρόεδρε: καμουφλαρίστηκε μια επίθεση με δήθεν **εγκλωβισμούς** και **σκωπτικά σχόλια**, τα οποία αποδείχτηκαν όλα φούσκες. Γι' αυτό εξάλλου δεν έπαιξε κανέναν ρόλο η στάση της παρέας του Φύσσα, ούτε είχε καμία περίπτωση να ευοδωθεί η “διαμεσολάβηση” του Χατζηστάματη: είχε ήδη ενεργοποιηθεί ένας μηχανισμός που μόνον ο Μιχαολιάκος ή ο Λαγός μπορούσε να τον σταματήσει.

Πριν προχωρήσω παρακάτω, θέλω να κάνω ένα γενικό σχόλιο για τις καταθέσεις:

Κυρία πρόεδρε, η κυρία εισαγγελέας στην πρότασή της έκανε δύο βασικές επιλογές: η **πρώτη** ήταν να πει ότι γενικά όλες οι καταθέσεις που δόθηκαν είτε το ίδιο βράδυ είτε τις επόμενες μέρες είναι πιο αξιόπιστες από τις μεταγενέστερες κι αυτό γιατί είναι πιο

φρέσκιες. Και η **δεύτερη** να πει ότι αν κάτι δεν το καταθέτουν όλοι οι μάρτυρες είναι ψευδές: “αφού δεν το είδαν οι άλλοι, δεν το είδε κι αυτός που το λέει”. **Και οι δύο τοποθετήσεις αξιωματικά είναι αβάσιμες**: όπως ξέρετε, οι καταθέσεις (ιδίως οι αστυνομικές, οι πρώτες) είναι πολύ σύντομες. Δεν τοποθετούνται επί πάρα πολλών ζητημάτων και αυτό γιατί οι μάρτυρες δεν ερωτώνται επί όλων των ζητημάτων, όπως έγινε ενώπιον των ανακριτριών και του ακροατηρίου. Όσον δε αφορά τη δεύτερη τοποθέτηση, είναι γνωστό ότι οι μάρτυρες που βρίσκονται στον ίδιο χώρο και βλέπουν το ίδιο γεγονός είναι δυνατόν να καταθέτουν διαφορετικά πράγματα λόγω της ιδιαίτερης σκοπιάς του καθένα, του πράγματος που για τον καθένα ήταν αυτό που πρόσεξε, αυτό που “του κλειψε τη ματιά”.

Τι έγινε έξω από το Κοράλλι: η κατάθεση Χατζησταμάτη

Εδώ, έχουμε ένα αυξημένης βαρύτητας αποδεικτικό στοιχείο που είναι η κατάθεση του σωφρονιστικού υπαλλήλου Χατζησταμάτη. Ο Χατζησταμάτης είναι **τρίτος**, το μόνο που μπορεί να του καταλογίσει κανείς είναι η αφέλειά του, το ότι δεν συνειδητοποίησε τι μηχανισμός είχε ενεργοποιηθεί. Δεν κατάλαβε δηλαδή ότι είχε ήδη πατηθεί το κουμπί, ότι ο Άγγος δεν περίμενε γιατί αυτός τους έλεγε “κουλάρετε”, αλλά γιατί περίμενε την Ασφάλεια.

Τα γεγονότα που καταθέτει ο Χατζησταμάτης είναι σαφή και κατηγορηματικά: Κανένα επεισόδιο στο μαγαζί. Παραμονή Άγγου έξω από το Κοράλλι, με επιθετικές διαθεσεις. Αρχικά 3 χρυσαυγίτες με ένα στυλιάρι. Ειρηνικές διαθεσεις Φύσσα που ήταν αυτός που μάζεψε τους φίλους του και φύγανε. Συντεταγμένη εκκίνηση της επίθεσης: “ποδοβολητό”. Ύπαρξη επικεφαλής που έδινε παραγγέλματα. Επιτιθέμενοι που κρατούσαν ξύλα. Επίθεση σε Φύσσα (την είδε). Παρουσία αστυνομικών εξ αρχής.

Την ύπαρξη επικεφαλής που έδινε παραγγέλματα, ο Χατζησταμάτης την αναφέρει ήδη από 24/9/2013 στην ανακρίτρια κυρία Χανιώτη. Τα ξύλα που κρατάνε οι επιτιθέμενοι τα λέει ήδη στη γραπτή του αναφορά στις 20/9! Στη γραπτή αναφορά φυσικά δεν μπορεί να απαντήσει σε ερωτήσεις, αλλά αυτό το κάνει στις 24/9. Και εκεί μιλάει **και** για επικεφαλής **και** για ποδοβολητό **και** για παραγγέλματα **και** για ξύλα.

Επειδή, λοιπόν, έπρεπε κάπως να αποδομηθεί η κατάθεσή του, η κυρία εισαγγελέας είπε ότι υπάρχει **αντίφαση** ανάμεσα στο “**ποδοβολητό**” και δη το συντεταγμένο ποδοβολητό που είπε ο μαρτυρας ενώπιόν σας και το “**μπουλούκι**”, που είναι λέξη που χρησιμοποιεί στην κυρία Χανιώτη. Όσον αφορά το ποδοβολητό, ο μάρτυρας σάς είπε: “*όλοι έχουμε πάει στρατό κυρία πρόεδρε, αυτό που άκουσα δεν πετυχαίνεται χωρίς εκπαίδευση*”. Δηλαδή ήταν άλλος ένας που άκουσε το αποτέλεσμα της εκπαίδευσης από τα έξω, αυτού που έχουμε εμείς δει από τα μέσα. Γι' αυτό το χαρακτήρισε “*συντεταγμένο*”.

Όσον αφορά το **μπουλούκι**, ο μάρτυρας χαρακτήρισε έτσι την ομάδα των Χρυσαυγιτών όταν έτρεχε. Ήλιζα, κυρία πρόεδρε, ότι θα ακούγαμε και τον κύριο αναπληρωτή εισαγγελέα που ανεξάρτητα από όλα τα άλλα ως άρρεν και στρατευθείς θα μπορούσε να εξηγήσει στην κυρία εισαγγελέα ότι όταν ένα στρατιωτικό σώμα (όχι παραστρατιωτικό, όπως εδώ, αλλά στρατός) κάνει έφοδο δεν την κάνει σε στοίχους! Όταν δηλαδή οι Ιταλοί έβλεπαν στην Πίνδο το 40 τον ελληνικό στρατό να φωνάζει “*αέρα*” και να επιτίθεται,

έβλεπαν ένα ΜΠΟΥΛΟΥΚΙ να έρχεται κατά πάνω τους, δεν ερχόντουσαν ζυγισμένοι και στοιχημένοι. Ταινίες να έχεις δει, αυτές που παίζονται στις επετείους με τον Κώστα Πρέκα, αυτό το καταλαβαίνεις. Εσείς, κυρία Πρόεδρε, έχετε άρρενα στη σύνθεση και σε κάθε περίπτωση πιστεύω ότι και εσείς και η κυρία σύνεδρος διαθέτετε ένα κοινωνικό κεφάλαιο γνώσεων που θα το καταλάβετε.

Καταθέσεις αστυνομικών ΔΙΑΣ

Οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ θέλουν να καλύψουν την απραγία τους. Σας είπαν όλοι ότι έφτασαν αργά, ότι ακολούθησαν κατά πόδας, αλλά έχασαν τους επιτιθέμενους και έφτασαν στην Παναγή Τσαλδάρη 60 όταν το μαχαίρωμα είχε ήδη γίνει. Έτρεχαν δηλαδή επί 4 λεπτά, όταν η απόσταση Κοραλλίου και Παναγή Τσαλδάρη 60 είναι σύμφωνα με το Αναγνωστέο 1 συνολικά 110 μέτρα! Την παρουσία των αστυνομικών ενώ γινόταν η επίθεση σάς την κατέθεσαν οι 2 φίλοι του Φύσσα που έμειναν πίσω, Κοντονικόλας και Μελαχροινόπουλος. Σας την κατέθεσαν οι 2 φοιτήτριες. Μάλιστα, οι φοιτήτριες είπαν ότι εμποδίστηκαν οι αστυνομικοί να κάνουν συλλήψεις και δειλά τις επιβεβαίωσε ο Δεληγιάννης. Αλλά τελικά η **διάψευση των αστυνομικών από τον μάρτυρα Νικολάου** είναι η πιο ηχηρή: ήταν παρόντες, δεν σταμάτησαν ούτε την πολυπρόσωπη επίθεση ούτε τον Ρουπακιά.

Είναι σημαντικό αυτό γιατί στην απόπειρά τους να αποφύγουν ευθύνες βοήθησαν υπερασπιστικούς ισχυρισμούς με πράγματα κατασκευασμένα: πχ ότι αυτοί τους οποίους κυνηγούσαν ήταν άλλοι από τους 3-4 που χτυπούσαν τον Φύσσα. Μέχρι και θεωρία έφτιαξε η υπεράσπιση ότι αυτοί που έτρεξαν βοήθησαν την αστυνομία να συλλάβει τον Ρουπακιά! Αυτό το γεγονός κηλιδώνει τις καταθέσεις των αστυνομικών της ΔΙΑΣ. Μάλιστα τα δελτία οχήματος καταρτίστηκαν πολλές μέρες μετά, στις 2/10/2013 (δελτία οχήματος, Αναγνωστέα 36-41), στα πλαίσια της συγκάλυψης αυτής της απραγίας.

Γι' αυτό το λόγο, χρειάζεται προσφυγή στο πρωτογενές υλικό που διαθέτουμε, δηλαδή στα καταγεγραμμένα σήματα και τις διαβιβάσεις των αστυνομικών, όπως αυτά περιέχονται στη δικογραφία ως ηχητικά και ως απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες.

Έτσι, για παράδειγμα, προσφεύγοντας στο αναγνωστέο 67, διαπιστώνουμε ότι η ώρα διαβίβασης του σήματος του πολίτη για το Κοράλλι είναι 23:54 και όχι 23:59 όπως λένε στις καταθέσεις τους οι αστυνομικοί. Επίσης από τις διαβιβάσεις της ομάδας ΔΙΑΣ στο αναγνωστέο 70, διαπιστώνουμε με ακρίβεια τι βλέπουν και τι διαβιβάζουν: οι χρυσαυγίτες κρατούν “από όσο διακρίνουμε ρόπαλα και σιδερογροθιές”, λέει ο αστυνομικός Τσολακίδης, ενώ σε τρεις ώρες στην κατάθεσή του δηλώνει πως δεν θυμάται τι κρατούσαν! Στις 00:04 οι αστυνομικοί διαβιβάζουν το σπάσιμο των ατόμων στην Κεφαλληνίας, στις 00:05 τη σύλληψη Ρουπακιά. Από τους χρόνους αυτούς, που είναι οι μόνοι επίσημοι και αξιόπιστοι, γνωρίζουμε με ακρίβεια πώς εξελίχθηκε η επίθεση και η ανθρωποκτονία.

Καταθέσεις αστυνομικών περιπολικού

Αντίθετα, επειδή ακριβώς δεν έχουν αυτό το άγχος της συγκάλυψης κάποιας απραγίας, οι αστυνομικοί του περιπολικού (Κουρεντζής και Ντάφος) επιβεβαιώθηκαν σε αυτά που σας

είπαν. Αυτοί τελικά χειροπέδησαν τον Ρουπακιά, αυτοί συνέλεξαν το μαχαίρι, αυτοί τον προσήγαγαν. Είναι εντυπωσιακό ότι στα Αναγνωστέα 36 και 65, αποκρύβονται τα στοιχεία τους, εντοπίζονται από τις ειδικές εφέτες ανακρίτριες, προσέρχονται πολύ καθυστερημένα και καταθέτουν τη βόμβα, ότι δηλαδή ο Ρουπακιάς τούς απευθύνθηκε μέσα στο περιπολικό και είπε “Είμαι δικός σας, είμαι της ΧΑ”. Σας το είπαν και οι δύο αστυνομικοί, όχι μόνο ο ένας, έχετε δύο αυτήκοους μάρτυρες, οι οποίοι επιβεβαιώθηκαν σε αυτά που σας είπαν.

Πώς θα διαπιστώσουμε, λοιπόν, με ακρίβεια τι έγινε στην Παναγή Τσαλδάρη;

Έχουμε κάποιους φίλους του Φύσσα να τρέχουν και δύο να μένουν πίσω, τον έναν τον πρόλαβαν και τον χτύπησαν (τον Κοντονικόλα), ο άλλος γύρισε (Μελαχροινόπουλος). Όταν κατέθεσαν οι συγκεκριμένοι μάρτυρες, η υπεράσπιση έλεγε ότι είναι ψευδομάρτυρες και ζήτησε να κρατηθούν και όλα τα συναφή. Στη συνέχεια, όταν είδαμε το βίντεο του Passion Lingerie που φαίνονται άτομα να χτυπάνε τον Φύσσα, η υπεράσπιση άλλαξε ρότα και είπε ότι αυτοί που φαίνονται είναι οι φίλοι του Φύσσα. Στο τέλος, η υπεράσπιση είπε “να, έχουμε μια συνέντευξη του μάρτυρα” που λέγαμε ότι δεν ήταν εκεί!

Οι καταθέσεις των 2 φίλων του Φύσσα είναι σημαντικές, αλλά πρέπει κάποιος να λάβει υπόψιν ότι είναι καταθέσεις ατόμων που δέχονταν την επίθεση, ήταν δηλαδή μέσα στην αδρεναλίνη των γεγονότων. Γι' αυτό το λόγο πάντοτε ζητάμε να βρούμε αν υπάρχουν αφηγήσεις αποστασιοποιημένες, καταθέσεις τρίτων προς τα γεγονότα. Εδώ έχουμε τρεις τέτοιες καταθέσεις: Ζώρζου και Καραγιαννίδου από το παγκάκι της Ξάνθου και Νικολάου από το μπαλκόνι. Αξιοποιώντας αυτές τις καταθέσεις σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα αποδεικτικά στοιχεία, μπορούμε να απαντήσουμε με ασφάλεια σε όλα τα ανακλύπτοντα ερωτήματα:

α) Τι κάνουν οι πολλοί (οι 20);

Συμμετέχουν στην επίθεση. Από αυτά τα 20 άτομα, κάποιοι περνάνε το διάζωμα και επιτίθενται στον Παύλο Φύσσα και στους 2 που έμειναν πίσω. Δεν είναι αποκομμένοι, σας είπε ο Νικολάου. Συμμετέχουν ενεργητικά. Επίσης, με τις φωνές τους, με τα όπλα τα οποία φέρουν και με την παρουσία τους, δημιουργούν καθεστώς τρόμου και καθιστούν τον Παύλο Φύσσα ευάλωτο. Περαιτέρω, ο Νικολάου ξεκαθαρίζει ότι τα άτομα έχουν ορατότητα, βλέπουν καθαρά, κάποια βλάβιση που υπάρχει στο διάζωμα είναι πολύ χαμηλή, δεν εμποδίζει.

β) Πως εξελίχθηκε η επίθεση;

Γίνεται μια επίθεση, υπάρχει μια υποχώρηση και μετά μια εκ νέου επίθεση. Αυτό σας το έλεγαν emphaticά οι φοιτήτριες (“επίθεση κατά κύματα”), αλλά το επιβεβαίωσε και το εξήγησε ο Νικολάου. Έρχεται ο ένας αστυνομικός (ο Δεληγιάννης), φωνάζει “θα το διαλύστε τώρα;”, κοπάζει λίγο το πράγμα, αλλά μετά τα 3-4 άτομα ξαναχυμάνε πάνω στον Φύσσα, πλέον εν τη παρουσία αστυνομικών και στο πεζοδρόμιο. Εκείνη τη στιγμή έρχεται το ασημί Αλμέρα.

γ) Είναι η δολοφονία Φύσσα ένας με έναν με τον Ρουπακιά;

Την ώρα που ο Ρουπακιάς κατεβαίνει από το αμάξι και κάνει τα 4-5 βήματα προς τον Φύσσα, υπάρχουν 3-4 άτομα γύρω από τον Φύσσα και τον χτυπάνε. Σας το έλεγαν οι

φοιτήτριες που είδαν και τη διάταξή τους, σας το επιβεβαίωσε ο Νικολάου. Δεν ήταν ένας με έναν! Τα 3-4 άτομα χτυπούσαν και την ώρα που χτυπούσαν ήρθε ο Ρουπακιάς και μαχαίρωσε. Εκεί το πρόβλημα είναι ότι ο Νικολάου δεν βλέπει καθαρά γιατί πήγαν προς τα μέσα τα άτομα, οι μαχαιριές πέσαν πιο μέσα στο πεζοδρόμιο. Το είδαν δηλαδή καλύτερα οι φοιτήτριες και σας το κατέθεσε αυτό ερωτώμενος ο Νικολάου. Αλλά ο Νικολάου σας δίνει τον μυστικό αυτόπτη μάρτυρα, αυτόν που δεν εμφανίστηκε ποτέ και που άκουσε ο Νικολάου τη φωνή του, μια αντρική φωνή. Και τι είπε η αντρική φωνή: “Το φάγανε το παληκάρι”.

Υπάρχουν αντιφάσεις ανάμεσα στις καταθέσεις των μαρτύρων;

α) Ο Νικολάου και οι φοιτήτριες δεν πρόσεξαν τα άτομα που κρατούσαν τα ξύλα, αυτά τα είδαν ο Χατζησταμάτης, οι φίλοι του Φύσσα και τα είδαν και οι αστυνομικοί. Αυτό δεν είναι αντίφαση. Οι εξωτερικοί μάρτυρες, ως πιο αποστασιοποιημένοι, εστίασαν αλλού, στο συνολικό περιστατικό, ενώ οι συμμετέχοντες εστίασαν στα όπλα γιατί ένιωσαν απειλούμενοι από αυτά.

β) Οι φοιτήτριες δεν άκουσαν το παράγγελμα λήξης: “σπάστε αστυνομία”, που σας το είπαν οι εξάδελφοι Τσορβά. Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν ειπώθηκε; Όχι βέβαια. Οι εξάδελφοι Τσορβά ήταν εκεί, μέσα στην ομάδα, ενώ οι φοιτήτριες ήταν από απόσταση. Από τις καταθέσεις Χατζησταμάτη και τις απολογίες των εξαδέλφων Τσορβά προκύπτει ότι υπήρξε τόσο παράγγελμα έναρξης όσο και παράγγελμα λήξης.

γ) Ο Νικολάου δεν είδε το μαχαίρωμα γιατί ήταν ανοιχτές οι τέντες των σπιτιών των κάτω ορόφων. Το είδαν όμως οι φοιτήτριες.

δ) Υπάρχουν ίσα ίσα εντυπωσιακές συμπτώσεις: και οι φοιτήτριες και ο Νικολάου λένε ότι “βλέπουν κάποιον να βγαίνει από τη θέση του συνοδηγού”. Πώς γίνεται να υπάρχει η ίδια – λαθεμένη όπως αποδείχθηκε – κατάθεση από άτομα που ούτε κατά διάνοια γνωρίζονται; Στην πραγματικότητα και οι τρεις αποκτούν αυτή την εντύπωση επειδή κάποιος είναι εκείνη τη στιγμή κρυμμένος πίσω από το αυτοκίνητο (από τη μπροστινή πόρτα) και τρέχει. Ξέρουμε ότι είναι λάθος, γιατί ο Ρουπακιάς έχει ξεφορτώσει τα άτομα που μετέφερε, ήδη φτάνοντας στο Κοράλλι. Και το ότι υπήρχε και συνοδηγός, μας το λένε οι κατηγορούμενοι Νίκος και Θ. Τσορβάς που βλέπουν συνοδηγό και μάλιστα βλέπουν και την κάφτρα του τσιγάρου του!

Δυο πράγματα για τον ρόλο του Ρουπακιά

Η πορεία του Ρουπακιά κατέστη καθαρή στη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας: ξεκίνησε τη συμμετοχή του στην ασφάλεια της ΤΟ Νίκαιας από τον Άγιο Παντελεήμονα τον Ιούλιο του 2012 (φωτογραφίες και βίντεο), ήταν ήδη δόκιμο μέλος της ΧΑ, είχε ορκιστεί και όρκιζε (Νέδα), ήταν μέλος του 5μελούς (ταμίας, σας το είπε κι ο Άγγος), βρίσκουμε το όνομά του στον κατάλογο των τοπικών, τα μέλη της ασφάλειας τού δίνανε αναφορά, το είδαμε σε sms και γι' αυτό εξάλλου τον παίρνει και ο Δήμου. Έκανε ομιλίες, όπως στη Σπάρτη: “*χρυσουγίτης ούτε γεννιέσαι ούτε γίνεσαι, χρυσουγίτης πεθαίνεις*”. Ο Ρουπακιάς είχε καταστήσει τον εαυτό του στρατιώτη της ΧΑ και ήταν έτοιμος να σκοτωθεί και να σκοτώσει. Είναι εντυπωσιακή η συνέπεια που είχε η εγκληματική οργάνωση στον ίδιο: η Χρυσούλα Ρουπακιά τον περιέγραψε ως άνθρωπο που ούτε το κρέας δεν έκοβε με μαχαίρι. Κι όμως αυτός ο κατηγορούμενος με το που ενημερώθηκε από τον Καζαντζόγλου, εξοπλίστηκε και αδιαμαρτύρητα πήγε στην τοπική, συμμετείχε στην πομπή και σκότωσε εν

ψυχρω όπως φαίνεται και από την ιατροδικαστική και από καταθέσεις αυτοπτών.

Σχεδιασμός της επίθεσης

Μάλιστα, από μια πολύ ενδιαφέρουσα αποστροφή του λόγου του Ρουπακιά προκύπτει ο σχεδιασμός της επίθεσης. Είναι αυτό που σας είπε για την περικύκλωση του Φύσσα. Είπε ο κατηγορούμενος: “ο Φύσσας πιθανόν εξοργίστηκε που με είδε στην Παναγή Τσαλδάρη, γιατί με είχε δει και προηγουμένως στην Κεφαλληνίας και πιθανόν θεώρησε ότι τον περικυκλώσαμε”. Πρέπει πραγματικά να εξάρουμε εδώ τη διαδικασία του ποινικού ακροατηρίου για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να οδηγήσει έναν μάρτυρα ή ένα κατηγορούμενο να αποκαλύψει ακόμα και την πιο μύχια σκέψη, εδώ το σχέδιο περικύκλωσης του Παύλου Φύσσα.

Γιατί αν δεν υπήρχε σχέδιο, είναι παράλογη η πορεία τόσο του Ρουπακιά όσο και των εξαδέλφων Τσορβά να μην πάνε στο Κοράλλι, όπου και είχαν αποβιβαστεί τα άτομα της Χρυσής Αυγής. Όμως δεν επέστρεψαν στο Κοράλλι, αλλά ανέβηκαν από την Ξάνθου. Το έχουμε δει αυτό σε δράσεις της ΧΑ ή μας είναι έκπληξη; Ο έλεγχος του τετραγώνου;

α. Πώς είναι οι σκοπιές της Ασφάλειας στα γραφεία της Νίκαιας; Ξέρουμε ότι η ασφάλεια ελέγχει το τετράγωνο με φρουρά στις γωνίες των δρόμων.

β. Τι έχουμε δει να κρατάει η Ασφάλεια της Νίκαιας; Ασύρματους, που εξασφαλίζουν ότι ελέγχεις όλον τον ενδιαμέσο χώρο.

γ. Πώς επιτέθηκαν οι Χρυσανγίτες στο Συνεργείο; Κύκλωσαν όλον τον χώρο, προκειμένου να εγκλωβίσουν τους ευρισκόμενους εκεί.

δ. Πώς επιτέθηκαν στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ; Οι δράστες βγήκαν από δύο δρομους, πάλι με τη λογική του ελέγχου ενός τετραγώνου και του σχηματισμού ενός τόξου.

Αυτά, κυρία πρόεδρε, μάθαιναν στα σεμινάρια ασφάλειας. Όχι να κλείνουν την πόρτα και να καλούν το 100. Και αυτό αποκάλυψε ο Ρουπακιάς με αυτό που σας είπε.

Ο ρόλος των υπόλοιπων κατηγορουμένων

Όσον δε αφορά τον ρόλο των υπόλοιπων, προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία η βαρύτητα της παρουσίας τους. Σας το λένε οι πράξεις των αστυνομικών: μπορεί οι καταθέσεις τους να καθορίζονται από την ανάγκη να καλυφθούν, αλλά το σημαντικό είναι ότι όλοι τους προβάλλουν ως δικαιολογητική βάση της αδυναμίας τους το πλήθος των ατόμων. “Θα μας είχαν τσακίσει αν ήθελαν”, σας είπαν χαρακτηριστικά, “ήταν πολλά τα άτομα, δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι”, κλπ. Αν ως εξωτερικοί παρατηρητές οι αστυνομικοί φοβήθηκαν, φανταστείτε τι συνέπειες είχε στον Παύλο Φύσσα και πόσο ευάλωτο τον κατέστησε η ενεργός παρουσία των 20 ατόμων (η νομολογία αυτό θέλει, απαιτεί ενεργό παρουσία).

Σε τι συνίστατο η ενεργός παρουσία:

α. στο ότι όλοι μαζί έτρεξαν κατά του Φύσσα από το Κοράλλι στην Παναγή Τσαλδάρη, δηλαδή τον κινήγησαν,

β. στο ότι τα 20 άτομα τροφοδοτούσαν αυτούς που από την πλευρά της ΧΑ ξυλοκοπούσαν

τον Φύσσα, δεν ήταν δηλαδή αποκομμένοι,
γ. στο ότι φώναζαν, έβριζαν, τρομοκρατούσαν τον Φύσσα,
δ. στο ότι είχαν κατ' ουσία αποκλείσει τη διαφυγή του, αυτό εξυπηρετούσε ο ερχομός των
εξαδέλφων Τσορβά αλλά και του Ρουπακιά από πίσω. “Τον είχαν φερμάρει” όπως είπε
χαρακτηριστικά ο πατέρας του Παύλου.

Αλλά, πέραν της παρουσίας, έχει σημασία η οργανωμένη μετάβαση. **Χωρίς τα υπόλοιπα άτομα, ο Ρουπακιάς δεν θα πήγαινε μόνος του στο Κοράλλι:** τα άτομα συγκροτήθηκαν, εξοπλίστηκαν, ενημερώθηκαν για το σκοπό τους – γι' αυτό λέει ο Κομιανός “πάμε για μάχη”! Είχαν απόλυτη συναίσθηση ότι θα συγκρουστούν και ότι θα κάνουν χρήση των όπλων που έφεραν στην κατοχή τους: αυτό έκανε ο Ρουπακιάς. Η δράση του Ρουπακιά ήταν η φυσιολογική συνέπεια της συγκρότησης και του σκοπού της ομάδας, όχι η αντίθεσή της, γιατί πώς να το κάνουμε, κυρία πρόεδρε, **στο τέλος μιας μάχης, υπάρχουν νεκροί. Και όποιος πηγαίνει σε μια μάχη οπλισμένος, στην καλύτερη περίπτωση αποδέχεται αυτό το ενδεχόμενο.** Εξάλλου, έχετε κυρία πρόεδρε την εικόνα ενός μέλους αυτής της ομάδας, του Δήμου, που απο την πρώτη στιγμή καταθέτει ότι η εικόνα των χρυσαυγιτών έξω από την Καισαρείας ήταν εικόνα “συμμορίας”. “Πάμε να φύγουμε, αυτοί εδώ είναι συμμορία”. Αυτό είπε ο Δήμου.

Γι' αυτό το λόγο και η φράση είναι “το φάγανε το παληκάρι”. Η εικόνα που σχημάτισε ο αφανής αυτόπτης μάρτυρας ήταν μιας πολυπρόσωπης δολοφονίας.

Τεχνική έκθεση Forensic Architecture

Σημαντικό αποδεικτικό στοιχείο για την οργανωμένη μετάβαση και δράση της ασφάλειας της ΧΑ το βράδυ της δολοφονίας είναι η τεχνική έκθεση της ομάδας Forensic Architecture που λειτούργησε εν προκειμένω ως τεχνικός σύμβουλος της οικογένειας Φύσσα. Τι θα έπρεπε να έχει κάνει η αστυνομία; Να συγχρονίσει τις κάμερες των καταστημάτων της Παναγή Τσαλδάρη μεταξύ τους (επιλέγοντας ένα όχημα που να τις διέρχεται) και να τις συγχρονίσει με την ώρα των διαβιβάσεων της αστυνομίας που είναι η πιο αξιόπιστη ώρα που διαθέτουμε (Αναγνωστέα έγγραφα 88-113).

Δεν το έκανε. Απέτυχε έτσι να εντοπίσει το σωστό χρόνο, όπως για παράδειγμα στην έκθεση του Passion Lingerie που λέγεται ότι ο αναγραφόμενος χρόνος είναι ο ακριβής χρόνος (αναγνωστέο 93), ενώ έχει καταδειχθεί ότι η αναγραφόμενη στην κάμερα ώρα πηγαίνει μπροστά 3 λεπτά: δείχνει τον Ρουπακιά να κάνει ανάποδη πορεία στην Τσαλδάρη στις 00:07, όταν σύμφωνα με τις διαβιβάσεις η σύλληψή του έχει ήδη γίνει στις 00:05. Σε κάποιες εκθεσεις, η αστυνομία δεν άνοιξε καν τα βίντεο για να ακούσει αν υπήρχε ηχητικό (βλ. για παράδειγμα, αναγνωστέο 99, κατάσταση Σταφυλίδης, όπου αναγράφεται “δεν διαλαμβάνονται συνομιλίες”, ενώ ακούγονται οι φίλοι του Φύσσα να περιγράφουν την επίθεση!).

Αυτό έκανε η έκθεση του Forensic Architecture. Προκύπτει έτσι η οργανωμένη μετάβαση της ομάδας των Χρυσαυγιτών (βλέπουμε την πομπή και το ασημί Almera του Ρουπακιά), η στροφή της πομπής στην Κεφαλληνίας (αφού αλλιώς θα έπρεπε να την δούμε στην κάμερα Passion Lingerie της Παναγή Τσαλδάρη 68) και το χρονικό πλαίσιο της δολοφονίας στις

00:03 με 00:04.

Οι κατηγορούμενοι προβάλλουν ισχυρισμούς που κομματιάζουν το περιστατικό, για παράδειγμα:

- Ο σημαντικότερος είναι αυτός των Πατέλη-Καζαντζόγλου ότι θα μοιράζονταν τρικάκια, που τον καλύπτει και ο Ρουπακιάς. Κατέπεσε αυτός ο ισχυρισμός, προκύπτει από το κινητό του Ρουπακιά ότι ουδέποτε πήγε στο Περιστέρι για τρικάκια, αλλά και από την κατάθεση του Τσακανίκα. Δεν υπήρχαν δύο περιστατικά, αλλά ένα, ενιαίο.
- Παρομοίως, υπήρχαν ισχυρισμοί ότι μόνο ένα κομμάτι των χρυσαυγιτών έφυγε από το Κοράλλι και βγήκε στην Παναγή Τσαλδάρη. Οι αδελφοί Δημητράκου σας είπαν ότι δεν έμειναν άτομα πίσω. Το ίδιο δε σας είπε και ο Νικόλαος Τσορβάς που σας κατέθεσε ότι όλα τα άτομα είχαν μετακινηθεί στην Παναγή Τσαλδάρη, όπου κινήθηκε και ο ίδιος.
- Παρομοίως, έλεγε η υπεράσπιση ότι ήταν άλλοι αυτοί που έτρεξαν, άλλοι αυτοί που επιτέθηκαν: σας τα ξεκαθάρισαν όμως αυτά και ο Χατζησταμάτης και ο Νικολάου. Αυτοί που έτρεξαν είναι αυτοί που επιτέθηκαν.

Αντιμετώπιση από Αστυνομία

Να πούμε τέλος, όσον αφορά την αστυνομική αντιμετώπιση του συλληφθέντος, ότι ενώ οι φίλοι του Φύσσα που κάλεσαν την αστυνομία χειροπεδήθηκαν, ο Ρουπακιάς κυκλοφόραγε στο Αστυνομικό Τμήμα και μίλαγε ακατάπαυστα με το κινητό του με τον Πατέλη και την Μικελάτου για να συγκαλυφθούν τα ίχνη της Χρυσής Αυγής. Τελικά, το κινητό του Ρουπακιά (κλήσεις μέχρι 6:46!) αφαιρείται από τον Ρουπακιά στις 11 παρά 20 το πρωί. Και μέχρι τότε, δεν του το έχει κατασχέσει κάποιος. Το παραδίδει ο ίδιος, όπως προκύπτει από το Αναγνωστέο 8: το πιθανότερο είναι ότι του τελείωσε η μπαταρία!

Συγκάλυψη

Η ηγεσία της Χρυσής Αυγής ήδη από εκείνο το βράδυ επιχείρησε να συγκαλύψει την εγκληματική δράση του επίλεκτου σώματος της Νίκαιας. Πρώτος ειδοποιήθηκε ο Λαγός από τον Σταμπέλο. Η κλήση του Σταμπέλου υποδεικνύει ποιός έδωσε την εντολή. Ο Λαγός επικοινωνήσε με τον Πατέλη και ο Πατέλης με τον Ρουπακιά και μετά αντιστρόφως. Στις 00:38 ενημερώθηκε ο Μιχαλολιάκος. Το ότι ενημερώθηκε ο Μιχαλολιάκος μας το λένε: α) η κοινή λογική – είναι απίθανο να ενημερώθηκε το επόμενο μεσημέρι, όπως ισχυρίζεται, β) ο Μίχος που σας είπε ότι όλοι ήταν ενήμεροι και ανάστατοι, γ) ο Σπίνος που σας έδωσε την εικόνα του Μιχαλολιάκου που έμεινε ξάγρυπνος κάνοντας τηλέφωνα, πανικόβλητος προφανώς εξαιτίας της επιτόπιας σύλληψης Ρουπακιά.

Από την πρώτη στιγμή ο Λαγός ψάχνει για τον Ρουπακιά δικηγόρο. Αυτό εξάλλου είναι και το αίτημα του Ρουπακιά. Προκύπτει κλήση του Λαγού στις 00:30 στο κινητό του κυρίου Ζωγράφου. Γίνονται αλληπάλληλες κλήσεις Πατέλη-Ρουπακιά για να εξασφαλιστεί η απουσία αναφοράς στη ΧΑ. Η Μικελάτου, γυναίκα του Ρουπακιά, καταστρέφει αντικείμενα της ΧΑ. Ο Πατέλης πηγαίνει νωρίς το πρωί και παίρνει τσάντα με υλικά της ΧΑ από το σπίτι του Ρουπακιά, πριν πάει στη Μεσογειών. **Ο άνθρωπος που έστειλε το sms και ήταν παρών στα γραφεία και μετέπειτα στην επίθεση, μέσα σε λίγες ώρες είναι στα κεντρικά**

γραφεία της ΧΑ στη Μεσογείων με όλους τους βουλευτές, ενώ το απόγευμα κατά δήλωσή του πηγαίνει εκεί και ο Αρχηγός της ΧΑ.

Το πρωί, όταν έρχεται η αστυνομία στα γραφεία της ΧΑ στη Μεσογείων, καλούνται άτομα να αναγνωρίσουν αν ξέρουν τον Ρουπακιά, πχ ο Αλεξανδράκης. Προκειμένου να εξασφαλίσει την ομερτά, ο Λαγός καλεί τον Δεβελέκο και του λέει “δεν τον ξέρεις, δεν τον έχεις δει”, αφού πρώτα υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στον Κασιδιάρη και τον Μιχαλολιάκο για το αν πρέπει να πάει στη ΓΑΔΑ. Ο Μιχαλολιάκος λέει οτι “είναι ύποπτο” να μην πάει. Ο Λαγός έχει ήδη στείλει από νωρίς το πρωί μήνυμα να αδειάσουν τις τοπικές και τα σπίτια από όπλα.

Ήδη, τουλάχιστον από τις 10πμ, ο Πατέλης είναι στα γραφεία της ΧΑ και αυτό το ξέρουμε γιατί ο ίδιος λέει οτι κάνει κλήσεις στο σπίτι του. Όταν λοιπόν ο Κασιδιάρης βγαίνει και λέει στα κανάλια και τις κάμερες οτι η ΧΑ δεν έχει καμία σχέση, είχε ήδη τη δυνατότητα να έχει μιλήσει με τον Πατέλη και να γνωρίζει τι έχει συμβεί.

Επί πολλές μέρες ο Μιχαλολιάκος και η ιστοσελίδα της ΧΑ δηλώνουν επανειλημμένα ότι η ΧΑ δεν έχει καμία σχέση με τη δολοφονία και ότι ο Ρουπακιάς είναι περαστικός. Όμως σήμερα ξέρουμε από τα μέσα τι συμβαίνει:

α. ο Λαγός αποκτάει πρόσβαση στη δικογραφία και μιλάει με τον Πατέλη στις 19/9 “για να ξέρουμε τι να κάνουμε”. Στη συνέχεια αναθέτει στον Τσακανίκα να συγκεντρώσει τα έμπιστα άτομα της Νίκαιας, δηλαδή αυτούς που εμπλέκονται στη δολοφονία στα γραφεία του Πειραιά. Ο Τσακανίκας συναντιέται με τον Δήμου, αφού πρώτα προσπαθεί να κλείσει ραντεβού του Δήμου με τον Λαγό. Στη συνάντηση τον απειλεί ανοιχτά: “θα σε σκοτώσουμε”. Τα γραφεία της Νίκαιας δεν ανοίγουν για λόγους ασφαλείας. Και ο Λαγός επαναβεβαιώνει στις 23/9 την ένταξη του Πατέλη στη Χρυσή Αυγή.

β. Προκειμένου όμως να κοπεί ο ομφάλιος λώρος που συνδέει τον Μιχαλολιάκο με τη Νίκαια, ο Βλαχόπουλος κάνει μια καταγγελία της σύμβασης εργασίας του Πατέλη και του Καζαντζόγλου με ημερομηνία 16/9 (πριν την ανθρωποκτονία), έστω και αν οι δύο εξακολουθούν να παραμένουν στους κόλπους της ΧΑ. Βέβαια η καταγγελία αυτή είναι καθαρά τυπική: ούτε οι Πατέλης και Καζαντζόγλου απομακρύνονται, ούτε η Νίκαια κλείνει, ούτε τα μέλη της τοπικής της αποκλείονται απο τη ΧΑ, ίσα ίσα καλούνται στον Πειραιά.

Εκ των υστέρων, ο **Παναγιώταρος** ισχυρίζεται ότι μέχρι το επομενο απογευμα οι Πατέλης και Καζαντζόγλου είχαν διαγραφεί και η τοπική είχε κλείσει. Ο ισχυρισμός όμως αυτός, εκτός του ότι πρώτη φορά προβάλλεται μετά από 6 χρόνια στην απολογία του, έρχεται σε αντίθεση με τα όσα αναφέρουν άλλοι κατηγορούμενοι και συγκεκριμένα: ο **Λαγός**, που λέει οτι ποτέ δεν υπήρξαν διαγραφές της Νίκαιας και ουδέποτε έκλεισαν τα γραφεία, και ο **Μίχος** που λέει ότι αξίωσε επί καιρό διαγραφές οι οποίες όμως ουδέποτε έγιναν.

Μετά από όλα αυτά, ο κατηγορούμενος **Μιχαλολιάκος** συντάχτηκε με την εκδοχή Παναγιώταρου. Σε ερώτηση μάλιστα γιατί στις τότε δημόσιες δηλώσεις του ανέφερε τα αντίθετα (οτι δηλαδή ουδέποτε έκλεισε η Νίκαια) είπε ότι δεν δημοσιοποιήθηκαν οι διαγραφές για να μην διαλυθεί η οργάνωση. Παραδέχτηκε δηλαδή οτι έλεγε συνειδητά ψέματα τόσο στα ΜΜΕ όσο και στις αρχές για να μην διαλυθεί ο πυρήνας της οργάνωσης.

Το ερώτημα κυρία πρόεδρε είναι συνεπώς λογικό: αν ο Μιχαλολιάκος έλεγε τότε ψέματα για να κρατήσει ανέπαφη την οργάνωσή του, γιατί να μην σας λέει ψέματα και σήμερα;

Στοχοποίηση του Φύσσα

Όσον αφορά το ζήτημα της στοχοποίησης του Φύσσα, προκύπτει από αντικειμενικά στοιχεία που μπορεί οι φίλοι ή η οικογένεια του Φύσσα να μην γνώριζαν, το δικαστήριό σας όμως γνωρίζει. Γνωρίζει το δικαστήριό σας τις συνομιλίες του Αποστόλου, γνωρίζει ότι ο Δεβελέκος λέει ότι “ήταν πολύ αναρχοάπλυτος”, όπως είναι η λέξη που χρησιμοποιείται για κάθε αριστερό ή αναρχικό. Και γνωρίζει και τον μηχανισμό: ότι υπήρχαν κατάλογοι με στοχοποιημένους, ο Σταύρου μάλιστα είπε ότι και ο ίδιος είχε δώσει ονόματα αναρχικών στον Τολιόπουλο που διατηρούσε τέτοιον κατάλογο. Ακόμα και στα αντικείμενα του Καζαντζόγλου (αναγνωστέο 4), υπάρχει ένα χαρτάκι που γράφει “ΑΠΛΥΤΟΣ FB GEORGE PAPADOPOULOS”.

Εδώ η υπεράσπιση είναι σε δίλημμα: από τη μια θέλει να αποδείξει ότι ο Φύσσας δεν ήταν αντιφασίστας και γι' αυτό φέρνει καταλόγους (βλ. κατάλογο κ. Οπλαντζάκη) που λένε “ελλείπει το αντιφασιστικό στοιχείο”. Από την άλλη θέλει να πει ότι ο Φύσσας ήταν πολύ βίαιος (και γι' αυτό έκαναν ερωτήσεις στους μάρτυρες για το τραγούδι “Γάμα τους” που είναι ξεκάθαρα αντιφασιστικό).

Αλλά, όμως, η πολιτικοποίηση του Φύσσα και η επικινδυνότητα του Φύσσα δεν ήταν ότι είχε κομματική ή οργανωτική ένταξη. Αυτό ήταν και το διαφορετικό με τον Φύσσα (ας πούμε με τον Πουλικόγιαννη που είναι φοβερή η συνδικαλιστική δουλειά που κάνει, αλλά είναι μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος). Λέει σε έναν στίχο του: “Γάμα τες επιτέλους τις επαναστάσεις, εδώ μιλάμε για προσωπικές αντιστάσεις”. Πιο μεγάλη σημασία έχει δηλαδή το προσωπικό παραδειγμα, η στάση ζωής, οι συναυλίες που έκανε ο Φύσσας για κόσμο που μπορεί να χρειαζόταν ιατρικά έξοδα, για άστεγους, κλπ. Αυτό είναι που έκανε τον Φύσσα να μπορεί να μιλάει πιο εύκολα με νεολαιίστικα ακροατήρια, να είναι γνωστός στη νεολαία: σας είπε ο κύριος Διαβολάκης που κάνει μάθημα σε φροντιστήρια που ήρθαν οι μαθητές του και του είπαν “κυριε, σκοτώσανε τον Killah P” αν και ο ίδιος δεν τον ήξερε.

Πέραν από τα όσα σας έφερε η πολιτική αγωγή της οικογένειας, δηλώσεις, βίντεο, συνεντεύξεις, που δείχνουν έναν πολύ πολιτικοποιημένο άνθρωπο, οι στίχοι του για τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, για τον Τζουλιάνι και τη Γένοβα, κλπ, ο Φύσσας είχε και μια πολύ ιδιαίτερη αντίληψη και για το τι σήμαινε να είναι κανείς Πειραιώτης, να είναι άντρας, να είναι Έλληνας. Λέει σε ένα τραγούδι:

“Μια τέτοια μέρα είναι ωραία για να πεθαίνεις
όμορφα κι όρθιος σε δημόσια θέα,
με λένε Παύλο Φύσσα από τον Περαιά,
Έλληνας κι ό,τι συνάδει αυτό, όχι μια σημαία”.

Σε μια αποδεικτική διαδικασία που είδαμε πολλές ελληνικές σημαίες και που ακούσαμε πολλά για το έθνος, την πατρίδα, κλπ, υπάρχει κάποιος που λέει “Έλληνας κι ό,τι συνάδει αυτό, όχι μια σημαία”. Ότι δηλαδή η ελληνικότητα δεν είναι ανάλογη με το πόσο πολύ

κουνάς μια σημαία, πόσο την επιδεικνύεις. Και συνεχίζει :

μελανοχίτωνας,
γόνος του Αχιλλέα και του Καραϊσκάκη,
κι αν όντως ξέρω κάτι
είναι πως γεννήθηκα ήδη
με δυο καταδίκες βαριές φορτωμένος πάνω στην πλάτη,
δυο φτερά από γέννα,
πάνω στο σώμα μου ραμμένα,
που δυστυχώς φτερουγίζουν μόνο μέσα από την πένα...

Υπάρχει ένα μεγάλο ιστορικό βάθος στους στίχους αυτούς: η συζήτηση για την αρχαιότητα και τη νεότερη Ελλάδα (ο Αχιλλέας και ο Καραϊσκάκης), για τη σχέση τους, για το αν θα μείνουμε σε μια προγονοπληξία που θα κάνει το ένδοξο παρελθόν βραχνά (“δυο καταδίκες βαριές φορτωμένος πάνω στην πλάτη”). Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για την απάντηση του Κωστή Παλαμά στον Περικλή Γιαννόπουλο στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, που είπε ο Παλαμας αν και βαθιά εθνικός ότι “αν είναι να γίνει καταφύγιο αρχαιολατρίας και πνευματικής τεμπελιάς ο Παρθενώνας, καλύτερα να πέσει και να συντριβεί” παρά να στέκει σαν “λείψανο”. Μια τέτοια αντίληψη για την ελληνικότητα είχε ο Φύσσας, διαμετρικά αντίθετη από τον βιολογικό εθνικισμό της ΧΑ.

Κι αυτό ήταν κάτι που ο Παύλος Φύσσας το είχε μάθει από την οικογένειά του, το έφερε σαν κληρονομιά. Όταν λέει “γόνος του Καραϊσκάκη”, δεν αναφέρεται γενικά στους προγόνους μας. Αναφέρεται στη μητέρα του. Και θα μου επιτρέψει να το πω αυτό, γιατί το πατρικό της μητέρας του είναι “Καραϊσκάκη”. Και θα μπορούσε για τον Φύσσα αυτό να είναι αφορμή καυχησιολογίας, να το προβάλλει, να το επιδεικνύει. Κι όμως ο ίδιος έλεγε “Έλληνας, κι ό,τι συνάδει αυτό, όχι μια σημαία”. Και αν είδατε και η μητέρα του που έχει κάνει δημόσιες παρεμβάσεις, δεν το αναφέρει. Κι ούτε στραφηκε ποτέ σ’ αυτούς τους εθνικόφρονες να τους πει: “τι να μου πείτε εσείς, εθνικιστές του τριωδίου, εμένα με λένε Καραϊσκάκη”. Ποτέ. Αυτή την εκδοχή ελληνικότητας έφερε ο Φύσσας και τη διέχεε μοριακά με τη μουσική του. Γι’ αυτό ήταν επικίνδυνος για τη Χρυσή Αυγή.

Και ήταν οργανικά δεμένος με τη γειτονιά του, με την πόλη που τον γέννησε. Γι’ αυτό υπήρξαν οι αντιδράσεις που υπήρξαν. Είναι λάθος, δηλαδή, να αποδίδεται απλά στο ότι ήταν ο πρώτος Έλληνας νεκρός. Είχε έναν τέτοιο ρόλο που σήμανε η δολοφονία του μια πολύ απότομη πόλωση, που προκάλεσε μια μαζική έκρηξη. Και αν θέλουν να βρουν κάπου την εξήγηση της ποινικής δίωξης, ας την αναζητήσουν σ’ αυτήν την έκρηξη και όχι σε οποιαδήποτε σκευωρία.

Οι μάρτυρες που βρήκαν το θάρρος

Ήταν πολύ σημαντική σ’ αυτό το δικαστήριο η προσέλευση των μαρτύρων, σε όλες τις υποθέσεις. Ειδικά στη δική μας περίπτωση, η προσέλευση των Αιγύπτιων αλιεργατών, ανθρώπων που είναι ξένοι, σε μια ξένη χώρα, που δεν ήρθαν εδώ για φασαρίες ούτε για να κάνουν πολιτικό αγώνα, ήρθαν για το μεροκάματο. Ήταν σημαντικό ότι βρήκαν το θάρρος, αφύλαχτοι, επώνυμοι, να σταθούν και να δείξουν.

Από αυτή την άποψη αν κάτι μας κράτησε σε αυτή την πολύχρονη διαδικασία, ήταν οτι γνωρίσαμε συμπολίτες μας που στάθηκαν όρθιοι, τη δύσκολη στιγμή. Σας ειπε ο κύριος Γκούτης, “όταν δεν τους είχαν πιάσει ακόμα, όλη η γειτονιά μου ήταν μαγκωμένη. Με το που τους πιάσανε, ήρθαν όλοι και μου είπαν τους πιάσανε επιτέλους, καλά τους κάνανε”. Το δύσκολο, κυρία Πρόεδρε, είναι όταν είσαι μόνος, όταν δεν νιώθεις να έχεις τις πλάτες της κοινωνίας δεδομένες. Η κυρία Ανδρομάχη Παπαζήση, η εκπαιδευτικός που στάθηκε μπροστά στους φουσκωτούς με τον βουλευτή τους στη λαϊκή, ήταν τόσο μόνη. Κι όμως, είπε, την επόμενη μέρα, που έγινε θέμα, “μ’ αγκάλιασε όλο το Μεσολόγγι”.

Πιο σημαντικές ήταν απ’ αυτή την άποψη οι φοιτήτριες, η Δήμητρα Ζώρζου και η Παρασκευή Καραγιαννίδου. Δύο νέες κοπέλες που βρέθηκαν τυχαία σ’ ένα παγκάκι να λένε τα δικά τους και κατέληξαν να γίνουν αυτόπτες μάρτυρες της σημαντικότερης πολιτικής δολοφονίας της γενιάς μας, τουλάχιστον των τελευταίων δεκαετιών. Και δεν φοβήθηκαν να δώσουν το όνομά τους και να πάνε να καταθέσουν, παρότι σας το είπαν οι αστυνομικοί, δεν υπήρχε προθυμία απο πολύ κόσμο που είχε δει, γιατί το έγκλημα έγινε “σε δημόσια θέα”. Κάνανε, όμως, αυτό το βήμα και τους είμαστε ευγνώμονες γι’ αυτό.

Στις πολλές ώρες αναμονής αυτής τη δικης, μαθαίναμε πράγματα. Ένα από αυτά ήταν μια συνομιλία που είχε τυχαία, μεταγενέστερα, η μητέρα της Παρασκευής Καραγιαννίδου με την κυρία Φύσσα. Το βράδυ εκείνο, η Καραγιαννίδου επικοινωνήσε με τη μητέρα της για να της πει οτι είναι σε ένα αστυνομικό όχημα, οτι υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας μιας δολοφονίας και οτι πάει να καταθέσει. Και η μητέρα της, τότε, της είπε: “κατέβα τώρα από το αυτοκίνητο όπου κι αν είσαι, πάρε ενα ταξί και γύρνα σπίτι σου”. Και η Καραγιαννίδου της απάντησε: “αν ήταν κάτω πεσμένος ο αδελφός μου, θα έλεγες το ίδιο;”. Και την αψηφήσε.

Τι φοβερό επεισόδιο στη ζωή ενός ανθρώπου. Να έχεις κάνει ένα παιδί, ενα κορίτσι, να μεγαλώνει, να γίνεται μια νέα κοπέλα, να ενηλικιώνεται, να έρχεται η ώρα να απογαλακτιστεί, να σε αψηφήσει. Και να χτυπάει το τηλέφωνο μετά τα μεσάνυχτα, να ακούς το παιδί σου να σου λέει οτι χύθηκε αίμα, οτι έχει εμπλακεί σε μια ιστορία από το πουθενά και οτι πάει να καταθέσει. Και να σε αψηφάει έτσι. Σε μια τέτοια περίπτωση. Τι φόβο θα πρέπει να ένιωσε αυτή η μάνα εκείνο το βράδυ. Αλλά και τι καμάρι.

Δεν ξέρουμε για σας κυρία Πρόεδρε, αλλά για εμάς αυτές οι δυο νεαρές κοπέλες είναι ο λόγος που μπορούμε να κοιμόμαστε τα βράδια. Μέσα σε ένα ζοφερό τοπίο, για την κοινωνία, για τον κόσμο, αυτές οι δύο νεαρές κοπέλες εκτέλεσαν τα πολιτικά τους καθήκοντα, με την πραγματική έννοια του όρου “πολιτικά”. Γιατί εκείνη την άγρια νύχτα, δεν έδρασε μόνο ο κόσμος των **λύκων**, γιατί αγέλη λύκων ήταν αυτοί που χύμηξαν πάνω στον Παύλο Φύσσα. Έδρασε, αναδύθηκε και ο κόσμος των **μελισσών**, ο κόσμος της αλληλεγγύης, της ανθρωπιάς, ο κόσμος που βλέπει έναν άνθρωπο πεσμένο κάτω, αιμόφυρτο, σε ανάγκη, και δεν λέει “να ενας ξένος”, αλλά λέει “να, ο αδελφός μου”. Γι’ αυτό τον λόγο περισσότερο από κάθε άλλο μάρτυρα, στην περίπτωση αυτών των δύο νεαρών γυναικών, καλείστε όχι μονο να κρίνετε την αξιοπιστία τους, αλλά καλείστε κυρίες και κύριοι δικαστές να τοποθετηθείτε, κι εσείς κυρία Πρόεδρε, με ποιόν είστε: με τις μέλισσες ή με τους λύκους;

η. Η απόδοση ποινικής ευθύνης στην ηγεσία της οργάνωσης.

Αξίζει πλέον, μετά από αυτή την εικόνα να επιστρέψουμε στο αρχικό μας ερώτημα, τώρα

που έχουμε τελειώσει με την πραγμάτευση όλου του υλικού και των 3 συνεκδικαζόμενων υποθέσεων, και να εξετάσουμε το κατηγορητήριο στο σύνολό του. Τι αποδείχτηκε ότι έχουμε;

α. Δεν έχουμε δράσεις μεμονωμένων μελών της ΧΑ που τελούν εγκληματικές ενέργειες εκτός του πλαισίου της οργάνωσης. Αν ήταν έτσι δεν θα είχαμε εμπλοκή ολόκληρων τοπικών και των ομάδων ασφαλείας στην τέλεση αξιόποινων πράξεων, αλλά ο Ρουπακιάς θα είχε δράσει από μόνος του. Αποδείχτηκε τουναντίον ότι οι εγκληματικές πράξεις τελέστηκαν πολυπρόσωπα και οργανωμένα σε εκπλήρωση των καταστατικών στόχων της οργάνωσης. Μπορούμε λοιπόν με βεβαιότητα να αποκλείσουμε την εκδοχή του “μοναχικού δράστη” ή τον “κανόνα του μεμονωμένου περιστατικού”.

β. Δεν έχουμε εγκληματικό θύλακα, ανεξάρτητο από την ηγεσία, για παράδειγμα έναν πυρήνα, τον πυρήνα της Νίκαιας, ο οποίος αυτονομήθηκε εν αγνοία της ηγεσίας. Αν συνέβαινε αυτό, η ηγεσία της οργάνωσης θα είχε απομονώσει και θα είχε απομακρύνει τον συγκεκριμένο θύλακα, έστω και καθυστερημένα. Τουναντίον, η ομάδα ασφαλείας της Νίκαιας ήταν το πρότυπο της ΧΑ, αξιοποιήθηκε σε όλη την Ελλάδα, οι επικεφαλής του προσελήφθησαν ως υπάλληλοι, υπηρετούσαν μάλιστα παρά τω Αρχηγώ, προστατεύτηκαν δε μετά τη δολοφονία Φύσσα.

γ. Δεν έχουμε τέλος εγκληματικό θύλακα συνδεδεμένο με κάποιο μονάχα από τα ηγετικά στελέχη. Κι αυτό γιατί στην τέλεση αξιόποινων πράξεων, στην εκπαίδευση των συγκεκριμένων ομάδων, στη συγκάλυψη των ενεργειών τους, βλέπουμε ούτως ή άλλως όλη την ηγετική ομάδα. Δεν περιορίζεται δηλαδή η ποινική ευθύνη στον Λαγό, όταν βλέπουμε τον ρόλο που παίζει ο Κασιδιάρης στην εκπαίδευση και τη συγκάλυψη, τον ρόλο του Γερμενή και του Παναγιώταρου στον κεντρικό σχεδιασμό δράσεων της οργάνωσης, αλλά και τον ρόλο του Μίχου, του Κούζηλου, του Μπαρμπαρούση, του Ηλιόπουλου σε επιμέρους επιθέσεις, κοκ.

Αυτό το οποίο έχουμε είναι ένα εγκληματικό σχέδιο που εκπορεύεται κεντρικά από την ηγεσία της οργάνωσης. Γι' αυτό το λόγο το μέτρο της απόδοσης δικαιοσύνης για τα θύματα σε αυτό το δικαστήριο δεν είναι η ποινική μεταχείριση των φυσικών αυτουργών, αλλά η καταδίκη του κατηγορούμενου Μιχαλολιάκου. Εμείς μπορεί να μην παριστάμεθα για τον Μιχαλολιάκο. Αλλά οι κατηγορούμενοι για τους οποίους παριστάμεθα προσεχώρησαν στο εγκληματικό σχέδιο του Μιχαλολιάκου, ενετάχθησαν στην εγκληματική οργάνωση του Μιχαλολιάκου - ούτε του Πατέλη, ούτε του Πανταζή, ούτε του Λαγού. Ο Μιχαλολιάκος συνέλαβε το σχέδιο της οικοδόμησης μιας οργάνωσης που θα έχει ταυτόχρονα πολιτικό και επιχειρησιακό σκέλος με κοινή ιεραρχία, γνωρίζοντας το ποινικό φορτίο αυτής της οργάνωσης και καθιστώντας το το διακριτικό της στοιχείο. Βέβαια, αυτό το σχέδιο δεν θα μπορούσε να το φέρει σε πέρας μόνος του, αν δεν είχε τον κύκλο των στενών συνεργατών του, που ο ίδιος επέλεγε. Χωρίς τον Λαγό, τον Κασιδιάρη, τον Γερμενή, τον Παναγιώταρο, τον Παππά που διηύθησαν, εκπαίδευσαν, επόπτευσαν τις ομάδες κρούσης, τις οργάνωσαν, δίδαξαν πειθαρχία και συγκάλυψαν, το σχέδιο θα έμενε επί χάρτου. Χωρίς όμως τον Μιχαλολιάκο, δεν θα υπήρχε καν εγκληματικό σχέδιο. Αυτός είναι ο ιθύνων νους. Για να χρησιμοποιήσω μια φράση της κυρίας Κανελλοπούλου, ο Μιχαλολιάκος είναι το αόρατο χέρι που διευθύνει αυτή την εγκληματική ορχήστρα.

Εδώ είναι και το κλειδί του ζητήματος: Ο Μιχαλολιάκος είναι η απολύτως προεξέχουσα προσωπικότητα στη Χρυσή Αυγή, είναι ο εγκέφαλός της. Το να θεωρηθεί ότι ποδηγετήθηκε, για παράδειγμα από τον Λαγό ή ότι τον κορόιδεψαν, ότι τον παραπλάνησαν, ότι έχτισαν κάτω από τη μύτη του “τάγματα εφόδου” χωρίς αυτός να το γνωρίζει, θα ήταν μια διαστροφή της λογικής και μια παραβίαση όλων των πορισμάτων της τετράχρονης αποδεικτικής διαδικασίας. Σας το είπε δύο μάλιστα φορές: “για πολλά πράγματα μπορώ να κατηγορηθώ, αλλά όχι για το ότι είμαι ανόητος”.

Το συμπέρασμα της αποδεικτικής διαδικασίας είναι για εμάς η πλήρης επιβεβαίωση του κατηγορητηρίου: ο Μιχαλολιάκος και οι στενοί του συνεργάτες, αποτελούν τη διευθύνουσα ομάδα της εγκληματικής οργάνωσης με το όνομα “Χρυσή Αυγή” που κάτω από πολιτικό προκάλυμμα **επιδίωξε την τέλεση και τέλεσε συστηματικά** πλήθος κακουργηματικών πράξεων κατά αλλοδαπών, ιδεολογικών και πολιτικών αντιπάλων και αντιφρονούντων, με κίνητρο την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία της οργάνωσης που βρίσκεται στην καρδιά της συγκρότησής της. Οι εγκληματικές πράξεις, ανάμεσά τους και κακούργηματα όπως η ανθρωποκτονία Φύσσα και οι απόπειρες ανθρωποκτονίας κατά του Αμπουζίντ Εμπάρακ και των κομμουνιστών συνδικαλιστών, τελέστηκαν από φυσικούς αυτουργούς που ενετάχθησαν στην εγκληματική οργάνωση στα πλαίσια των καταστατικών σκοπών της. Επιχειρησιακός μηχανισμός τέλεσής τους ήταν πρωτευόντως οι ομάδες κρούσης και δευτερευόντως μέλη της που εγκληματούσαν στα πλαίσια των σκοπών της. Η είσοδος στη Βουλή τον Μάιο-Ιούνιο του 2012 δεν άλλαξε τον εγκληματικό χαρακτήρα της οργάνωσης, τουναντίον αύξησε τους πόρους της και ενίσχυσε την εφοδιαστική υποδομή της, με αποτέλεσμα ένα κρεσέντο βίας που κορυφώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2013 με την ανθρωποκτονία του Παύλου Φύσσα. Ο ρόλος εκάστου των κατηγορούμενων ηγετικών στελεχών (και των πυρηνάρχων) στη διεύθυνση της οργάνωσης, στη συγκρότηση των ομάδων κρούσης, στην τέλεση των κακουργηματικών και πλημμεληματικών πράξεων που αυτή τέλεσε, προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία και εναπόκειται να αξιολογηθεί ποινικά από το δικαστήριο: με τη μόνη προϋπόθεση ότι το δικαστήριο θα καταδικάσει τον ιθύνοντα νου του εγκληματικού σχεδίου και της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Νικόλαο Μιχαλολιάκο.

Θα τελειώσω με μια αναφορά στους εντολείς μας. Εμείς σ' αυτή τη δίκη ήμασταν οι Αιγύπτιοι κι έτσι θα τελειώσουμε.

Ο Αμπουζίντ και ο ολέθριος κίνδυνος που διέτρεξε

Ο εντολέας μας, ο Αμπουζίντ Εμπάρακ, σώθηκε από θαύμα. Αλλά η δίκη αυτή ήταν πολύ σημαντική για τον ίδιο. Στο ξεκίνημα αυτής της διαδικασίας, είχαμε να αντιμετωπίσουμε τη δυσπιστία του και τη δυσκολία του να καταλάβει το ότι χτυπήθηκε ως ξένος, ως Αιγύπτιος, στην Ελλάδα.

Μάλιστα σε μια από τις πρώτες μας συναντήσεις, όταν μας εξέφρασε αυτή τη δυσαρέσκειά του και του είπαμε ότι είμαστε μαζί του και ότι είμαστε στη δική του πλευρά, στράφηκε στη μεταφράστριά μας, τη Ραμπάπ, και είπε κάτι γελώντας. Τη ρωτήσαμε τι λέει. Και μας απάντησε: “λέει οτι πριν σας γνωρίσει, τα πράγματα ήταν εύκολα γι' αυτόν. Έλεγε ότι μπήκαν οι Έλληνες στο σπίτι του και τον σκότωσαν. Τώρα όμως που σας γνώρισε, του

κάνετε τη ζωή του πιο δύσκολη”. Δεν σας κρύβω ότι αυτό ήταν το χρονικό σημείο στο οποίο έσπασε πραγματικά ο πάγος, ένα τείχος δυσπιστίας που υπήρχε με τον εντολέα μας, και πραγματικά κερδίσαμε μια πιο ανθρώπινη σχέση και μια πιο στενή συνεργασία.

Ο εντολέας μας, κυρία Πρόεδρε, διέτρεξε έναν ολέθριο κίνδυνο: κινδύνεψε να συμμαριστεί (έστω και αντεστραμμένα) τις ιδέες των θυτών του. Κινδύνεψε οι θύτες του να εποικίσουν το κεφάλι του. Είναι αυτό που λέει ο Μπρεχτ σε μία από τις Ιστορίες του κυρίου Κούνερ: «Μα πως έγινα ξαφνικά εθνικιστής;... Φταίει ο εθνικιστής που βρέθηκε μπροστά μου. Να γιατί πρέπει να εκλείψει η βλακεία. Γιατί κάνει βλάκα όποιον βρεθεί μπροστά της”.

Σήμερα ο εντολέας μας ξέρει ότι δεν προσπάθησαν να τον σκοτώσουν “οι Έλληνες”. Ξέρει ότι προσπάθησε να τον σκοτώσει μια οργάνωση ρατσιστική, εθνικιστική, ναζιστική, που εξόπλισε μέλη της με φανατισμό και ρόπαλα. Βοήθησε σε αυτό η κυρία Φύσσα που έμεινε στη συνέχεια της ακροαματικής διαδικασίας. Θα μπορούσε να φύγει όταν τελείωσε η εξέταση των μαρτύρων της οικογενειακής της υπόθεσης. Ήταν όμως εδώ, όταν κατέθεσε ο Αμπουζίντ, τον στήριξε, τον ασπάστηκε. Η εικόνα μιας μαυροφορεμένης μάνας, Ελληνίδας, που έχει χάσει το παιδί της, ξεκαθάρισε στο μυαλό του εντολέα μας ότι οι διαχωρισμοί δεν είναι εθνικοί.

Η οικογένεια Αμπού Χάμεντ σας είπε, κυρία πρόεδρε, ότι σκέφτηκε το ενδεχόμενο να φύγει από τη χώρα μετά την επίθεση. Όχι μόνο από το σπίτι, αλλά από την Ελλάδα. Ωστόσο, το Πέραμα, το Πέραμα του 2012, το τσακισμένο από την ανεργία και την φτώχεια, αγκάλιασε τους εντολείς μας. Κόσμος πήγε στο κατάστημα για να αγοράσει ψάρια και να πει έναν καλό λόγο, αυτός ο κόσμος μετέπεισε τον Άχμεντ, τον Μωχάμεντ και τον Σάαντ να μείνουν. Μια βδομάδα μάλιστα μετά την επίθεση, έγινε μια μεγάλη διαδήλωση στο Πέραμα, για την οποία σας μίλησε η μάρτυρας κυρία Θωίδου. Σας είπε ότι μίλησαν εκπρόσωποι συνδικάτων και εκπρόσωποι της Αιγυπτιακής Κοινότητας και σας εξήγησε ότι αυτό ήταν κρίσιμο για να σταλεί μήνυμα ότι η γειτονιά δεν θα διχαστεί.

Το χρονικό διάστημα που δικάζαμε τη δική μας υπόθεση, γινόταν στην Γερμανία η δίκη μιας νεοναζιστικής τρομοκρατικής οργάνωσης, του NSU, που σκότωνε μετανάστες επί πολλά χρόνια, 9 Τούρκους και έναν Έλληνα, τον Θεόδωρο Βουλγαρίδη. Στο ιδεολογικό σύμπαν των γερμανών νεοναζί, οι Τούρκοι και οι Έλληνες είναι ίδιοι, ανήκουν την κατηγορία των υπανθρώπων. Είχε κάνει εντύπωση ότι όλοι όσους σκότωνε αυτή η οργάνωση ήταν καταστηματαρχές. Ο λόγος ήταν απλός: η οργάνωση αυτή δεν ήθελε να χτυπήσει τους μετανάστες τους μη ενσωματωμένους, τους πλάνητες, τους νεοεισερχόμενους. Ήθελε να στείλει μήνυμα στους ενταγμένους, στους ενσωματωμένους, όπως ήταν και η οικογένεια Αμπού Χάμεντ στο Πέραμα. Ήθελε να πισωγυρίσει τη διαδικασία της συνύπαρξης εκεί που αυτή είχε επιτευχθεί, όπως όταν θες να σκίσεις ένα ρούχο, το σκίζεις στις ραφές του. Αυτό επιδίωκε.

Ένα κομμάτι από την οικογένεια του Βουλγαρίδη, ο αδελφός του, έφυγε από τη Γερμανία και γύρισε στη Θεσσαλονίκη, στα Κουφάλια. Κι αυτό γιατί η αντιμετώπιση των γερμανικών αρχών ήταν αισχρή: όχι μόνο θεωρούσαν τις δολοφονίες μεμονωμένα περιστατικά, αλλά λίγο πολύ κατηγορούσαν τα θύματα ότι είχαν μπλεξίματα με τη μαφία, ότι οι δολοφονίες ήταν ξεκαθαρίσματα λογαριασμών. Και μόνο όταν εξιχνιάστηκε τελικά η διαδοχή αυτών

των εγκλημάτων, η οικογένεια του Βουλγαρίδη γύρισε στη Γερμανία και μπορούμε να πούμε σήμερα ότι οι δραστές απέτυχαν στον στόχο τους.

Και αυτό θέλουμε να πούμε κι εμείς εδώ: οι δράστες της δολοφονικής επίθεσης στον Αμπουζίντ Εμπάρακ απέτυχαν στον στόχο τους. Πριν την έκδοση της απόφασής σας. Χάσανε. Χάσατε, θα λέγαμε απευθυνόμενοι στους κατηγορούμενους. Ηττηθήκατε. Το ψαράδικο του Άχμεντ είναι ανοιχτό, ενώ αντίθετα τα γραφεία της ΧΑ στο Πέραμα έκλεισαν. Μια εργατική πόλη, μια φτωχή πόλη σαν το Πέραμα έδειξε ότι η συνύπαρξη των ανθρώπων μπορεί τελικά να νικήσει. Αυτή την μάχη που ήδη δόθηκε και κερδήθηκε στην κοινωνία καλείται να επισφραγίσει το δικαστήριό σας.

Επίλογος

Ως πολιτική αγωγή κάναμε ο,τι μπορούσαμε για να ενισχύσουμε το δικαστήριό σας στο δύσκολο έργο της τιθάσευσης ενός τεράστιου υλικού και της αναζήτησης της αλήθειας. Εμείς, από ένα σημείο και πέρα, μετράγαμε μια απώλεια, δεν ήταν μαζί μας στη δικαστική αίθουσα, αν και ήταν πάντοτε μαζί μας έξω, ο συνάδελφός μας ο Δημήτρης Ζώτος, που ήταν βασικός πυλώνας αυτής της προσπάθειας. Μιλώντας για την δική μας ομάδα, ήταν ο αρχιτέκτονας του όλου εγχειρήματος. Προσπαθήσαμε, που λένε οι Άγγλοι, να γεμίσουμε τα παπούτσια του, ελπίζω να το καταφέραμε.

Στα υπόλοιπα κομμάτια της διαδικασίας, αν αυτά υπάρξουν, η πολιτική αγωγή δεν θα έχει λόγο. Αλλά, ποιητική αδεία, ας αναφερθούμε στο τέλος του ποιήματος του Έλιοτ *Κούφιοι Ανθρώποι*: “έτσι τελειώνει αυτός ο κόσμος, όχι με πάταγο αλλά μ' έναν λυγμό”. Έχουμε την ελπίδα ότι αυτός ο κόσμος που χτίσαμε κοντά 5 χρόνια εδώ μέσα, δεν θα τελειώσει έτσι, δεν θα τελειώσει με τον λυγμό των θυμάτων. Και ότι η απόφασή σας, με τον πάταγό της, θα καλύψει αυτόν τον λυγμό. Σας καλούμε, λοιπόν, να βγάλετε μια απόφαση που να αντιστοιχεί στη συντριπτική αποδεικτική διαδικασία που προηγήθηκε, μια απόφαση που να κάνει πάταγο, μια απόφαση που να μην επιτρέπει παρερμηνείες.

Μ' αυτές τις σκέψεις, ζητούμε την καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή και των κατηγορουμένων κατά τα αποδιδόμενα σ' αυτούς στο παραπεμπτικό βούλευμα.

Αθήνα, 29/01/2020,
Ο πληρεξούσιος δικηγόρος.